

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

ANTHOLOGIA LYRICA

EDIDIT

ERNESTVS DIEHL

VOL. I · FASC. III

IAMBORVM SCRIPTORES

EDITIO ALTERA

FH

13600

D559

-1,3

(2)

Poet.gr.

146

-etb

1,3

IPSIAE
BVS B. G. TEVBNERI

1036 a

Fl. 13600 D 559-1,3(2)

NOTAE

Cum in poetarum scriptorumque ueterum nominibus tum in librorum titulis adferendis Thesauri linguae Latinae usum et normam secuti sumus. Vbicumque fieri potest, lectores reuocantur ad editiones recentissimas Teubnerianas tam Bibliothecae q. d. Teubnerianae quam formae maioris.

ABerl. = Abhandlungen der Preuß. Akad. der Wiss.

AHdb. = Abhandlungen der Heidelb. Akad. d. Wiss.

ALpz. = Abhandlungen der Sächs. Akad. der Wiss.

AMch. = Abhandlungen der Bayer. Akad. der Wiss.

Aeg. = Aegyptus, Rivista Italiana di egittologia e papirologia

Ahr. = Ahrens

Ald. = Aldina

AmJPh. = American Journal of Philology

Anal. = Analecta

Anecd. = Anecdota

Ant. = Die Antike

ARW = Archiv f. Religionswissenschaft

AteR = Atene e Roma

B(B^{3.}, B^{4.}) = Bergk, Lyr. Graeci ed. 3, ed. 4

BAnth. = Bergk, Anthologia lyrica Graeca² 1868

BCH = Bulletin de Correspondance Hellénique

Br. = Brunck

Buech. = Buecheler

Burs. (Jb.) = Bursians Jahresberichte

Butt. = Buttman

BZ = Byzantinische Zeitschrift

Ⓒ = codices (i. codicum consensus)

Cam. = Camerarius

Cas. = Casaubonus

ClJ. = Classical Journal

ClPh. = Classical Philology

ClQuart. = Classical Quarterly

ClRev. = Classical Review

Cr. = Crusius

Cram. = Cramer

D., Die. = Diehl, Diels

D.¹ = Diehl, Suppl., lyric.² 1917

Dind. = Dindorf

DLZ = Deutsche Literatur-Zeitung

Emp. = Emperius

Eos = Eos, Commentarii Societatis philologiae Polonorum

Gl. = Glotta

Gn. = Gnomon

H. = Hermes

Hart. = Hartung

Hein. = Heinemann

Herm. = Gottfried Hermann

Herw. = Herwerden

Hi. = Hiller

Hi.-Cr. = Hiller-Crusius, Anthol. lyr. Gr.

IdgJb. = Indogermanisches Jahrbuch

IF = Indogermanische Forschungen

Jac. = Jacoby

Jb. = Burs.

JbPhV = Jahresbericht des Philol. Vereins

JHSt = Journal of Hellenic Studies

Kai. = Kaibel

Kal. = Kalinka

Ken. = Kenyon

Koe. = Koechly

Kr. = Kroll

Lav. = Lavagnini, Nuova Antologia dei Frammenti della lirica Greca Palermo 1932

L. c. = loco commemorato

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK

LEIPZIG

0006553865

Boiss. = Boissonade

BPhW. = Berliner Philol. Wochenschrift

Gesn. = Gesner

GGA = Göttingische Gelehrte Anzeigen

Mn. = Mnemosyne, Bibliotheca philologica Batava

Fortsetzung auf der 3. Umschlagseite

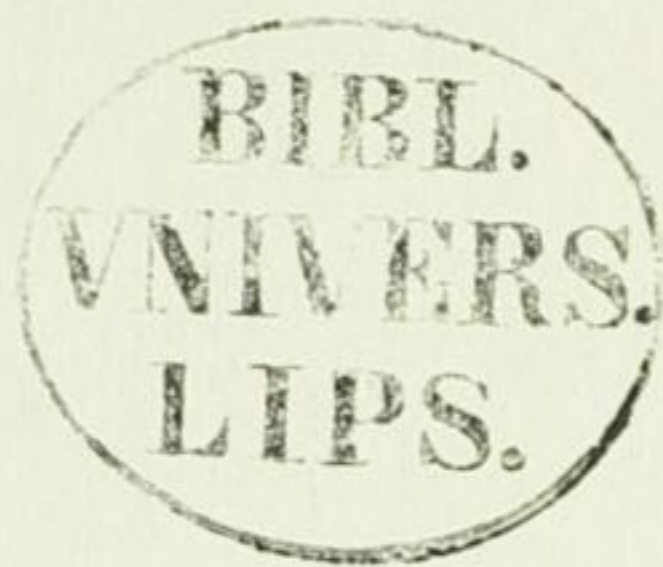
Pa. gr. 146 etb: 1,3

ΙΑΜΒΟΠΟΙΟΙ

BT Anthologia lyr. I. 3 [1036 a]

1

Πο. γο. 146 etb

HOIOTONAI

UNIVERSITÄT LEIPZIG

PRAEFATIO

Iamborum scriptorum libello edituri sumus praeter eos, quos EDVARDVS HILLER et OTTO CRVSIVS recensuerunt poetas, quotquot extant fragmenta generis iambici claudi, quamquam aliqua ex parte aetatis sunt Alexandrinorum, Asclepiadis dico Samii, Rhodii Apollonii, Phoenicis Colophonii Anonymique in Turpilucrum iambum, necnon Parmenonis Byzantii, Hermiae Curiti, Diphili choliambos qui extant paucos. quodsi Cercidae Meliambis subiunximus Δείπνον Philoxeni, id et argumento huius carminis et arte metrica probari nobis uisum est: nam siue uersus longos status ternorum quaternorum pluriumue metrorum, quae singula amplectuntur sena uel septena tempora, siue nobiscum Paulo Maas, Ioanni de Arnim, Vdalrico de Wilamowitz assentientibus cola audire mauis dactylica iambica et trochaica anapaestica — quae tamen singula singulis uersibus significare maluerunt A. D. Knox et I. U. Powell, poetarum choliambicorum et Alexandrinorum editores praeclari — de systematis ingentibus, quae dicuntur dactylica epitrita et ionica, neque in Cena neque in Meliambis poetae Megalopolitani quisquam dubitabit.

Quantum in Iambis quoque edendis et recensendis doctrinae subtili debeamus conlegarum adiutorum, quorum nomina in fasciculis 2 et 4 iam praedicauius quibusque uiris doctissimis se adiunxit FRIDERICVS HILLER DE GAERTRINGEN, Archilochi poetae indigator et cognitor inter omnes sagacissimus, ex adnotationibus parum apparere libere fatemur. Vt FRIDERICVS CRVSIVS, OTTONIS F., poetarum lyricorum Graecorum exemplum, quod pater adnotauerat, olim benigne mihi commisit, ita instituto Berolinensi antiquitatis colendae praefecti exemplar Wilamowitzianum (Wil.¹) exhauriendum mihi tradiderunt, quibus ex libris auctorum nominibus adlatis quidquid pro breuitate commentariorum commemoratione dignum nobis esse uidebatur, recepimus.

Dabam Monachiae Bauarorum a. d. XII Kal. Nou. a. MCMXXXV.

E. D.

INDEX

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text appears to be organized into sections, possibly corresponding to the index entries.

A. IAMBI RECTI

ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ

ΕΛΕΓΕΙΑ

1. (1) εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνυαλίῳ ἄνακτος
καὶ Μουσέων ἔρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

1 ATHEN. 14, 627^b ἀλλ' οἱ παλαιοὶ τὴν ἀνδρείαν ὑπελάμβανον εἶναι μεγίστην τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν . . . 627^c Ἀρχίλοχος γοῦν ἀγαθὸς ὢν ποιητῆς πρῶτον ἔκαυχῆσατο τῷ δύνασθαι μετέχειν τῶν πολιτικῶν ἀγώνων, δεύτερον δὲ ἐμνήσθη τῶν περὶ τὴν ποιητικὴν ὑπαρχόντων αὐτῷ λέγων· [1. 2] PLUT. PHOC. 7, 6 καὶ γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἕκαστος (Περικλῆς, Ἀριστείδης, Σόλων) ἐφαίνετο κατὰ τὸν Ἀρχίλοχον· ἀμφοτέρων, θεράπων

ediderunt et interpretati sunt Archilochi carmina selecta Br. Lavagnini Nuova Antologia dei frammenti della lirica Greca Palermo 1932 p. 125 ss (Lav.), elegiarum fragmenta Guil. Croenert Archilochi Elegiae Gotting. 1911 T. Hudson-Williams Early Greek Elegy 1926 p. 40 ss 81 ss (H.-W.) ad interpretationem cf. Udo Bahntje Quaestiones Archilocheae Diss. Gott. 1900 (Bahntje)

ad titulum cf. fr. 5 A. 9 1 cf. Frän. l. c. 81 1 ~ Z 196
ἀμφοτέρων θερ. Plut. Themist. Γ 179 Δ 58 ss al. Pind. Ol. 6, 17 conlatis egregie ci. Friedl. εἰμὶ δ' ἐγὼ | ἀμφοτέρων, θερ. κτλ. at-tamen cf. Z 196 B 110 al. θεράποντες Ἄρηος 1 s cf. Hom. hymn. 32, 19 s ἀοιδοί, Μουσάων θερ. (Ar. au 907 ss) Margit. 1 A. P. 9, 389 (Be.) et Hes. theog. 99 s ἀοιδὸς Μουσάων θεράπων (Ar. au. l. c.) Theogn. 769 adde cum Hi. v. G. et Wil. IG XII 1, 148 (Rhodi) Δημήτριον . . . Ἄρει καὶ Μούσαις Πιερί[ιν πρόπολον] Galen. protr. 9, 10 Μουσάων θεράποντα κατέκτανες, intellege Archilochum, quem e testimonio Dion. Prus. 33, 12 (I 200 Arn.) bis eodem appellavit nomine Apollo. item Sostheus in monumento Pario fr. 51 IV B 10 Plat. epigr. 20, 1 τὸν Νυμφῶν θεράποντα θεοῖο Plut. Themist. eodem cadit Ps.-Hes. scut. 371 Archil. fr. 77 Διωνύσοι' ἄνακτος Hom. hymn. Ap. 1, 131 εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα (Be.) 2 μουσάων Athen. E ἔρατῶν (-ῶν) Plut. cf. Alem. 102 Sol. 1, 51 s Γ 64 (δῶρ' ἔρατὰ . . . Ἀφροδίτης) Hermesian. ap. Athen. 13, 597^e (= fr. 2, 28 D.) Hes. theog.

2. (2) ἐν δορὶ μὲν μοι μάζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἴσμαρικός, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

3. (3) Οὐ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσεται οὐδὲ θαμειαί
σφενδόνας, εὖτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγη

κτλ., unde THEMIST. or. 15 p. 185^b [1. 2] 2 ATHEN. 1, 30^f
Ἀρχίλοχος τὸν Νάξιον (οἶνον) τῷ νέκταρι παραβάλλει [fr.
151 B.⁴]· δε καὶ πού φησιν· [1. 2] SYNES. epist. 129^b (130 H.)
ἐγὼ δὲ ὑπὸ (ἐπὶ Boelte) μεσοπυργίῳ τεταγμένος ὑπνομαχῶ [1. 2],
οὐκ οἶδα εἰ μᾶλλον Ἀρχιλόχῳι προσήκοντα ἦν ταῦτα εἰπεῖν
(εἶπ. τ. πρ. ἦν u. l.), unde SVID. s. u. ὑπνομαχῶ et ex parte s. u.
Ἴσμαρικὸς οἶνος 3 PLVT. Thes. 5, 2 οἱ δ' Ἄβαντες ἐκείραντο
πρῶτοι τὸν τρόπον τοῦτον (intellege τῆς κεφαλῆς τὰ πρόσθεν
μόνον) οὐχ ὑπ' Ἀράβων διδαχθέντες, ὡς ἔνιοι νομίζουσιν, οὐδὲ
Μυσοῦς Ζηλώσαντες, ἀλλ' ὄντες πολεμικοὶ καὶ ἀγχιμάχοι καὶ μά-

Frän. GN 1924, 78 ss 84¹ Wil. Gl. 1, 83. 256. 292². 2, 113 s
de arte metrica u. Wil. Versk. p. 100. 108. 264. 287. 383.
448 de carminum fatis egit v. Blumenthal Die Schätzung des
Archilochos im Altertum Tübingen 1902 cf. C. del Grande Archi-
loco Linee per una valutazione della personalità del poeta RIGI
1929 fasc. 3/4 p. 1 ss in uniuersum u. A. Hauvette Archi-
loque Paris 1905 Schmid-Stählin I, 1 (1929) 389 ss Geffck. GGrL
(1928) 71 ss Anm. 79 ss Beloch Gr. Gesch. I² 1, 313. 2, 238 ss 349
E. Bethe Gr. Dicht. 72 ss W. Jaeger Paideia 163 ss Kern Rel. 2, 56 ss
V. de Falco Archiloco nei papiri Ercolanesi Aegyptus 3, 287 ss
(ἀγαθὸς ποιητής). ibidem appellantur Hipponax et Semonides

103 δῶρα θεάων (Μουσάων) 2 eiusdem fort. carminis fr. 5.
11. 12 in hoc disticho interpretando (μεμαγμένη = εὖ μεμ.,
Ἴσμ. = optimus, κεκλ. = ὡς ἐπὶ συμποσίῳ κεκλ.) a uero aberrauit
van Groningen Mnemos. 58 (1930) p. 74 ss cf. Bahntje p. 11,
28 1 μοι om. Athen. μάζαν μάττειν figura trita (Herodot.
Aristoph. alii), ut infra (28) Φρῦξ . . . βρῦτον . . . ἔβρυζε Ὡ
δ' om. Synes. 1 s cf. Hybr. ap. Athen. 15, 695^f (Anthol. lyr. II)
Theocr. 7, 66 ss Callim. fr. 223 (μεθυπλήξ Ἀρχίλοχος) et ad itera-
tionem πολύπτωτον illud fr. 68 Prop. 3, 31, 32 *Ismario . . . mero*
de uino Ism. loquitur Hom. 1 40 ss 196 ss cf. RE IX 2134 s quo-
que 3 1 ss cf. B 542 ss N 713 ss et ad rem Strab. 10, 1, 13
p. 448 s Wil. Gl. 1, 363¹ 1 ἔτι Schnw. sed cf. Λ 370 Τυδεΐ-
δῃ ἐπὶ τόξα τιταίνετο Δ 112 τὸ (τόξον) τανυσσάμενος φ 254 s
τανύσσαι τόξον 1 s M 44 s θαμειαὶ αἰχμάς 287 ἀμφοτέρωσθε λίθοι
πρωτῶντο θαμειαί 2 B 401 al. μῶλον Ἄρης + B 381 T 275 ἵνα
ξυνάγωμεν Ἄρηα. cf. Hesych. μῶλον Ἄρης· πόλεμος. θόρυβος.
μάχη Pisandr. 4 ὄξυν Ἄρη συνάγων 2 s Λ 836 ἐν πεδίῳ Τρώων

ἐν πεδίωι· ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσεται ἔργον·
ταύτης γὰρ κείνοι δαίμονές εἰσι μάχης
5 δεσπότηι Εὐβοίης δουρικλυτοί.

4. (7) Ξείνια δυσμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενοι

5 A. (4) 1 [.]φ[... 2 φρα[... 3 ξεινοί[...
4 δεῖπνον δοῦ[... 5 οὔτ' ἐμοὶ ὡς αἰ[...
6 ἀλλ' ἄγε σὺν κώθωνι* θοῆς διὰ σέματα νηός,
φοῖτα καὶ κοῖλων πώματ' ἄφελκε κάδων,

λιστα δὴ πάντων εἰς χεῖρας ὠθεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις μεμαθηκότες, ὡς μαρτυρεῖ καὶ Ἀρχίλοχος ἐν τούτοις [1—5]. ὅπως οὖν μὴ παρέχοιεν ἐκ τῶν τριχῶν ἀντίληψιν τοῖς πολεμίοις, ἀπεκείραντο. cf. B 542 ss 4 Schol. Soph. El. 95 ξείνια γὰρ Ἄρεως τραύματα <καὶ Suid.> φόνοι· καὶ Ἀρχίλοχος [1] Suid.¹ s. ξείνια ² s. ἐξένισεν 5 A PAP. Oxyrhynch. 854 (ed. Grenfell-Hunt vol. 6, 149) s. p. Chr. II ex. [1—9] ATHEN. 11, 483^d μνημονεύει

μένει ὄξυν Ἄρηα 3 Hom. ἔργον Ἄρης, ἔ. μάχης, ἔργα πολέμοιο Hes. op. 145 Ἄρης ἔργα στονόεντα O 451 πολύστονος... ἰός 4 δαήμονες (δαί-) Plut. C cf. Plut. μεμαθηκότες, Plat. Crat. 398^b ὅτι φρόνιμοι καὶ δαήμονες ἦσαν, δαίμονας αὐτοὺς ὠνόμασε· καὶ ἐν γε τῇ ἀρχαίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ φωνῇ αὐτὸ συμβαίνει τὸ ὄνομα N 811 οὔ τοί τι μάχης ἀδαήμονές εἰμεν (cf. E 634) Hesych. δαίμων· δαήμων, unde Sitz. PhW. 1922 p. 960 δαίμονες defendere denuo conatus est αἴμονες Schwyzer PhW. 1922, 644 ex E 49 rem absolut Wil. Gl. 1, 363¹ conl. adi. et subst. ἰδμων, τλήμων, γνώμων, et grammaticorum ueterum δαιμόνα ὡς Μναμόνα. adde Alem. 45 δαίμονάς τ' ἐδάσσατο 5 Εὐβοίας Plut. em. Schnw B 536 Εὐβοίαν ἔχον... Ἄβαντες δουρικλ. uox Homericā 4 eiusdem fort. carminis atque 3. 4 fr. 6 quoque cf. A.P. 6, 9 (Cr.) ξείνια Schol. Suid.¹ δυσμενέεσ(σ)ι(ν) Schol. cod. L Suid.², unde ξ. δυσμενέεσσι | λ. χ. B. probante Wil.¹ χαριζόμενος Suid. oxymoron simile fr. 11 5 cf. fr. 2 A 2 in latere θ incertae significationis 3 in latere nota uelut τ ξείνοι[σ]? 4 δοῦ[ναι], δοῦ[σ] (κ 155 ο 316) uel δ' οὔ[, nisi fuit δ' ὀπ[λιόμεσθ'] sim. (μ 292 ι 311 κ 116) 5 in mg. obelus 6 ἀλλά τε cod. Marc. corr. Mus. cf. Hesych. s. κώθων Hom. hymn. 7, 47 ἐπὶ σ. ἄκρου, Hom. εὐσσελος ἐθ' ἰθὺς ἐπὶ νηός (α 260) Eur. Or. 292 σέματα νεῶν. cf. Hesych. s. σέματα 7 α φ. passim uersus incipit ap. Hom. κοίλων cod. Marc. et editores. cf. Alc. 54, 5 Anacr. fr. 11, Mimn. 10, 6 et W. Schn. Quaest. epic. 66, 7 (κοίλη) β 353 πώμα-

* uoces et litterae uncis saeptae desunt in pap.

ἄγρει δ' οἶνον ἔρυθρον ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς,
νήφειν ἐν φυλακῇ τῆιδε δυνησόμεθα.]

5 B. (5. 164)

διἔξ cωλήνος ἐς ἄγρος

6 a. (6) ἀσπίδι μὲν Καίων τις ἀγάλλεται, ἦν παρὰ θάμνῳ
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.

ψυχὴν δ' ἐξεκάωσα. τί μοι μέλει ἀσπίς ἐκείνη;
ἔρρέτω· ἐξαῦτις κτήσομαι οὐ κακίω.

αὐτοῦ (τοῦ κώθωνος Λακωνικοῦ ποτηρίου) καὶ Ἀρχίλοχος ἐν Ἑλεγείοις ὡς ποτηρίου οὕτως· [6—9], ὡς τῆς κύλικος λεγομένης κώθωνος 5 B SCHOL. A Hom. I 7 μετὰ γοῦν τῆς 'διά' οὔσα ἢ 'ἔξ' οὐ τρέπει τὸ 'ξ'· [1] ET. MAGN. 324, 14 ἢ 'ἔξ' πρόθεσις, ὅταν αὐτῇ σύμφωνον ἐπιφέρηται, τρέπει τὸ 'ξ' εἰς 'κ'. δεῖ δὲ προσθεῖναι, χωρὶς εἰ μὴ εὔρεθῆι μετὰ παρέλκοντος· οἶον ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· διἔξ cωλήνος 6 a 1—3 med. AR. PAC. 1296 ss ΤΡΥ. ἄϊον πρὶν εἰσιέναι τι· cὺ γὰρ εὔ οἶδ' ὅτι οὐ πράγματ' ἄϊει· cώφρονος γὰρ εἰ πατρός. ΠΑ. Κ. [1. 2]. ΤΡΥ. εἶπέ μοι, ὦ πόσθων, εἰς τὸν cαυτοῦ πατέρ' ἄϊεις; ΠΑ. Κ. ψυχὴν δ' ἐξεκάωσα, ΤΡΥ. κατήϊχυνας δὲ τοκῆας cf. SCHOL. ad I. (1298 s) Ἀρχιλόχου ἐστὶ τὸ δίστιχον . . . οὗτος ὁ Ἀρχίλοχος ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον ἐν τῇ πρὸς Καίους μάχῃ (ἔστι δὲ ἔθνος Θράικης), καὶ φοβηθεὶς ἔφυγε ρίψας ἑαυτοῦ τὰ ὄπλα· αὐτὸν οὖν διαβάλλων λέγει 3—4 in. OLYMPIOD. in Plat. Gorg. p. 284 J. φροντίσωμεν οὖν τοῦ cωθῆναι τὴν ψυχὴν, . . . ποιήσωμεν οὖν ὃ εἶπεν ἐκεῖνος· αὐτὸν μὲν μ' ἐκάωσα, τί μοι μέλει ἀσπ. ἐκ.; ἔρρέτω ELIAS proleg. philos. 8 p. 22 Busse (ANECD. PAR. ed. Cram. 4, 412, 31) οὕτω τρωθεὶς τις ἐν πολέμῳ ὑπὲρ φίλου ἔφη· αὐτὸν μ' ἐξεκάωσα· τί μοι μέλει ἀσπ. ἐκ.; ἔρ-

ειν ἄρρον (ἀμφιφορῆας) 8 ἄγρει et οἶ. ἔρ. Hom. passim cf. Hesych. ἄγρει . . . λάμβανε. φέρε. προστακτικόν 9 ἐν Mus. ἐν uel ἐς pap. μὲν cod. Marc. 5 B διἔξ Hom. cf. Habron. Pap. Oxyrh. VIII 1087 col. 2, 56 τὸ 'cωλήνος' π[α]ρ' Ἀνανίῳ et Herod. 3, 60 τὸ ὕδωρ ὀχετευόμενον διὰ cωλήνων εἰς C em. B. intellege uinum, quod fluit in dolium uel amphoram 6 cf. L. Weber Phil. 74 (1917) 92 ss W. Klinger Eos 24 (1920) p. 26 s Th. Zielinski Raccolta Ramorino Mediol. 1927 p. 603 ss Wil. Gl. 2, 113 et fr. 3. 4 1 an Ἀσπίδι? ἀσπίδα . . . ἀνείλετο Strab.^{1, 2} τὴν Strab.¹ περὶ Plut. Strab.² 1 s C 131 s (ἐν τε α) Ἐκτωρ . . . ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται (P 473 s) cf. Alc. 49 Anacr. 51 Hor. carm. 2, 7, 9 s 2 ἀμωμ. M 109 al. de heroibus cf. Hesych. s. ἀμώμητος sensu alio O 463 ἀμύμονι τόξῳ eodem cadit Δ 300 3 (6 a) Δ 12 ἐξεκάωσε (δ 501) audio Saios quos effugit poeta cf. fr. 30 simi-

6 b. (6) ἀσπίδι μὲν Καίων τις ἀγάλλεται, ἦν παρὰ θάμνῳ
 ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
 αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος. ἀσπίς ἐκείνη
 ἔρρέτω· ἐξαῦτις κτήσομαι οὐ κακίω.

7. (9) Κήδεα μὲν στονόεντα, Περικλεες, οὔτε τις ἀστῶν
 μεμφόμενος θαλίῃς τέρπεται οὐδὲ πόλις·
 τοίους γὰρ κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 ἔκλυεν· οἰδαλέους δ' ἀμφ' ὀδύνης <ἔ>χομεν

ρέτω· cf. Philostr. vit. Apoll. 2, 7 Ael. var. hist. 10, 13 Eust.
 in Dionys. perieg. 533 6 b 1—3 (τέλος) SEXT. EMPIR. Pyrrhon.
 hypot. 3, 216 Ἀρχίλοχος δὲ ὡς περ σεμνυνόμενος ἡμῖν ἐπὶ τῷ
 τὴν ἀσπίδα ρίψας φυγεῖν ἐν τοῖς ποιήμασι περὶ ἑαυτοῦ φη-
 σιν· [1—3 τέλος] PLVT. Lacon. inst. 34 p. 239^b Ἀρχίλοχον
 τὸν ποιητὴν ἐν Λακεδαίμονι γενόμενον αὐτῆς ὥρας ἐδίωξαν, διότι
 ἐπέγνωσαν αὐτὸν πεπονηκότα, ὡς κρεῖττον ἐστὶν ἀποβαλεῖν τὰ
 ὄπλα ἢ ἀποθανεῖν· [1. 2. 3] (ἀσπίς ἐκείνη)· 4 6 a. b 1. 2 STRAB.¹
 10, 2, 17 p. 457 μέμνηται δὲ τῶν Καίων Ἀρχίλοχος· [1. 2]
 STRAB.² 12, 3, 20 p. 549 Κάιοι, παρ' οἷς φησιν Ἀρχίλοχος τὴν
 ἀσπίδα ρίψαι· [1. 2] VITA Arati p. 76 s M. καὶ γὰρ Κάϊς πόλις
 ἐστὶν ἐν Θράκῃ . . . οἱ δὲ τῆς Θράκης Κάιοι, ὡς καὶ Ἀρχί-
 λοχός φησιν· [1. 2] 1 HESYCH. Κάιοι· πολέμιοι. νεκροί. καὶ ἔθνος,
 οἱ πρότερον Κίκονες HESYCH. ἀγάλλεται· τέρπεται. γαυριᾶ
 2 HESYCH. ἔντος· ὄπλον (Wil.¹) ANONYM. π. ὕψους 33, 5 p. 61 s V.
 ἀμώμητον, τὸ ποιημάτιον Ἀρχιλόχου (de fr. 10 ss) 4 HE-
 SYCH. ἔρρέτω· ἀπίτω 7 STOB. 4, 56 (παρηγορικά), 30 p. 1130 H.

lem figuram de Apolline et ὀλλύειν 3 (6 b) Φ 66 ἐκφυγέειν
 θάνατον . . . καὶ κῆρα Υ 449 ἐξ αὖ νῦν ἐφυγεθ θάνατον ε 326
 τέλος θανάτου (cf. Γ 309 Hes. op. 166) ἀλεείνων distinxerunt
 alii τί μοι μέλει; ἀσπίς ἐκ. ἔρρ. 3 s cf. uerba Achillis, cum
 Aeneae a Neptuno abrepti hastam in terra fixam aspiceret Υ 349 s
 ἔρρέτω (Αἰνεΐας)· . . . ὅς καὶ νῦν φύγε ἄσμενος ἐκ θανάτοιο
 4 ἐξαῦθις C em. Schae. 7 cf. Anonym. περὶ ὕψους 10, 7
 p. 27 V. οὐκ ἄλλως ὁ Ἀρχίλοχος ἐπὶ τοῦ ναυαγίου, καὶ ἐπὶ
 τῇ προσαγγελίᾳ ὁ Δημοσθένης . . . οὐδὲν φλοιῶδες ἢ ἄσμενον
 ἢ χολικὸν ἐγκατατάττοντες διὰ μέσου 1 i 12 κ. . . . στ. Π.
 appellatur fr. 8. 78 οὐδὲ Mein., Hart. αὐτῶν ci. Grotius. sed
 Γ 50 μέγα πῆμα πόλῃ τε παντί τε δήμῳ 2 μυρόμενος Mein.
 μνωόμενος adscr. Wil.¹ θαλίῃ Fick λ 603 τέρπεται ἐν θαλίῃς
 (u. l. θαλίῃ) cf. Hes. op. 115 3 δ 826 τοίη γάρ Β 209 al. κῦμα
 π. θ. 3 ss cf. Anacr. 102, 4 Eur. Or. 340 ss 4 ἔκλυεν cod. Paris.
 1985 ἔκλασεν Trine. ἔκλασεν S (i. -α- sser. u) cf. Hom. hymn.

5 πνεύμονας. ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοι κακοῖσιν,
 ὦ φίλ', ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔθεσαν
 φάρμακον. ἄλλοτὲ τ' ἄλλος ἔχει τάδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
 ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἔλκος ἀναστένομεν,
 ἐξαῦτις δ' ἐτέρους ἐπαμείψεται. ἀλλὰ τάχιστα
 10 τλήτε γυναικεῖον πένθος ἀπωσάμενοι.

*8. (*16) Πάντα Τύχη καὶ Μοῖρα, Περικλεες, ἀνδρὶ δίδωσιν.

9. (8) Αἰσιμίδη, δήμου μὲν ἐπίρρησι<μ> μελεδαίνων
 οὔδεις ἂν μάλα πόλλ' ἡμερόεντα πάθοι.

10. (12. 13) εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα
 Ἕφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπονήθη.

*

[S] Ἀρχιλόχου· [1—10] cf. PHILOSTR. vit. Apoll. 7, 26 ANONYM. περὶ ὕψους 10, 7 p. 27 V. 8 STOB. 1, 6 (π. τύχης ἢ ταῦτομάτου), 3 p. 84 W. [FP] sine poetae nomine suo iure Archilocho vindicavit Liebel. cf. fr. 7 et 14 9 ORIO p. 55, 22 St. 'ἐπίρρησις' ὁ ψόγος καὶ ἡ κακηγορία, ἔνθεν λοιπὸν καὶ 'ἐπίρρητος' Ἀρχίλοχος ἐν Ἐλεγείοις [1. 2] HESYCH. ἐπίρρησις ψόγος 10 PLVT. aud. poet. 6 p. 23^{ab} οἷον εὐθύς ὁ Ἀρχίλο-

Apoll. 1, 75 ὑδαλέους Trinc. ὀδύνη ἴσχομεν S ὀδύνη κύχομεν Trinc. em. Gaisf. 5 Hes. theog. 612 ἀνήκεστον κακὸν 5s Hom. hymn. Apoll. 2, 12s θεῶν δῶρ' . . . ἡδ' ἀνθρώπων τλημοσύνας 5ss cf. Hor. carm. 1, 24, 19s Philostr. vit. Apoll. 7. 26 6s Δ 190s ἐπιθήσει φάρμαχ' cf. Ω 49 Δ 190s 7 τ' ἄλλος S Trinc. δ' ἄλλος Froben. an ἄλλος, ut Sol. 1, 76 cum adn.? ἄλλον ci. Be. e Soph. Trach. 270 τόδε S em. Liebel ad rem cf. δ 236s 9 ἐταίρους S ἐτάρους Trinc. em. Froben. Z 339 νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρα α. τάχ. Hom. 9s cf. Philox. 8, 3s Wil. Gl. 2, 114 10 cf. Sol. 2, 8 αἰσχος ἀπωσόμενοι et Hor. iamb. 16, 39 *muliebrem tollite luctum* S ab Archilocho abiudicavit Pfeiff. Phil. 84, 141, obloquitur Wil. H. 64 (1929) p. 486, 264 cf. Archil. 51 IV A 57s quoque ad rem cf. fr. 1, 5. 14 Stob. l. c. et Wil. Gl. 2, 114. 300 9 a Periclis carmine alienum aptius legeretur ante siue post 13 1 idem nomen Alc. 32 cf. Hesych. Αἰσιμίδου· οἰκίας γένος δηλοῦμεν C em. Elmsley δειλοῦ μὲν Schnw. δήμου μὲν Hoffmann Huds.-Will. ἐπίρρησι C ἐπίρρησι<ν> priores Hesych. μελεδαίνει· φροντίζει 2 μάλα πόλλα πάθοι X 220 sim. δ 95 al. cf. ο 401 Tyrt. 9, 38 Mimn. 7 10ss huc spectare quae de Eratosthenis Erigone et Archilochi 'ἀμώμητον

οὔτε τι γὰρ κλαίων ἴησομαι οὔτε κάκιον
θήσω τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων.

11. (10) κρύπτωμεν <δ> ἀνιηρὰ Ποσειδάωνος ἀνακτος
δῶρα.

12. (11) πολλὰ δ' εὐπλοκάμου πολιῆς ἄλός ἐν πελάγεσσι
θεσκάμενοι γλυκερὸν νόστον (υ-υυυ)

*13. (*14) Γλαῦκ', ἐπίκουρος ἀνὴρ τόσσον φίλος, ἔσκε μάχηται.

χος, ὅταν μὲν εὐχόμενος λέγη· [fr. 75], αὐτὸν τὸν θεὸν κατακαλούμενος δηλὸς ἐστίν· ὅταν δὲ τὸν ἄνδρα τῆς ἀδελφῆς ἠφανισμένον ἐν θαλάττῃ καὶ μὴ τυχόντα νομίμου ταφῆς θρηνηῶν λέγη, μετριώτερον ἂν τὴν συμφορὰν ἐνεγκεῖν, [1. 2], τὸ πῦρ οὕτως, οὐ τὸν θεὸν προσηγόρευσε *ibid.* 12 p. 33^{a b} πάλιν ὁ Ἀρχίλοχος οὐκ ἐπαινεῖται λυπούμενος μὲν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ τῆς ἀδελφῆς διεφθαρμένῳ κατὰ θάλασσαν, οἴνῳ δὲ καὶ παιδιᾷ πρὸς τὴν λύπην μάχεσθαι διανοούμενος· αἰτίαν μέντοι λόγον ἔχουσαν εἶρηκεν· [3. 4]. εἰ γὰρ ἐκεῖνος οὐδὲν ἐνόμιζεν ποιήσειν κάκιον τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων, πῶς ἡμῖν τὰ παρόντα χεῖρον ἔξει φιλοσοφοῦσι κτλ.; cf. Tzetz. alleg. ed. Matranga Anecd. 1, 216, 132 (fr. 20) 11 SCHOL. Aesch. Prom. 616 τὸ δὲ 'δωρεάν' ἐπὶ συμφορᾶς λαμβάνεται καὶ ἐπὶ κακοῦ. ὡς καὶ Ἀρχίλοχος· [1. 2] 12 SCHOL. Laur. Apoll. Rhod. 1, 824 'θεσκάμενοι' ἐξ αἰτήσεως ἀναλαβόντες, αἰτήσαντες· θέσσεσθαι γὰρ τὸ αἰτῆσαι καὶ ἰκέτευσαι, καὶ Ἡσιόδου· [fr. 201] καὶ Ἀρχίλοχος· [1. 2] 13 ARIST. eth. Eudem. 7, 2, 11. 1236^a, 34 τούτων ἢ μὲν διὰ τὸ

ποιημάτων' dixit Anonym. π. ὕψους 33, 5 p. 61 s u idit J. van Ijseren Mnemos. 1924 p. 358 1 Π 798 ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον 2 δ 750. 759 καθαρὰ . . . εἶματα υ 307 τάφον ἀμφεπονεῖτο cf. Ψ 159 Delect. inscr. ed. Cauet-Schwyzers 133, 6

τόδε cāma κασιγνέτοῖ πονέθε de πον. cf. Wack. KZ 30, 305 8 s cf. Sem. 2 Stes. 22 s Soph. fr. 513, 1 4 c 37 τερπωλήν λ 603 τέρπεται ἐν θαλίῃς cf. Hes. theog. 917 11 cf. fr. 1. 21 Hor. iamb. 9, 3 ss Fr. Leo De Horatio et Archil. p. 9 Wil. Gl. 1, 336⁴ 1 κρύπτομεν (-τω-) . . . ποσειδῶνα (-ος) ἀνακτα δῶρα fere C em. Robortelli Liebel Schnw. ex Hom. (Υ 67 cedit in Ποσειδάωνος ἀνακτος) 1 s ἀν. . . δῶρα oxymoron ut 4 ξείνια . . . λυγρὰ 12 1 εὐπλοκάμου ad Ino Leucotheam rettulit Cr. Παλλάδ' εὐπλοκάμον (hoc recepit Huds.-Will.) Hecker B. sed cf. Oppian. cyneg. 2, 131 π. ἀ. eodem uersus loco Hom. passim ε 334 s Λευκοθέη . . . ἄλός ἐν πελάγεσσι θεῶν ἔξ ἔμμορε τιμῆς Hom. hymn. 33, 15 λευκῆς ἄλ. ἐν πελ. 2 cf. Hesych. s. θέσσαντο et θέσσεσθαι χ 323 νόστοιο . . . γλυκεροῖο 13 cf. fr. 56. 59. 68. 40 τὸν σὸν φί-

*14. (15) πάντα πόνος τεύχει θνητοῖς μελέτη τε βροτεῖη

15. (19) κυκῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας
εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

[16.] (17) Ὑψηλοῦς Μεγάτιμον Ἄριστοφώντ᾽ ἀτε Νάξου
κίονας, ὦ μεγάλη γαῖ', ὑπένερθεν ἔχεις.

[17.] (18) Ἄλκιβίη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρην
Ἡρηι, κουριδίων εὐτ' ἐκύρησε γάμων.

χρήσιμόν ἐστιν ἢ τῶν πλείστων φιλία· διὰ γὰρ τὸ χρήσιμοι εἶναι φιλοῦσιν ἀλλήλους καὶ μέχρι τούτου, ὡς περ ἢ παροιμία· [1] καί· [fr. eleg. adesp. 11 D.] 14 SYRIAN. in Hermog. 1, 6, 12 R. (quem exscripsit MAXIM. PLANVD. Rhet. graec. 5, 441 W.) Πλάτων τε γὰρ φησι· τῶν γὰρ πόνων πωλοῦσιν ἡμῖν οἱ θεοὶ τάχαθά· καὶ Σοφοκλῆς· . . . καὶ ἐν Μιλήτῳ ὁ θεός [Ps.-Phocylid. 162] . . . καὶ πάλιν· [1] huc redit Io. SICELIOT. in Hermog. l. c. 6, 96 W. πάντα γὰρ πόνος τεύχει θνητοῖς κατ' Ἀρχίλοχον μελέτη τ' ἀρίστη 15 ATHEN. 13, 594^{c d} Ἴωνες . . . Πασιφίλαν ἐκάλεσαν τὴν Πλαγγόνα (meretricem Milesiam celeberrimam). μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀρχίλοχος περὶ αὐτῆς ἐν τούτοις· [1. 2] cf. EVST. in Od. 1713, 47 16 A. P. 7, 441 Ἀρχιλόχου· εἰς Μεγάτιμον καὶ Ἀριστοφώντα τοὺς Ναξίους· [1. 2] 17 A. P. 6, 133 ἀνάθημα τῇ Ἡρῆι παρ' Ἀλκιβίης· Ἀρχιλόχου· [1. 2]

λον C em. B., qui uersum tribuit Archilocho, negat Bahntje ἔστε Fick Kal. Huds.-Will. sed cf. E 466 εἰς ὃ κεν . . . μάχωνται (Wahrmann IF 1928 [46] 286) 14 ab Archilocho alienus est uersus (cf. Pfeiff. Phil. 84, 142 adn. quoque) θνητοῖς Io. Siceliot. Maxim. Plan. (liber unus) βροτοῖς Maxim. Plan. plerique, unde Aldina δὲ βροτοῖς et δὲ βροτεῖη attamen cf. fr. 8 15 'ex epigrammate potius haustum quam ex elegia' Pfeiff. 1 μ 231 Κυκλήν πετραίην cf. Cratet. ap. Stob. 3, 15 (π. ἀσωτίας), 10 cum adn. 2 δ 248 δέκτης πᾶσι φίλη? Hi. temere 16 Reitz. Epigr. und Skol. p. 107 de Archilocho auctore et hic et in sequenti disticho dubitauit applaudentibus Wil.¹ Friedl. negat Cr. RE II 497 2 Pind. Ol. 2, 81 s Ἐκτορα . . . Τροίας . . . κίονα. alii πύργον uirum fortem appellant (Callin. 1, 20 Alc. 35, 10 Theogn. 233) Hes. theog. 622 μεγάλης ἐν πείρασι γαίης (de Ditis regno) γὰ C em. Jacobs 17 1 κ 545 cadit in ἐπέθηκε καλύπτρην nota Heram flammeo uelatum 2 Dioscorid. A. P. 7, 351, 8 οὐθ' Ἡρης ἐν μεγάλῳ τεμένει loquitur de templo Pari in insula ab Archilocho celebrato O 39 s

IAMBOI

TRIMETRA

18. (21) ἦδε δ' ὤστ' ὄνου ῥάχις
ἔστηκεν ὕλης ἀγρίας ἐπιστεφής.

*

οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐπίμερος
οὐδ' ἐρατός, οἶος ἀμφὶ Κίριος ῥοάς.

19. (20) κλαίω τὰ Θασίων, οὐ τὰ Μαγνήτων κακά

18 PLUT. exil. 12 p. 604^{b,c} καθάπερ Ἀρχίλοχος τῆς Θάσου τὰ καρποφόρα καὶ οἰνόπεδα παρορῶν διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀνώμαλον διέβαλε τὴν νῆσον εἰπών· [1. 2] ATHEN. 12, 523^d καὶ Ἀρχίλοχος δ' ὁ ποιητὴς ὑπερθεαύμακε τὴν χώραν τῶν Κυριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν. περὶ γοῦν τῆς Θάσου λέγων ὡς ἤσσανός φησιν· [3. 4]. ὠνομάσθη δ' ἡ Κίρις, ὡς μὲν Τίμαιός [FHG I 62] φησιν καὶ Εὐριπίδης ἐν Δεσμῶτιδι [ἦ] Μελανίππῃ [fr. 496 N.²], ἀπὸ γυναικὸς τινος Κίριδος, ὡς δ' Ἀρχίλοχος ἀπὸ ποταμοῦ 19 STRAB. 14, 1, 40 p. 647 Καλλίνος [fr. 3] μὲν οὖν ὡς εὐτυχοῦντων ἔτι τῶν Μαγνήτων μέμνηται καὶ κατορθούντων ἐν τῷ πρὸς τοὺς Ἐφεσίους πολέμῳ, Ἀρχίλοχος δὲ ἤδη φαίνεται γνωρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφορὰν· κλαίει θάσων οὐ κτλ. HERACL. PONT. pol. 22 (FHG II 218) Μάγνητες δι' ὑπερβολὴν ἀτυχημάτων πολλὰ ἐκακώθησαν· καί που καὶ Ἀρχίλοχος φησὶ· κλαίω θαλασσῶν κτλ. cf. CLEM. ALEX. Strom. 1, 131, 7s p. 81s St. ATHEN. 12, 525^e

λέχος . . . κουρίδιον 18 ss 51 ss ad tit. 1. cf. fr. 20. 22. 57. 74 et fr. 49 B.⁴ (ἰαμβείω), Hor. epist. 1, 19, 23 *Parios . . . iambo* art. 79 *Archilochum proprio rabies armauit iambo*, ad trim. cf. fr. 31. 33, de iambi forma egit A. D. Knox The early Iambus Phil. 41 (1932), 18 ss de lege Porsoniana ap. Archil. cf. Bill Beitr. zur lex Porsoniana (Emsdetten, 1932) p. 26 ss 18 fragmenta coniunxit B., transposuit Bahntje 1 | 208 σὺς ῥάχιν. Herod. 3, 54 ἐπὶ τῆς ῥάχιος τοῦ ὄρεος (7, 216) *'Ziegenrücken'* contulit Friedl. 2 Soph. Oed. C. 348 s κατ' ἀγρίαν ὕλην. cf. Ε 52 Θ 232 κρητῆρας ἐπιστεφέας οἰνοῖο (β 431) 3 cf. Semon. 7, 51 οὐ τι καλὸν οὐδ' ἐπίμερον Hes. theog. 132 φιλότητος ἐπιμέρου (Ps.-Hes. scut. 15) 4 contulit B. Hesych. 'ἀμφ' Ἀκίριος ῥοάς'. Ἀκίρις ποταμός et Plin. nat. 3, 97 Strab. 6, 264 Tab. Heracl. IG XIV 645 poetam ipsum regionem illam uisitasse censet Be. Gr. Dicht. p. 72, ualde dubitat Hi. v. G. conl. RE III A 313, 2 Λ 732 ἀμφὶ ῥοάς ποταμοῖο sim. al. 19 ad rem u. RE XI 420 XIV 471s Hi. v. G. GN 1934 p. 58 initium emendauit B. cf. fr. 129 B.⁴ Θάσον δὲ τὴν τρισκοιζύρην πόλιν (ubi πόλιν

20. (22) καί μ' οὔτ' ἰάμβων οὔτε τερπωλέων μέλει.

21. (23) ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις

22. (25) Οὔ μοι τὰ Γύγῳ τοῦ πολυχρύσου μέλει
οὔδ' εἶλέ πώ με Ζῆλος οὔδ' ἀγαιομαί
θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
ἀπόπροθεν γάρ ἐστὶν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

23. (26) ὁ δ' Ἀσίης καρτερός μηλοτρόφου

20 TzetZ. alleg. ed. Matranga Anecd. 1, 216, 125 ss Καὶ τότε καὶ βραχύχρονος εἶναι τῷ βίῳ μέλλων (Ω 128 s de Achille) Ποιεῖ ὅπερ καὶ ὕστερον Ἀρχίλοχος ἐκεῖνος· Ἐφῆς ἀδελφῆς γὰρ κύζυγον πνιγέοντα τῆι θαλάσσει Περιπαθῶς ὠδύρετο γράφειν μὴ θέλων ὅλως, λέγων πρὸς τοὺς βιάζοντας συγγράμμασιν ἐγκύπτειν· [1]. Ὡς δὲ δακρύων κέκμηκε μάτην, εἰρήκει τάδε· [fr. 10, 3 s]· Καὶ ταῦτ' εἰπὼν ἐξώρμησε πρὸς τὴν πλατεῖαν τρίβον 21 SCHOL. Ag. rap. 704 'καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις'· Δίδυμός φησι παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ. ἔστι δὲ ὄντως παρὰ Ἀρχιλόχῳ· [1] respicit Anonym. περὶ ὕψους 10, 7 p. 27 V. 22 ARIST. rhet. 3, 17. 1418^b, 28 καὶ ὡς Ἀρχίλοχος ψέγει· ποιεῖ γὰρ . . . (λέγοντα) τὸν Χάρωνα τὸν τέκτονα ἐν τῷ ἰάμβῳ, οὐ ἡ ἀρχή· Οὔ μοι τὰ Γύγῳ (ANON. in rhet. l. c. p. 256, 6 Rabe) PLVT. tranq. anim. 10 p. 470^e Οὔ μοι . . . μέλει. καί· [2—4] IUBA ap. Rufin. gramm. VI 563 K. adfert u. 1 corruptum SCHOL. Aesch. Prom. 227 K. ὅτι οἶδεν (ὁ Αἰσχύλος) τὸ ὄνομα τῆς τυραννίδος. πρὸ αὐτοῦ δὲ καὶ Ἀρχίλοχος· μεγάλης δ' οὐκ ἐρῶ τυραννίδος. cf. HIPPIAM in argum. Soph. Oed. R. ET. GVD. 537, 26 ET. MAGN. 771, 54 23 SCHOL.¹ Eur. Med. 708 τὸν ἐγ- sicuti fr. 117 B.⁴ de Paro) et fr. 52 nota prouerbiū τὰ M. κ. (Suid. s. M.) 20 cf. fr. 9. 10 cum adn. fr. eleg. adesp. 9 (Hor. iamb. 11, 1 ss) et fr. 118 (num inter se coniungenda?) et ad rem Immisch Phil. 49 (1890) 193 ss 21 cf. Wil. Gl. 1, 374¹ Aesch. Choeph. 587 W. πόντιαί τ' ἀγκάλαι Eur. Hel. 1062 πελάγιοι ἀγ. sim. al. 22 iambi initium imitatus est et auctor Anacreont. 8 et Greg. Nazianz. ad anim. suam 84 ss, quem contulit Cataudella Athenaeum 6 (1928) p. 252 ss u. Lav. quoque ad l., carmen ipsum commemorat Herodotus uel interpres quidam Herod. 1, 12 (Γύγου) Ἀρχίλοχος . . . ἐν ἰάμβῳ τριμέτρῳ ἐπεμνήθη cf. Hor. iamb. 2 et ad metrum O. Schrö. Grundr. p. 57 et de arte H. Frän. GN 1924, 81 1 πολύχρ. uox Homericā is nota καὶ Plutarchi, sed lacunam dissuadent Anacreont. 8 et Greg. Naz. l. c. 2 s u 16 ἀγαιομένου κακὰ ἔργα cf. Hes. op. 333 3 Π 120 ἔργα θεῶν cf. a 338 at Herod. 1, 96 ἐρασθεὶς τυραννίδος 4 ἀπόπρ. Hom. 23 an δ? δ' om. Schol.²

24. (28) οἴην Λυκάμβεω παῖδα τὴν ὑπερτέραν

25. (29) ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο
 ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος,

ἢ δέ οἱ κόμη

ῶμους κατεσκίαζε καὶ μετάφρενα.

26. (30) ἔμυρισμένας κόμας
 καὶ στήθος, ὡς ἂν καὶ γέρων ἠράσκατο.

27. (31) οὐκ ἂν μύροισι γρηῦς ἐοῦς ἠλείφετο.

κρατῆ λέγουσι καρτερόν. Ἀρχίλοχος [1] SCHOL.² ο 534 'καρτεροὶ αἰεὶ'· ἐγκρατεῖς, τὸ κράτος ἔχοντες. καὶ Ἀρχίλοχος [1] cf. ANECD. Par. ed. Cram. 3, 496, 12 καὶ Ἀρχίλοχος [1] EVST. in Od. p. 1790, 7 Ἀσίης καρτ. μηλ., ὃ ἐστὶν ἄρχων 24 SCHOL. A HOM. Λ 786 (ἢ διπλῆ,) ὅτι Ἀρχίλοχος ὑπερτέραν τὴν νεωτέραν ἐδέξατο· οἴην κτλ. ἀντὶ τοῦ τὴν νεωτέραν HESYCH. ὑπερτέρα· . . . οἱ δὲ νεωτέρα ἢ πρεσβυτέρα 25 AMMON. p. 123 Val. ῥόδον καὶ ῥοδωνιά καὶ ῥοδῆ διαφέρει· ῥόδον μὲν γὰρ τὸ ἄνθος, ῥοδωνιά δὲ ὁ τόπος, ῥοδῆ δὲ τὸ φυτόν. Ἀρχίλοχος ἔχουσα — ἄνθος SCHOL. Theocrit. 4, 45^a p. 147 W. et ET. MAGN. 441, 49 [1] ATHEN. 2, 52^f καὶ Ἀρχίλοχος ῥοδῆς — ἄνθος (EVST. in Od. 1963, 49) SYNES. laud. calu. 75^b καὶ ὁ κάλλιστος ποιητῶν Ἀρχίλοχος ἐπαινέσας αὐτὴν (τὴν κόμην) ἐπαινεῖ μὲν οὖσαν ἐν ἑταίρας σώματι, λέγει δὲ οὕτως· ἢ δέ οἱ — μετάφρενα. 26 ATHEN. 15, 688^c τῷ δὲ τοῦ μύρου ὀνόματι πρῶτος Ἀρχίλοχος κέχρηται λέγων· [fr. 27]· καὶ ἀλλαχοῦ δ' ἔφη· [1. 2] 27 ATHEN. 15, 688^c cf. fr. 26 PLVT.

ἀσίη τε Schol.¹ cod. Par. Aesch. Pers. 763 s ἐν ἄνδρα . . . Ἀσίδος μηλ. ταγεῖν μηλοτρόφος Schol.¹ cod. Par. καρτερός subst. ut ο 534 24 λυκάμβεος C em. Elmsley de Λ. nomine cf. C. Theander Symbolae philol. O. A. Danielsson octogenario dicatae Upsal. 1932 p. 349 s, ad rem u. RE II 494 s XIII 2246 ὑπέрт. alio sensu Hom. 25 huius iambi, cuius duo in unum fragmenta coniunxit B., memorem scripsisse Ps.-Lucian. amor. 3 τὴν φωνὴν ἴσην τῇ Λυκάμβου θυγατρὶ λεπτόν ἐφηδύνων sunt qui censeant, ad elegias reuocavit Wil. Herm. 59 (1924) p. 271 (λεπτόν ἐφηδύνουσα . . . φωνήν) 1 cf. Hesych. s. μυρσίνης κλάδος ἢ δάφνης 2 Hesych. ῥοδῆ· αὐτὸ τὸ δένδρον cf. Cypr. 4, 4 Be. ῥόδου τ' ἐνὶ ἄνθει καλῶι 4 θ 528 μετάφρενον ἠδὲ καὶ ῶμους cf. B 265 κατασκιάζει C em. Bent. Hes. theog. 716 s κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι Τιτῆνας 26 cf. Wil. Gl. 2, 116² 1 contulit B. Hesych. ἐμυρισμέναι· μεμυρισμέναι ἐμυρισμένη Wakefield Friedl. 27 γραθς C corr. Schnw. ἠλείφειο

28. (32) ὡςπερ αὐλῶι βρῦτον ἢ Θρείξ ἀνήρ
ἢ Φρύξ ἔβρυζε· κύβδα δ' ἦν πονευμένη.
29. (99) Ζεῦ πάτερ, γάμον μὲν οὐκ ἔδαικάμην,
30. (27) ἄναξ Ἄπολλον, καὶ εὐ τοὺς μὲν αἰτίους
σήμαινε καὶ σφρασ ὄλλυ' ὡςπερ ὄλλύεις.
31. (48) ὦ_ὦ_ὦ παῖδ' Ἄρεω μαιφόνου
32. (33) κατ' οἶκον ἐστρωφάτο μισητὸς βάβαξ.

Pericl. 28, 7 ταῦτα τῆς Ἑλπινίκης λεγούσης ὁ Περικλῆς μειδιάσας ἀτρέμα λέγεται τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πρὸς αὐτὴν εἰπεῖν· [1] cf. Evst. in Π. 1300, 40 28 ATHEN. 10, 447^b τὸν δὲ κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτόν τινες καλοῦσιν, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ· [fr. 553 N.³] . . . καὶ Ἀρχίλοχος· [1. 2] . . . Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ· [fr. 124 N.²] 1 HESYCH. I p. 404, 70 βρῦτον· πᾶν τὸ ἐκ κριθῆς ποτόν 29 HERHAEST. 6, 2 p. 18 C. τρίμετρον δὲ καταληκτικόν (τροχαϊκόν), οἷόν ἐστι τὸ Ἀρχιλόχου, ὃ τινες ἀκέφαλον ἰαμβικόν καλοῦσι· [1] cf. SCHOL. metr. Pind. Ol. 12 p. 348 Dr. Nem. 8, 11 cf. MAR. VICT. gramm. VI 135, 30 ss 30 MACROB. sat. 1, 17, 9 s *alii cognominatum Apollinem putant* ὡς ἀπολλύντα τὰ ζῶια . . . *ut Euripides* [fr. 781, 11 s N.²] . . . *item Archilochus*: [1. 2] 31 Evst. in Π. 518, 22 κλίνεται δὲ καὶ ὡς σπονδειακόν, Ἄρης Ἄρου, ὅθεν κατ' Ἰάδα διάλεκτον ἐπεκτείνας Ἀρχίλοχος ἔφη ἐν τοῖς Τριμέτροις· [1] 32 ORIO 37, 4 St. βάβαξ ὁ λάλος. Ἀρχίλοχος· [1] sim. Et. MAGN. 183, 50 (Ἀριστοφάνης errore) Et. VIND. cod. 131 (sine poetae nomine) HE-

Plut. cf. Sem. 7, 64 28 cf. Wil. Versk. 289, 2 1 ὡςπερ <παρ'> αὐλῶι Dind. et priores contra dictionis usum θράιξ & em. Wil. Θρήιξ Tour. cf. fr. 51 I A 48 θρηξίν Sostheus in base Paria contra metrum 2 ἔβρυζε & ἔμυζε olim Wil., quod iterum defendit H. 59 (1924) p. 271 concl. μυζουρίσ = *fellatrix* 'uelut calamo Thraex quidam uel Phryx mustum (sorbuít), fellabat'. attamen cui onomatopoeia βρῦτον, Φρύξ (cf. *Bruges*), ἔβρυζε non arridet? cf. figuram fr. 2 cum adn. ἔβριθε olim Cr. 29 T 229 δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν (cf. δ 3) trimetrum trochaicum rectum esse negat Wil. Gr. Versk. 264 cf. O. Schrö. Grundr. p. 53 30 cf. Ω 608 s Hippon. 36 Us. Götternamen 304 s Wil. Gl. 2, 114⁴ 1 ἄ. Ἄ. Hom. τοὺς μὲν citois & em. B. 2 in eandem figuram cadit fr. 75, 2 31 cf. B 512 | 82 et Ἄ. . . μαιφόνος & 844 al. 32 | 463 κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι N 556 s κατ' αὐτοὺς στρωφάτο μισητὸς Et. Magn. Vind. (Dieterich Kl. Schr. p. 133 s contulit Kern) δυσμενῆς Orio βάβαξ om. Et. Magn.

33. (34) πρὸς τοῖχον ἐκλίνθησαν ἐν παλινσκίωι.

34. (47) ἄλλ' ἀπερρώγασι <μοι>
μύκew τένοντες

35. (40) τοῖον γὰρ αὐλὴν ἔρκος ἀμφιδέδρομεν.

36. (46) φηλήτα νύκτωρ περὶ πόλιν πωλεύμενε.

37. (35) κύψαντες ὕβριν ἀθρόην ἀπέφλοσαν.

38. (62) ἔρξω . . .

ἐτήτυμον γὰρ ζυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης.

SYCH. μισητός· μίους ἄξιος. ἄπλητος et βάβαξ· μάταιος. λάλος. φλύαρος. ἐνθουσιῶν. ἀναιδής 33 HARPOCRAT. 143, 6 B. 'παλίνσκιον' . . . Ἀρχίλοχος δὲ Τριμέτροις· [1] ἀντὶ τοῦ 'ἐν σκοτεινῶι'. cf. Suid. s. u. et Phot. 374, 10 34 HERODIAN. π. κλίσ. ὄνομ. Π 679, 5 L. (ap. Choer.) μύκης . . . σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνθρώπου, ὅπερ ἰσοσυλλάβως ἐκλινεν ὁ Ἀρχίλοχος εἰπών· [1. 2] cf. ANECD. Ox. ed. Cram. 3, 231, 5 35 SCHOL. Hom. Ven. B 190 τὸ γὰρ περιθεῖν τοῦτο δηλοῖ (περιέχειν πανταχόθεν)· οἶον καὶ Ἀρχίλοχος δηλοῖ ποιήσας· [1] 36 EUST. in Od. 1889, 1 φιλήτου δὲ τοῦ εἰρημένου χρήσις μὲν παρά τε Ἡσιόδωι [op. 375] καὶ παρά Ἀρχιλόχωι ἐν τῶι· [1], ἤγουν κλέπτῃ νυκτιλόχωι cf. Ar. Ach. 263 ss 37 PHOT. 193, 22 κύψαι· ἀντὶ τοῦ ἀπάγξασθαι Ἀρχίλοχος· [1] HESYCH. κύψαι· ἀπάγξασθαι 38 CLEM. ALEX. Strom. 6, 6, 3 p. 425 s St. καθάπερ ἀμέλει κάκεινο τὸ ἔπος [C 309]· 'ζυνὸς Ἐνυάλιος καὶ τε κτανέοντα κατέκτα' μεταποιῶν αὐτὸς (ὁ Ἀρχίλοχος) ὠδέ πως ἐξήνεγκεν· ἔρξω·

cf. Pisandr. epigr. 2 33 Hom. hymn. Merc. 6 ἄντρον . . . παλίνσκιον (18, 6) Hesych. παλίνσκιος· κύσκιος. σκοτεινός. σκοτώδης 34 1 μοι Cobet 1s γ 449s ἀπέκοψε τένοντας αὐχενίους 2 cf. fr. 185 B.⁴ et Hesych. μύκης· τὸ ἀνδρείον μόριον cf. Hesych. s. τένοντες 35 1 476 ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς 36 φιλήται . . . πολευμένωι Eust. φηλήτα . . . πολευμένωι B. φηλήτα . . . πωλευμένω Liebel em. Fick Hi. ~ Hom. hymn. Merc. 66 s cf. 175 al. 37 ad rem cf. A. P. 7, 351. 352 et Piccolomini Herm. 18, 264 ss ἀπέφλοσαν ☉ ἀπέφλυσαν Lob. Schnw. alii. sed alio sensu Apoll. Rhod. 3, 582 s ὄφρ' ἀλεγεινὴν ὕβριν ἀποφλύξωι hoc uerbo utitur. cf. Hesych. s. ἀποφλάσαι et ἀποφλύειν et subst. φλόος 38 1 Ἐρξίων B. (cf. Ἐρξίη fr. 62) tetrametrum ut restitueret sententia ut sui iuris fieret, ἔρξω priori tribuit uersui Hi. 2 cf. C 309 ζυνὸς Ἐνυάλιος et prouerbiūm κοινὸς Ἐρμῆς sensus omnino ali-

39. (37) χαίτην ἀπ' ὤμων ἐγκυτὶ κεκαρμένον
 40. (24) καὶ δὴ πίκουρος ὥστε Κὰρ κεκλήσομαι.
 41. (36) ἄλλ' ἄλλος ἄλλωι καρδίην ἰαίνεται.
 42. (42) ἐσθλήν γὰρ ἄλλην οἶδα τοιούτου φυτοῦ
 <ἴη>σιν.
 43. (43) ἴστη κατ' ἠκὴν κύματός τε κἀνέμου.

ἐτήτυμον κτλ. 39 ET. MAGN. 311, 40 ἐγκυτὶ ἐπίρρημα σημαίνον τὸ ἐν χρωί. Ἀρχίλοχος [1] τουτέστι πρὸς αὐτῷ τῷ δέρματι cf. CALLIM. apud HERODIAN. I 511, 22 L. 'ἐγκυτίς', δ χωρὶς τοῦ 'c' Καλλίμαχος εἶπεν [fr. 311 Schn.]: 'cὺ δ' ἐγκυτί, τέκνον, ἐκέρω' HESYCH. ἐγκυτίσις· εἰς χρωῖα κεκάρθαι 40 SCHOL. Plat. Lach. 187^b (qui errat) καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ δὲ [I 378] 'ἐν Καρὸς αἴσῃ' ἐν τῷ τυχόντι τινὲς ἀκούουσι. μέμνηται δ' αὐτῆς Ἀρχίλοχος λέγων [1] cf. SCHOL. Hom. Ven. B I 378 Ἀρχίλοχος δέ· τιμῶμαι αὐτὸς ἐν μισθοφόρου καὶ τοῦ τυχόντος στρατιώτου μοίραι 41 CLEM. ALEX. str. 6, 7, 3 p. 426 St. Ἀρχιλόχου τε ὁμοίως εἰρηκότος [1] παρὰ τὸ Ὀμηρικόν [Ξ 228]: 'ἄλλος γὰρ <τ> ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις', Εὐριπίδης ἐν τῷ Οἰνεΐ φησιν [fr. 560 N.²]: 'ἄλλ' ἄλλος ἄλλοις μᾶλλον ἤδεται τρόποις' SEXT. EMPIR. adu. math. 11, 44 Homeri uersu adlato pergūt καὶ κατ' Ἀρχίλοχον· ἄλλος ἄλλωι ἐπὶ ἔργωι καρδίην ἰαίνεται cf. ANECD. Par. ed. Cram. 3, 488, 17 et Elter Gnomol. hist. 76, 3 42 SCHOL. Theocr. 2, 48^d p. 281 W. ἴσως φυτὸν αὐτὸ (τὸ ἵππομανές) ἔφη ὁ Θεόκριτος οἶονεϊ φύμα διὰ τὸ ἐπιφύεσθαι τοῖς πώλοις, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης [hist. anim. 6, 22. 577^a, 9]: λέγει γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος τὸ φύμα φυτὸν [1. 2] ἀντὶ τοῦ φύματος 1 HESYCH. φυτοῦ· φύματος 43 ET. MAGN.¹ 424, 18 ἠκὴ· ἡ ὀξύτης τοῦ σιδήρου· Ἀρχίλοχος [1] ²p. 47, 22 ἀκὴ· ἡ ὀξύτης· παρὰ τὸ ἠκω γίνεται ἠκὴ, δ σημαίνει τὴν ὀξύτητα· Ἀρχίλοχος [1], καὶ κατὰ συστολήν ἀκὴ ET. VIND. cod. 158 ZONAR. 983 (sine poetae nomine) ἠκὴ· ἡ ὀξύτης [1] HESYCH. ἠκὴ· . . . ἀκωκὴ . . . ἀκμή respicit Anonym. περί

ἐπὶ 39 ω 46 κείροντο . . . χαίτας. cf. Eur. El. 515 ὤτων Wil.¹ ἀν ἐγκυτεΐ? idem Wil.¹ et W. Schu. Kl. Schr. 656 (Sp.) cf. Hesychn. s. κεκαρμένον 41 καρδίην Clem. Sext. em. B. Hom. hymn. Cer. 65 καρδίην καὶ θυμὸν ἴηνα (sim. 435) δ 548 s καρδίη καὶ θυμὸς . . . ἰάνθη. cf. Ξ 228 42 2 εἴκασιν ⊕ ἴησιν Tour. ἴασιν Steph. ἄκῃσιν Hemsterhuys cf. fr. 136 B.⁴ 43 ἴσθηκει Vind. ψ 235 ἐπειγομένην ἀνέμωι καὶ κύματι sim. al. κύματος κυανέου

44. (45) τρίαιναν ἐσθλὸς καὶ κυβερνήτης σοφός
 45. (95) τίς ἄρα δαίμων καὶ τέου χολούμενος . . . ;
 46. (44) μετέρχομαί σε σύμβολον ποιούμενος.
 47. (41) ἀμικθὶ γάρ σε πάμπαν οὐ διάζομεν.
 48. (39) βοῦς ἐστὶν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ
 κορωνός ἔργων ἴδρις οὐδ' ἄρ
 49. (102) ὑφ' ἡδονῆς

ὑψους 10, 7 p. 27 V. 44 ΑΜΜΟΝ. in Porphyg. isagog. prooem. p. 9, 8 ss Busse ἐπειδὴ γὰρ ἐκείνοι σοφὸν ὠνόμαζον τὸν ἠντιναοῦν ἐπιόντα τέχνην, ὧν εἰς ἦν καὶ Ἀρχίλοχος λέγων· [1] 45 ET. MAGN. 752, 15 not. (cod. V in m.) τοῦτο τὸ τέω (τέο) τετόλμηται καὶ τεοῦ οἶον· [1] ANECD. Ox. ed. Cram. 1, 400, 6 τὸ τέο τετόλμηκεν Ἀρχίλοχος τέο χολούμενος εἰπεῖν ἀντὶ 'τίνος' 46 SCHOL. Pind. Ol. 12, 10 συμβόλους δὲ λέγομεν πταρμούς ἢ φήμας ἢ ἀπαντήσεις ὡς Ἀρχίλοχος· [1] SCHOL. Hom. T (Ven.) Ψ 199 ἰωνικῶς (μετά) ἀντὶ τοῦ 'πρὸς ἀνέμους' ἦλθεν ὡς Ἀρχίλοχος· [1] HESYCH. μετέρχομαι· ἰκανῶς ἰκετεύω. ἰλάσκομαι. ἐπει- ἐρχομαι et σύμβολος· οἰωνός 47 APOLL. DYSCL. de adu. p. 571 B. 161 Schn. τὸ γοῦν Ἀρχιλόχειον συνεστάλη· [1] 48 ET. MAGN. 530, 27 + ET. FLOR. p. 194 M. + Reitz. Ind. lect. Rostoch. 1891/2 p. 14 κορωνός· ὁ γαῦρος καὶ ὑψαυχενῶν παρὰ τὸ κάρη, κατὰ μετάθεσιν τοῦ 'α' εἰς 'ο' Ἀρχίλοχος· [1. 2 us- que ad οὐδ' ἄρ] (ANECD. Par. ed. Cram. 4, 76, 30) 2 HESYCH. κορωνός· ὀρθοκέρως ταῦρος 49 SCHOL. Arat. 1009 (diosem.

Et. Magn.² 44 ἐσθλὸς Laurent. ἐσθλὸν deter., unde editor. ἐσθλήν et κυβερνήτην σοφόν, sed τρίαιναν lenunculum tribus uelis ornatum recte interpretatus est Bréal (Mém. de la Soc. de ling. de Paris 15, 1909, 341s) de tridente piscibus configendis in- seruiente cogitavit Hi. v. G. 45 cf. fr. 88 et Catull. 40, 3 s de χολούμενος dubitavit Wil.¹ 46 ce: ἐς Schol. Ψ om. Schol. Ven. σύμβουλον Schol. Ψ ποιούμενος om. Schol. Ven. ποιου- Schol. Pind. Ⓞ ποιουμένη Schol. Pind. cod. Vatic. B, probat Boeckh, qui Cererem loqui e scholiis cognouisse sibi uidetur Hom. hymn. Merc. 526 s ἢ σε τέλειον σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι ἢδ' ἀνθρώ- πων 47 ad Nessum Centaurum conlato fr. 147 B.⁴ rettulit Schnw. 48 pertinet ad fabulam uesparum, perdicum, agri- colae (Halm 392) 1 βοῦς ἐργ. Soph. fr. 138 N.² ἡμῖν Sp. 2 Soph. El. 608 ε. ἱ. οὐδ' ἄρ<οἱ κακῶς> ego ex Hes. op. 405 βοῦν τ' ἀροτήρα οὐδ' ἄρ<γός ποτε> Peppm. BphW. 1892 p. 1607 (cf. Hesych. βοῦς . . . ἀργός) contra metrum οὐδ' ἄρ' (ἄρ) - υ υ Friedl. οὐδαμῶς Et. Flor., unde οὐδ. <κακός> Bahntje 49 cf.

καλυμένη ἰκορώνη ὡς<τε> κηρύλος
πέτρης ἐπὶ προβλήτος ἀπτερύσσετο.

[50.] βίος δ' ἀπράγμων τοῖς γέροισι συμφέρει,
μάλιστα δ' εἰ τύχοιεν ἀπλοῖοι τρόποις
ἢ μακκοῶν μέλλοιεν ἢ ἰληρεῖν ὄλωσ,
ὅπερ γερόντων ἐστίν.

ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ

ARCHILOCHI MONUMENTVM PARIVM

51 p. I A

¹ [Cωσθένης Προσθένου τάδε ἀνέγραψεν ἐκ τῶν τοῦ
₁ Δημέου]· | [ἀναγέγραψεν] δ' [ὁ Δ]ημέας οὐ μόνον

277) p. 531 M. τὸ γὰρ 'ἀπτερύονται' (οἱ κόρακες) οἶονεὶ τὰ πτερά
χαλάσαντες. ἢ τὸ 'ἀπτερύονται' ἀντὶ τοῦ διασειούσι τὰς πτέρυγας
ὑποστρέψαντες· διακινούσι γὰρ τὰς πτέρυγας ἤτοι ὑφ' ἡδονῆς
τὴν κοίτην καταλαμβάνοντες ἢ τὴν ἐκ τοῦ ἀέρος διατινάσσοντες
ἰκμάδα. καὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ ἢ ὑφ' ἡδονῆς καλυομένη
κορώνη ὡς περ κτλ. AEL. hist. an. 12, 9 κινεῖ δέ οἱ τὰ οὐραῖα
πτερά (τῷ κίγκλωι), ὡς περ οὖν ὁ παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ
κηρύλος (= fr. 141 B.⁴) 50 ET. FLOR. p. 210 M. s. u. μακ-
κοῶν (sine poetae nomine) CEDREN. hist. comp. 2, 612, 9 (Migne
gr. 122) πρεσβευτικῆς . . . ἡλικίας, ἠτινι συμφέρειν τὴν ἀπραγμο-
σύνην Ἀρχιλόχος ὁ ποιητὴς ἀπεφήνατο

51 Pari in insula signum poetae celeberrimi cum base a. fere
100 a. Chr. n. in gymnasio uel in poetae heroo faciendum curauit

Maass Arat. 352 ss Bill l. c. p. 31 ss 2 καλυομένη ℄ em. Mein.
cf. Hesych. καλεῖν· ριπτάζεσθαι κορώνη uetat metrum ὡς τε
Wil. H. 59 (1924) p. 271 (ex lege Porsoniana) ὡς περ ℄ 3 Π 407
πέτρῃ ἐπὶ προβλήτι Hesych. ἀπταρύσσεται· πέτεται ad ἀπτερ.
cf. K. Rupprecht Phil. 78 (1923) p. 395 s (ἀπτερέως) 50 cf.
A. Nauck Mélanges Gréco-Romains 5, 178 (Bull. de l'Acad. de
St.-Pétersb. 30 [1886] 80) Hi. hos uersus aeuo Byzantino fictos
esse olim coniecit Jb. 1884/5 p. 66 1 Dem. Phil. 4, 70 βίον . . .
ἀπράγμονα 2 ἀπλοῖ τοῖς ℄ em. Nauck 3 μακκοῶν uox Aristoph.
cf. Hesych. μακκοῶν. παραφρονεῖν. προσποιεῖσθαι. μὴ ἀκούειν
ληρεῖν a metro abhorret: num λαλεῖν?

Archilochi iambos sapiunt fr. iamb. adesp. 1—8. 22

51 ad tit. τετρ. cf. fr. 107 ss initium ex Marmore Pario 1—3
expleuit H.⁴ 1 minus placet [γέγραφε] δ[ὲ Δ]ημ. de Demea

περὶ τ[ῆς Πάρου, ἀλλὰ] | [καὶ ὅσα λέγ]ει αὖ ὁ π[ά]λαι
 πολίτης Ἄρχιλο[χος ἀρετῆς] | [ἔνεκα αὐτοῦ καὶ]
 εὖς<εβ>είας καὶ τῆς περὶ τὴν πατ[ρίδα σπου]||[δῆς·
 ἔμνημόνευς]ε γὰρ τῶν πεπραγμένων [ὑπὸ τοῦ ποι]-||
 5 [ητοῦ] πολλῶν καὶ μεγάλων ἀγαθῶν [ἐκ τῶν τοῦ.ᶜ.] |
 [. . .]ς τοῦ ἀνηγαγώτος ταῦτα εἰς [αὐτὸν τὸν
 ποιη]||[τήν. ἀν]αγέγραφεν δὲ ὁ Δημέας ἕκαστα [τῶν
 τε πεπραγμέ]||[ν]ων καὶ γεγραμμένων ὑπὸ Ἄρ-

Sosthenes idem Sostheus, Prosthene filius, Διὸς Βασιλέως sacerdos et Heraclis Callinici (IG XII 5, 234 cf. 135 et fr. 113). basis inscriptionem descripsit, expleuit, inlustravit Fr. Hiller v. Gaertringen Athen. Mitth. 25 (1900) p. 1 ss (H.¹), IG XII 5 (1902) p. 445 (H.²), ibid. part. 2 (1909) p. 315 (H.³), quem consilio adiuvit et sagacitate Wilamowitz. deinde audacius quam rectius monumentum legit et expleuit I. M. Edmonds Elegy and Iambus II (1931) 160 ss 315. omnia retractavit felicissime qua est artis epigraphicae scientia et peritia Hiller v. Gaertringen (H.⁴) adiuvantibus Guern. Peek, qui lapidem iterum iterumque examinavit, et Paulo Maas artis metricae archegeta (p. 56 ss) GN N. F. vol. 1 (1934) p. 41 ss. cf. A. Hauvette Archiloque p. 3 ss 57. 61 passim Fr. Leo De Horatio et Archilocho, Gotting. 1900, p. 2 ss H. Jurenka Archilochus auf Paros G. Pr. 1900 J. Sitz. BPhW. 35 (1911) p. 1083 C. M. Bowra ap. Powell New Chapters in the history of gr. lit. 3 (1933) 60 ss L. Weber Phil. 74, 112 s Fr. Hiller v. Gaertringen RE V A 1312 (sub Thasos)

(adde u. 7 ss) cf. RE suppl. I 340, 3 et H.⁴ p. 44 RE V A 1312
 1 s potes quoque Π[άρου ἀλλὰ καὶ Θά]κου, περὶ ὧν], nisi τ[ῆς
 πατρίδος . . .] ex IV B 8 2]αλυ ὑπ. λλλ πολιτης lapis (secun-
 dum opinionem eorum, qui nunc litteras detritas depinxerunt),
 unde [(ἀλλὰ) καὶ ὅσα λέγ]ει (sive γράφ]ει) αὖ ὁ πάλαι π. ego:
 [καὶ τῶν βα]αιλ<ε>υ[σάντων αὐτῆς, ἀ]λλὰ <καὶ περὶ ἧς εἶχεν ὁ>
 π. Ἄ. [ὁ ποιητῆς περὶ τε τῶν θεῶν] εὖς. H.⁴, ut sententiam
 quodam modo describeret Pind. Isthm. 2, 1 οἱ μὲν πάλαι . . .
 φῶτες Soph. Oed. R. 1 Κάδμου τοῦ πάλαι 268 τοῦ πρόθε
 Κάδμου τοῦ πάλαι τ' Ἄγῆνορος 2 s [ἀρετῆς ἔνεκα αὐτοῦ] ego
 3 s εὐνοίας H.⁴ 4 in.]ε lapis ἀνέμνης]ε H.⁴ 4 s [ὑπ' αὐ-
 τοῦ] H.⁴ 5 s e fr. 146 B.⁴ (auctore Harpocr. 171, 4) Στῦμη
 . . . μνημονεύει τῶν Θασιῶν πρὸς Μαρωναίτας περὶ τῆς Στῦμης
 ἀμφιβητήσεως Φιλόχορος ἐν ε' Ἄρχιλοχον ἐπαγόμενος μάρτυρα
 olim [καὶ Φιλοχόρου δ]ε H.³, sed dubitat H.⁴ p. 44 an ἀγαθῶν
 [τὰ πλείστα(?) ἐκ τῶν τοῦ] | [. . .]ς τοῦ ἀνηγ. ? 6 in.]ε lapis
 i. ἀναγηγοχότος 6 s εἰς [τοὺς ἄρχον]τας] H.⁴ 8 ex. καὶ lap.

χιλόχου κατ' [ἄρχοντα] | ἕκαστον, καὶ ἤρκται ἀπὸ
 10 ἄρχοντος πρῶτον Εὐρ[.ᶜ., ἐφ' οὗ] || δοκεῖ πεντη-
 κόντορος Μιλησίων πρέσβεις ἄγ[ουσα εἰς
 Πάρον] | καὶ ἀνακομιζομένη ἐγ Μιλήτου διαφθαρῆ-
 να[ι ἐν τῷ πορθμῷ] | τῷ Ναξιακῷ, καὶ σωθῆναι
 ἓνα τινὰ αὐτῶν, ὡς ὄ[νομα Κοίρα] | νος, ὑπὸ δελ-
 φῖνος ἀναλημφθέντα, καὶ ἐκπεσόν[τα εἰς τὸν] | [τῶ]ν
 Κυρίων [λιμέν]α εἰς τι σπήλαιον συνφ[υγεῖν, καὶ] ||
 15 ἐκεῖθεν αὐτ[ις ἐλθεῖν εἰς τὴν ἰδ]ίαν· τὸ δὲ σπ[ήλαιον] |
 ἔτι νῦν ὑ[πάρχον ἀπ' ἐκεῖ]νου Κοιράνει[ον καλεῖ]-
 [τ]αι, [καὶ ναίει Ποσειδῶν ὁ ἦ] | πιος ἐντ[οσθε, καθ]-
 ἀπ[ερ ὁ ποιητῆς ποιεῖται αὐτο]ῦ μνήμη[ν λέγων
 οὕτω]· |

[πεντήκοντ' ἀνδρῶν λίπε Κοίρα]ν[ο]ν ἦι-
 π[ιος Ποσειδῶν]. ||

20 [ᶜ.ᶜ. πάλιν] ἄρ[χων Εὐρ.ᶜ.] | [ᶜ.ᶜ.]ξολ[ᶜ.] |

perierunt uersus 18

κατ' [ἐνιαυτὸν] H.⁴ 9 nomen archontis primum (cf. I A 52 πάλιν
 γίνεται ἄρχων Ἀμφ[ί]τιμος) restituit e tit. Thasio IG XII 8, 306, 20
 Εὐρυάναξ Ξενοκράτου (cf. Bechtel Personenn. 46) et Marmore
 Pario 3 (a. 264/3) H.⁴: Εὐρύπυλος nomen occurrit fr. 190 B.⁴: ab
 utroque nomine spatium abhorret 10 ss Coerani fata tradide-
 runt Phylarchus ap. Athen. 13, 606^{d-f} Plut. soll. animal. 36 p. 984 s
 Aelian. nat. anim. 8, 3 cf. H.¹ 9 ss Us. Sintflutsagen p. 148 ss
 RE XI 1060 H.⁴ 45 s 10 cf. Plut. l. c. πεντηκόντορον, ὡς φασι,
 ληιστῶν ἄνδρας ἄγουσαν, ubi Rohde ap. A. Marx Griech. Märchen
 von dankb. Tieren 6 adn. 1 sagaciter Μιλησίων emendauit
 10 πεντηκόντορον | εἰς Πάρον πρέσβεις ἄγουσαν
 ἄνδρας Μιλησίων dixisse potest Archilochus 14 suppl.
 O. Rubensohn, qui Athen. Mitth. 26 (1901) 159 monuit de Nicanore
 (ἐν ταῖς μετωνομασίαις) ap. Steph. Byz (s. Πάρος): Πακτίαν Δη-
 μητριάδα Ζάκυνθον Ὑρίαν Ὑλήεσσαν καὶ Μίνωιαν καὶ Κάβαρνον,
 unde sunt qui Ὑρίων praetulerint. sed cf. H.³ p. 315 H.⁴ p. 45 s
 num Plutarcho auctore Demeam Κυκυνθίων uoluisse statuere li-
 cet? 16 s [καλεῖτ]αι ego: [λέγεται] H.⁴, cetera suppleui 17. 19
 quis negare audet ab ΗΠΠΙΟΣ bis in lapide lecto proxime abesse
 ΗΠΠΙΟΣ, quod exhibet apud Plutarchum, qui seruauit u. 19 in-
 tegrum (= fr. 117), cod. Harleianus? cf. RE VIII 1718 s et Kern
 H. 50 (1915), 155 s 20 suppleui: potes [καὶ μετὰ ταῦτα γίνεται

40 [·^x·]φρον (?) δὲ τὸ[ν χρυσόν] | [π]άντα τοὺς Θρα[άικας
λέ]γουσιν Πάριοι ἑα[υτοῖς] | ἀποκατιστάνα[ι πάλιν·
δι]ασαφεῖ δὲ τ[αῦτα] | [καὶ] αὐτὸς ὁ [ποιητῆς λέ-
γων]

[··]ατ[··]φυλ[·^x·] | [·]ο[·¹²·]και[·¹²·]ιαι

45 [·^x·]||γρα[·¹²·]εκεε[·¹⁰·μ]ένω[·]

πολλ[^x-σ]|εἶπε ἄστ[σ ὦν] πάϊς Πεισιστράτου
ἄνδρας [-]ω|λοῦντας αὐλὸν | καὶ λύρην ἀνήρ'
ἄγων

εἰς Θάσον κυσὶ | Θρα<έ>ιξιν | δῶρ' ἔχων ἀκή-
ρατον

χρυσόν· οἰκείω<ι> | δὲ κέρδει ξύν' ἐποίησαν
κακά,

50 ὅτι τοὺς Θραῆκας || ἀποκτείναντες αὐτοὶ οἱ μὲν
αὐτῶν ὑπὸ Παρίων ἀπώλοντο, οἱ †ληστὰς Κάπας
ὑπὸ τῶν Θρα[κ]ῶν. μετὰ ταῦτα πάλιν γίνεται ἄρχων
Ἄμφ[ί]τιμος, καὶ ἐν τούτοις διασαφεῖ πάλιν, ὡς |
ἐ[ν]ίκησαν καρτερῶς τοὺς Ναξίους λέγων ||

πάλι]ν 40 ss sententiam adumbravit H.⁴ 47 adhibitis fr. 19
et 54 · 40 potes ἀπόκρυ]φον cf. Eur. Herc. 1069 Xenoph. mem.
3, 5, 14 conu. 8, 11 num conferre licet 48 ἀκήρατον χρυσόν?
42 ἀποκατιστ- uereor an ad Archilochi contextum primarium
redeat, uelut τὸν δ' (χρυσόν) ἀπόκρυφον Θρείκες ἀπ-
εκατίστασαν πάλιν 45 s πολλ[ἀκούφα δ'] εἶπε ἄστ[οῖς
-]πάϊς lusit H.⁴ uide an sub ἄστ[lateat nomen proprium,
quamquam (F)ἄστὸς uox est Archilochi adamata (F)Ἄστῆς Hi.
v. G. 46 s [...]λοῦντας H.¹: [...]ω|λοῦντας Maas: [εὔ ν]ω|
μ[ῶν]τας edit. prior. duce Leone: an [εὔ φ]ω|λοῦντας secundum
Homeri θεᾶς ὄπα φωνησᾶσης? 47 ανηρ interpretatus est Ed-
monds (cf. Ψ 614. 778) Maas Metrik § 34 iam ἀνήρ refutauerat
48 Θρηξιν lapis, debuit Θρείξιν cf. fr. 28 Wil. Kydathen 129, 49
Hoffmann Gr. Dial. 3, 501 s οικειως lap. em. Wil. 48 s ἀκ. χρ.
Alem. 1, 54 Simon. 50 49 cf. Π 262 ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι
τιθείειν et fr. 62 Herod. 7, 10 α 51 s οἱ <δέ> λ. C. i. ἀποκτεί-
ναντες Πάριοι ὑπὸ τ. Θρα. interpretatus est H.⁴: οἱ <δέ, ὅτε ἀπεω-
θοῦντο> λ. C., ὑπὸ τ. Θρα. Leo ad rem cf. fr. 49 B.⁴ 52 cf. I 9
ἀπὸ ἄρχοντος πρῶτον 54 -σνικήσαντες (αὐτοὶ) καρτερῶς
τοὺς N. rhythmum carminis sapiunt καρτερὸς adi. ap. Archil.
redibat p. I B e testimonio Kumanudis (καὶ καρτερῶν) cf. fr. 23

55 [ο]ύτω·

τῶν δ' Ἀθηναίη μάχη
ἴλαος παραστάθεισα, | παῖς ἐρικτύπου Διός,
καρδίην ὤρινεν αὐτῆς τῆς πολυ|[κ]λαύτου
λεώ·

κέπι τῶν <τις> [ἄλ]λα κείνης ἡμέρης ἐπαύ|-
[λι]α

ἄλλον ἤτησεν· τόρους γὰρ ἐξεχώρησεν γύασι
59 Νηλέ|[ως τοῦ] παντός· ἀλλὰ θεῶν Ὀλυμ-
πίων νόωι

Nη[

perierunt uersus 2, p. I B, II AB, III AB

p. IV A

δηλοῖ ὁ ποιητὴ[ς λέγων οὕτως]·

[-υ-]| δ(ἐ) ἐπὶ στρατηγ[οῦ | -υ-υ-υ-υ-υ-υ]|

Pariorum de Naxiis uictoria hic primum memoriae proditur
55 ss legit Peek, suppleuit Maas 55 ἴλαος ut Archil. fr. 75, 2
l 639 T 178 Theogn. 782 al. παρ. nota t. t. militarem IG XII
3, 421 suppl. 1335 contulit Hi. v. G. 56 ad ἐρικτύπου, Ποσειδῶ-
νος Ἐννοσιγαίου epitheton, contulit H.⁴ Hes. theog. 441. 456. 930
Zeus ἐρίγδουπος passim ὤρεινεν Maas p 216 ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυ-
σῆος p 47s ἤτορ . . . ὄρινε δ 366 θυμὸν ὄρινα 56s πολὺκλ.
de Dareo et Iphigenia Aesch. Pers. 674 Ag. 1526 cf. Erinn. 4, 1
57 de νεώ (quasi νεώς) errore scribentis cogitauit Maas, nisi con-
silio poeta τῆς . . . λεώ dixit Menelai ap. Hom. H 495 et Thersitae
B 295 memor Ἀχαιοῖς, οὐκέτ' Ἀχαιοί Achilles increpantis (H.⁴
p. 48). ad λεώ cf. fr. 70 Λεώφιλος et Bechtel 3, 47 (H.⁴) νεπιτων
(sive κεαυτων) . . . λλ κεινης legit Peek expectamus κῆπι sive κάπι,
deinde aut [τις] ἄλ<λα> aut <τις> [ἄλ]λα, sed initio υτων uidit
Maas, unde tentauit <ἐκφ>υγών [τις] κείνης ἡμερ. gen. tempor.,
uers. extr. aut επαυ aut επηυ 57s ad ἐπαύ[λι]α (an ἄλλο . . .
ἐπαύ[λιο]ν?) cf. Plat. Alc. 2, 149^c Polyb. 16, 15, 5 58 ἤειπεν
Maas 58 de ἐκχωρεῖν u. Preisigke Wörterb. d. Pap. 1, 462
(H.⁴) 58s in mentem uenit Νηλέως, Νείλεω, Codri filii (u. Roscher
Myth. Lex. III 111s RE XVI 2183s 2277ss 2280) eiusdem nominis,
de Pisistrato Nelida cf. Herod. 5, 65 Schol. A 692 et Wil. GGA
1914, 71 adn. 3 (H.⁴) [ἐκ] παντός H.⁴ nisi latet νηλε[ῶς ὁ]
πόντος cf. fr. 7 an εἴ]παντος sive εἴ]ποντος? Hi. v. G.
59 Διὸς νόον Θ 143 Ξ 160 ε 103 al. p. IV A 1ss argumen-
tum multis Archilochi de Glaucō in primis fragmentis in usum
uocatis (fr. 6. 2. 60. 13. 78. 59. 56. 68. 67) restituere conatus est

νῦν ἐεργμένω[ν φαλάγγων { -υ-σ-υυ} |
 5 πῆ μ' ἔσως Ἐρμ[ῆς τρέμοντα { -υ-σ- } || μενος
 ἀλκίμω[σ-υ-σ { -υ-σ-υ} | ται.
 ὅτι δὲ Γλαῦκ[ος τῆι κατὰ τὴν Θά]-|
 κον μάχη κρατησ[άντων τῶν Θραικῶν. x.], | δηλοῖ
 ὁ ποιητῆ[ς λέγων οὕτω].
 Γλαῦκε, σοὶ νό[ο]ν |
 καὶ φρένας τρέ[ψεν θεῶν τις, ὄφρ' ἐμοῦ καὶ
 πατρίδος] ||
 10 γῆς ἐπιμνήσαιο τ[αύτης (?) { -υ-σ-υυ}
 [δει] | νὰ τολμήσας με[-σ { -υ-σ-υυ}
 [-υ-] | αν εἶλεσ αἰχμῆ { καὶ [υ-σ-υυ} |
 [-υ-σ] κον ἴδεσκεν { καὶ χαλ[-σ-υυ}
 15 [. x.] | ανχη[.] εἰς τὴν Θάσο[ν. x.] || τῆλε (?) καὶ
 παρ' ἔτα[ίρας. x.] | τῆς γαύρας, ἥτι[ς. x.] | ιοιτι[.]
 τοιαῦτα [. x.] | [. . . ταῖς] ἀσ[π]ίειν [. x.] | [. .] ν τῆς
 20 Θάσου καὶ [. x.] || ἐφολκεῖ. ὅτι δ' ἀλη[θῆ λέγει ὁ Δη-
 μέας] | ὑπὲρ ταύτης τῆς π[ορείας, δηλοῖ <ὁ ποιητῆς>

H.⁴ p. 50 3 ss supplendis Th. Zielinski (Raccolta Ramorino
 p. 604 ss) egregie adhibuit Horati uersus *sed me per hostes
 Mercurius celer denso pauentem sustulit aëre* 3 siue εεργμενα
 cf. E 89 suppl. Zielinski, qui pergit ἡδ' ἀκοντισμῶν διαί
 4 suppl. Zielinski pergens Ζηνὸς ἄγγελος ταχύς: ego praeferrem
 [Ζηνὸς ὠκύς ἄ]γγελος ex Hom. hymn. Cer. 407 s contulit Hi. v. G.
 (litteris ad me datis) Mercurium Thasiorum et IG XII, 5, 235
 Ἐρμεῖ Εὐανγέλωι 6 s suppl. Zielinski ego cf. Thuc. 6, 2, 5
 in Glaucum quoque cadere posse Horati uerba *te rursus in bel-
 lum resorbens unda fretis tulit aestuosis sagaciter coniecit* Ziel.
 8 Γλαῦκε dedit H.⁴ νόον τε καὶ φρένας fr. 78, 4 cf. Ps.-Hes. scut.
 149 θ 559 9 τρέ[φεις Maas conl. Ar. ran. 886 Herond. 8, 15
 (φρένας βόσκει) et Zielinski: an τρέ[ψεν]? H.⁴ conl. Hesych.
 ἔτρεψεν. ἠπάτησεν. παρέτρεψεν Ἀρχίλοχος (fr. 166 B.⁴) 10 fr. 53
 contulit H.⁴ 11 με[θ' ἡμῶν Friedl. 12 ἀνείλεσ priores, sed
 Herod. 5, 94 εἶλε . . . αἰχμῆ 13 Demeae-Sostheni dedit Maas
 14 in. an [. . . τη.] μάχη[.]? 15 s Neobulen carpi negat H.⁴
 16 γαῦρον fr. 60, 2 18 s [ἀνάμε|σ]ον τῆς Θ. καὶ [τῆς ἠπειροῦ]
 H.⁴: an [κατ' ἀντιπέ|ρα]ν? 20 ἐφολκεῖ nouom cf. ἐφόλκιον
 21 π[ορείας] siue π[ορθμείας] ego cf. Xenoph. Anab. 5, 6, 11 κατὰ
 θάλατταν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι et Apollod. bibl. 2, 7, 6, 5 παρὰ

λέγων] | τάδε·

χ<ε>ιλίους γὰρ ἄν[δρας -σ -σ -σ -σ].

[ἔ]πειτα γυναῖκας εἰ[χον.ξ.] | [.], αἴτ[ινες το]ύς υἱο[ύ]ς

25 [.ξ.] || [.]εκτης, ὡς [.ξ.] | [.]ν· ὅτι
δ' ἄλη[θῆ λέγει.ξ.] |

uersus 27—45 mutilati

46 [-σ -σ -σ] | [. . .]ω[.] { δούρατ' ἐκπ[-σ -σ -σ]

[-σ -σ -σ] | [. .]ε· τῶν δὲ δάμν[αται νόον]

[-σ -σ -σ -σ] παῖς | Ἀθηναίη Διός

ἀμφ[σ -σ -σ -σ] | [.]εσαν πρὸ [. . .]τρικ[σ]

50 [-σ -σ -σ] || [. . .]το { πύργος ἀμφα[δ -σ -σ]

[-σ -σ -σ] | [. . . (.)] { ἐγ λίθων ἔδε[ίμ -σ -σ]

[-σ -σ -] | [. .]ε[.] αὐτοῖ { Λεσβίω[ν παιήονα]

[ἤρξαμεν σ -σ] | [θ]έντες χερσὶν ο[σ -σ -σ].

[-σ -σ] πρόφρων ἔνευ] | σε { Ζεὺς Ὀλυμπίω[ν
πατήρ],

θεῶν τὴν πορθμείαν εἰληφέναι et Ditt. Syll.³ 1262, 10 (Smyrnae)
'π[αλλακῆς] potius quam π[όλεως]' H.⁴ potes quoque [. . . δηλοῖ
τὰ ἔπη] 22 cf. fr. 61 χεῖλιοι φωνῆες (Hi. v. G.) 23 uelut Θράϊς-
cas (H.⁴) siue ἐπιχωρίους cf. Herod. 1, 146 οὔτοι δὲ οὐ γυναῖκας
ἠγάγοντο ἐς τὴν ἀποικίην, ἀλλὰ Καείρας ἔσχον, ὧν ἐφόνευσαν
τοὺς γονέας 25 mihi periit pars prior nominis proprii uelut
[Πολυδ]έκτης 46 potes ἐκ π[ύργου βαλῶν], ἐκπ[άλλων χερὶ]
al. 47 ad δ. cf. fr. 118 νόον addidit Maas ex Hes. theog. 122
al. potes φρένας quoque 48 παῖς ex I A 55 s suppl. Maas
48 s [. . . ἤρ|κε]σαν πρὸ[σ . . .]τρικ[άς] Maas: an πρὸ [πα]τρικ[ῶν]
(cf. A. P. 11, 75) aut πρὸ [πα]τρικ[ῆς] (χθονός) ex Eur. Ion.
1304? 49 s [ἔ|κει]το Maas 50 ἀμφά[δην 67 a, 4 uel ἀμ-
φα[δὸν? 51 λίθων uelut Κυκλωπίων (H.⁴) H 337 s (436 s)
δείμομεν (ἔδειμαν) πύργους ὑψηλοῦς ἔδε[ίμαμεν?] Hi. v. G.
52 de Λεσβ. cf. fr. 76 ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λέσβιον παιήονα
et cum H.⁴ Marm. Par. 34 de Terpandro (a. 645/4 uel 644/3)
53 γ 153 κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκεν (H.⁴) The-
ogn. 534 εὐφθογγον χερσὶ λύρην ὀχέων num cum Hom. (ἤρξαν)
[ἐν φίλησι] . . . χερσὶν? potes ὀ[ξεῖαν (ὄ[ρθιον, quin etiam
Ὀ[ρφικὴν] (!) λύρην] 53 s suppleui ('siue ἄναξ' Maas) cf. Θ 175 s
ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων νίκη καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ
Δαναοῖσι γε πῆμα [καὶ τότε πρ. . .] Hi. v. G. 54 s [ἄ|τη]ν potius
quam [νί|κη]ν lusi [ἔκφυγον βαρεῖαν ἄτη]ν et 53 [ἄλλ' ἐπεὶ]

55 [-υ-σ-υ-] || [..]ν, { ἦν ἐπήγοῦ [-υ-υ]
 [-υ-σ-τρόπαιον] | { ἵστασαν πονε[ύμενοι?]
 [-υ-καρδίην ἴαινον, -] | το θυμὸν ἄμφε[πον]
 [καὶ Τύχην κώτειραν ἠδὲ { Μοῖ}]ραν εὐμενῆ
 κάλ[ευν].

explicit columna IV A

p. IV B

[.x.]λωνιο[.x.] | [.x.τῆς] | μητρὸς αὐτῆς [.x.] |
 5 [.x.] || [.x.] | καὶ με[.x.] | [.x.] | [.] τῆς πατρίδος
 καὶ Ἀρχιλόχου ἐνταῦθα π[άλιν] | [μέμνηται (ὁ Δη-
 μέας).x.] | [.x.] [.x.] ||
 10 Τίς γὰρ τὸν ἐμ πέτρῃ Μουσῶν θεράποντ' ἐχάραξεν,
 παῖ Τελεικλῆος κοῦρε, καταγλαῖσας; |
 λέξω δὴ σοι ἐγὼ μάλ' ἐτήτυμα, εἰ σὺ μὴ οἶδας· ||
 15 ἐσθλὸς εἶν ἀρετῆς τε οὐχ ὑπολειπόμενος |
 ὣσθεὺς Προσθένου υἱὸς ἐμὴν πολ[ύ]μ[νον] ἀοι]δὴν |
 τιμῶν ἀεν[άων] αἶσαν ὑπεσπάσατο. |

secuntur spatio relicto disticha duo:

ὣσφροσύνας οἶακα [νέμοντ-.x.] | ἐμέο [.x.] |
 [.x.] | [.x.] Πάρος.

55 ἐπήγομ[εν] siue ἐπήγοῦ [(uelut δαίμονες)] 'de uictima' Hi. v. G.
 τρόπ. ego cf. Timoth. 210 τρόπαια στηθάμενοι (uictoria reportata)
 Cratet. 9, 2 D., Poet. Phil. fr. ed. Diels p. 214, 13 56 an πονε[υμένοις]?
 tum pergere potes: [εἶτα καρδίην τ' ἴαινον τόν] τε 57 in. siue
]τα θ- 57 s Iusi θυμὸν ἄμφε[πον] | καὶ Τύχην κώτειραν ἠδὲ Μοῖ]ραν
 εὐμενῆ κάλ[ευν] qua sententia probata caue fr. 8 ab Archilocho
 abiudices 57 s Μοῖ]ραν εὐμενῆ καλ[έω] Maas ex Hymn. Epi-
 daur. 1, 8 εὐμενεῖς τε Μοίρας una cum col. IV A carmen
 explicit p. IV B 'e schedis Stephani Kumanudis'. cf. Hi. v. G.
 SBBerl. 1904, 1236 ss IG XII 5 p. 315 s A. Hauvette l. c. p. 297 s
 H.⁴ p. 53 s 2 s est Ἐνιποῦς. cf. Archil. apud Critiam in Ael.
 uar. hist. 10, 13 (fr. 149 B.⁴) et H.⁴ l. c. 17 ἐπεσπάσατο ci. H.⁴
 18 οἶακα νέμειν Aesch. Soph. Eur. Sosthenem sophronistae uel
 gymnasiarchi munere functum esse suspicatur Wil. 21 in Π.

52. (50) <Ω> λιπερνῆτες πολῖται, τὰμὰ δὴ συνίετε
ρήματ'.
53. (51) ἔα Πάρον καὶ κύκα κείνα καὶ θαλάσσιον βίον.
54. (52) ὡς Πανελλήνων οἰζὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν.
55. (53) μηδ' ὁ Ταντάλου λίθος
τῆσδ' ὑπὲρ νήσου κρεμάσθω.
56. (54) Γλαῦχ', ὄρα· βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασιν ταράσσεται
πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυρέων ὀρθὸν ἴσταται νέφος,
σῆμα χειμῶνος· κιχάνει δ' ἐξ ἀελπίτης φόβος.

52 AR. PAC. 603 s ὦ σοφώτατοι γεωργοί, τὰμὰ δὴ συνίετε
ρήματα', ubi SCHOL. RAU. πρὸς ταῦτα καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ
[I 198 K.] πεποίηκεν ὦ λιπερνῆτες πολῖται, τὰμὰ δὴ συν-
ίετε. ἔστι δὲ πρὸς τὰ Ἀρχιλόχου· λιπερνῆτες κτλ.

53 ATHEN. 3, 76^b τῶν δ' ἐν Πάρῳ τῇ νήσῳ (κύκων)... Ἀρχί-
λοχος μνημονεύει λέγων οὕτως [1] 54 STRAB. 8, 6, 6 p. 370
Ἡσίοδον [op. 528 fr. 26 Rz.] μέντοι καὶ Ἀρχίλοχον ἤδη εἰδέ-
ναι (φησὶν Ἀπολλόδωρος) καὶ Ἕλληνας λεγομένους τοὺς σύμπαν-
τας καὶ Πανελλήνας, τὸν μὲν περὶ τῶν Προιτίδων λέγοντα, ὡς
Πανελλήνες ἐμνήστευον αὐτάς, τὸν δὲ ὡς Πανελλήνων κτλ.

55 SCHOL. PIND. Ol. 1, 91 καὶ Ἀλκαῖος [fr. 32] δὲ καὶ Ἀλκμάν
[fr. 72] λίθον φασὶν ἐπαιωρεῖσθαι τῷ Ταντάλῳ. . . . ἐπέστησε δὲ
καὶ Ἀρχίλοχος [1. 2] cf. PLVT. praec. ger. reip. 6 p. 803^a
[1. 2] PAVSAN. 10, 31, 12 56 HERACLIT. alleg. Hom. 5 p. 6 ed.
Bonn. καθάπερ Ἀρχίλοχος μὲν ἐν τοῖς Θραικικοῖς ἀπειλημ-
μένος δεινοῖς τὸν πόλεμον εἰκάζει θαλαττίῳ κλύδωνι λέγων ὡδέ
πως [1—3] PLVT. superst. 8 p. 169^b [1—3 χειμῶνος] omisso
poetae nomine SYRIAN. in Hermog. p. 73, 12 R. ὁ δὲ Ἀρχίλο-
χος [1] THEOPHR. sign. tempest. 3, 8 (fr. 6, 45) ἐὰν ἐπὶ κορυφῆς
ὄρους νέφος ὀρθὸν στήι, χειμῶνα σημαίνει, ὅθεν καὶ Ἀρχίλοχος
ἐποίησε [1—3 χειμῶνος], ὃ ἔστι σημεῖον χειμῶνος 3 HESYCH.

alter cadebat pentameter 52 cf. Hor. iamb. 16, 17ss ὦ ex Ar.
et Crat. add. B., nisi fuit Ἄ cf. Hesych. s. λιπέρνης 53 cf.
fr. 194 B.⁴ 54 cf. Wil. Gl. 1, 87 Π. primi B 530 Hes. op.
528 u. fr. 129 B.⁴ et supra fr. 19 et Hesych. s. οἰζὺς 55 ad
rem u. RE IV A 2226 56 cf. fr. 68. 51 IV A 66ss et Arat.
909ss 920 (Cr.) 1 γλαῦκε plerique 1s ἐτάραξε δὲ πόντον
ε 291. 304 2 γύρεον (γύριον) Heraclit. fere C em. Lob. om. Theo-
phr. δ 500ss Γυραὶ πέτραι ad rem contulit Bölte Γυράς Teni
montem ap. Hesych. s. u. et Γύρα phylon regionis eiusdem IG XII
5, 872, 93. 873, 9. 12. 875. 877. adde Lav. p. 138 Dion. Prus. or.

56 A. [-υ- βαθεί φέρο]νται νῆες <ἐ>μ πόντῳ θαί
 [-υ-υ-υ-π]ολλὸν δ' ἰστίων ὑφώμεθα
 [-υ- λύσαν]τες ὄπλα νηός, οὐρίην δ' ἔχε
 [ἰκμένην κάου θ' ἑταί]ρους, ὄφρα κέο μεμνεύ<ι>μεθα.
 5 [-υ- φόβον δ'] ἄπιχε, μηδὲ τοῦτον ἐμβάλῃς,
 [κῦμα -υ-υ-δρινὸν] ἴσταται κυκώμενον
 [-υ-υ-υ-υ-]μῆς, ἀλλὰ κὺ προμήθεσαι
 [-υ-υ-υ-υ-υ-υ-υ-υ-]υμος

57. (55) καὶ νέους θάρσυνε· νίκης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

58. (56) Τοῖς θεοῖς †τ' εἰθεί' ἅπαντα· πολλάκις μὲν ἐκ
 κακῶν

ἐξ ἀελπίτης· ἐξ ἀνελπίστου 56 A PAP. Mus. Brit. 2652 A
 saec. III a. Chr. med. cf. Milne Catal. p. 42 s. 54 tab. IV A A. Koerte
 Arch. f. Papyrusforsch. 10 p. 43 57 CLEM. ALEX. Strom. 6, 6, 5
 p. 426 St. (Ἀρχίλοχος) ἔτι κάκεινο μεταφράζων· 'νίκης ἀνθρώ-
 ποιαι θεῶν ἐκ πείρατα (ἐν πείραι L em. Sylb. ἐν <γούνασι> κεί-
 ται πείρατα St. ex P 514) κείται' διὰ τοῦδε τοῦ ἰάμβου δηλός
 ἐστι· [1] 58 Stob. 4, 41 (ὅτι ἀβέβαιος ἢ τῶν ἀνθρώπων εὐπραξία

7, 6 (I 190 Arn.) 3 ad ἄ. cf. Pind. Pyth. 12, 31 56 A Archi-
 lochum auctorem cognovit Croenert conlato fr. 56, quod hisce fere
 uersibus paucis interiectis continuandum est, u. 2 πολλὸν dedit
 Koerte, cetera ego ex. gr. tentavi 1 potes μέσῳ quoque al.
 κ 54 (νῆες) ἐφέροντο fr. 5 A, 6 θαῖς... νηός νῆες θαί Hom.
 2 πολλὸν ut fr. 78, 1 A 434 ἰστίων... προτόνοιον ὑφέντες
 3 an δῆσαν]τες? Z 268 νηῶν ὄπλα Hom. hymn. Ap. 2, 279
 ὄπλα... νηός Plat. Prot. 338^a οὐρίαι ἐφέντα 4 οὐρος ἰκμε-
 νος A 479 β 420 λ 7 μ 149 ο 292 potes κάλλιμον quoque
 (λ 640), displacent καλήν, ἀπήμονα c. θ' ἐτ. ego ex Π 363, ubi
 c. imperf. μεμν. trad. Herod. 7, 47 cf. Ψ 361 μεμνεῖτο
 5 siue ἴμερον δ' cf. P 667 ἀργαλέου... φόβοιο λ 95 ἄπιχε
 φάσανον 6 suppleui ex Φ 240 δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώ-
 μενον ἴστατο κῦμα, nisi ex Archil. 56, 2 [νέφος γὰρ ὀρθὸν] fr.
 67^a, 1 κυκώμενε 7 προμ. adhuc inauditum. cf. Koerte l. c. et
 P. Maas KZ 60, 286 57 θαρρῦναι Clem. Archilochi scripturam
 Elmsley restituit H 102 νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖ-
 σιν 58 cf. fr. 67^a cum adn. et Wil. Gl. 2, 114² et cum Kern
 Artabani ap. Herod. 7, 10 orat. 1 τ' εἰθεί' ἅπαντα S τίθει πάντα
 Trinc. τοῖσι θεοῖς ἰθεία (i. δίκη) π. Wil.¹ (ad Hes. op. 7) τοῖς
 θεοῖσι ρεία πάντα Wil. Gl. l. c. ex Hes. op. 5 ss cf. Cercid. 1, 6
 τίθει <τ>ἅ πάντα Grotius τίθειν ἅπαντα Jacobs θεοῖσι θεία π.
 Kai. ap. Bahntje Quaest. Archiloch. p. 46 ἔτοιμα πάντα Hi. v. G.

ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί,
 πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
 ὑπτίους κ<λ>ίνους· ἔπειτα πολλὰ γίγνεται κακά,
 5 καὶ βίου χρήμη πλανᾶται καὶ νόου παρήγορος.

59. (57) Τὸν κερωπλάστην ἄειδε Γλαῦκον. — — — —

60. (58) Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν οὐδὲ διαπεπλιγμένον
 οὐδὲ βοστρύχοις γαῦρον οὐδ' ὑπεξυρημένον·
 ἀλλὰ μοι μικρὸς τις εἶη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν
 ῥοικός, ἀσφαλῆως βεβηκῶς ποσσὶ, καρδίης πλέως.

μεταπιπτούσης ραιδίως τῆς τύχης), 24 p. 935 H. [S] Ἀρχιλόχου· [1—5] 8 HESYCH. βεβηκότας· βεβαίως ἐνεστηκότας
 5 HESYCH. παρήγορος· ὁ παραιωρούμενος. ἄφρων 59 SCHOL.
 Hom. T Ω 81 οἱ δὲ νεώτεροι κέρασ τὴν συμπλοκὴν τῶν τριχῶν
 ὁμοίαν κέρατι· 'τὸν κ. ἄ. Γλ.' Ἀρχίλοχος cf. PLVT. sollert.
 animal. 24 p. 976^f τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ 'κερ.' φιλόκοσμον
 εἶναι περὶ κόμην καὶ καλλωπιστήν HESYCH. s. u. 'κερ.' λεπτοურ-
 γὸς ἢ τριχοκοσμητής POLLUX 2, 31 60 DIO PRVS. 33, 17 (I 302
 Arn.) ὁ δὲ Ἀρχίλοχος . . . περὶ στρατηγοῦ λέγων οὕτω φησὶν·
 [1. 2], ἀλλὰ μοι, φησὶν, εἶη ραιβὸς ἀσφ. βεβ. καὶ ἐπὶ

ἅπαντα rectum est ad rem cf. Tyrt. 1, 14 2 de ὀρθ. dubitat
 Wil.¹ κείται ἐπὶ χθονί sim. Hom., qui ubique γαῖα μέλαινα
 sim., sed Semon. 1, 14 μελαίνης . . . χθονός cf. fr. 67, 5 8 Soph.
 El. 979 τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν 4 κινουὺς S em. Val. cf
 Plat. Phaed. 117° κατεκλίθη ὑπτιος ὑπτίους· κείνοισι ci. Friedl.
 ἐπεὶ τοι ci. Wil.¹ post κακὰ lacunam statuit Mein. 5 ad
 χρήμη cf. Tyrt. 6, 8 Vit. Hom. et Hes. 13s Democr. 55 B.
 277 D. Ψ 603 παρήγορος et fr. 88, 2 τίς γὰρ παρήειρε φρένας;
 χρήμη πλάναι τε καὶ νόος παρήγορος ci. Schoemann (probat
 Wil.¹) 59 κερωπλάστην Fick (Beiträge 13, 174) 60 1 δια-
 πεπλεγμένον Dion. Ἐ διαπεπηγμένον Galen. Ἐ em. Hemsterhuys
 ex Hippocr. γυναικ. 2 p. 838 K. τὸ στόμα (τῶν μητρώων) δια-
 πεπληχός, unde fort. Hesyeh. διαπεπλιχῶς· διεστῶς. κεχηνώς
 1s cf. fr. 162 B.⁴ διαβεβοστρυχωμένον 2 ἔτα[ίρας . . . τ]ῆς
 γαύρας legisti fr. 51 IV A 15 ὑπεξυρημένον Vrb. 3 ἀλλὰ
 μικρὸς τις εἶη Galen.¹ ἀλλ' ὅς μοι μακρὸς εἶη Galen.² em. Ja-
 cobs 4 ῥοικός Galen. Schol. Theocr. ραιβὸς Dio. cf. Polluc.
 2, 193 ραιβοὺς δὲ καλοῦσιν, οἷς καμπύλα εἰς τὸ ἔνδον τὰ σκέλη,
 βλαικοὺς δέ, οἷς τὸ ἀπὸ τῶν γονάτων εἰς τὸ ἔξω ἀπέστραπται·
 καὶ τὸ μὲν Ἀρχίλοχος, τὸ δὲ Ξενοφῶν [re eq. 1, 3] λέγει. u.
 Hesyeh. s. ῥοικόν et s. ραιβόν Herod. Att. ap. Philostr. uit. soph.
 2, 7 p. 61 K. Bahntje p. 79s de ραιβὸς egit Solmsen Idg. Eigenn.

61. (59) ἑπτὰ γὰρ νεκρῶν περόντων, οὓς ἐμάρψαμεν ποσίν,
 χεῖλιοι φονῆές εἰμεν.
62. (60) Ἐρξίη, πῆι δηῦτ' ἄνολβος ἀθροῖζεται στρατός;
63. (61) ἔλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σεῖριος καταυανεῖ
 ὄξυς ἐλλάμπων.

κνήμαϊσιν δακύς GALEN.¹ in Hippocr. de artic. 3 vol. 18, 1 p. 537 K. τὸ μὲν γὰρ διὰ τοῦ 'κ' λεγόμενον 'ροικόν' οἶδα (sic liber optimus e testimonio v. Blumenthal: ροικοειδέα deteriores) καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ [4, 49] γεγραμμένον . . . καὶ παρ' Ἀρχιλόχῳ [3. 4] ² ibid. p. 604 K. ὥστε καὶ αὐτῶν τῶν κατὰ φύσιν ἐχόντων τῶν ραιβῶν ἢ ροικῶν ὀνομαζομένων, ἀσφαλέστερον δὲ καὶ δυσανατρεπτότερον ἴσταςθαι τῶν ἀκριβῶς ἐχόντων τὰ σκέλη ὀρθά· δηλοῦται δὲ τοῦτο καὶ ὡς ἄν Ἀρχίλοχος εἶπεν· [1. 3. 4] HESYCH. βόστρυχοι· πλόκαμοι SCHOL. Hippocr. ap. Klein Erotian. p. 13, 32 ροικόμηροι· Βακχεῖός φησιν ἐξώγλουτοι· ροικοὶ γὰρ οἱ καμπύλοι, ὡς Ἀρχίλοχος φησιν· ἀλλὰ μοι σμ. εἶη κ. π. κν. εἶδεν ρ. ἀσφ. βεβ. ποσίν. Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ταραντίνος ροικόν φησιν εἶναι τὸ ἔσω νεῦον καὶ σκαμβόν SCHOL. Theocr. 4, 49^a p. 148 W. ' . . . ροικόν' ἀντὶ τοῦ καμπύλον. καὶ Ἀρχίλοχος· ἀλλὰ μοι ροικός τις εἶη κατὰ κνήμην ἰδεῖν 61 PLVT. Galb. 27 ὡς δὲ φησιν Ἀρχίλοχος [1. 2], οὕτως τότε πολλοὶ τοῦ φόνου μὴ συνεφασάμενοι, χεῖρας δὲ καὶ εἴφη καθαιμάσσοντες ἐπεδείκνυντο 62 HERHAEST. 6 (π. τροχαϊκού), 2 p. 18 C. τετράμετρον δὲ καταληκτικόν οἶον· [1] (cf. SCHOL. Herh. p. 271, 8 C.) ANECD. Var. ed. Schoell et Studem. 1, 206, 3 ὁ δὲ τροχαῖος (ἐκλήθη), ὅτι τροχαλὸν ἔχει τὸν ῥυθμόν· καὶ γὰρ Ἀρχίλοχος ἐπὶ τῶν θεσμίων (θερμῶν ☉) ὑποθέσεων(?) αὐτῷ κέχρηται, ὡς ἐν τῷ [1] cf. ET. FLOB. (GENVIN.) p. 127 M. (ubi Callimacho errore datur uersus) MAR. VICTORIN. gramm. VI 84, 26 s 63 PLVT. quaest. copuiv. 3, 10, 2 p. 658^b τὸν δὲ ἥλιον ἀναρπάζειν μᾶλλον ἐκ τῶν σωματίων τὸ νεότερον διὰ τὴν πύρωσιν· πρὸς δὲ καὶ τὸν Ἀρχίλοχον εἰρηκέναι φυσικῶς [1. 2] cf. HESYCH. 'Σεῖριος' ὁ ἥλιος καὶ ὁ τοῦ κυνὸς ἀστήρ. 'Σειρίου κυνὸς

125, 2 βεβηκυίας ποσὶ Galen.¹ 61 1 ἐπιπτον νεκροὶ P 361 s al. X 201 ὡς δὲ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν Φ 564 s καὶ με μεταίξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν. οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι 2 ἐσμέν ☉ cf. 51 IV A 22 62 ad Ἐ. cf. fr. 38 πῆ Sp. ἀθροῖζεται quinque syllabarum ut Ar. au. 253 cf. fr. 85 63 cf. Wil. Timoth. 44, 2 Gl. 1, 256 1 imitatur Lycophr. 397 ἀκτίς Σεῖρια καταυανεῖ 1 s cf. Alc. 94, 5 s et Hes. op. 414 μένος ὄξέος ἡελίοιο (Hom. hymn. Ar. 2, 196) et 417 Σεῖριος ἀστήρ de sole cf. RE III A 314 2 P 371 s αὐγὴ ἡελίου ὄξεία

64. (63) Οὐ τις αἰδοῖος μετ' ἄστῶν <οὐδὲ> περίφημος
θανών

γίγνεται· χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ Ζοοῦ διώκομεν
<οἱ> Ζοοί· κάκιστα δ' αἰεὶ τῷ θανόντι γίγνεται.

65. (64) οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν.

66. (65) ἐν δ' ἐπίσταμαι μέγα,
τὸν κακῶς <μ' ἔ>ρδοντα δεινοῖς ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

67 a. (66) Θυμέ, θύμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,

δίκην' Κοφοκλής [fr. 735 N.²] τὸν ἀστρώϊον κύνα, ὁ δὲ Ἀρχί-
λοχος τὸν ἥλιον, Ἴβυκος [fr. 12] δὲ πάντα τὰ ἄστρα
64 Stob. 4, 58 (ὅτι τῶν πλείστων μετὰ θάνατον ἢ μνήμη διαρρεῖ
ταχέως), 4 p. 1142 H. [SM]· Ἀρχιλόχου· [1—3] 1 HESYCH.
περίφημος· ὀνομαστός 65 Stob. 4, 57 (ὅτι οὐ χρή παροι-
νεῖν εἰς τοὺς τετελευτηκότας), 4 p. 1137 H. [SMA]· Ἀρχιλόχου·
[1] CLEM. ALEX. Strom. 6, 5, 10 p. 425 St. [1] SCHOL. χ 412 'οὐχ
ὀσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι' . . . ἐνθεν καὶ Ἀρ-
χίλοχος φησιν· [1] 66 THEOPHIL. ad Autolyc. 2, 53 p. 176
Otto (ὅτι οἱ τὰ ἄδικα πράσσοντες μέλλουσιν κολάζεσθαι) ὁμοίως
καὶ Ἀρχίλοχος· [1. 2] 67 Stob. 3, 20 (π. ὀργῆς), 28 p. 544 H.
[SMA] Ἀρχιλόχου· [a] respicit Lucil. 698 s M. DION. HAL.
comp. uerb. 17 affert a u. 1 sine poetae nomine ARIST. polit.
7, 6. 1328^a, 1 πρὸς γὰρ τοὺς συνήθεις καὶ φίλους ὁ θυμὸς αἴρεται
μᾶλλον ἢ πρὸς τοὺς ἀγνώτας ὀλιγωρεῖσθαι νομίσας· διὸ καὶ

64 cf. Semon. 2 1 οὐδὲ nescio quis (cf. 3, 1. 74, 1) καὶ Ὡ an
καίπερ <ἐρ>ίφ. ? καίπερ ἴφθιμος Porson alii alia cf. Epigr. Pho-
cens. saec. VI a. Chr. ap. Klaffenbach SBBerl. 1935, 702 χαῖρε,

Χάρων, οὐδὲς τυ κακῶς λέγει οὐδὲ θανόντα πολὸς ἀνθρώπων λυ-
κάμενος καμάτο ad hoc fr. et fr. 65 (Jaeg.) 2 Ζοοῦ S Ζώου M
em. Pors. 3 Ζωοὶ κάκιστα δέει (δὲ S) SM expleuit et explica-
uit ignotus quidam in exemplari Grotiano, quo usus est Gaisf.
65 Ω 301 ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν κερτομέειν Schol.
ad rem cf. χ 412 (Be.) 66 1 fr. 103 οἶδ' . . . ἐν μέγα Soph.
fr. 168 N.² ἐν δ' ἐπ. Semon. 29 ἐν δὲ τὸ κάλλιστον . . . ἔειπε
2 δρῶντα Ὡ με add. Hecker B., τι edit. alii μ' ἔρδοντα metri
gratia Turyn Pfeiffer δέννοισ' Herzog Aesch. Choeph. 123
πῶς δ' οὐ, τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς; Sept. 1049 πα-
θῶν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο 67 a cf. τ 377 υ 18 Theogn.
355 ss 1029 ss Philit. fr. 7 P. Friedländer H. 64 (1929) 378
Wil. Gl. 2, 113² 1 Plat. Crat. 439^e ὡςπερ εἰς τινα δίνην
ἐμπερόντες κυκῶνται. cf. Sol. 1, 61 et Hesych. s. κυκαῖ et κυ-

ἀνάδου, δυσμενῶν δ' ἀλέξει προσβαλῶν ἐναντίον
 στέρνον, ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθείς
 ἀσφαλῆως· καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλειο
 5 μηδὲ νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσῶν ὀδύρεο.
 ἀλλὰ χαρτοῖσιν τε χαίρει καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
 μὴ λήν· γίγνωσκε δ' οἷος ῥυθμὸς ἀνθρώπους ἔχει.

*

b. (67) — υ — υ — cὺ γὰρ δὴ παρὰ φίλων ἀπάγχεαι

68. (70) Τοῖος ἀνθρώποισι θυμός, Γλαῦκε, Λεπτίνεω πάι,

Ἀρχίλοχος προσηκόντως τοῖς φίλοις ἐγκαλῶν διαλέγεται
 πρὸς τὸν θυμόν· [b] 68 THEO progymn. Rhet. graec.
 1, 153 W. "Ὀμηρον μεταφράζων, ὅτε φησί [c 136 s]: 'τοῖος γὰρ
 νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, οἷον ἐπ' ἡμᾶρ ἄγχι πατὴρ
 ἀνδρῶν τε θεῶν τε', ὁ Ἀρχίλοχος· [1. 2] SEXT. EMPIR. adu.
 math. 7, 126 ss illustratis Hom. c 136 subiungit (128) καὶ Ἀρ-
 χίλοχος δὲ φησι τοὺς ἀνθρώπους τοιαῦτα φρονεῖν ὁποίησεν
 Ζ. ἐφ' ἡ. ἄγει et Eur. Tro. 885 ss SCHOL. in Hermog Rhet.
 graec. 7, 934 W. [1. 2] DIOG. LAERT. 9, 71 [1. 2] Ps.-PLVT.
 de nob. 21 p. 278 Bern. [1. 2] SUID. s. u. Πυρρώνειοι· τοῖς
 ἀνθρώποις νοῦς γίνεται—ἄγει Stob. ecl. 1, 1 (ὅτι θεὸς
 . . . διέπει τὸ ὄλον τῷ τῆς προνοίας λόγῳ . . .), 18 p. 28 W. [F]
 sine poetae nomine [1. 2] adiunxit Jacobs uersum tertium e
 Ps.-PLATON. Eryx. 397^e ὅποιοι γὰρ ἂν τινες ὦσιν οἱ χρώμενοι,
 τοιαῦτα καὶ τὰ πράγματα αὐτοῖς ἀνάγκη εἶναι· καλῶς δ', ἔφη,

κῶν 2 ἀναδου C em. Buech. ἐνάδου B. obloquitur Brug-
 mann-Thumb 391 (§ 408, 1 a) ἀνα δὲ ex Passow-Crönert 480, 14
 cum Liebelio Boelte Sp. cf. ἀλλ' ἀνα | 247 C 178 2 s Plut. Caes.
 69, 14 τῷ ξίφει γυμνῷ προσβαλῶν τὸ στέρνον 3 ἐνδόκοισιν M^d,
 quod probat Val. conlato Hesych. ἐνδοκος· ἐνέδρα 'wenn wir
 den Feind annehmen' Friedl. cf. Δ 107 δοκαῖσιν praefert Wil.
 l. c. 51 I A 55 παρασταθείσα 4 ss cf. Theogn. 355 ss 4 cf.
 H. Frän. GN 1924, 81¹ ἀμφάδην S¹ ante corr. Trinc. ἐμφά-
 δην S¹ e corr. M^dA ἀμφαδίην Hom. H 196 al. cf. 51 IV A 50
 5 μήτε Mein. καππεσῶν Buech. cf. fr. 58, 2 6 Hesych. χαρ-
 τός· χαρὰς ἄξιος ἀσχαλλε SA ἀσχάλε M^d em. Grotius 7 ῥυ-
 ρμὸς S e corr. Trinc. ῥυθμὸς S a. corr. M^dA Wil.¹ cf. Anacr.
 fr. 65 Theogn. 964 et O. Schrö. H. 53 (1918) 324 ss Plüss WklPh.
 1920, 18 PhW. 1920, 330 67 b cὺ Schn. Mein. οὐ C παρὰ
 Victorius et ed. Basil. in m. περί C ἀπάγχεο sim. plerique
 68 cf. fr. 56 et Wil. Gl. 2, 113 s 1 τοῖς Stob. F Suid. ἀνθρώποις
 νόος (νοῦς) Schol. Hermog. Diog. Suid. 1 s cf. Δ 288 s αἱ γὰρ,

BT Anthologia lyr. I. 3 [1036 a]

3

γίγνεται θνητοῖς, ὀκοίην Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγχι,
καὶ φρονεῦσι τοῖς, ὀκοίοις ἐγκυρέωσιν ἔργμασιν.

69. (68) - υ - μάχης δὲ τῆς κῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
ὥς ἐρέω.

70. (69) νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεώφιλος δ' ἐπι-
κρατεῖ,
Λεωφίλωι δὲ πάντα κεῖται, Λεώφιλος δ' ἀκούε(ται).

71. (71) εἰ γὰρ ὥς ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νευβούλης θιγεῖν.

72. (72) καὶ πεσεῖν δρήστην ἐπ' ἄσκον κάπι γαστρὶ γαστέρα
προσβαλεῖν μηρούς τε μηροῖς

73. (73) Ἦμβλακον, καὶ πού τιν' ἄλλον ἢ δ' ἄτη κιχήσατο.

δοκεῖ μοι καὶ τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πεποιηθῆσαι· [3]. haec ex-
scripsit Stob. 4, 31 (π. πλούτου), 117 p. 774 H. [SMA] 69 ATHEN.
10, 433° τῆς δὲ δίψης οὐδὲν ἐστὶ πολυποθητότερον . . . καὶ ὁ
Ἀρχίλοχος· [1. 2] 70 HERODIAN. π. σχημάτων 57, 2 ἔστι τὸ
τοιούτον σχῆμα (πολύπτωτον) καὶ παρά τις τῶν ποιητῶν, ὡς
παρὰ Ἀρχιλόχωι· [1. 2] 71 PLVT. de El ap. Delph. 5 p. 386^d
ἔει γὰρ ὠφελον' φησὶν ἕκαστος τῶν εὐχομένων καὶ Ἀρχίλοχος· [1]
72 SCHOL. Eur. Med. 679 ἄσκον τοίνυν λέγει τὸν περὶ τὴν
γαστέρα τόπον. Ἀρχίλοχος [1. 2], δρήστην λέγων οἷα δρά-
κοντά τι (cf. 680) 73 CLEM. ALEX. Strom. 6, 6, 1 p. 425 St. ὁ Ἀρχί-

Zeῦ τε πάτερ . . . , τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο
2 ὀκοῖον (ὀπ-) Theo Schol. Herm. u. l. οἰκοίην Stob. F' ἐπ' Diog.
ἄγχι Theo Diog. Sext. Emp. Suid. 3 τοὶ ἄοικοι οἷς Stob. G
ἔργμασιν Stob. ἐρύμασιν Plat. G cf. Heraclit. fr. 17 D.-Kr. οὐ γὰρ
φρονέουσι τοιαῦτα πολλοί, ὀκόοι ἐγκυρεῦσιν, οὐδὲ μαθόντες γινώ-
σκουσιν, ἐωυτοῖσι δὲ δοκέουσι ad ἔργμ. cf. Hom. hymn. 27, 20 al.
Hes. theog. 823 op. 801 69 2 ἐρῶ Wil.¹ 70 ad figuram cf.
fr. 2 Simon. fr. 161 1 λεώφιλος² deter. λεωφίλου cod. A 2 λεώ-
φιλος (-ον) δὲ ἄκουε G em. Pors., qui idem temere Λεωφίλου
71 εἰ γὰρ ὠ[c.]εινη[. . . laciniæ uersus Archilochei Papyr.
Flinders-Petrie ed. Mahaffy I tab. 4, 2 p. 2, 3. cf. Blass RhM. 55
(1900) 103, qui idem contulit Θ 538, et H. J. M. Milne Catal. p. 43,
55, 2, 3 (ubi]ονμ) ωc G χειρὶ Elmsløy νεοβούλης Plut. pars libr.
72 1s cf. Anacr. 164 B.⁴ Lucil. fr. 305 s M. Plut. Thes. 3
2 προσβάλλειν G em. Matthiae Elmsl. 73 cf. Wil. Gl. 2, 117
Hesych. ἀμβλακεῖν· ἀμαρτεῖν. cf. Ibyc. 22, 2 Simon. 135, 4 ἄτη
ut Υ 332 s ἀτέοντα . . . μάχεσθαι ἢ δύη Wil.¹ conl. Semon. 7, 58

74. (74) Χρημάτων ἄελπτον οὐδέν ἐστιν οὐδ' ἀπώμοτον
 οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων
 ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτ' ἀποκρύψας φάος
 ἡλίου λάμποντος. ὑγρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
 5 ἐκ δὲ τοῦ καὶ πιστὰ πάντα κάπριελπτα γίγνεται
 ἀνδράσιν. μηδεὶς ἔθ' ὑμέων εἰσορῶν θαυμαζέτω,
 μηδ' ἴν' ἄ<ν> δελφίσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομόν
 ἐνάλιον καὶ σφιν θαλάσσης ἠχέεντα κύματα
 φίλτερ' ἠπείρου γένηται, τοῖσι δ' ἠδὺ ἦς' ὄρος.

λοχος τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο μεταφέρων [I 116]. 'ἀασάμην οὐδ'
 αὐτὸς ἀναίνομαι, ἀντί νυ πολλῶν', ὡδέ πως γράφει. [1]
 74 Stob. 4, 46 (π. ἐλπίδος), 10 p. 999 H. [S] Ἀρχιλόχου.
 [1—9] Arist. rhet. 3, 17. 1418^b, 28 καὶ ὡς Ἀρχίλοχος ψέγει.
 ποιεῖ γὰρ τὸν πατέρα (Λυκάμβην?) λέγοντα περὶ τῆς
 θυγατρὸς ἐν τῷ ἰάμβῳ. [1]. omitto nugae Anonymorum
 in rhet. l. c. p. 255 s 324 Rabe 1 Hesych. ἄελπτον· ἀνέλπι-

ἄλη ci. Herm. ἀρῆ Kal. 74 cf. Immisch Phil. 49, 198 ss Sitz.
 Jb. 1894 p. 154 L. Weber Phil. 74, 99 ss Frän. GGN 1924, 81
 P. Friedl. H. 64 (1929) 379 Wil. Gl. 2, 114 1 χρ. δ' ἄ. οὐθέν
 Arist. cf. Eur. fr. 761 N.² + Soph. Antig. 388 u. Hesych. s. ἀπώ-
 μοτον 2 ss de solis defectione non. April. a. 648 Thasi obser-
 uata non Pari cf. Jacoby Apollodors Chronik 150 Leo Weber
 Phil. 74, 109 ss, eandem defectionem ad a. 647 reuocavit Ginzl
 AbhBerl. 1918 nr. 4 (Boll) 2 51 IV A 54 Z. Ὀλ. πατήρ 3 με-
 σεμβρίας C em. Schnw. 3 s nota λαμπρὸν (!) φάος ἡελίοιο Hom.
 passim 4 metrum ut sanarent, coniecerunt ἡλίω λαμπόντι
 Haupt H.-Cr. et Bl., qui contulerat Empedocl. fr. 42 D.-Kr. (ἀπε-
 στέγασεν γὰρ οἱ (ἡλίω) αὐγὰς) ἡλίου λάμπον· τὸ Sitz. Jb. 1894
 p. 154 λυγρὸν C em. Val. Crus. Boll (cf. Sapph. fr. 2, 13 cum
 adn. Soph. Antig. 1236 s Eur. Phoen. 1439) ὠγρὸν Benti. 5 καὶ
 πιστὰ Liebel οὐκ ἄπιστα S κάπιστα Doederl. Pfeiffer φ 126
 ἐπιελπόμενος cf. Ω 491 6 ὑμῶν C 6 ss ad ἀδύνατον cf. Hor.
 iamb. 16, 34 et cum Friedl. carm. 1, 2, 9 ss 7 μηδεῖνα S em.
 Herm. ἐὰν Val. Boll Pfeiffer ὅταν B. νόμων Trinc. 7 ss ad
 rem contulit Wil.¹ Herod. 5, 92 α 8 σφιν S em. edit. B 144 κύ-
 ματα . . . θαλάσσης (v 88) ἠχέεντα Trinc. cf. Herodian. π. καθ.
 προσ. p. 239, 11 L. κατὰ συστολήν ποιητικὴν τὸ 'ε' ἠχέει Hes-
 ych. ἠχέεντα· εὔηχα. cf. A 157 θάλασσά τε ἠχέεσσα et Maas Gr.
 Metr. § 134 9 ἦν C ἦς' Maas Gr. Metr. § 141 ἦι B. Wil. alii
 alia τοῖσιν ἠδίων δ' ὄρος ci. Jacobs τοῖσι δ' ἠδίων δρίος Cr. τοῖσι
 δ' ὑδάτων ὄρος i. φίλτερον γένηται Sitz. (WklPh. 1915 p. 447)
 ὑλήειν ex Choerob. II 717, 23 (p. 214 Hilg.) ci. B., quod nunc pro-

75. (75) Κλυθ', ἀναξ Ἑφαιστε, καί μοι σύμμαχος γουνο-
μένωι

ἴλαος γενεῦ, χαρίζεω δ' οἶά περ χαρίζεαι.

76. (76) αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λέσβιον παιήονα

77. (77) ὡς Διωνύσοι' ἀνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλοσ
οἶδα διθύραμβον οἴνωι συγκεραυνωθεῖσ φρένας.

78. (78) _ _ _ πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μέθω,
οὔτε τίμον εἰσενεΐκασ _ _ _ _

στον. ἀπροσδόκητον. δεινόν. αἰφνίδιον 75 ΡLVT. aud. poet. 6
p. 23^{ab} οἶον εὐθὺς ὁ Ἀρχίλοχος, ὅταν μὲν εὐχόμενος λέγη·
[1. 2], αὐτὸν τὸν θεὸν κατακαλούμενος δῆλός ἐστιν. sequitur fr. 10
76 ΑΤΗΕΝ. 5, 180^{ad} p. 414 K. τὸ γὰρ ἐξάρχειν τῆσ φόρμιγγοσ ἴδιον.
διόπερ ὁ μὲν Ἑσιόδὸσ φησιν ἐν τῆι Ἀσπίδι [205 s] . . . καὶ ὁ
Ἀρχίλοχοσ· [1] 77 ΑΤΗΕΝ. 14, 628^a Φιλόχοροσ δὲ φησιν
[FHG I 387], ὡσ οἱ παλαιοὶ σπένδοντεσ οὐκ αἰεὶ διθύραμβοῦσιν,
ἀλλ' ὅταν σπένδωσι τὸν μὲν Διόνυσοσ ἐν οἴνωι καὶ μέθωι, τὸν
δ' Ἀπόλλωνα μεθ' ἡσυχίασ καὶ τάξεωσ μέλποντεσ. Ἀρχίλοχοσ
γοῦν φησιν [1. 2] 78 ΑΤΗΕΝ. 1, 7^f ὅτι περὶ Περικλέουσ
φησιν Ἀρχίλοχοσ ὁ Πάριοσ ποιητῆσ ὡσ ἀκλήτου
ἐπεισπαίοντοσ εἰσ τὰ συμπόσια Μυκονίων δίκην.
δοκοῦσι δ' οἱ Μυκόνιοι διὰ τὸ πένεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσοσ οἰκεῖν
ἐπὶ γλισχροτήτι καὶ πλεονεξίαι διαβάλλεσθαι. τὸν γοῦν γλισχροσ
Ἰσχομάχοσ Κρατῖνοσ Μυκόνιοσ καλεῖ [I 328 K.] . . . [1-5] Ἀρχί-
λοχοσ φησιν 1 ΗΕΣΥΧ. χαλίκρατον· εὔκρατον. ἄκρατον
2 Εὔστ. in Π. 1148, 36 μῆ τινα τίμον εἰσενεγκῶν, εἰπεῖν

bat Maas l. c. p. 36, ne absit attributum (νομὸν ἐνάλιοσ ~ ὑλήειν
ὄροσ) 75 cf. Wil. Gl. 2, 114⁴ 1 at Π 514 ε 445 κλυθὶ ἀναξ
cf. Hesych. σύμμαχοσ· βοηθὸσ et Sapph. fr. 1, 28 7 149 γουνοῦ-
μαί σε ἀνασσα cf. Anacr. 1, 1 2 ἴλεωσ Seidler praeter necessitatem
propter 51 I A 55 cum adn. γενοῦ 3 em. Schnw. χαρίζεται²
u. l. N 633 οἶον δὴ ἀνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστήσιν (Ζεῦ πάτερ)
eadem figura fr. 30, 2 76 cf. fr. 51 I A 47 IV A 52 Terp. fr. 2
77 1 διονύσοιο 3 1s Arist. poet. 4. 1449^a, 10 καὶ ἡ μὲν (τραγω-
δία) ἀπὸ τῶν ἐξαρχόντων τὸν διθύραμβον . . . κατὰ μικρὸν ηὔξη-
θη 2 contulit Mein. Callim. fr. 223 Schn. τοῦ <τε> μεθυπλήγοσ
φροῖμιον Ἀντιλόχοσ, ubi Ἀρχιλόχοσ ci. Ruhnken (num cf. fr. 92
Schn. Hippon. fr. 1?). adde A. P. 9, 323, 5 ἐν οἴνόπληξι τε-
ράμνοισ 78 minus turbulente se gerit quam Pericles (cf. fr. 7s)
Aesch. Prom. 1021ss Διὸσ . . . πτηνὸσ κύων . . . ἄκλητοσ ἔρπων
δαιταλεύσ cf. Asii epigr. 1 Apoll. Rhod. 1, 473 πῖνε χαλίκρητον
. . . μέθω μεθύων 3 em. Casaub. 2 τ. Aesch. Choeph. 916

οὐδὲ μὲν κληθεὶς <ὑφ' ἡμέων?> ἦλθεσ, οἷα δὴ φίλος,
ἀλλὰ σεῦ γαστήρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν
5 εἰς ἀναιδείην.

ΕΠΩΙΔΟΙ

79. $\bar{\sigma} _ \sigma _ \bar{\sigma} _ \sigma _ \bar{\sigma} _ \sigma _ \bar{\sigma}$

κύμ[ατι] πλα[ζόμ]ενος,
κὰν Καλυδ[ησσ]ῶι γυμνὸν εὐφρονέσ[τατα]
Θρήικες ἀκρό[κ]ομοι
5 λάβοιεν — ἔνθα πόλλ' ἀναπλήσει κακά

SCHOL. 79, 3 ὄν(ομα) πόλε[ώς ἐστιν]. sed u. infra Hesych. et adnot. 4 οἱ ἄκρ[ω]ς κομῶ[ν]τες cf. infra Hesych.

79. 80 PAP. Argenter. Biblioth. Vniuers. s. II p. Chr. ed. R. Reitz. SBerl. 1899, 857s tab. VII cf. eundem H. 35 (1900) 621, 2 Fr. Leo De Horatio (epod. 10) et Archilocho, Gotting., p. 7s Fr. Blass RhM. 55, 341s O. Schulthess RhM. 57, 157s Sitz. Jb. 1907 p. 118s A. Hauvette Archiloque Paris 1905, 224 G. Coppola Stud. It. Fil. Class. 7 (1929) 155ss Pasquali ibid. 307ss

κατ' Ἀρχίλοχον, ἀλλὰ δηλονότι ἀσύμβολον δείπνον εὐρών.
καὶ ἔστιν ὁ τίμος κατὰ τὸ ὠνή ὠνος, χολή χόλος 79 2 HE-
SYCH. πλαζόμενος· πλανώμενος 3 HESYCH. Καλυ-
δησός· αἰγιαλός περὶ τὸν Εὐξεινον πόντον HESYCH. γυμ-
νόν· ἀνυ(πό)δητον ἢ ἀπεσκευασμένον, ὡς Ἀρχίλοχος
(fr. 161 B.⁴) 4 HESYCH. ἀκρόκομοι· cf. supra Schol.

εἰσήνεγκας \mathcal{E} εἰσενέγκας Schweigh. εἰσενείκας uel εἰσένεικας Kai.
3 ὑφ' ἡμέων inseruit B. an <Περικλείς>? <ἐς> ἦλθεσ οἷα δὴ <'c
φίλων> φίλος ci. Ribb. 4 σεῦ \mathcal{E} c' ἢ Pors. B. alii νών
τε Epitom. cod. E ad v. καὶ φρ. cf. 51 IV A 8s [νό]ον καὶ φρ.
τρέ[ψεν?]. adde Ps.-Hes. scut. 149 νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἴλετο
K 391 παρέκ νόον ἤγαγεν et Archil. fr. 88, 2

Archilochi tetrametris dederunt editores nonnulli fr. iamb.
adesp. 26—28

79 ad titulum cf. fr. 83. 85. 87. 103. 105, ad rem Sem. 19 D.
Catull. 25 Hor. iamb. 10 (21s) perierunt initium et argumentum
marginis sinistro adscr. 2 cf. ε 388s 3 ad Salm. u. RE I A
1991, 1. 2 Herod. 4, 93 τὸν Καλυ. idem alii εὐφρόνης [σκότῳ]
Schulthess 3ss cf. Aesch. Prom. 726s τραχέα πόντου Καλυ-
δησσία γνάθος, ἐχθρόξενος ναύτησι, μητριὰ νεῶν (Soph. Antig.
969 cum emend. Wil. H. 54, 50) 4 = Δ 533 cf. Eustath. in
Il. 505, 19ss Schol. Hom. l. c. 5 ἔνθα ἀναπλήσει sscr. [πό]λλ'

δούλιον ἄρτον ἔδων —
 ῥίγει πεπηγότη' αὐτόν, ἐκ δὲ τοῦ [ρό]θου
 φυκία πόλλ' ἐπ[έ]χοι,
 κροτέοι δ' ὀδόντας ὡς [κύ]ων ἐπὶ στόμα
 10 κείμενος ἀκρασίη
 ἄκρον παρὰ ῥηγμίνα κυμάτω[ν ὁ]μοῦ.
 ταῦτ' ἐθέλοιμ' ἄν ἰδεῖν,
 ὅς μ' ἠδίκησε, λ[ὰ]ξ δ' ἐφ' ὀρκίοις ἔβη
 τὸ πρὶν ἑταῖρος [έ]ών.

80. ἡ χλαῖν[α -]ο[.]νη[υ - υ - υυ]
 κύρτον ο[- υ] φιλεῖς
 ἀγχοῦ καθῆ[σθ]α[ι]. ταῦτὰ δ' Ἰππῶνα[ξ σκαφεύς]
 [ο]ἶδεν ἄριστα βροτῶν.
 5 [οἶ]δεν δὲ κ' Ἀρίφαντος (ἄ μάκαρ, ὄ[τις])

8 ἐπεὶ ἐστὶν ἡ πό(λις) τεναγ[ώδης? an <ύ(πέρ)> τενάγ(ους)?] hoc ei.
 Diels e Xenoph. et Ps.-Scymn. u. infra 10 ἀκρ[ατ]ήης [ών]
 κατ' ἄκρον τὸν αἰγιαλὸν (falso) 13 ἐπὶ ὀρκίοις 80 3 γεωτό-
 μ[ος ἐργάτης?] 5 s μακάριος, ὅς τὸν [Ἀρίφαντον οὐκ εἶδεν?]

8 HESYCH. φυκία· θάλαττια βρύα 80 PAP. Argentor. (u. supra) cf.
 A. Hauvette Archiloque p. 118. 128 G. Coppola l. c. epodum aetati

ἀναπλήσα[ι] pap. cf. O 132 6 cf. Hippon. 39, 6 Aesch. Ag. 1041
 Soph. Ai. 494 Eurip. Alc. 2 8 cf. Xenoph. Anab. 7, 5, 12
 (ἐν τῷ Καλυδωνίῳ) τέναγος . . . ἐστὶν ἐπὶ πάμπλου τῆς θαλάτ-
 τῆς Ps.-Scymn. 724 u. supra Schol. 1 7 πολλὸν . . . φύκος
 ἐπέχοι i. αὐτόν 9 s Z 43 et Aesch. Ag. 3 contulerunt Reitz. et
 Wil. 11 cf. Υ 229 ἄκρον ἐπὶ ῥηγμίνα (-voc codic. sed cf. 227)
 ἀλὸς πολιοῖο θέεσκον expleuit Diels ex Soph. Philoct. 1218 (cum
 adn. Raderm.) 12 cf. Frän. GGN 1924, 80² ἰδεῖν fere εἶδέναι,
 ut A 243 Callim. epigr. 23, 3' Reitz. praeter necessitatem 13 Δ 157
 κατὰ δ' ὀρκία πιστὰ πάτησαν Aesch. Eum. 110 πάντα ταῦτα λάξ
 ὀρῶ πατούμενα Theogn. 847 λάξ ἐπίβα δήμωι κενεόφρονι (815).
 cf. fr. 95 et fr. iamb. adesp. 26 et Pasquali l. c. 308 14 E 54 +
 θ 586 80 1 de ἡ ualde dubitat Hi. v. G. 2 s explicauit et in-
 lustrauit Reitz. ex Et. Gud. 503, 9 Eur. El. 252 Archipp. ap. Pol-
 luc. 7, 148 Philodem. rhet. 189, 13 S. Strab. 2, 5, 1 p. 110 Lucian.
 uit. auct. 7 Margit. ap. Arist. eth. Nicom. 6, 7 p. 1141^a Catull.
 22, 10 Pers. 5, 122. cf. Hesych. s. κύρτος 3 uel ταῦτα 5 μά-

[οὐ]δαμά κως εἶδε

[γ?]ρ[άσ?]ου πνέοντα φῶρα), τῶι χυτρεῖ [δὲ νῦν]

Αἰσχυλίδηι πολεμεῖ.

ἐκεῖνο σήμ[ε] ρ[-υ-ε-υ]ης,

10 πᾶς δὲ πέφη[νε] δό[λος].

(AINOC)

81. (89) Ἐρέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ὦ Κηρυκίδη,
ἀχθυμένη σκυτάλη.

πίθηκος ἦι θηρίων ἀποκριθεῖς
μοῦνος ἀν' ἐσχατιήν.

5 τῶι δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῆ συνήντετο
πυκνὸν ἔχουσα νόον.

82. (90) ῥόπτρωι ἐρειδόμενον

10 φαν[ε]ρός ἐστιν (suppl. Diels)

tribuit q. d. hellenistica. obloquitur G. Pasquali ibid. 307 ss 81 LV-
CILL. TARRH. ap. AMMON. ed. Valck. p. 7 (cf. fr. 89) καὶ πάλιν, ὅταν
λέγηι (Ἀρχιλόχος) [1. 2], εἶτ' ἐπιφέρει· [3—6] (ANECD. Par. ed.
Cram. 3, 371, 14 s) EUST. in Od. p. 1769, 1 [2—6] u. 2 utuntur
DEMETR. π. ἐρμ. 5 HESYCH. s. σκυτάλη Λακωνική SCHOL. Pind. Ol.
6, 154 cf. PLVT. sap. conu. 8 p. 152° 4 HESYCH. ἐσχατή· ἐρημία
5 PLAT. rep. 2, 365° τοῦ σοφωτάτου Ἀρχιλόχου ἀλώπεκα . . .
κερδαλέαν καὶ ποικίλην. cf. DION. PRVS. 74, 15 (II 197 Arn.) AEL.
uar. hist. 6, 64 BASIL. M. libr. gent. 2, 183 HESYCH. κερδαλῆ·
ἀλώπηξ 5 s adfert corruptos ET. GVD. p. 19, 23 82 ET. MAGN.

καρσ Alcman. fr. 11 bis. sed cf. Sol. 15, 1 7 tentavit Wil. (cf.
Hippon. fr. 63 et Hesych. γράσος· δυσοσμία) uel τράγου 9 ἐκεῖνό
c' ἦμ[α]ρ [ἐξέλεγε]ν] ci. Diels, sed -ἦμ pap. 81 de apologi
argumento disputauerunt S. Luria Phil. 85 (1929) p. 1 ss O. Im-
misch SBHdb. 1930/31 Abh. 3 u. LCBl. 1931, 683 cf. Aesop. 43
Babr. 81 1 Hes. op. 202 νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσι ἐρέω ὑμῖν Sp.
1 s nota κήρυκα caduceum ferentem 2 de Archilochi ἀχν. κ.
disputauerunt Apoll. Rhod. (Athen. 10, 451^d) et Aristoph. Byz.
(ibid. 3, 85°) Ω 584 ἀχθυμένηι κραδίηι, unde ἀχθυμένηι σκυτάληι
ci. Friedl. 3 θηρίον ὑποκριθεῖς Anecd. 3 ss δ 367 ἦ μ' οἴωι
ἔρροντι συνήντετο 4 ω 150 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχ. cf. Hes. theolog. 622
Alc. fr. 4 et Ἐσχατία, Ἐσχατιώτης, Ἐσχατιώτις (hoc Hi. v. G.)
5 δᾶρ' = δῆ ἄρ(α)? Friedl. κερδαλή u. l. 6 πυκινὸν . . . νοῦν
Eust. O 461 Διὸς πυκινὸν ν. τ 353 πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα
(sim. Ω 282. 674) 82 ex Babr. fab. 130 adhibitis Hesychi πάγη

83. (91) τοιήνδε δ', ὦ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων

*84. Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος
καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει.

85. (104) εὔτε πρὸς ἄεθλα δῆμος ἠθροῖζετο,
ἐν δὲ Βατουσιάδης,

86. (93) τῆι μὲν ὕδωρ ἐφόρει
δολοφρονέουσα χειρί, θῆτέρῃ δὲ πῦρ.

715, 44 σκανδάληθρον, τὸ πέταυρον τῶν παγίδων . . . ἔστι δὲ τὸ ἐν τῆι παγίδι καμπύλον ξύλον, ὡς ἐρείδεται. Ἀρχίλοχος δὲ ῥόπτρον ἔφη, οἶον· ῥ. ἐρ.' sim. SCHOL. RAU. AR. Ach. 687 SVID. s. u. σκανδάληθρα. cf. Polluc 7, 115 (ῥόπτρον) 83 SCHOL. AR. Ach. 120 'τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πύγων' ἔχων'· καὶ τοῦτο παρώιδηκεν ἐκ τῶν Ἀρχιλόχου Ἐπ(ωιδ)ῶν· [1] 84 ARISTID. OR. 45, 39 (vol. II 51 Dd.) πρόκειται τὰ (μέλλοντα) πράγματα αὐτοῖς (τοῖς θεοῖς) ὡς περ ἐν ὀφθαλμοῖς. διὰ τοῦτο· [1], καὶ ὅτι γε δι' αὐτὸ τοῦτο ὁ αὐτὸς οὗτος ποιητῆς μαρτυρεῖ. τὸ γὰρ δεύτερόν ἐστιν αὐτῶι· [2]. οἱ δ' (ἄνθρωποι) ὡς περ ἐν σκότῳ τὰ πράγματα κρίνουσι 85 HERPHAEST. de roem. 7, 2 p. 71 C. cf. fr. 88 ench. 4, 2 p. 13 C. εἰάν δὲ τρικύλλαβος ἦι ὁ πούς ὁ τὸ μέτρον συνιστάς, δύναται καὶ παρὰ δύο συλλαβὰς εἶναι τὸ καταληκτικόν, οἶον ἐπὶ δακτυλικῷ· [2] ἐνταῦθα γὰρ ἡ 'δης' συλλαβὴ ἀντὶ τρισυλλάβου κεῖται 7, 3 p. 22 C. τῶι μὲν πενθημιμερεῖ (δακτυλικῶι) Ἀρχίλοχος κέχρηται ἐν ἐπωιδῶι· [2] cf. SCHOL. Herphaest. p. 272, 20 C. EPITOM. Herphaest. p. 361, 11 C. SCHOL. AR. pub. 275 PRISCIAN. gramm. II 411 SACERD. gramm. VI 512, 14. 517, 15 86 1 PLVT. uit. Demetr. 35 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ τύχη

δέ τις Cr. coniecit πάγη δέ τις ῥόπτρωι ἐρειδομένη. adde Hesych. s. ῥόπτρον 83 caue huc trahas Phaedr. app. 1 de simio nudas nates contegere studente cf. Aesop. 44 de simio rege πυγὴν: ψυχὴν olim B. ex Schol. coniecit. attamen re uera in paraphrasi legitur cū δὲ τοιαύτην τὴν τύχην (u. l. μοῖραν, μωρίαν, ubi τύχην lectionem primariam fuisse ei. Immisch) ἔχων τῶν ἀλόγων Ζώων βασιλεύσει u. Wil. Gl. 1, 373⁴ 84 cf. Eur. fr. 1110 N.² Archilocho tribuit Bl. Fleck. Jahrb. 129, 496 cf. Hi. Jb. 1888 p. 680 et Wil. Gl. 1, 347 'nisi prima erat epodus epodorum libri, praecessit fr. 79 s et 81—83' Friedl. 1 cf. Jo. Tzetz. alleg. Hom. λ 140 s 2 cf. Semon. 1, 1 Sol. 1, 17 85 1 εὔ τι (τοι) ἔ em. Bentl. ad ἠθρ. cf. fr. 62 2 cf. Hesych. Ἐλλητιάδew· Ἐλλέωv υἱὸς ὁ μάντις Βατουσιάδης τὸ ὄνομα et Aristid. II 380 Dind. 86 1 ἐφόρει om. Plut.³ 2 δολ. Hom. (I 480) Hes.

87. (92) ἐμεῦ δ' ἐκείνος οὐ καταπροΐζεται.

(AINOC)

88. (94) Πάτερ Λυκάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε;
 τίς cās παρήειρε φρένας,
 ἦς τὸ πρὶν ἠρήρεισθα; νῦν δὲ δὴ πολὺς
 ἄστοϊσι φαίνεαι γέλως.

88 A. (143) τέττιγα δ' εἴληφας πτεροῦ

καθάπερ ἢ παρ' Ἀρχιλόχῳ γυνή· [1. 2] cf. ²prim. frig. 14 p. 950^f ὁ δ' Ἀρχίλοχος ἐπὶ τῆς τὰ ἐναντία φρονούσης οὐ κακῶς εἶπε· [1. 2] et ³comm. not. adu. Stoic. 23 p. 1070^a ἢ δὲ τούτων αἵρεσις ὡς περ ἢ παρ' Ἀρχιλόχῳ γυνή· [1. 2] ² HESYCH. δολοφρονέουσα· δόλια φρονούσα. ἀπατῶσα 87 ET. MAGN. p. 689, 1 προΐκτης· . . . τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἕξασθαι, δωρεάν τινα λαμβάνειν, ὡς Ἀρχίλοχος· [1] (ZONAR. 1573. 1578 SVID. s. u. καταπρ.) cf. ET. GVD. p. 305, 3 ANECD. PAR. ed. Cram. 4, 55, 12, ubi uersu deperdito interpretatio legitur: οὐ δωρεάν ἐμοῦ (δωρεῖ μου Anecd. C) καταγνώσεταιί τις, ἀλλὰ ἀποδώσει μισθὸν ὧν ἔπραξε (ἔπραξα Gud. ἐπράξατο Anecd. C), cui addita sunt: οὕτως εὔρον ἐν ὑπομνήματι Ἐπιδῶν Ἀρχιλόχου. cf. ORION. 82, 23 St. 88 SCHOL. Hermog. Rhet. gr. 7, 820 W. ἐστὶ δὲ αἰεὶ τὸ ἐπιδῶν βραχύτερον τοῦ πρὸ αὐτοῦ στίχου συλλαβὰς τέσσαρας, οἷον στίχος μὲν ὁ πρῶτος ἤγουν στροφή ἦτοι κῶλον· οἷον· [1], εἶτα τὸ ἐπιδῶν· [2], εἶτα ἀντίστροφος ἦτοι κῶλον· [3], εἶτα πάλιν ἐπιδῶν· [4] HEPHAEST. π. ποιημ. 7, 2 p. 71 C. εἰς δὲ ἐν τοῖς ποιήμασι καὶ οἱ ἀρρενικῶς οὕτω καλούμενοι ἐπιδῶοι, ὅταν μεγάλῳ στίχῳ περιττόν τι ἐπιφέρηται οἷον· [1. 2] καὶ ἔτι [85, 1. 2] MAR. VICTORIN. gramm. VI 170, 5 *similes sunt Archilochiis illis* [1. 2] ad u. 1 cf. SCHOL. in Heph. p. 262, 10 s 267, 10 s 282, 14 C. ibid. app. p. 312, 10 SACERD. gramm. VI 518, 5. 522, 6 IUVAM ap. RVFIN. gramm. VI 561, 13 ad u. 2 cf. DEMETR. π. ἔρμ. 5 SCHOL. Ar. ran. 384 SCHOL. Pind. Pyth. 5 p. 171 Dr. 6 p. 192. 7 p. 201 88 A LUCIAN. Pseudolog. 1, 1 τὸ δὲ τοῦ Ἀρ-

τῆι δ' ἐτέρῃ Plut.¹ ἐτέρῃ om. Plut.³ τῆτέρῃ Schnw. 87 cf. Hesych. s. καταπροΐξάμενος et fr. 130 B.⁴ προτείνω χεῖρα καὶ προΐσσομαι et ρ 352 ἀνδρὶ προΐκτῃ (sim. 449) 88 fabulae (89 ss) initium esse coniecit Cr. (RhM. 49, 299 ss) conl. Ar. au. 649 ss cf. Bahntje p. 39 1 ss cf. fr. 45 et Catull. 40 1 cf. Hor. iamb. 6, 13 epist. 1, 19, 25. 30 Lucian. Pseudolog. 1, 2 2 cf. fr. 58, 5 2 s κ 553 φρεσὶν ἦσιν ἀρηρῶς 3 s cf. Soph. Oed. C. 902 s Sem. 7, 73 s Callim. epod. ap. Pfeiffer Phil. 88 (1933) p. 266, 11 (ἄ μή με ποιήσης γέ[λω]) 88 A propter argumenti

89. (86) αἶνός τις ἀνθρώπων ὄδε,
ὡς ἄρ' ἀλώπηξ καίετος ζυνωνίην
ἔμειξαν.

90. (38) προύθηκε παιδί δειπνον αἰηνές φέρων.

χιλόχου ἐκεῖνο ἤδη σοι λέγω, ὅτι τέττιγα τοῦ πτεροῦ
συνείληφας· εἶπερ τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχίλοχον,
Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλεύθερον καὶ παρρησία συνόντα,
μηδὲν ὀκνοῦντα ὄνειδίζειν, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλεν
τοὺς περιπετεῖς ἔσομένους τῇ χολῇ τῶν ἰάμβων αὐτοῦ. ἐκεῖνος
τοίνυν πρὸς τινος τῶν τοιούτων ἀκούσας κακῶς τέττιγα ἔφη
τὸν ἄνδρα εἰληφέναι πτεροῦ εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέττιγι ὁ
Ἀρχίλοχος, φύσει μὲν λάλῳ ὄντι καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης,
ὅποταν δὲ καὶ τοῦ πτεροῦ ληφθῇ, γεγωνότερον βοῶντι. καὶ εὐ-
δέ, ἔφη, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν λάλον
παροξύνεις ἐπὶ σεαυτὸν, αἰτίας ζητοῦντα καὶ ὑποθέσεις τοῖς ἰάμ-
βοις; 89 AMMON. ed. Val. p. 6 αἶνος καὶ παροιμία διαφέρει· ὁ
μὲν γὰρ αἶνός ἐστι λόγος κατὰ ἀναπόλησιν μυθικὴν ἀπὸ ἀλόγων
ζώων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπους εἰρημένος, ὡς φησι Λουκί(λ-
λ)ος Ταρραῖος ἐν πρώτῳ Παροιμιῶν, οἷον ἀπὸ μὲν ἀλόγων
ζώων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ [1—3] καὶ τὰ ἐξῆς idem Ps.-
DIOGENIAN (LVCILL. TARRH.) π. παροιμιῶν praef. I p. 178 Gott. ET.
GVD. p. 19, 22 EVST. in Il. 855, 4 [1—3] in Od. 1768, 61 [1—3]
SCHOL. ξ 508 Ἀρχίλοχος δὲ λέγει· [1—3] ANECD. Par. ed.
Cram. 3, 371, 13 [2. 3] APOLLON. DYSCL. de dubit. p. 490 B. 224
Schn. [2] hoc carmen respiciunt Schol. Hom. Town. T 407 Phi-
lostr. imag. p. 381 (298 K.) Hermog. progymn. 1 p. 1 R. Schol.
Ar. au. 651 Prisc. gramm. II 430, 6 K. cf. Aesop. 5 Phaedr. 1, 28
et ad fr. 88 90 ET. MAGN. 32, 26 αἰηνές· τὸ δεινὸν καὶ πολύ-
στονον· Ἀρχίλοχος· [1] HESYCH. προύθηκα· προέθηκα et
ἀἰηνες· αἰδίων. λάβρον. ἄθλιον et αἰῆνες· αἰώνιον. βλαβερὸν

similitudinem huc traxit Kroll ad Catull. 40 cf. Wil. H. (1924)
p. 271, qui ex Constantino Rhodio poeta ap. Matranga Anecdota
2, 628 ἐπεὶ πτερῶν τέττιγος ἐδράξω τάλαν et ὡς ἂν μάθης, κακ-
οῦργε, μὴ κινεῖν μάτην εὔδοντ' ἐμὸν τέττιγα τὸν Μούσαις φίλον
dimetrum restituit τέττιγος ἐδράξω πτερῶν 89 ss cf. Cr. apud
Kleukens Buch der Fabeln (Inselverlag 1913) p. XI ss 89 1 Mo-
schion. fr. trag. 8 p. 815 N.² ἦν ἄρα τρανὸς αἶνος ἀνθρώπων ὄδε
cf. Hes. op. 202 ad ζυνωνίην cf. fr. 92 test. 3 ἔμειξαν Diogen.
Rhet. Schol. Od. ἔθεντο Ammon. reliq. ἔμειξαν ἢ καθ' ἑτέραν
γραφὴν ἔθεντο Eust. Od. 90 huic fabulae adscripsit Schnw.
apponit aquila catulos uolpinos ad ai. cf. Kai. Soph. Electr. 153 s

91. (109) ὡς δ' ἄν σε θωϊή λάβοι

*92 a. (*87) ὄραϊς ἴν' ἔστ' ἐκεῖνος ὑψηλὸς πάγος
 τρηχὺς τε καὶ παλίγκοτος;
 ἐν τῷι κάθημαι σὴν ἐλαφρίζων μάχην.

*

b. λαιψηρὰ κύκλωσον πτερὰ
 ἀρθεῖσά τ' ἐκ γῆς πρὸς τὸν ὑψηλὸν πάγον
 ἀνίπτας' - υ - υ υ

91 ET. MAGN. 26, 23 ἀθῶιος· ἀζήμιος· ἔχει δὲ τὸ 'ι' ἐκ παραδό-
 σεως, ἐπειδὴ εὐρηται θωϊή ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ [1] cf. He-
 rodotian. π. καθολ. προσωιδ. I 128, 14 s L. Eustath. in Od. 1441, 1
 idem uersus [ὡς] δ' ἄν σε θωϊή λάβοι una cum glossemate
 m.² Ζημία nuperrime resurrexit e pap. Oxyrhynch. in Callimachi
 epodo, cuius de carminis auctore post M. Norsa et Hieron. Vitelli,
 editores principes (Atene e Roma Ser. III uol. 1 [1933] p. 1 ss
 'Frammenti di Archiloco'), disputauerunt G. Pasquali (Stud. It. di
 Filol. Class. Nou. Ser. 10 [1933] 169 ss 'Archiloco o Callimaco') et
 R. Pfeiffer (Phil. 88 [1933] 265 ss 'Ein Epodenfragment aus dem
 Iambenbuche des Kallimachos') cf. P. Maas Gn. 10 (1933) 438
 J. Stroux Phil. 89 (1934) 318. hunc uersum utrum poeta Alexan-
 drinus, totius carminis illius auctor, a Pario poeta mutuatus sit an
 utpote Callimacheum ex Archilochi epodorum fragmentis contra
 Et. Magn. fidem eximere debeamus, adhuc sub iudice lis est

92 ATTICVS ap. Euseb. praep. 15, 795^a [a 1—3]· ἐπὶ τοῦτον τὸν
 ὑψηλὸν πάγον τὸ δριμὺ καὶ πανοῦργον ἐκεῖνο θηρίον ἀνελθεῖν
 ἀδύνατον· ἵνα δὲ εἰς ταῦτόν ἔλθῃ τοῖς ἀετοῦ γεννήμασιν ἀλώπηξ,
 ἢ τύχηι τινὶ δεῖ χρησαμένους ἐκείνους πονηραὶ καταπεσεῖν εἰς
 γῆν τῶν οἰκείων αὐτοῖς φθαρέντων, ἢ φύσασαν αὐτήν, ἃ μὴ
 πέφυκε φύειν, λαιψηρὰ κυκλώσαι πτερὰ, ταύτηι καὶ οὐ-

91 ad θ. cf. N 669 β 192 et Hesych. θωή· Ζημία. βλάβη minatur et
 execratur uolpes: χερσαία γὰρ οὔσα πτηνὸν διώκειν ἠδυνάτει (cf.
 Schol. Rau. Ar. au. 651) 92 a Archilocho uindicauit Mein. b sub-
 iunxi ex Eusebio et ex. gr. restitui aquilae uerba deridentis
 a 1 Hesych. πάγος· ὄχθος. βουνός 2 Pind. Nem. 4, 96 τραχὺς
 δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος Sapph. 108 οὐκ ἔμμι παλιγκότων ὄρ-
 γαν 3 ὦι u. l. κάθηται Atticus qui suae orationi accommo-
 dauit contulit B. Hesych. ἐλαφρίζων· παρασκευαζόμενος ραιδίως
 b 1 Euripidi dedit B. iambographum imitatur Callim. com.
 Berenic. 53 s γνωτὸς Μέμνονος . . . ἴ[ε]το κυκλώσας βαλιὰ
 πτερὰ θῆλυς ἀήτης [λάτρις] ἰο[ζ]ώνου Λοκρικὸς Ἀρσινόης

93. (110) μή τευ μελαμπύγου τύχησ.

94. (88) ὦ Ζεῦ πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος,
 σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὄραϊσ
 λεωργὰ καὶ θεμιστά, σοὶ δὲ θηρίων
 ὕβρις τε καὶ δίκη μέλει.'

95. (96) ὄρκον δ' ἑνοσφίσθης μέγαν
 ἄλας τε καὶ τράπεζαν _σ_ _σ_σ_

τως ἀρθεῖσαν ἐκ γῆσ ἀνίπτασθαι πρὸσ τὸν ὑψηλὸν
 πάγον. ἕωσ δ' ἐκάτερον ἐπὶ τῆσ οἰκείασ μένησ τάξεωσ, οὐκ ἔνι
 κοινωνία τοῖσ γῆσ πρὸσ τὰ οὐρανοῦ θρέμματα 93 SCHOL.
 Venet. 453 Ω 315 εἴωθε δὲ καὶ ὁ Ἀρχίλοχοσ μελάμπυγον
 τοῦτον (τὸν ἀετὸν) καλεῖν· ἢ τευ μελ. τ. HESYCH. μή τευ μ.
 τύχοισ· μή τινοσ ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχοισ ('Ηρακλέουσ) TZETZ.
 in Lycophr. 91 μελάμπυγοι, πύγαργοι· εἶδη ἀετῶν κατ' Ἀρχί-
 λοχον (fr. 189 B.⁴) cf. SVID. s. u. μελ. et ZENOB. 5, 10 μὴ σὺ γε
 μελ. τύχοισ 94 STOB. 1, 3 (π. δίκησ κτλ.), 34 p. 58 W. Αἰσχύλου
 FP in marg., sed 35 F in marg. Ἀντιλόχοσ, quod in Ἀρχιλόχοσ
 mutandum (cf. Callim. fr. 223) et huc referendum docet CLEM. ALEX.
 Strom. 5, 127, 1 p. 412 St. τοιαῦτα καὶ ὁ Πάριοσ Ἀρχίλοχοσ
 λέγει· ὦ Ζεῦ, σὸν μὲν... ἐπ' ἀνθρώποουσ ὄραϊσ λ. καὶ ἄ-
 θέμισ. unde EUSEB. praep. 13, 687 (— τε καὶ ἀθέμιστα)
 95 ORIGEN. adu. Cels. 2, 21 K. τίσ γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι πολλοὶ
 κοινωνήσαντεσ ἀλῶν καὶ τραπέζεσ ἐπεβούλευσαν τοῖσ συνεστίοισ;
 καὶ πλήρησ ἔστιν ἡ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἱστορία τοιοῦτων
 παραδειγμάτων. καὶ ὄνειδίζων γε ὁ Πάριοσ ἰαμβοποιὸσ τὸν
 Λυκάμβην κατὰ ἄλασ καὶ τράπεζαν· συνθήκασ ἀθετήσαντά φησιν
 πρὸσ αὐτόν· [1. 2] cf. DION. PRYS. or. 74, 16 (II 198 Arn.) τὸν
 Ἀρχίλοχοσ οὐδὲν ὤνησαν οἱ ἄλασ καὶ ἡ τράπεζα πρὸσ τὴν
 ὁμολογίαν τῶν γάμων, ὡσ φησιν αὐτόσ ZENOB. 1, 62 cum nota

93 uolpes aquilam monere uidetur Cr. 94 uolpis preces et que-
 rellae. ad rem cf. Hirzel Themis 218 ss Wil. Gl. 1, 347 1 πάτερ
 Ζεὺσ μὲν FP σὸν μὲν Clem. Euseb. num σὸμ scrib.? cf. Hippon.
 34 D. Hes. theog. 71 2 ξ 84 αἰσιμα ἔργ' ἀνθρώπων ἀνθρώποουσ
 Clem. Euseb. 3 Hesyeh. λεωργόν· κακοῦργον. πανοῦργον
 λεώλησ = πανώλησ contulit Hi. v. G. καθέμι(σ)τασ οἱ fere FP
 τε καὶ ἀθέμιστα Euseb. καὶ ἄ θέμισ L Clem. em. Liebel ex 4
 3 s cf. Hes. op. 238 s huc traxit B. fr. 126 B.⁴ πυρὸσ δ' + ἦν
 αὐτῶι φεψάλυξ 95 aquilae et uolpis fabulae epilogum esse
 olim coniecerat Cr. 1 ὁ. μ. Hom. 2 contulit Wil. H. 59 (1924)

96. (131) χολήν γὰρ οὐκ ἔχεις ἐφ' ἥπατι.

97. (107) πάρελθε· γενναῖος γὰρ εἷς.

98. (106) πτώσσαν ὥστε πέρδικα

*99. (*108) ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην

100. (111) ἔμπλην ἐμεῦ τε καὶ †ἐφόλου

101. (112) λείως γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον

102. (97) ἡ δέ οἱ κάθη

Gott. 96 ATHEN. 3, 107^f δακυντέον <δέ> λέγοντας τὸ ἥπαρ· καὶ γὰρ ἡ συναλοιφή ἐστὶν παρ' Ἀρχιλόχῳ διὰ δακέος· φησὶ γάρ· [1] 97 ATHEN. 14, 653^d γενναῖα λέγει τὰ εὐγενῆ ὁ φιλόσοφος (Πλάτων), ὡς καὶ Ἀρχίλοχος· [1] 98 ATHEN. 9, 388^f τοῦ δὲ ὀνόματος αὐτῶν (τῶν περδίκων) ἔνιοι συστέλλουσι τὴν μέσσην συλλαβὴν ὡς Ἀρχίλοχος· [1] 99 SVID. 2, 1 p. 944, 12 B. (602) [1]· ὄρκος ἐπὶ χλευασμῶι 100 APOLLON. SOPH. lex. Homer. 67 ἔμπλην· ἐμπελάδην σύνεγγυς ἢ ὡς ἔνιοι 'χωρίς'. καὶ Ἀρχίλοχος ἐπὶ τοῦ 'χωρίς'· [1] SCHOL. Nic. Ther. 322 παρὰ Ἀρχιλόχῳ ('ἔμπλην' ἀντὶ τοῦ 'χωρίς', οἶον)· [1] καὶ τὰ ἐξῆς 101 PHOT. 218, 3 λεωκόρητος· ἐξωλοθρευμένος· τὸ γὰρ λέως ἐστὶ τελέως· Ἀρχίλοχος· [1] cf. APOLLON. DYSCL. pron. 73^c. 74^a p. 58 Schn. ὑπὲρ τοῦ οὖν μὴ πλεονάζειν λεκτέον. αἱ διαλέκτοι καὶ ἀφαιροῦσι καὶ πλεονάζουσιν· . . . 'τελέως λέως' 102 ET. SOUV. ap. Gaisf. p. 166, 21 adn. Ἀρχίλοχος· οἱ δὲ οἱ κάθη ὄρητος ὄνου κόλωνος ὄτρυγηφάγου (eadem etiam magis corrupta leguntur in codic. Par. 2636, Bruxell.,

p. 270 s Heliodor. 6, 2 πρὸς ἀλῶν καὶ τραπέζης 96 aut de camelo felle carente (Arist. part. anim. 4, 2. 677^a, 34) aut de ceruo (Schol. Hom. A 224. cf. Plin. nat. 11, 192 Arist. hist. anim. 2, 15. 506^a, 24) dixerat Archilochus in fabula elephantis et cameli (Aesop. fab. 180. 183 H.) uel leonis, cerui, uolpae (Babr. 95) 97 uolpae uerba in fabula leonis ceruum inuitantis cognouisse sibi uidetur B. 99 Archilocho dedit B. cf. Athen. 9, 370^b Hippon. fr. 40 D. Anan. fr. 3, 2 cum adn. RE XV 2445 s 100 aliter B 526 Βοιωτῶν δ' ἔμπλην Hesych. ἔμπλην· χωρίς. ἐγγύς. πλησίον ἔμοι Apollon. ἐμοῦ Schol. em. B. γε σι. Καί. καὶ ἐφόλου (φόλου) Schol. C καὶ φίλου Apollon. κήφ' ὄλου Bussemaker καὶ Φόλου (Centauri) Schnw. κῶφόλου (κῶφόλεω) σι. B. an κάφου ab ὁ ἐφοδος (Xen. Cyr. 8, 6, 16 Pol. 6, 36, 6) 101 λείωι Phot. C em. B. ex Apollon. cf. Hesych. s. λείως 102 sin-

ὡς εἴ τ' ὄνου Πριηνέος
κήλωνος ἐπλήμυρεν ὄτρυγηφάγου.

103. (118) πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχίνος ἐν μέγα.

104. (84) δύστηνος ἔγκειμαι πόθωι
ἄψυχος, χαλεπήϊσι θεῶν ὀδύνηϊσιν ἔκητι
πεπαρμένος δι' ὀστέων.

105. (98) φαινόμενον κακὸν οἴκαδ' ἄγεσθαι

106. κηλ[εῖ]ται δ' ὅτις [ἐστὶ]ν ἀοιδαῖς.

Anecd. Par. ed. Cram. 4, 61, 26) + Eust. in Od. 1597, 28 κήλων
μὲν πεποίηται ἀπὸ τῶν ὀχευτῶν ὄνων· Ἀρχίλοχος· ὡς τ'
ὄνου Πριηνέως κήλωνος ἐπλήμυρον + Et. Magn. 167, 25
τρύγη δέ ἐστιν ὁ Δημητριακὸς καρπός, ὡς περ ὄν. κήλ. ὄτρυ-
γηφάγου ἀντὶ τοῦ κριθοφάγου κατὰ πλεονασμὸν τοῦ 'ο', ὡς
ἐπὶ τοῦ κρυόεις ὀκρυόεις· ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ. cf. ibid. 271,
28 not. cod. V 1 HESYCH. κάθη· τὰ ἀνδρεία ἀναγκαῖα 3 HE-
SYCH. κήλων· . . . ὁ ὀχευτής HESYCH. ὄτρυγηφάγου· περι-
τὸν τὸ 'ο'. 'τρύγη' γὰρ ὁ σῖτος καὶ ὁ χόρτος ἀτρυγηφάγου·
πολυφάγου. 'τρύγη' γὰρ ὁ Δημητριακὸς καρπός 103 ZENOB.
5, 68 [1]· μέμνηται ταύτης (τῆς παροιμίας) Ἀρχίλοχος ἐν
ἐπιδοίῳ· γράφει δὲ καὶ Ὀμηρος τὸν στίχον· φησὶ δὲ καὶ Ἴων
ὁ τραγικὸς [fr. 38 N.²]. λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πανουργο-
τάτων PLUT. sollert. anim. 16 p. 971^f τῶν δὲ χερσαίων ἐχίνων
ἢ μὲν ὑπὲρ αὐτῶν ἄμυνα καὶ φυλακὴ παροιμίαν πεποίηκε [1]·
προσιούσης γὰρ αὐτῆς, ὡς φησὶν ὁ Ἴων· [fr. 38 N.²] sed Io erina-
cei artem sugillat 104 STOB. 4, 20 (π. Ἀφροδίτης), 45 p. 460 H.
[SMA] Ἀρχιλόχου· [1—3] 105 HERHAEST. 7, 2 p. 21 C. τὸ
τετράμετρον (δακτυλικόν) εἰς δισύλλαβον καταληκτικόν, ὧι πρῶ-
τος μὲν ἐχρήσατο Ἀρχίλοχος ἐν Ἐπιδοίῳ· [1] cf. SCHOL.
Heph. p. 273, 4 C. 106 PAP. PHILODEM. de mus. p. 20 K. διὸ

gula em. Schnw. et B. 3 ad ὄτρ. cf. Herodian. II 480, 11 L.
Phot. 355, 24 Schol. Hom. Town. N 291 et Eust. in Il. 1003,
60 ἀδηφάγου κήλωνος ὄτρυγηφάγου 103 cf. fr.
66, 1 D. 153 B.⁴ Ion. trag. fr. 38 N.² et Plut. an seni sit res p.
ger. 12 (Wil.¹) 104 cf. Wil. Gl. 1, 373³ 1s aliter Ar. Eccles.
956s ἀτοπος δ' ἔγκειται μοί τις πόθος cf. fr. 118 2 Hom. hymn.
Apoll. 2, 180 ὀδ. . . . χαλ. 2s E 399 ὀδ. πεπ. 3 cf. Hesych.
s. πέπαρμαι et πεπαρμένον 105 agi uidetur de coniuge du-
cenda cf. Γ 404 στυγερὴν ἐμέ οἴκ. ἄγ. (sim. Hom. hymn. 6, 17 Γ 72.
93 al.) contulit Friedl. Hesiodi Pandoram op. 81s et op. 89
106 Eur. Alc. 359 ὕμνοισι κηλήσαντα Plat. Lys. 206^b ὠίδαῖς . . .

ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ

(ΑΣΥΝΑΡΤΗΤΑ)

107. (79) Ἐραμονίδη Χαρίλαε, χρῆμά τοι γελοῖον
 ἔρέω, πολὺ φίλταθ' ἑταίρων, τέρψεται δ' ἀκούων.
108. (80) φιλεῖν στυγνόν περ ἑόντα, μὴ δὲ διαλέγεσθαι
109. (81) ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν, οἱ δὲ πολλοί
110. (82) Δήμητρί τε χεῖρας ἀνέζων

καὶ τὸν Ἀρχίλο[χον λ]έγειν· [1] 107—110 ΗΕΡΗΑΕΣΤ. 15, 2 p. 47 C. πρῶτος δὲ καὶ τούτοις (τοῖς ἀσυναρτήτοις) Ἀρχίλοχος κέχρηται· πῆ μὲν γὰρ ἐποίησεν ἕκ τε ἀναπαιστικῶ ἐφθημιμεροῦς καὶ τροχαϊκῶ ἡμιολίου τοῦ καλουμένου ἰθυφαλλικοῦ· [107, 1]. τοῦτο δὲ οἱ μετ' αὐτὸν οὐχ ὁμοίως αὐτῷ ἔγραψαν. οὗτος μὲν γὰρ τῆι τε τομῆι δι' ὄλου κέχρηται [τοῦ ἐφθημιμεροῦς] καὶ σπονδείους παρέλαβεν ἐν τῷ ἀναπαιστικῷ κῶλῳ οἶον· [fr. 109] cf. *ibid.* 4 p. 48 [107, 1 Ἐρ. Χ.]. 5 p. 49 [fr. 109 ἀστ. — κατόπ.] 15, 6 p. 49 ὑπονοήσεται δ' ἂν τις καὶ τρίτην διαφορὰν εἶναι τῷ Ἀρχιλόχῳ πρὸς τοὺς μετ' αὐτὸν, καθ' ἣν ἀναπαίστῳ δοκεῖ τῷ πρώτῳ χρῆσθαι· [107, 2 fr. 108], ὡς οὐκ ἐχρήσαντο ἐκεῖνοι 8, 7 p. 27 C. πρῶτος δὲ Ἀρχίλοχος ἐχρήσατο τῷ μεγέθει τούτῳ (τῷ διμέτρῳ ἀναπαιστικῷ καταληκτικῷ) ἐν τοῖς Τετραμέτροις προτάξας αὐτὸ τοῦ ἰθυφαλλικοῦ· τὸ γὰρ "Ἐρ. Χ." ἐφθημιμερές ἐστὶν ἀναπαιστικόν· ἐχρήσατο δὲ τῷ πρώτῳ ποδὶ καὶ ἰάμβῳ . . . καὶ σπονδείῳ [fr. 110], ἀναπαίστῳ δὲ τῷ πρώτῳ ἐπὶ δύο μόνων στίχων κεχρησθαι δοκεῖ· [107, 2 — ἐτ.] καὶ [fr. 108 — ἑόντα]· ταῦτα δὲ ἀμφότερα κατὰ συνεκφώνησιν ἰάμβον ἔχει τὸν πρῶτον πόδα ad Ἐρ. Χ. cf. *Schol. Pind. Pyth.* 9 p. 220 Dr. et 12 p. 263 Dr. *argum. metr. rei mentionem facit Athen.* 10, 415^d Ἀρχίλοχος δ' ἐν Τετραμέτροις Χαρίλαν εἰς τὰ ὅμοια διαβέβληκεν, ὡς οἱ κωμωιδιοποιοὶ Κλεώνυμον καὶ Πείσανδρον (cf. *Eust. in Od.* 1630, 4 *Ael. var. hist.* 1, 27)

κηλεῖν ad rem cf. *Pind. Pyth.* 1, 1 ss 107 1 uituperat Cratin. ap. *Hephaest.* 15, 7 p. 49 Κρατῖνος δὲ ὅταν λέγη ἐν τοῖς Ἀρχιλόχοις [fr. 10 I 15 K.]· "Ἐρ. Βάθιππε" 2 ω 517 π. φ. ἐ. et A 474 τέρπετ' ἀκούων (sim. θ 368 al.) 108 φιλεῖν ☞ defendit *Muen-scher Herm.* 54 (1919) 30: optimo iure negant Wil. alii cf. O. Schrö. *Grundr.* p. 24s et hic et fr. 109 109 ἦσαν ☞ explic. *Mein.*, non probat Wil.¹ 110 Διὶ χεῖρας ἀνασχῶν sim. *Hom. passim.*

111. (83) ἔωθεν ἕκαστος ἔπινεν· ἐν δὲ βακχίη<σιν>

112. (103) τοῖος γὰρ φιλότητος ἔρωσ ὑπὸ καρδίην
ἐλυσθείς

πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχευεν
κλέψας ἐκ στηθέων ἀπαλὰς φρένας. — υ — υ — υ

113. (100) οὐκέθ' ὁμῶς θάλλεις ἀπαλὸν χροῶ· κάρφεται
γὰρ ἤδη.

114. (116) ὄγμος κακοῦ δὲ γήραος καθαιρεῖ.

111 GRAMM. Hamburg. ap. Welcker opusc. 4, 50 s Schnw. Phil. 10, 350 (cf. Lexic. Vindob. ed. Nauck p. 269) τὰ παρὰ τῆι γραφῆι διαφορούμενά εἰσι ταῦτα· ἀργειφόντης . . . ἀργιφόντα· εἴκελος . . . καὶ τὸ ἴκελος . . . βακχεῖα (uel βακχεῖα) καί· [1] Ἀρχίλοχος. ὀρθογραφία ταῦτα 112 STOB. 4, 20 (π. Ἀφροδίτης), 43 p. 459 H. [SMA] Ἀρχιλόχου· [1—3] 113 HERHAEST. 6, 3 p. 19 C. ἔστι δὲ ἐν αὐτῶι (τῶι τροχαϊκῶι) ἐπίσημον καὶ τὸ δίμετρον βραχυκατάληκτον, τὸ καλούμενον ἰθυφαλλικόν· ὡι πρῶτος μὲν Ἀρχίλοχος κέχρηται συζεύξας αὐτὸ δακτυλικῶι τετραμέτρῳι οὕτως· [1] 7, 4 p. 22 C. καὶ τῶν ἀκαταλήκτων (δακτυλικῶν) δὲ τὸ τετράμετρον Ἀρχίλοχος ἔνδοξον ἐποίησε διὰ τὸ προτάξαι αὐτὸ τροχαϊκοῦ τοῦ καλουμένου ἰθυφαλλικοῦ οὕτως· [1] 15, 8 p. 50 C. ἄλλο δὲ (ἀσυνάρτητον) τὸ ἐκ δακτυλικῆς τετραποδίας καὶ τοῦ αὐτοῦ ἰθυφαλλικοῦ [1]. γίνεται δὲ ὁ τελευταῖος τῆς τετραποδίας διὰ τὴν ἐπὶ τέλους ἀδιάφορον καὶ κρητικὸς· [fr. 116] cf. SCHOL. Herphaest. p. 123, 25 ss 270, 12 ss 273, 7 ss C. HESYCH. κάρφεται· ξηραίνεται 114 HERHAEST. 5, 3 p. 16 C. τρίμετρον δὲ

ad rem cf. Kern RE IV 2722 s 111 ἔξωθεν et βακχίη Ὡ em. B. Eur. Bacch. 218 πλασταῖσι βακχεῖαισιν, idem ἢ βακχεῖα Hesych. βακχίη· μανία an Βακχ-? Kern iure eidem tribuit carmini B. atque fr. quae praecedunt 112 ad metrum cf. Hor. carm. 1, 4 (cuius carminis systema metricum ab epodis alienum est) Antigenen (= Simonid. 148 B.⁴) et Muenscher Herm. 54 (1919) 36 s O. Schrö. Grundr. p. 54. 151 1 τοῖως M¹ 1 433 ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθείς (τοῦ ἀρνειοῦ Ὀδυσσεύς) ad ἐλ. cf. Hesych. s. u. 2 πολὺν SM Υ 321 κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν sim. al. ad ἀχλ. cf. Hesych. s. u. 3 Λ 115 ἀπαλὸν τέ εφ' ἦτορ ἀπηύρα (λέων ἐλάφοιο). praeter necessitatem ἀταλὰς ci. Mein. ex Z 400 ἀταλόφρονα cf. C 567 Hom. hymn. Cer. 24 113 s 116 cf. Schade-waldt Ant. 9, 293 113 Hom. hymn. Ven. 14 ἀπαλόχροας Hes. op. 519 ἀπαλόχροος v 398 κάρψω μὲν χροῶ καλόν (430) 114 superiori subiunxit fragmento Elmsley, quibus a uersibus carmen

115. (101) πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγχέλυας ἐδέξω.

116. (115) καὶ βήσας ὀρέων δυσπαιπάλους, οἶος ἦν ἐπ' ἤβης

117. (114) πεντήκοντ' ἀνδρῶν λίπε Κοίρανον ἦπιος Ποσειδῶν.

118. (85) ἀλλὰ μ' ὁ λυσιμελής, ὦ ταῖρε, δάμναται πόθος.

(ἰαμβικὸν καταληκτικὸν) οἶον τὸ Ἀρχιλόχου· [1] 115 ATHEN. 7, 299^a Ὀμήρου δὲ εἰπόντος [Φ 353]· 'τείροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες' ἀκολουθῶς ἐποίησε καὶ Ἀρχίλοχος· [1] 116 HEPHAEST. 15, 8 p. 50 C. cf. fr. 113 117 PLIN. sollert. animal. 36 p. 984^f Κοίρανος . . . Πάριος γὰρ ὦν τὸ γένος ἐν Βυζαντίῳ δελφίνων βόλον ἐνχεθέντων σαγήνη καὶ κινδυνευσόντων κατακοπῆναι πριάμενος μεθῆκε πάντας. ὀλίγῳ δὲ ὕστερον ἔπλει πεντηκόντορον ἔχων, ὡς φασι, Μιλησίων (ληιστῶν C em. Hi. v. G.) ἀνδρας ἄγουσαν. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Νάξου καὶ Πάρου πορθμῷ τῆς νεῦς ἀνατραπίσης καὶ τῶν ἄλλων διαφθαρέντων ἐκείνον λέγουσι δελφίνος ὑποδραμόντος αὐτῷ καὶ ἀνακουφίζοντος ἐξενεχθῆναι τῆς Κύνθου (αικύνθου C em. Hi. v. G. Cικίνου Rei.) κατὰ σπήλαιον, ὃ δείκνυται μέχρι νῦν καὶ καλεῖται Κοιράνειον. ἐπὶ τούτῳ δὲ λέγεται ποιῆσαι τὸν Ἀρχίλοχον· [1] ad rem cf. IG XII 5, 210 conl. p. 314 add. ad n. 390 et tabulam Pari urbis et uiciniaie ibid. p. XXVI (Hi. v. G.) 118 HEPHAEST. 15, 9 p. 50 C. τρίτον δὲ ἐστι

exordium cepisse censet Snell, qui ad argumentum contulit Hor. iamb. 8, 4 cum adnot. Heinzii ad ὄγ. cf. Λ 68 C 552. 557. 546 ce ci. Hi. 115 ex eodem carmine haustum esse uersum censet B. ἐγχέλυς Wil. H. 59 (1924) p. 271 116 οὔρεος ἐν βήσσης sim. Hom. Hes. passim. N 17 ἐξ ὄρεος . . . παιπαλόεντος cf. P 743 δυσπαιπάλος Schrö. Maas alii cf. Hesych. s. δυσπαίπαλον δυσπαίπαλά θ' Sitz. PhW. 1926 p. 1042 ex Callim. hymn. in Dian. 194 παίπαλά τε κρήμους τε et Schol. Ar. nub. 260 παίπαλα καλοῦμεν τὰ τῶν ὀρέων δύσβατα: omnes contra Hephaestionem uide an eiusdem sint carminis fr. 112—116 (quae ex asynartetis expellere contra Hephaestionis fidem non audeo): nunc senex olim amore captus iuuenis uenator per inuia et densa siluarum uagatus est 117 cf. ad 51 I A 10 ss 19 ss imitatur poeta ap. Arist. sophist. elench. 4, 162^a, 37 πεντήκοντ' ἄ. ἑκατὸν λίπε δῖος Ἀχιλλεύς ἵππιος cod. Harl., quae lectio bis commendatur lapide Pario l. c. Ποσειδέων Schnw. 118 Hor. iamb. 11, 2 (eiusd. fort. metri) amore percussum graui et 13. ad rem u.

ΙΟΒΑΚΧΟΙ

119. (120) Δήμητρος ἀγνῆς καὶ Κόρης τὴν πανήγυριν
 céβων

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ ΚΑΙ ΙΟΛΑΟΝ

120. (119) Τήνελλα
 ὦ καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες,

παρὰ Ἀρχιλόχῳ ἀσυνάρτητον ἐκ δακτυλικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ ἰαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου· [1] 119 *HERHAEST.* 15, 16 p. 52 s C. ἄλλο ἀσυνάρτητον . . . ἐξ ἰαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ τροχαϊκοῦ ἐφθημιμεροῦς, τοῦ καλουμένου Εὐριπιδείου, οἷόν ἐστι τὸ ἐν τοῖς ἀναφερομένοις εἰς Ἀρχίλοχον Ἰοβάκχοις· [1] 120 *PIND.* Ol. 9, 1 ss τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος φωνᾶεν Ὀλυμπίαι καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδῶς ἄρκεσε Κρόνιον παρ' ὄχθον ἀγεμονεῦσαι κωμάζοντι φίλοις Ἐφαρμόστῳ σὺν ἑταίροις. *Schol.* ad l. p. 266 Dr. 1 a Ἀρχίλοχος ἐλθὼν εἰς Ὀλυμπίαν μέλος ἐποίησεν εἰς Ἡρακλέα ἔχον οὕτως· [1. 2. 4 omissa ὦ] . . . 1 c Ἀρχίλοχος τῷ Ἡρακλεῖ ὕμνον <ποιήσας> ἀπορήσας κιθαρῶδοῦ διὰ τινος λέξεως τὸ μέλος ἐμιμήσατο. συντάξας οὖν τοῦτο τὸ κόμμα 'τήνελλα', οὕτως τὰ ἐξῆς ἀνεβάλλετο, καὶ αὐτὸς μὲν τὸ μέλος τῆς κιθάρας ἐν μέσῳ τῷ χορῷ ἔλεγε, τὸ 'τήνελλα', ὁ δὲ χορὸς τὰ ἐπίλοιπα. . . . τὸ δὲ ὅλον οὕτως· [1. 2. 4—6 om. ὦ] p. 268 *schol.* 1 k τὸ δὲ 'τριπλόος', ὅτι τρίς ἐπεκελάδουν τὸ καλλίνικε. οὐ καθόλου δὲ τρίς, ἀλλ' ὅτι τριπλῆν ἔχει τὴν τροφήν καὶ πάλιν ἀναλαμβάνεται. Ἐρατοσθένης δὲ φησι μὴ ἐπινίκιον εἶναι τὸ

fr. 20 cum adn. λυσιτελής libri boni *Hes. theog.* 120 ss Ἔρος . . . λυσιμελής . . . δάμναται . . . νόον Ξ 198 s ὦι τε σὺ (ἡμέρῳ Ἀφροδίτῃ) πάντας δάμνασαι ἀθανάτους ἢ δὲ θνητοὺς ἀνθρώπους. cf. *Hesych.* s. δάμναται et fr. 104 et *Sapph.* 137, 1 cum adn. 119 cf. fr. 121 B.⁴ *Schol. Ar. au.* 1764 (fr. 120) *Hom. hymn. Cer.* 492 *Kern RE IV* 2722 ss *Wil. Gl.* 1, 292² 2, 76² ad metrum u. *Muenschel H.* 54 (1919), 41 s 62 (1927) p. 173 *O. Schrö. Grundr.* p. 53 *Hes. op.* 465 Δημήτερι θ' ἀγνῆι *IG XII* 1, 780 (Lindi), 2 Δημήτερος ἀγνῆς. cf. *Hom. hymn. Cer.* 203 120 *Eratosthenis auctoritatem restituit Wil. Gr. Versk.* 286, 4 *Heraclis hymnum a Pario poeta omnino alienum esse censet O. Schrö.* cf. *H.* 69 (1934) p. 352 et ad rem von der Muehll *Der Große Aias* (Basil. 1930) p. 32, 78 (Boelte) 1 ὦ exhibet *Schol. Pind.* 1 k (Eratosth.) 2. 6 de Καλλίνικος, *Herculis cognomine*, cf. *RE X* 1650 ss Ἡράκλειος Θ fere ubique ex-

τήνελλα καλλίνικε
αὐτός τε καὶ Ἴολαος, αἰχμητὰ δύο.

5 τήνελλα
ὦ καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες.

Ἀρχιλόχου μέλος, ἀλλ' ὕμνον εἰς Ἡρακλέα· τριπλόον δὲ οὐ
διὰ τὸ ἐκ τριῶν στροφῶν συγκεῖσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ τρίς ἐφυμνιά-
ζεσθαι τὸ 'καλλίνικε'. περὶ δὲ τοῦ 'τήνελλα' Ἐρατοσθένης φησὶν,
ὅτι, ὅτε ὁ αὐλητῆς ἢ ὁ κιθαριστῆς μὴ παρῆν, ὁ ἔξαρχος αὐτὸ
μεταλαβὼν ἔλεγεν ἔξω τοῦ μέλους, ὁ δὲ τῶν κωμαστῶν χορὸς
ἐπέβαλλε τὸ 'καλλίνικε', καὶ οὕτω συνειρόμενον γέγονε τε 'τή-
νελλα καλλίνικε'. ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ μέλους ἐστίν· ὦ καλλ. [2] Ar.
ap. 1763 ἀλαλαί, ἰὴ Παιῶν, τήνελλα καλλίνικος, ὦ δαιμό-
νων ὑπέρτατε. SCHOL. Rau. ad l. τὸ 'τήνελλα' μίμησις ἐστὶ φω-
νῆς κρούματος αὐλοῦ ποιᾶς ἀπὸ τοῦ ἐφυμνίου, οὗ εἶπεν
Ἀρχίλοχος εἰς τὸν Ἡρακλέα μετὰ τὸν ἄθλον αὐτοῦ [1. 2.
4 omīssa ὦ]. δοκεῖ πρῶτος Ἀρχίλοχος νικήσας ἐν Πάρῳ τὸν
Δῆμητρος ὕμνον [119] ἑαυτῷ τοῦτο ἐπιπεφωνηκέναι Ar. Ach.
1227ss ludit τήνελλα καλλίνικος variis modis. cf. SCHOL. ad l.
SCHOL. Pind. Nem. 3, 1 Tzet. chil. 1, 690s [1. 2. 4 om. ὦ] Suid. s.
u. τήνελλα. HESYCH. τήνεβλα· τὰ ἐφύμνια αἰδόμενα τοῖς νι-
κῶσι cf. CALLIM. Sosib. Pap. Oxyrhynch. vol. XV 1793 col. 8, 4
Ἀρχιλόχου νικαῖον ἐφύμνιον. fr. 223 Schn. φροῖμιον Ἀρχι-
λόχου

cepto excerpto Eratosthenis (Schol. 1 k) 4 τε: δὲ schol. Ar.
H 281 ἄμφω δ' αἰχμητὰ (Αἴας καὶ Ἔκτωρ) δύο (δύω) libri pleri-
que δὲ schol. Ar.¹ om. cod. Rau. 5s exhibet Schol. Pind. 1 c
om. ὦ

ΣΗΜΩΝΙΔΗΣ

IAMBOS

1. (1) ὦ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύκτυπος
 πάντων ὅς' ἐστὶ καὶ τίθησ' ὅκη θέλει.
 νόος δ' οὐκ ἐπ' ἀνθρώποισιν· ἀλλ' ἐφήμεροι
 ἅ δὴ βοτὰ ζώομεν οὐδὲν εἰδότες,
 5 ὅκως ἕκαστον ἐκτελευτήσκει θεός.
 ἐλπίς δὲ πάντα κάπιπειθείη τρέφει
 ἄπρηκτον ὀρμαίνοντας· οἱ μὲν ἡμέρην
 μένουσιν ἐλθεῖν, οἱ δ' ἐτέων περιτροπὰς.
 νέωτα δ' οὐδεὶς ὅστις οὐ δοκεῖ βροτῶν

1 Stob. 4, 34 (π. τοῦ βίου ὅτι βραχὺς κτλ.), 15 p. 829 H. [SMA] Cιμωνίδου (τοῦ αὐτοῦ S)· [1—24] 6 HESYCH. ἐπιπειθείη· ἀναπειμονῆσα (i. ἀναπειμονή· σα: uix Cιμωνίδης α') 7 HESYCH. ἄπρηκτον· ἄπρακτον 9 HESYCH. νέωτα· εἰς τὸ ἐπιὸν ἢ

de Semonide Amorgino u. Schmid-Stählin I 1 p. 397 ss Geffck. GGL I 74 Anm. 81 s P. Maas RE III A 184 ss Be. Gr. Dicht. p. 78 Wil. Gl. 1, 293¹. 349. 2, 115 Kern Rel. 2, 58 ss

ad tit. cf. fr. 6. 8 s 14. 16. 23. 28, ad legem Porsonianam Bill Beiträge zur lex Porsoniana Emsdetten 1932 p. 40 ss 1 cf. Hes. op. 100 ss 175 ss Mimn. fr. 2 Sol. fr. 1 explicauerunt Reitz. Phil. 57, 42 ss Wil. SS. 271 ss cf. Schadewaldt Ant. 9, 294 ss 1 cf. Archil. 84 Z. β. Hom. hymn. Cer. 3 al. cf. Hes. theolog. 388 op. 79 1 s cf. Wil. Gl. 1, 347 2 τίθησιν M Trinc. ὀπη (-η) C em. Ahr. ὅκη Sp. 3 νοῦς Grotius ἐφήμεροι C ἐπήμ- Grotius φ 85 ἐφημέρια φρονέοντες 3 s ἐφημέριοι δὴ βροτοὶ ζώομεν S + αἶδη (ἄδη A) βοτὰ ζώομεν MA 4 ἅ δὴ Ahr. B. αἶει Grotius αἶει Mein. "Αἶδη Cr. (cf. Pallad. A. P. 10, 85 Plaut. Cas. 158) βοτὰ ζώομεν MA choriambum alterius membri iambici loco defendit Wil. (cf. fr. 15. 27) βοτὰ ζώουσιν Ahr. Maas βροτοὶ δὴ ζώομεν Grotius βότ' αἶει ζώομεν B. βότ' οἶα ζώομεν Mein. οὐδὲν εἰδότες in spatio om. S 5 ὅπως SA² ὅμως A¹ ἐκτελευτήσκει (-η) Frob. Gesner Pind. Pyth. 12, 29 s ἐκ δὲ τελευτάσκει νιν (ὄλβον) . . . δαίμων 6 ἐπιπειθείη uox plane singularis 7 s α 422 μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἐλθεῖν sim. al. 8 δ δ' M B 295 περιτροπέων ἐνιαυτός 9 νέωτο M δοκεῖ C em. H.-Cr. Wil. (cf. 7, 108)

- 10 πλούτῳ τε κἀγαθοῖσιν ἴζεσθαι φίλος.
 φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβόν,
 πρὶν τέρμ' ἴκηται· τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι
 φθείρουσι ἴθνητῶν· τοὺς δ' Ἄρει δεδμημένους
 πέμπει μελαίνης Ἀίδης ὑπὸ χθονός.
 15 οἱ δ' ἐν θαλάσῃ λαίλαπι κλονεύμενοι
 καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς ἄλός
 θνήσκουσιν, εὖτ' ἂν μη<χα>νήσωνται ζόειν.
 οἱ δ' ἀγχόνην ἄψαντο δυστήνῳ μόρῳ
 καὐτάγρετοι λείπουσιν ἡλίου φάος.
 20 οὕτω κακῶν ἅπ' οὐδέν· ἀλλὰ μυρίαί
 βροτοῖσι κῆρες κἀνεπίφραστοι δῦαι
 καὶ πῆματ' ἐστίν. εἰ δ' ἐμοὶ πιθοίατο,
 οὐκ ἂν κακῶν ἐρώμεν οὐδ' ἐπ' ἄλγεσι
 κακοῖς ἔχοντες θυμὸν αἰκίζοίμεθα.

2. (2) τοῦ μὲν θανόντος οὐκ ἂν ἐνθυμοίμεθα,
 εἴ τι φρονοίμεν, πλείον ἡμέρης μῆς.

νέον ἔτος 18 HESYCH. ἀγχόνη· πνιγετός 2 STOB. 4, 56

10 Πλούτῳ W. Klinger Eos 31 (1928) p. 475 s. cf. Fr. Huebner de deo Pluto (diss. Hal. 23, 3) p. 246 s. φίλος C defend. Sitz. PhW. 1921, 1054 conlatis Theogn. 621. 929 Soph. fr. 85, 1 Eur. fr. 462, 2 N.² φίλον Gesner πλέον B. Hi. 'an πέλας?' Hense desperat Wil.
 12 ἰκέσθαι ci. Sitz. l. c. 12 s. δ. νέους φθείρουσι νοῦσοι Diels ap. J. Werner Quaest. Babr. p. 9 δ. νόσοι φθ. νεοσσοῦς ci. Cr. (φθείρουσ' ἄωρουσ' Hi., ἐπ' ἤβης Sitz.) 13 βροτῶν θνητῶν A θν. corruptum esse censet Maas 14 Archil. 58, 2 μελαίνῃ . . . ἐπὶ χθονί
 15 ἐνὶ A Hesych. κλονούμενος· ταρασσόμενος 16 Π 391 ἐς δ' ἄλλα πορφυρέην 17 μὴ δυνήσωνται (-con- A) C em. Ahr. εὖ δυν. B. νῆα νήσωνται (ζοῆι uel ζοῆς) Sitz. l. c. applaudente W. Klinger l. c. p. 475 ss conl. | 279 ζόειν C em. Pors. 18 ἠψαντο Maas ad duct. cf. Wil. Heracl. 1386, ad rem Cratet. fr. 14 cum adn. 19 κ- SM ἢ A αὐτάγρετοι S cf. αὐθαίρετοι Atticorum αὐτάγρετος sensu passiuo π 148 (Hom. hymn. Merc. 474. 489) C 11 λείψειν φάος ἡελίοιο (Hom. hymn. Ven. 272) sim. al. 20 ss cf. Mimn. 2, 5 fr. eleg. adesp. 5 21 s. ε 338 ὄφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην 21 δύο A 23 explicat Sybel Herm. 7, 361 s 2 cf. T 228 (Reitz.) Archil. 64 eidem tribuit iambo atque fr. 1 Reitz. Phil. 57, 45 de mortuo ipso uide Heracliti iudicium fr.

3. (3) πολλὸς γὰρ ἡμῖν ἐστὶ τεθνάναι χρόνος,
ζῶμεν δ' ἀριθμῶι παῦρα <παγ>κάκως ἔτεα.
4. (4) πάμπαν δ' ἄμωμος οὐ τις οὐδ' ἀκήριος.
5. (5) ἄθηλος ἵππῳ πῶλος ὡς ἅμα τρέχει.
6. (6) γυναικὸς οὐδὲν χρῆμ' ἀνὴρ ληίζεται
ἐςθλῆς ἄμεινον οὐδὲ ρίγιον κακῆς.
7. (7) Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον

(παρηγορικά), 5 p. 1124 H. [SMA] Σιμωνίδου· [1. 2] 3 Stob. 4, 53 (σύγκρισις ζωῆς καὶ θανάτου), 2 p. 1097 H. [SA] Σιμωνίδου· [1. 2] 4 Stob. 4, 41 (ὅτι ἀβέβαιος ἢ τῶν ἀνθρώπων εὐπραξία), 7 p. 930 H. [SMA] Σιμωνίδου· [1] 5 Plut. prof. in uirt. 14 p. 84^d οἷός τ' ἐστὶ κατὰ τὸν Σιμωνίδην ἄθηλος — τρέχειν τῷ ἀγαθῷ μονονουχί συμφῶναι γλιχόμενος an seni 12 p. 790^f ἄθ. — τρέχει κατὰ Σιμ. esu carn. 2, 2 p. 997^d uirt. mor. 7 p. 446^e tuend. san. 24 p. 136^a Plut. ap. Stob. 4, 50 (π. γήρωσ), 19 p. 1024 H. Πλουτάρχου· [fr. 2 uol. 7, 150 Bern.] νέοις δὲ ζηλωτέον τοὺς γέροντας κατὰ Σιμωνίδην· ἄθηλος — τρέχειν· καθάπερ φησὶν ὁ Πλάτων [leg. 6, 773^d] ἐπὶ τοῦ μειγνυμένου πρὸς ὕδωρ ἀκράτου μαινόμενον θεὸν ἐτέρῳι θεῷ νήφοντι σωφρονίζεσθαι 6 CLEM. ALEX. Strom. 6, 13, 1 s p. 432 St. Ἡσιόδου δὲ εἰπόντος [op. 702 s]· 'οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληίζεται ἄμεινον τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὐτῆς κακῆς οὐ ρίγιον ἄλλο' Σιμωνίδης εἶπεν· [1. 2] (EUSEB. praep. eu. 10, 3, 18 p. 466, ubi falso Σιμωνίδης ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ, ἐν ἰάμβῳ ci. Wil.¹) cf. ANECD. ed. Boiss. 1, 22 Θεόγνιδος· γ. ἀνὴρ οὐδὲν χρ. λαίζεται κάλλιον ἐςθλῆς 7 Stob. 4, 22 (π. γάμου, ψό-

96 D.-Kr. et CE 974 cum adnot. Buech. (Ps.-Epich. fr. 64 D.-Kr.)
1 οὐκέτ' ἐνθ. Wil. (errore) 2 ἡμέρας μιᾶς C em. B. 3 cf. Simonid. Ceus ap. Stob. 4, 34, 59 Σιμωνίδης ἐρωτηθεὶς πόσον χρόνον βιώη 'χρόνον' εἶπεν 'ὀλίγον, ἔτη δὲ πολλά'. Soph. fr. 518 N.² Catull. 5 1 ἡμῖν Wil. Sp. ἐστι: εἰς (ἐς) τὸ Grotius Mein. 2 κακῶς C suppl. Mein. <καὶ> κακῶς Welck. hoc quoque fr. a primo iambo alienum non esse censent Wil. et Reitz., qui contulit Leonid. Tar. A. P. 7, 472 Plut. consol. ad Apoll. 17 p. 111. 31 p. 117^d ss Senec. consol. ad Marc. 21 4 cf. Hesych. s. ἄμωμος οὐδ': οὐτ' Wil. Schol. μ 98 ἀκήριοι· ... ἄνευ κηρός, ὃ ἐστὶ θανάτου interpretatus est Wil. SS. p. 273, 2 eidem iambo atque 1—3 dedit Reitz. l. c. 5 ἄθ. Ar. Lys. 881 s 6 cf. Hes. op. 702 s Soph. fr. 621 Eur. fr. 494 N.² 1 γυναικὸς δ' L Clem. 2 ἄμεινον ἐςθλῆς Euseb. cf. Hesych. s. ρίγιον 7 cf. Phocyl. 2 Hes. theolog. 590 ss Wil. Herakl. 1¹, 57, 17 Gl. 1, 293¹ 1 (et 7)

τὰ πρῶτα. τὴν μὲν ἕξ ὑὸς τανύτριχος,
τῆι πάντ' ἄν' οἶκον βορβόρωι πεφυρμένα
ἄκοσμα κείται καὶ κυλίνδεται χαμαί·
5 αὐτὴ δ' ἄλουτος ἀπλύτοις' ἐν εἵμασιν
ἐν κοπρίησιν ἡμένη πιαίνεται.

τὴν δ' ἕξ ἀλιτρῆς θεὸς ἔθηκ' ἀλώπεκος
γυναῖκα πάντων ἴδριν· οὐ δέ μιν κακῶν
λέληθεν οὐδὲν οὐδὲ τῶν ἀμεινόνων·
10 τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν εἶπε πολλάκις κακόν,
τὸ δ' ἐσθλόν· ὀργὴν δ' ἄλλοτ' ἀλλοίην ἔχει.

τὴν δ' ἐκ κυνὸς λιτοργόν, αὐτομήτορα,
ἣ πάντ' ἀκούσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει,
πάντηι δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωμένη
15 λέληκεν, ἣν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὄραϊ.
παύσειε δ' ἄν μιν οὔτ' ἀπειλήσας ἀνήρ,
οὐδ' εἰ χολωθεὶς ἐξαράξειεν λίθωι
ὀδόντας οὐδ' ἄν μειλίχως μυθεύμενος,
οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχηι·
20 ἄλλ' ἐμπέδως ἀπρηκτον αὐονὴν ἔχει.

γος γυναικῶν), 193 p. 561 H. [SMA] *Κιμωνίδου*. [1—118]
cf. Phocylid. fr. 2, ubi cum muliere comparantur canis apes
sus equa 12 HESYCH. λιτοουργόν· κακοῦργον 15 HESYCH.
λέληκε· βοῶι. φθέγγεται

Zeus ci. Maas, θεός utique monosyllabum 2 Hes. op. 516 αἶγα
... τανύτριχα 4 κυλινδεῖται SMA em. Par. 1985 5 αὐτὴ S
ἄπλυτος SMA ἄπλουτος Trinc. em. Val. et Gaisf. εἵμασιν S a.
corr. ἱμάσιν (i-, i-) S e corr. AM Trinc. cf. Hesych. εἵμασιν· ἱμα-
τίοις (u. fr. 19) ἀπλύτοισιν εἶ. Wil.¹ 6 εἵμένη (εἶ-) SM εἶ μέ-
νει A em. Trinc. 7 τῆς δ' M 8 κακὸν M 10 εἶπε MA εἶ S
εἶναι Trinc. κακῶν SM A¹ a. corr. Trinc. 11 cf. u. 42 et Hes.
op. 483. 824 12 λιτοουργόν Gesn. ex Hesych. λίταργον Wake-
field B. 14 μ 233 πάντηι παπταίνοντι sim. al. 15 μ 85 *Κκύλλη*
... λελακυῖα 16 δ' ἄμμιν SM an δ' ἄμ μιν? 17s cf. μ 422
c 28 Hippon. 71 18 οὔτ' ἄν B. Z 343 μύθοισι ... μειλίχοισι
cf. K 288 Z 148 19 εἵμένη (εἶ-) SMA explic. Trinc. τύχοι M.
sed cf. Callin. 1, 13 Tyrnt. 9, 35 Theogn. 121 20 ἐμπέδος A

τὴν δὲ πλάσαντες γήϊνην Ὀλύμπιοι
ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν· οὔτε γὰρ κακόν
οὔτ' ἐσθλὸν οὐδὲν οἶδε τοιαύτη γυνή·
ἔργων δὲ μόνον ἐσθίειν ἐπίσταται.

25 κοῦδ' ἦν κακὸν χειμῶνα ποιήσῃ θεός,
ρίγῳσα δίφρον ἄσσον ἔλκεται πυρός.

τὴν δ' ἐκ θαλάσσης, ἣ δὴ ἐν φρεσὶν νοεῖ·
τὴν μὲν γελᾶι τε καὶ γέγηθεν ἡμέρην·
ἐπαινέσει μιν ξεῖνος ἐν δόμοις ἰδῶν·
30 'οὐκ ἔστιν ἄλλη τῆσδε λυίων γυνή
ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν οὐδὲ καλλίων·'
τὴν δ' οὐκ ἀνεκτὸς οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν
οὔτ' ἄσσον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαίνεται τότε
ἄπλητον ὥσπερ ἀμφὶ τέκνοισιν κύων,
35 ἀμείλιχος δὲ πᾶσι κάποθυμῆ
ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοισι γίγνεται·
ὥσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμῆς
ἔστηκ' ἀπήμων χάρμα ναύτησιν μέγα

ἀπρικτον M μ 223 ἄπρηκτον ἀνήν 21—42 e carmine alio et simili quidem inrepsisse censet Friedl. 21 cf. Hes. op. 60ss 70ss Kern Rel. 2, 168 22 cf. Hesych. s. πηρόν 22s Z 489 al. οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν 24 ἔργον A Trinc. 25 κοῦτ' ἄν MA χ' οταν S χ ὤταν Trinc. οὐδ' ἦν Schnw. B. Hi.-Cr. nisi κῶταν sufficit Hes. op. 496 κακοῦ χειμῶνος Xenoph. Hell. 2, 4, 14 καὶ γὰρ ἐν εὐδαίαι χειμῶνα ποιούσιν (οἱ θεοί) 26 ἄσσον Jacobsohn Philol. 67 (1908), 345 ss (Sp.) τ 506 ἄσσοτέρω πυρός ἔλκετο δίφρον Ὀδυσσεύς 27 δοί' Haupt δίχ' Wil.¹ ex Theogn. 91 et Hom. γ 26 al. ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις cf. Φ 386 π 73 28 φ 105 γελᾶω καὶ τέρπομαι ἄφροσι θυμῶι 29 κάπαινέσει σί. Hi. μιν Val. et Br. μὲν SMA 30 λυῖον SMA em. Gesn. 31 καλλίον M 32 K 118 Λ 610 χρεῖω . . . οὐκέτ' ἀνεκτός οὔτ' ἐν Schnw. κ 385 ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι sim. al. cf. Callin. 1, 20 cum adn. 33 ἄσσον Jacobsohn Sp. ρ 303 s ἄσσον . . . οἷο ἀνακτος ἐλθέμεν 33s Hom. hymn. Cer. 83 ἄπλητον ἔχειν χόλον cf. 344 Hes. theog. 315 Ps.-Hes. scut. 268 et de cane υ 14s 37s Hes. op. 670 πόντος ἀπήμων N 438 ἀτρέμας ἐστάστα cf. τ 211 37ss cf. Sol. fr. 11 (cum adnot.), ubi comparatur profanum vulgus cum mari tranquillo et turbido, Hor. carm. 1, 5, 6 ss (de muliere cf. Plaut. Asin. 134) 38 Ω 706 μέγα χάρμα 39 θ. ut

- θέρεος ἐν ὤρῃ, πολλάκις δὲ μαίνεται
 40 βαρυκτύποισι κύμασιν φορευμένη·
 ταύτηι μάλιστ' ἔοικε τοιαύτη γυνή
 ὀργήν· φυὴν δὲ πόντος ἀλλοίην ἔχει.
 τὴν δ' ἐκ [τε] σποδ(ε)ίης καὶ παλιντριβέος ὄνου,
 ἢ σύν τ' ἀνάγκῃ σύν τ' ἐνιπήσιον μόγις
 45 ἔστερξεν τῶν ἅπαντα κάπονήσατο
 ἀρεστά. τόφρα δ' ἐσθίει μὲν ἐν μυχῶι
 προνύξ, προῆμαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχάρῃ.
 ὁμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον
 ἐλθόντ' ἐταῖρον ὄντινῶν ἐδέξατο.
 50 τὴν δ' ἐκ γαλήης δύστηνον οἴζυρον γένος·
 κείνηι γὰρ οὐ τι καλὸν οὐδ' ἐπίμερον
 πρόσεστιν οὐδὲ τερπνὸν οὐδ' ἐράσιμον.
 εὐνής δ' ἀληνῆς ἐστιν ἀφροδίσις,
 τὸν δ' ἄνδρα τὸν παρόντα ναυσίῃι διδοῖ.
 55 κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονας κακά,
 ἄθυστα δ' ἱρὰ πολλάκις κατεσθίει.
 τὴν δ' ἵππος ἀβρῆ χαιτέεσσ' ἐγείνατο,
 ἢ δούλι' ἔργα καὶ δύην περιτρέπει,

53 HESYCH. ἀληνῆς· μαινόμενος 56 ATHEN. 5, 179^d Σιμωνίδης ἔφη περὶ τῆς ἀκόσμου γυναικός· [56] 57—70 adfert AEL.

η 118 θέρεος bisyllabum 40 Hes. theolog. 818 βαρύκτυπος Ἐνοσίγαιος 42 φύσιν ci. Nauck uersum del. Schnw. Hi.-Cr. defendit Immisch Phil. 49, 205, 17 cf. u. 11 43 ἐκ τε σποδιῆς C em. Mein. ad π. cf. Phot. p. 372 s. u. παλίμβολος 45 ἔστερξεν M ἔερξεν S uide an recte ὦν C οὖν Gesn.² ὦν Gesn.¹ ἔστερξε λῶι' ἅπαντα ci. Sitz. ἔστερξε γῶν ἅπ. ci. Cr., nisi ἔερξε νῶιν (i. mihi et sibi) uoluit poeta καὶ πονήσατο SMA κάπ- Ahr. κάποιήσατο Peppm. Phil. 51, 174 post κάπ. lacunam statuit Hi. praeter necessitatem 46 ἀρετά, sed ε in corr. M¹ 49 ἐλθόνθ' S ἐλθόνδ' MA ἕτερον M ὄντινοῦν SMA corr. B. 51 cf. Archil. 18, 3 οὐ γὰρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐπίμερος ἐπίμ. C ἐφίμ. Hes. theolog. 132 Ps.-Hes. scut. 15 53 ἀληνῆς (ἀ-) SMA explic. B. ex Hesych. 54 cf. Phoen. fr. 1, 5 adn. διδεῖ S δίδει MA em. Trinc. cf. 1540 56 ἄθυστα Athen. cod. Marc. ἱερὰ A 57 χαιτέεις MA χαιτείης S χαιτήεσσ' (-τάεσσ') Ael. C em. Mein. cf. Phocyl. l. c. ἐγείνατο M 58 δούλη M δύην: ἄτην Ael. ad

κοῦτ' ἄν μύλης ψαύσειεν οὔτε κόσκινον
 60 ἄρειεν οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,
 οὔτε πρὸς ἵπνον ἄσβόλην ἀλευμένη
 ἴζοιτ'· ἀνάγκη δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον.
 λούται δὲ πάσης ἡμέρης ἄπο ρύπον
 δίς, ἄλλοτε τρίς καὶ μύροισ' ἀλείφεται·
 65 αἰεὶ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ
 βαθείαν ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
 καλὸν μὲν ὦν θέημα τοιαύτη γυνή
 ἄλλοις, τῷ δ' ἔχοντι γίγνεται κακόν,
 ἦν μή τις ἢ τύραννος ἢ σκηπτουῆχος ἦι,
 70 ὅστις τοιούτοις θυμὸν ἀγλαΐζεται.
 τὴν δ' ἐκ πιθήκου· τοῦτο δὴ διακριδὸν
 Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ὤπασεν κακόν.
 αἰσχιστὰ μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνή
 εἶσιν δι' ἄστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλως·
 75 ἐπ' αὐχένα βραχεῖα κινεῖται μόγις,
 ἄπυγος αὐόκωλος. ἄ τάλας ἀνήρ,
 ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται.
 δήνεα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται
 ὥσπερ πίθηκος οὐδέ οἱ γέλως μέλει·

hist. an. 16, 24 (cf. 11, 36) 63 HESYCH. λούται· λούεται

δ. cf. ξ 215. 338 παρατρέχει ci. Bothe παρατρέπει Friedl. alii
 alia 61 ἵπνον cod. Par. 1985 Ael. ἵπνον MA ἵππον S ἄσβο-
 λον ἀδευμένη Ael. libri plerique 62 ἴζουτ M 63 δ' ἐκάστης
 dubitans Mein. ρύπων A Ael. 64 cf. Archil. 27 65 αἰεὶ C
 em. B. 66 s Hes. theolog. 977 Ἄρισταιός βαθυχαίτης 67 οὖν C
 em. Mein. θέημα Stob. 68 cf. E 63 π 103 Ω 436 Hes. op. 88
 70 ὅς τοῖς Hercher τοιοῦτον Ael. C, unde τοιοῦτον θεσμὸν uel
 ῥυθμὸν ci. Ahr. et Jacobs 71 s O 107 s ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 κάρτεϊ τε θένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος (Ζεὺς) 73 αἰσχετα M
 73 ss cf. Thersites αἰσχιστος ἀνήρ B 212 ss et Archil. 88, 3 s 75 ἀπ'
 αὐχένος ci. Diels τὸν αὐχένα Hi. sed cf. Carm. pop. 32, 4 s
 76 ἄπυγος M αὐτόκωλος C em. B. Haupt ἀτάλας (ἀ-) AS
 ἀτάλης M interpretatus est Grotius Homericī ἄ δειλέ sim. me-
 mor 78 Δ 361 ἦπια δήνεα οἶδε (Hes. theolog. 236) 79 inter
 74 et 75 traiecit B. A. van Groningen Mnemos. 57 (1929), 369 s

80 οὐδ' ἄν τιν' εὖ ἔρξειεν, ἀλλὰ τοῦτ' ὄρᾱι
καὶ τοῦτο πᾶσαν ἡμέρην βουλευέται,
ὄκως τιν' ὡς μέγιστον ἔρξειεν κακόν.

τὴν δ' ἐκ μελίσσης· τὴν τις εὐτυχεῖ λαβών·
κείνη γὰρ οἴηι μῶμος οὐ προσιζάνει,
85 θάλλει δ' ὑπ' αὐτῆς κάπαέζεται βίος.
φίλη δὲ σὺν φιλεῦντι γηράσκει πόσι
τεκοῦσα καλὸν κούνομάκλυτον γένος.
κᾶριπρεπῆς μὲν ἐν γυναιξὶ γίγνεται
πάσῃσι, θείῃ δ' ἀμφιδέδρομεν χάρις.
90 οὐ δ' ἐν γυναιξὶν ἦδεται καθημένη,
ὄκου λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους.
τοίας γυναῖκας ἀνδράσιν χαρίζεται
Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας.

[τὰ δ' ἄλλα φύλα ταῦτα μηχανῆι Διός
95 ἔστιν τε πάντα καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει.]
Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
γυναῖκας. ἦν τι καὶ δοκέωσιν ὠφελεῖν,
ἔχοντί τοι μάλιστα γίγνεται κακόν·
οὐ γὰρ κοτ' εὐφρων ἡμέρην διέρχεται
100 ἅπασαν, ὅστις σὺν γυναικὶ ἴπέλεται,
οὐδ' αἴψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,

πίθηκος· οὐδὲ εἰ. Friedl. ex Physiogn. Gr. 349 80 τοῦθ' A
Trine. 82 ὄπως M ὄππως A τι χ' ὡς (τί-) SM στίχ' ὡς A
em. Mein. Hes. op. 327 κακὸν ἔρξει 83 ss cf. Hes. theog.
594 ss 84 β 86 μῶμον ἀνάψαι 85 ε 65 θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον
ἀέξει 86 συμφιλεῦντι S συμφολ- M an σὺμ? πόσει C em.
Hoffmann 87 κούνομάκλυτον Smith Hom. hymn. Merc. 59
γενεὴν ὀνομάκλυτον cf. X 51 89 δ' om. S β 12 al. θεσπεσίην
... χάριν Archil. 35 αὐλήν ἔρκος ἀμφιδέδρομεν Pind. Pyth.
3, 39 s céλας δ' ἀμφέδραμεν ... Ἀφαιέτου 91 οἴκου A 93 cf.
Hes. theog. 494 94 s spurios esse uidit Jordan, negat Friedl.
(*'si 83—93 genuini sunt'*) 94 φύλλα S l 130 φύλα γυναικῶν
(272) ταῦτα: φλαῦρα εἰ. Friedl. μηχανεῖ A 95 τε: δὲ A
πῆμα Ribbeck B. 96 = 115 97 τι: τε Mein. δοκῶσιν C em. Ahr.
98 τοι Winterton, Br. τῶ (uel τῶι) C cf. 68 cum adn. 100 πέλε-
ται C τέλλεται Ahr. <κη> πέλει εἰ. Sitz. alii alia 101 cf. a 270

ἔχθρὸν κυνοικητῆρα δυσμενέα θεόν.
 ἀνὴρ δ' ὅταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῆι
 κατ' οἶκον ἢ θεοῦ μοῖραν ἢ (ἀ)νθρώπου χάριν,
 105 εὐρούσα μῶμον ἐς μάχην κορύσσεται.
 ὄκου γυνή γάρ ἐστιν, οὐδ' ἐς οἰκίην
 ξεῖνον μολόντα προφρόνως δεχοίατο.
 ἦτις δέ τοι μάλιστα σωφρονεῖν δοκεῖ,
 αὕτη μέγιστα τυγχάνει λωβωμένη·
 110 κεχηνότος γὰρ ἀνδρὸς — οἱ δὲ γείτονες
 χαίρουσ' ὀρῶντες καὶ τόν, ὡς ἀμαρτάνει.
 τὴν ἣν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος
 γυναῖκα, τὴν δὲ τοῦτέρου μωμήσεται·
 ἴσῃν δ' ἔχοντες μοῖραν οὐ γιγνώσκομεν.
 115 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν
 καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἄρρηκτον πέδης,
 ἔξ οὗ τε τοὺς μὲν Ἄϊδης ἐδέξατο
 γυναικὸς εἶνεκ' ἀμφιδηριωμένους

*

8. (9) ἔρωιδιὸς γὰρ ἔγχελυν Μαιανδρίην

8 ATHEN. 7, 299^c Στημωνίδης δ' ἐν Ἰάμβοις [fr. 8 B.⁴].

β 130 102 δυσμενῆ Sp. sed cf. 78 δήνεα 104 λ 292 θεοῦ...
 μοῖρα (Hom. hymn. Ap. 2, 60) Eust. in Od. p. 1686, 18 ἔστι
 δὲ ταῦτόν Διὸς βουλήν εἰπεῖν καὶ θεοῦ μοῖραν cf. Wil. Gl. 1,
 359⁴ 105 cf. Ps.-Hes. scut. 198 106 ὄκου M οἴκου A οἰκίαν
 C em. Gaisf. 107 μολῶντα C em. Trinc. Ψ 647 πρόφρων
 δέχομαι sim. al. 110 'poeta rem turpem ut significaret magis
 quam explanaret, reticentia usus est' B. 110 s cf. Hes. op. 701
 112 τήνην MA 113 τοῦ ἑτέρου (ex ἑταίρου) A¹ 115 s secludi
 uolt Hi. Jb. 1888 p. 164 u. 115 (= 96) deletō u. 116 post 96
 conlocandum censuerat Mein. 115 cf. Hes. theog. 600 s 116 ἄρ-
 ρηκτον Trinc. ἀρρήκτου ci. Mein. ad Aesch. Prom. 6 πέδη uel
 πέδη SMA πέδης Mein. πέδης Koeler O 19 s δεσμὸν . . . ἄρ-
 ρηκτον (θ 274 s) N 36 s πέδας . . . ἀρρήκτους κἀρρηκτον πέδην
 ci. Cr. 117 ἔξ οὗ γε Gaisf. 117 s A 6 ἔξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα δια-
 κτήτην ἐρίσαντε ad rem cf. B 161. 177 λ 438 118 ἀμφι δη-
 ριωμένους M approbante Bergkio⁴ post ἀμφιδ. alterum membrum
 excidisse uidit Schnw. Del. 204, quo membro Agamemnonis
 aliorumque uirorum fata, quae post reditum passi sunt, descripta
 esse suo iure statuit Cr. conl. Hesiod. op. 165 ss 8 1 ad ἔ. M.

τρίορχον εὐρῶν ἐσθίοντ' ἀφείλετο.

9. (10) τί ταῦτα μακρῶν διὰ λόγων ἀνέδραμον;

10. (12) σπλάγχν' ἀμφέποντες αὐτίκ' ἰκτίνου δίκην

11. (13) 'οἶον τόδ' ἡμῖν ἐρπετὸν παρέπτατο,
τὸ ζώιον κάκιστον ἔκτῃται βίον.'

12. (14) οὐκ ἄν τις οὕτω δασκίοις' ἐν οὖρεσιν
ἀνὴρ λέοντ' ἔδεικεν οὐδὲ πάρδαλιν
μοῦνος στενυγρῆι συμπεσῶν ἐν ἀτραπῶι.

ὡς περ ἔγχελες κατὰ γλοιοῦ. καὶ τὴν αἰτιατικὴν· [1. 2]
9 SCHOL. Eur. Phoen. 207 (I 277 Schw.) 'κατενάσθην' τινὲς ἀντὶ
τοῦ κατανασθήσομαι· καὶ Σιμωνίδης ἰάμβοις· [1] ἀντὶ τοῦ
ἀναδραμεῖν μέλλω 10 HERODIAN. II 626, 30 L. (ap. Choerobosc.)
ἔστιν ἰκτίνος ἢ εὐθεία . . . τούτου ἢ γενικὴ ἰκτίνου, ὡς παρὰ
Σιμωνίδῃ· [1] 11 ET. MAGN. 413, 28 (cf. ZONAR. 967) 'ζώι-
διον' . . . γράφεται δὲ μετὰ τοῦ ἰῶτα (cf. Herodian. II 516, 4 L.),
ἐπειδὴ εὐρηται κατὰ διάστασιν, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ· οἶον—
π. ζώιον κάκιστον SCHOL. T C 407 μετὰ δὲ τοῦ 'ι', ἐπεὶ
καὶ Σιμωνίδης φησί· τὸ ζώιον κ. κέκτῃται βίον, περὶ
τοῦ κανθάρου 12 GALEN. in Hippocr. epid. 2, 1 uol. 117, 1,
897 K. μὴ γινώσκων ὑπὸ τῶν ἰώνων τὸ στενὸν ὀνομάζεσθαι
στενυγρόν· ἀλλὰ τοῦτό γε μαρτύριόν ἐστιν αὐτάρκες τὸ παρὰ
Σιμωνίδῃ γεγραμμένον ἐν τοῖςδε τοῖς ἔπεσιν· [1—3].
ταῦτὸν σημαίνει τῶι στενῆι 2 in Hippocr. de artic. uol. 118, 1,
411 K. εὐδηλον δὲ τοῦτο κάξ ὧν Σιμωνίδης εἶπεν ὡδέ πως
ἔχόντων· [1—3]. ψιλοῦται δὲ δηλονότι κατὰ τὴν δευτέραν συλ-

cf. Clem. Alex. paedag. 2, 3, 1 p. 155 St. 2 cf. Hesych. τρίορχος·
εἶδος ἰέρακος 9 Pind. Ol. 8, 54 εἰ δ' ἐγὼ Μελησίαι . . . κῦδος
ἀνέδραμον ὕμνωι διὰ μακρῶν & traiecerunt Nauck B. alii, sed
υυ = - a Semonide alienum (Maas) 11 uerba Iouis esse
cantharum abominantis ei. Cr. conl. Aesop. fab. 7 H. Zenob. 1, 20
cf. Raderm. Der homer. Hermeshymnos (Wien 1931) p. 200 s
1 οἶον om. Et. libri, duo Zonar. ἡμῖν Sp. 2 ζώιον et κέκτῃ-
ται & em. Bekk., idem δ pro τὸ conl. 12 cf. Catull. 45, 5 ss
1 οὕπω τις Gal. 2, unde Ahr. οὐ κῶ τις Hom. hymn. Cer. 387 ὄρος
κατὰ δάσκιον ὕλης cf. O 273 al. δάσκιος ὕλη Hesych. δάσκιον·
μεγάλως σκιάζον διὰ τὸ σύνδενδρον καὶ δασύ 2 cf. P 20 Pap.
Mus. Brit. 1568 C ap. Milne Cat. p. 40, 53 recto 3 (tab. III A) ὡς
παρδάλεις, οἱ δ' ὡς λέοντες 3 cf. Hesych. s. στενυγρόν

13. (15) θύννοισι τευθίς, κωβιοῖσι κωρίδες
 14. (16) κήλειφόμην μύροισι καὶ θυώμασι
 καὶ βακκάρι· καὶ γάρ τις ἔμπορος παρῆν.
 15. (17) κακοςχόλωσ
 κατ τῆς ὄπιθεν ὄρσοθύριδος ἠλσάμην.
 16. (18) καὶ καῦλα βαίνων ἵππος ὡς κορωνί[τ]ης
 17. (19) ἦ τυφλὸς ἦ τις σκνιπὸς ἦ μέγα βλέπων

λαβὴν 13 ATHEN. 3, 106^d κουρίδας δὲ τὰς καρίδας εἶρηκε
 Cύφρων ἐν Γυναικείοις [fr. 26 Kai.] . . . Ἐπίχαρμος δ' ἐν . . . ἐν
 δὲ Λόγῳ καὶ Λογίνοι [fr. 89 Kai.] διὰ τοῦ 'ω' εἶρηκεν . . . Ci-
 μωνίδης δέ· [1] HESYCH. κωρίδες· . . . ζῶιον θαλάσσιον
 14 CLEM. ALEX. paedag. 2, 64, 3 p. 196 St. Cιμωνίδης δὲ ἐν
 τοῖς Ἰάμβοις οὐκ αἰδεῖται λέγων· [1. 2] ATHEN. 15, 690^c καὶ
 μήποτε οὐκ ἔστι μύρον ἢ βάκκαρις· Αἰσχύλος . . . [fr. 14 N.²] . . . καὶ
 Cιμωνίδης· [1—2 βακκάρι] 15 ET. MAGN. 634, 1 ὄρσο-
 θύρη· θυρίς, δι' ἧς εἰς ὑπερῶιον ὑπάρχει ἀνάβασις· παρὰ τὸ
 ὄρω, ὄρω καὶ τὸ θύρα . . . εἶρηται παρὰ τὸ ὄρούειν ἐπ' αὐτήν.
 λέγει δὲ καὶ Cιμωνίδης· [1. 2] 16 ET. MAGN. 270, 44 'δια-
 καυλούμενος' . . . παρὰ τὸν καῦλον, τὸν τρυφερόν καὶ γαῦρον.
 Cιμωνίδης ἐν Ἰάμβοις· [1] ZONAR. 539 17 POLLUX 2, 65

13 Hesych. τευθίς· . . . καὶ εἶδος ἰχθύος θαλαττίου de κωρ. cf.
 Bechtel 2, 244 (Sp.) 14 cf. Hipponact. alios ap. Athen. l. c.
 1 θυμιάμασιν Clem. Hesych. θυώμα· μύρον. ἄρωμα 2 βακκά-
 ρει Athen. A βάκκαριν Clem. C cf. Hesych. s. βάκκαρις
 15 1 κακοςχόλωσ Semonidi dedit W. Büchner, qui RhM. 83
 (1934) 97ss post Ture Kalén Göteborgs Högskalers Årsskrift 24
 (1918) 75ss de ὄρσοθύρα disputavit, et p. 107, 1 Semonidis fr.
 ampliauit Aesch. Ag. 192 s πνοαί . . . κακόσχοιοι 2 καὶ τῆς
 C em. Hemsterhuys ὄρσοθύρης C em. Sylb. alii alia. sed cf.
 χ 126 ὄρσοθύρη (132. 333) Hesych. s. ὄρσοθύρα et Wil. Herakl.²
 2, 167, 1 H. Schenkl in Analect. Graeciens. Graz 1893 p. 65. 77
 καὶ — — — τῆς ὄπ. ἦ./ὄρσ. Morel (Wil.) contulit B. Sotadem ap.
 Athen. 14, 621^b (fr. 2 D.) δ δ' ἀποστεγάσας τὸ τρήμα τῆς ὄπιθε
 λαύρης 16 Hipponacti dedit Knox (fr. inc. 9 p. 60) Anacr.
 fr. 168 B.⁴ καῦλα βαίνειν fr. 151 κορωνὰ βαίνων Hom. hymn.
 Merc. 28 καῦλα ποσὶν βαίνουσα Hesych. καῦλα· κοῦφα. ἦσυχια.
 τρυφερά cf. L. Weber Anacreontea p. 95 s κορωνίης Dind. B.
 cf. κορωνιᾶν 17 ὑπόσκνιπος legitur (e Dielsii coniectura) Papyr.
 Petrie 1, 20, 5 p. 57 Mah. cf. Herwerden lex. s. u. ἠλυγα (i.
 σκιάν) ci. Cr. ex Herodian. I 44, 17 L. (cf. Soph. Oed. R. 419 βλέ-

18. (20) θύ<ουσι> Νύμφησι' <ἠδὲ> Μαιάδος τόκωι·
οὔτοι γὰρ ἀνδρῶν αἷμ' ἔχουσι ποιμένων.
19. (21) σὺν πορδακοῖσιν ἐκπεσόντες εἵμασιν
20. (22. 23) <Ἦ> πολλὰ μὲν δὴ προεκπονέαι, Τηλέμβροτε,
*
ἐνταῦθα μέντοι τυρὸς ἐξ Ἀχαιίης
Τρομίλιος θαυμαστός, ὄν κατήγαγον.
21. (24) κῶς <ῦν> ἀπεῦσα κῶς ἐμίτυλα κρέα

σκνιπὸν δὲ τὸν ἀμυδρῶς βλέποντα *Κιμωνίδης* ὁ *ἰαμβοποιός*.
[1] 18 *Schol.* ξ 435 καὶ *Κιμωνίδης* θύειν αὐτούς (τοὺς
ποιμένας) φησι *νύμφαις* καὶ *Μ. τ.* κτλ. (eadem *Eust.* in *Od.*
1766, 1) 19 *Strab.* 13, 2, 6 p. 619 καὶ τὸ *Κιμωνίδου*. [1]
ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις cf. *Schol.* *Ag. pac.* 1148 καὶ παρὰ *Κιμων-*
νίδη τῶι Ἀμοργίωι συμπαρδακῆσι *ἱμάσιν* *σεσαγ-*
μένοι [c] 20 *Athen.* 14, 658^b καὶ ὁ *Τρομικός* δὲ τυρὸς
ἐνδοξός ἐστι. περὶ οὗ φησιν *Δημήτριος* ὁ *Κκήσιος* ἐν
δευτέρωι *Τρωϊκοῦ Διακόσμου* [p. 18 G.] οὕτως· 'τῆς
Ἀχαιίας πόλις *Τρομίλεια*, περὶ ἣν γίνεται τυρὸς αἰγίος ἡδιστος
οὐκ ἔχων σύγκρισιν πρὸς ἕτερον, ὁ προσαγορευόμενος *Τρομικός*. οὗ
καὶ *Κιμωνίδης* μνημονεύει ἐν *ἰάμβωι*, οὗ ἡ ἀρχή· [1],
γράφων. [2. 3]' 21 *Athen.* 14, 659^a οὐδὲν οὖν ἦν παράδοξον,
εἰ καὶ *θυτικῆς* ἦσαν ἔμπειροι οἱ παλαίτεροι μάγειροι. προῖστατο
γοῦν καὶ γάμων καὶ *θυσιῶν* . . . καὶ παρὰ *Κιμωνίδη* δὲ φησιν

ποντα . . . σκότον) ἢ λεπτά *Fr. W. Schmidt et Hi.* 18 1 θύουσι
Barnes restituit *νύμφαις* *ε* corr. *Ahr.* καὶ *ε* ἠδὲ *Ahr.* τῶι
τε *Barnes* *Νύμφησι* θύειν τῶι τε *Μ. τ.* *Wil.*¹ cf. ξ 435 s τὴν
μὲν ἴαν (μοῖραν ὕος) *Νύμφησι* καὶ Ἑρμῆι *Μαιάδος* υἱὶ θῆκεν
ἐπευξάμενος (*Εὔμαιος* *κυβώτης*) *Hom. hymn. Merc. passim* 2 cf.
Eust. l. c. οὔτοι φυλάττουσι τὸ ποιμενικὸν γένος καὶ οἶον ζωού-
σιν αὐτούς *αἷμα* *ε* (*Z* 211 ταύτης . . . *γενεῆς* τε καὶ *αἵματος*
θ 583 *αἷμα* τε καὶ γένος) *μνήμ' Mein. Hi.* *ῥύμ' Ahr.* ἔχουσι
ἔλαχον interpretatus est Cr. contulit autem Bölte *ε* 473 *ω* 730,
ubi ἐξέμεν et ἔχεσ = 'tueri' fere 19 an σὺμ? *Hesych.* *παρ-*
δακῶν· *διύγρων* ἱμασιν *Strab.* *ε* explicauit *Tyrwhit* *utrumque*
testimonium Welck. coniunxit sic: c. π. ἐκπ. εἴμ. *σεσαγμένοι*. cf.
Archil. epod. 1 (fr. 79) 20 cf. *Wil. SS.* 305, 2 1 ἦ add. *B.*
προεκπονῆ *ε* em. *Hoffm.* 2 *ἀχαιίης* *ε* 3 *τρομίλιος* *A* *Τρομι-*
λικός Mein. 21 1 *κῶς* ἀπεῦσα *κῶς* *ε* *suppl. et em. Cr.* <ῦν>
ῶς *B.* *Aesch. fr.* 310 *N.*² ἠφευμένος ὁ χοῖρος 1s ξ 74s ἀμφο-
τέρους (i. χοίρους) *ἰέρουσαν, εὔσέ* τε *μίτυλλέν* τε + *H* 317 al.

ἱρωστί· καὶ γὰρ οὐ κακῶς ἐπίσταμαι.

22. (25) ἔδωκεν οὐδεὶς οὐδ' ἀρυστήρα τρυγός.

23. (26) ἀπὸ τράπεζαν εἶλεν, ἦι ποτήρια

24. (27) αὕτη δὲ φοξὴ χεῖλος Ἀργεῖη κύλιξ

25. (28) ὄπλᾶς ἐκίνει τῶν ὀπιθίων ποδῶν.

26. <δοραῖς> ἐνεύδεται ὡς<τε> Λέσβιος Πρύλις.

*27. (Simonid. Cei fr. 42 B.⁴) ρεῖα θεοὶ κλέπτουσιν ἀνθρώπων νόον.

ἕτερος (μάγειρος)· [1. 2] 2 HESYCH. ἱρωστί· θεοπρεπῶς
 22 ATHEN. 10, 424^c καλοῦνται δὲ καὶ ἀρυστήρες καὶ ἀρύστιχοι.
 Cιμωνίδης· [1] 23 ATHEN. 11, 460^b ποτήρια δὲ πρῶτον
 οἶδα ὀνομάσαντα τὸν Ἀμόργιον ποιητὴν Cιμωνίδην ἐν
 Ἰάμβοις οὕτως· [1] 24 SCHOL. A HOM. B 219 φοξός· εἴρη-
 ται ἀπὸ τῶν κεραμικῶν ἀγγείων τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἀπὸ τοῦ
 φωτὸς ἀπωξυμένων, καθά φησι καὶ Cιμωνίδης· αὕτη δέ,
 φησί, φοξίχειλος Ἀ. κ. eadem fere ET. MAGN. 798, 21 ZONAR.
 1817 (φοξόχ-) ET. GVD. 560, 22 (φοξόχ-) ANECD.¹ gr. ed. Ma-
 tranga 2, 467, 14 (φοξίχ-) ANECD.² Par. ed. Cram. 3, 279, 8 (φο-
 ξίχειρος) ATHEN. 11, 480^a αἱ δ' Ἀργεῖαι (κύλικες) δοκοῦσι καὶ
 τὸν τύπον ἔχειν διάφορον πρὸς τὰς Ἀττικάς. φοξαὶ γοῦν ἦσαν
 τὸ χεῖλος, ὡς Cιμωνίδης φησὶν ὁ Ἀμόργιος· αὕτη δὲ
 φοξίχειλος <Ἀργεῖη κύλιξ>, ἢ εἰς ὄξυ ἀνηγμένη, οἷοί εἰσιν
 οἱ ἄμβικες καλούμενοι cf. EVST. in II. 207, 12 25 SCHOL. Ar.
 Ach. 740 οὐ μόνον Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῶν χοίρων τὰς ὄπλᾶς εἴρη-
 κεν, ἀλλὰ καὶ Cιμωνίδης ὁμοίως ἐπὶ χοίρου· [1] SVID. s. u.
 ὄπλή 26 COD. Atheniens. 1083 ap. O. Crusium 'Paeoemio-
 graphica' SBMuench. phil.-hist. Kl. 1910, 4 p. 23. 102 ss 'ὁ Λέσβιος
 Πρύλις·' ταύτη καθ' ὁμοίωσιν Cιμωνίδης κέχρηται· ἐν εὐ-
 δετέῳ ὡς περ Λ. πρ. δοκεῖ δὲ ὁ Πρύλις Ἑρμοῦ παῖς γενέσθαι
 καὶ μάντις, ὀνομάζουσι δὲ αὐτὸν τινες Πυρρόν 27 STOB. 2, 1
 (π. τῶν τὰ θεῖα ἐρμηνευόντων), 10 p. 5 W. [FPL] Cιμωνίδου·

μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως cf. I 466 s Ψ 32 s 2 εἰδώς· τί C
 em. Hecker B. cf. Anacr. fr. 149 B.⁴ 22 cf. Hesych. s. ἀρυ-
 στήρ 23 εἰλέ νιν C em. Wil. εἶλε καὶ Mein. B. Cr. ad rem
 cf. τ 61 24 αὕτη Athen. Anecd.¹ φοξίχ- φοξόχ- al. (u. s.) C
 em. B. ad Athen. Ἀργεῖη = ἡ Ἀγρ. Bölte 26 incubationem
 interpretatus emendavit et expleuit Cr. uel <ἄντροις> ὡς περ
 C emendavi 27 Amorgio poetae vindicavit Wil. SS. 153 cf.

IAMBΩN B

28. (11) οἶόν τε χηνός ὤεον Μαιανδρίου

ΕΛΕΓΕΙΑ

29. (Simonid. Cei fr. 85 B.⁴) ἐν δὲ τὸ κάλλιστον Χίος ἔειπεν
ἀνήρ·

‘οἴη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.’

παῦροι μὴν θνητῶν οὔασι δεξάμενοι

στέρνοις ἐγκατέθεντο· πάρεστι γὰρ ἐλπίς ἐκάστῳ

5 ἀνδρῶν, ἥ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.

θνητῶν δ’ ὄφρα τις ἄνθος ἔχη πολυήρατον ἥβης,

κούφον ἔχων θυμὸν πόλλ’ ἀτέλεστα νοεῖ·

οὔτε γὰρ ἐλπίδ’ ἔχει γηραcéμεν οὔτε θανείσθαι

οὔδ’, ὑγιῆς ὅταν ἦι, φροντίδ’ ἔχει καμάτου.

10 νήπιοι, οἷς ταύτη κείται νόος, οὐ δὲ ἴσασιν,

[1] 28 ATHEN. 2, 57^d ὤεα . . . Cιμωνίδης ἐν δευτέρῳ
Ἰάμβων· [1] cf. EVST. in Od. 1686, 50 29 STOB. 4, 34 (π.
τοῦ βίου ὅτι βραχὺς κτλ.), 28 p. 834 H. [SMA] Cιμωνίδου·
[1—13] 1 respicit Ps.-PLVT. vit. Hom. 2, 2 p. 337, 11 Bern.

328¹, dubitat Maas εἶα L nota anaclasin 28 ad rem cf.
RE VII 714 29 Amorgini hoc carmen esse coniecit B., quem
secuti sunt Wil. (Homer. Unters. 352 Textgesch. 58, 1 SS. 273 ss),
Sybel, Pomtow, Kern (Rel. 2, 59 s) alii, negat Crus. Phil. 54, 715,
15 L. C. B. 1886, 1161 s quod Semonidis elegiis florilegiorum
conditores usi non sint. cf. Lav. Simon. fr. XIII p. 277. 289
praemisit Fulvius Vrsinus hexametrum οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει
χρήμ’ ἔμπεδον αἰεὶ, quem genuinum probantes editores carminis
argumentum a Solonis elegia 1 haud alienum parum intellexisse
censet Wil. cf. Mimnerm. 2 1 ss cf. Hom. Hymn. Apoll. 1, 172
Wil. SS. 328, 1. 274, 1 (ubi ἐν δέ, τὸ κάλλ. κτλ. sed cf. Archil. 66
cum adn.) Hense ad Stob. 4, 34, 28 p. 834, 7 Schadewaldt Ant.
9, 294 ss E. Römisch Frkf. Studien 7, 48 ss 1—5 om. MA
2 = Z 146 τοιήδε S cum nonnullis Hom. libris 3 μιν S em.
Mein. M 442 οἱ δ’ οὔασι πάντες ἄκουον 4 ψ 223 s τὴν δ’
ἄτην οὐ πρόσθεν ἐὼι ἐγκάτθετο θυμῶι λυγρὴν 6 N 484 ἔχει ἥβης
ἄνθος πολυηράτου Wil. ex o 366 (ἥβην πολυήρατον) Hom. hymn.
Vener. 225 Hes. fr. 76, 2 Rz. 7 ἄτ. Hom. 8 ἐλπίδες M γη-
ραcéμεν Homeri memor poeta 9 ἔχη A καμάτου = νόσου
10 νηπίοι τ. SMA em. Steph. et Vrsin. Hes. op. 40 νήπιοι, οὔδὲ

- 11 ὡς χρόνος ἔσθ' ἥβης καὶ βίτου ὀλίγος
θνητοῖς. ἀλλὰ εὐ ταῦτα μαθὼν βίτου ποτὶ τέλος
ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλήθι χαριζόμενος.

ΕΡΜΙΠΠΟΣ

ΙΑΜΒΟΙ

ΤΡΙΜΕΤΡΑ

1. (2) τὰς λευκερινεῦς δὲ χωρὶς ἰσχάδας
2. (3) ζύνεστι γὰρ δὴ δεσμ<ί>μι μὲν οὐδενί,
<μόν>οις δ' ὑπαγωγέει τοῖς αὐτοῦ τρόποις.

ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ

3. (4. 5) Ἐς τὸ Κυλικράνων βαδίζων σπληνόπεδον ἀφικόμην·
εἶδον οὖν τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὠραίαν πόλιν.

*

1 ATHEN. 3, 76° λευκερινεῦς δὲ τι εἶδος ἐστὶ κυκῆς καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἢ τὰ λευκὰ κύκα φέρουσα. μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἑρμιππος ἐν Ἰάμβοις οὕτως· [1] HESYCH. λευκερίνεως· εἶδος κυκῆς 2 SCHOL. AR. AU. 1150 ὁ δὲ ὑπαγωγέας, ὡς τινες, σιδηροῦν τι οἶον πτυῖδιον, ὡς χρῶνται οἱ κονιαταί. οἱ δὲ ἐργαλείον οἰκοδομικόν, ὡς ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας. τινὲς δὲ αὐτὸ παράξυστον καλοῦσιν· εἰ μὴ ἄρα πηλόν τινα ὑπαγωγέα καλοῦσι· τοιοῦτον γὰρ τι Ἑρμιππος ἐν τοῖς Τριμέτροις ἐμφανίζει SVID. s. u. ὑπ. . . . οἱ δὲ πηλόν τινα, καθὼς καὶ Ἑρμιππος· [1. 2] 3 ATHEN. 11, 461° κυλικηγορήσεων

ἴσασιν sim. al. 11 βίτου SMA βίτοι Steph. Vrsin. plerique 12 cf. Cercid. 4, 13 12 s cf. Hor. carm. 4, 7, 19 s 13 χαριζομένη παρεόντων α 410 al. cf. Wil. Gl. 1, 373

Semonidem sapit fr. iamb. adesp. 11

de Hermippo cf. RE VIII 844 s, ad tit. cf. Schol. Ar. Plut. 701 Ἑρμιππος ἐν τῷ πρώτῳ ἰάμβῳ τῶν Τριμέτρων 2 1 δεσμῷ C em. B. δεσπότηι εἰ. Καί. H. 30 (1895), 441 s 2 τοῖσι (τοῖς) δ' C em. B. χρηστοῖσι δ' Καί. οἷσι δ' Καί. an <ῆ> τοῖσίδ'? Hesych. ὑπαγωγέας· πρὸς πλίνθων οἰκοδομὴν πηλός 3 ad tit. cf. Schol. Ar. au. 303 Ἑρμιππου Τετραμέτροις uersus 2. 3 sese excipere inter se recte iudicant Mein. B. 1 de Cylicranibus cf. Athen. l. c. 461 s Hesych. s. Κυλικράνων RE XI 2452 s 2 ad Ἡρ. τὴν ἐν Τραχίνοι a. a. Chr. 426 conditam cf. Thuc. 3, 92 s RE VIII 425 s

ὑστερον δ' αὐτ<ῆ>ν στρατηγ<ῶ>ν <εὔ<υ>ν<ειλω-
τ<ις>μένην
καὶ κασαλβάζουσαν εἶδον καὶ σεσαλακωνισμένη<ν>.

ΣΚΥΘΙΝΟΣ

ΙΑΜΒΟΙ

ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ

1. (1) ἦν ἀρμόζεται
Ζηνός εὐειδής Ἀπόλλων πάσαν, ἀρχὴν καὶ τέλος
συλλαβῶν, ἔχει δὲ λαμπρὸν πλήκτρον ἡλίου φάος.
2. (2 Diels) πάντων χρόνος
ὑστατον καὶ πρῶτόν ἐστι κὰν ἑαυτῶι πάντ' ἔχει

ἔρχομαι οὐ τῶν Κυλικράνων εἰς ὑπάρχων, οὐς χλευάζων Ἑρμιπ-
πος ὁ κωμωιδιοποιὸς ἐν τοῖς Ἰάμβοις φησίν· [1. 2]
Ἡρακλεῶται δ' εἰσὶν οὗτοι οἱ ὑπὸ τῆι Οἴτη κατοικοῦντες, ὡς
φησι Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνὸς ὀνομασθῆναι φάσκων αὐτοὺς ἀπό-
τινος Κύλικος γένος Λυδοῦ, ἐνὸς τῶν Ἡρακλεῖ συστρατευσαμένων
SCHOL. AG. PESP. 1169 'διασαλακῶνισον'· ἀβρύνθητι καὶ δια-
θρύφθητι· . . . ὁμοίως δ' ἐστὶ καὶ παρ' Ἑρμίππῳ ἐν τοῖς
Τετραμέτροις· [3. 4]

1 PLVT. Pyth. orac. 16 p. 402^a ὑστερον μέντοι (οἱ Μεγαρεῖς)
πλήκτρον ἀνέθηκαν τῶι θεῶι χρυσοῦν ἐπιστήσαντες, ὡς ἔοικε,
Σκυθίνῳ λέγοντι περὶ τῆς λύρας, ἦν κτλ. cf. CLEM. ALEX.
strom. 5, 8, 48, 1 p. 358 St. 2 STOB. 1, 8 (π. χρόνου οὐσίας κτλ.), 43

Busolt Gr. Gesch. III 2, 1064 μάλλ' A em. E 3 αὐτὸν στρατη-
γὸν C em. Mein. στρατηγῶν sicuti Brasidae a. 424 (Thuc. 4, 78)
οὐς ἀνειλωτημένην C em. Mein. (οὔσαν εἰλ.) et Kock CAF I 245.
contra Kai. H. 30 l. c. de Amynia Pronapis filio effeminato inter-
pretatus est 3 s cf. Archil. 60, 1. 2 4 σεσαλωκισμένη C em.
Schneider

de Scythino u. RE III A 696 s, ad tit. cf. fr. 2 et Diog.
Laert. 9, 16 Ἰερώνυμος δὲ φησι καὶ Σκυθῖνον τὸν τῶν Ἰάμ-
βων ποιητὴν ἐπιβαλέσθαι τὸν ἐκείνου (Ἡρακλείτου) λόγον διὰ
μέτρου ἐκβαλεῖν et Steph. Byz. s. u. Τέως· . . . καὶ Σκυθῖνος
Ἰάμβων ποιητῆς Τῆιος 1 contulit Diels PPhF p. 169 s
Heraclit. fr. 51. 103 D.-Kr. 2 ἀρχὴν laedit legem Porsonianam
2 post alios, qui hexametra, iambos, scazontas restituerant, Scy-
thinum trochaeis usum esse cognouit Wil., qui uersus a Stobaeo
ut Placitis aptaret solutos in pristinam formam fere redegit in

κᾶστιν εἷς κούκ ἔστιν. αἰεὶ δ' ἐξ ἐόντος οἴχεται
καὶ πάρεστιν αὐτίς αὐτός τὴν ἐναντίην ὁδόν.
5 αὔριον γὰρ ἡμῖν ἔργωι χθές, τὸ δὲ χθές αὔριον.

[ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ]

[3.] (2) Ἦλθέν μοι μέγα πῆμα, μέγας πόλεμος, μέγα μοι
πῦρ,

Ἰλιόσος πλήρης τῶν ἐς ἔρωτ' ἐτέων,
αὐτὰ τὰ καίρι' ἔχων ἐκκαίδεκα καὶ μετὰ τούτων
πάσας καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας χάριτας,
5 καὶ πρὸς ἀναγνῶναι φωνὴν μέλι καὶ τὸ φιλῆσαι
χείλεα καὶ τὸ λαβεῖν ἔνδον ἀμεμπτότατον.
καὶ τί πάθω; φασὶν γὰρ ὄραν μόνον· ἢ ῥ' ἀγρυπνήσω
πολλάκι τῆι κενεῆι Κύπριδι χειρομαχῶν.

[4.] (3) Ὅρθον νῦν ἔστηκας, ἀνώνυμον, οὐ δὲ μαραίνῃ,
ἐντέτασαι δ' ὡς ἂν μήποτε παυσόμενον.

ἄλλ' ὅτε <μοι> Νεμεσηνός ὄλον παρέκλινεν ἑαυτόν
πάντα διδοὺς ἃ θέλω, νεκρὸν ἀπεκρέμασο.
5 τείνεο καὶ ῥήσσοι καὶ δάκρυε· πάντα ματαίως·
οὐχ ἔξεις ἔλεον χεῖρὸς ἀφ' ἡμετέρης.

p. 108 W. [FP] ἐκ τοῦ Σκυθίνου Περι φύσεως· Χρόνος
ἔστιν ὕστατον καὶ πρῶτον πάντων καὶ ἔχει ἐν ἑαυτῷ πάντα καὶ
ἔστιν εἷς αἰεὶ· καὶ οὐκ εἶναι ὁ παροιχόμενος ἐκ τοῦ ἐόντος αὐτῷ
ἐναντίην ὁδὸν παρεωνιατῶν (αὐτός τε <τὴν> ἐναντίην ὁδὸν παρ-
εὼν ἑατῷ tentavit Die.)· τὸ γὰρ αὔριον ἢ μὲν τῷ ἔργωι χθές
ἔσται, τὸ δὲ χθές αὔριον 3 A. P. 12, 22 Σκυθί<ν>ου·
4 A. P. 12, 232 Σκυθίνου·

'Coniectaneis' Gott. 1884 p. 18 Wilamowitzi Coniectanea tangere
nolui 3s Heracliti sententiam enucleavit Wil. cf. Diog. Laert. 9, 8
4 αὐτός αὐτῷ mauolt Die. 5 ἡμῖν inuenerat Heeren 3 2 ηλι-
coc 6 7s inlustrant obscena 4, 5s 4 'cf. Goethe "Tage-
buch"' Kal. 1 Herond. Ζηλότυπος 45 τὴν ἀνώνυμον κέρκον
Hippon. 15, 3 τὸν δυνώνυμον κέρκον 1s cf. Lucil. 304 M. cum
psolocorupmai 2 Diod. 4, 6, 1 ἐντετάσθαι πρὸς τὰς ἀφροδισιακὰς
ἡδονὰς 3 μοι inser. Br. displicet <μὲν> 5 Soph. Trach. 852
ἔρρωγεν παγὰ δακρύων 5s at Lucil. 307 M. at laeua lacrimas
muttoni absterget amica. alia congesserunt Marx ad l. et Ger-
hard Phoinix p. 144 ss

ΚΑΣΤΟΡΙΩΝ

ΙΑΜΒΟΙ

1. Cè τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον
 ναίονθ' ἔδραν, θηρονόμε Πάν, χθόν' Ἀρκάδων,
 κλήσω γραφῆι τῆιδ' ἐ<ν> σοφῆι πάγκλειτ' ἔπη
 συνθείς, ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφῶι κλύειν,
 5 μουσοπόλε θήρ, κηρόχυτον δε μείλιγμ' ἰείς.

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ

2. ἐξόχως δ' εὐγενέτας ἠλιόμορφος Ζαθείοις ἄρχων σε
 τιμαῖσι γεγαίρει.

1 ΑΘΗΝ. 10, 454^f τὸ δὲ Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ὡς ὁ Κλέαρχος φησιν, εἰς τὸν Πάνα ποίημα τοιοῦτόν ἐστι· τῶν ποδῶν ἕκαστος ὅλοις ὀνόμασιν περιειλημένος πάντας ὁμοίως ἡγεμονικούς καὶ ἀκολουθητικούς ἔχει τοὺς πόδας οἶον· [1—5], καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τούτων δὲ ἕκαστον τῶν ποδῶν, ὡς ἂν τῆι τάξει θῆις, τὸ αὐτὸ μέτρον ἀποδώσει οὕτω· [1] 'νιφοκτύποις cè τὸν βολαῖς δυσχείμερον'. καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἕκαστός ἐστι <έν>δεκαγράμματος 2 ΑΘΗΝ. 12, 542° ἐν δὲ τῆι πομπῆι τῶν Διονυσίων, ἣν ἔπεμψεν ἄρχων γενόμενος (Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς, a. a. Chr. 306), ἦιδεν ὁ χορὸς εἰς αὐτὸν ποιήματα Σείρωνος (Καστορίωνος Leopardi) τοῦ Σολέως, ἐν οἷς ἠλιόμορφος προσηγορεύετο· [1]

1 cf. Wil. HD. 2, 149, 2 RE Suppl. IV 880 B. Ryba Frammento sconosciuto del poeta ellenistico Castorione in Athenaeum 1930 p. 174 ss (e Schol. Lucan. 3, 402) 1 βολοῖς A (et hic et infra) em. Mein. 2 νεονθ' A em. Casaub. ἔδραν Cob. ὄδος A ἔδος ci. Scal. contra singulorum pedum litterarum numerum, unde ναίοντα ci. Kal. χθών A em. Casaub. 3 τῆιδε σοφῆι πάγκλητ' A em. Pors. 4 σοφοῖς A corr. Mein. 5 μουσοπόλε Cob. 2 δὲ A τε Epit. ἠπιόμοιρος AE em. Kuhn ex Athen. ad Z. cf. Wil. Isyll. 108 ss Frän. de Simia Rhod. 51, 1 τιμαῖς A em. Mein.

FRAGMENTA IAMBICA ADESPOTA

ΤΡΙΜΕΤΡΑ

1. (17^A) περὶ σφυρὸν παχεῖα μισήτη γυνή
2. (19) Πριηπίδος τε τῆς πρὸ Βοσπόρου πόλεος
3. φοινικελίκτην καὶ λόγων ἀλαζόνα
4. ἄψυχον ἄνδρα λαμβάνειν συνέμπορον
5. (18) ἀνθεύσαν ἀγαθοῖς πᾶσιν, οἷς θάλλῃ πόλις.
6. <τοῖον> γὰρ οὐδὲ τοῖσιν εὐόργοις ἔπος.

1 SCHOL. RAU. AR. AU. 1620 μισητίαν οἱ μὲν περὶ Ἀριστοφάνη τὴν εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκρασίαν καὶ τό· [1] οὕτως ἐξηγοῦνται EUST. IN OD. P. 1651, 1 χρᾶται δ' αὐτῷ (i. τῷ 'μισήτη': αὐτῇ Ⓢ) καὶ παροιμία ἐν τῷ· [1] μισήτη scribendum esse docet EUST. RHOT. 272, 4 καὶ τὸ ἐν παροιμίᾳ δὲ μέρι λεγόμενον· παρὰ κτλ. SVID. S. U. ΜΙΣΗΤΗ 2 HESYCH. Πριηπίδος τε τῆς πρὸ Βοσπόρου πόλεως· Ἑλλησποντιακῆς, <ἦν> τὸν Πρίαπον τὸν Διονύσου καὶ Περικότης (debuit Περκώτης) φασὶν οἰκίαι cf. STRAB. 13, 1, 12 P. 587 3 HESYCH. S. U. ΦΟΙΝΙΚΕΛΙΚΤΗΝ Κ. Λ. ἄ. ἀπατηλὸν καὶ κάπηλον. SVID. S. U. ΦΟΙΝ. 4 RHRYNICH. P. 17, 20 Bekk. P. 27, 22 Borr. [1] ἀντὶ τοῦ δειλόν 5 LUCIAN. Scyth. 9 καὶ ἔμελλον οὕτω διατεθήσεσθαι τὴν γνώμην ἰδὼν πόλιν ἀκμάζουσαν ἀκμῇ τοσαύτῃ καὶ κατὰ τὸν ποιητὴν ἐκεῖνον· [1] 6 HESYCH. S. U. Εὐόργοις· ὄχος γὰρ εὐδέτοισιν εὐόργοις ἔπος. νῦν ἐπὶ ψόγου τοῖς μὴ ὀργιζομένοις ἐφ' οἷς δεῖ, ἀλλὰ πάντα εὐ φέρουσιν· ἔσθ' ὅτε δέ

1 cf. fr. 28 D. et fr. 184 B.⁴ Archilocho tribuunt Jacobs et Mein. contulit Wil.¹ Hor. iamb. 8, 9 s de μισήτη et μισητή cf. Herodian. π. καθολ. προσ. I 342, 27 adn. L. 2 cf. Herter De Priapo p. 41 s πόλεως Ⓢ em. B. Archilocho tribuit B. 3 cf. TGF adesp. 271 N.² Archilocho vindicavit Cob. Nou. lect. p. 506, de uate dictum censet Cr. conl. Archil. fr. 85 4 Archilochi uidetur esse Crusio GGA 1890, 17 p. 700. cf. TGF adesp. 337 N.² Aesch. Sept. 192 ἄψυχον κάκην 5 ἀνθεύσαν et θάλλει Ⓢ em. B. cf. Hes. op. 225 ss οἱ δὲ δίκας ξείνοισι... διδοῦσιν..., τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεύσιν ἐν αὐτῇ... 236 θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές Archilocho dedit Schnw. cf. TGF² p. XV 6 cf. TGF adesp. 212 N.² <Ἀρχίλ>οχος· <τλητόν> γ. οὐδὲ τοῖσιν εὐ. ἔ. ci. Heins. et B. PLG II⁴ 439

7. ἢ <τ'> ἄγνος ἀνθεὶ χῶ βότρυς πεπαίνεται.
 8. (16) Ξάνθηι παλαιῆι γρηὶ πολλήισιν φίληι
 9. Ἄβδηρα, καλὴ Τηίων ἀποικίη,
 10. ἔκητι Κυλοσῶντος εὐρυχωρίη
 11. ∪ ∪ δῶρα καὶ θεοὺς παρήπαφεν.

12. σοφῶς ὁ βοῦς ἔφασκεν ἀστράβην ἰδῶν·
 'οὐκ ἔστ' ἐμὸν τὸ πρᾶγμα, πολλὰ χαιρέτω'.
 13. ἵππος ὄνωι· 'πρὸς κέντρα μὴ λακτιζέτω'.

ἐπὶ ἐγκωμίου 7 PLVT. quaest. conuiu. 2, 7, 2 p. 641^d ὡς εἴ τις οἶοιτο τῆι ἀνθήσει τῆς [τοῦ Ⓞ] ἄγνου πεπαίνεσθαι τὸν τῆς ἀμπέλου καρπὸν, ὅτι δὴ τοῦτο τὸ λεγόμενον· [1] 8 RVFIN. gramm. VI 561, 15 (ex Iuba hoc iambi exemplum praeter alia adfert)
 9 STRAB. 14, 1, 30 p. 644 Τηῖοι τὴν πόλιν ἐκλιπόντες εἰς Ἄβδηρα ἀπίκησαν . . . οὐ φέροντες τὴν τῶν Περσῶν ὕβριν, ἀφ' οὗ καὶ τοῦτ' εἴρηται· [1] 10 PAROEMIOGR. ap. Cr. Anal. p. 140 [1] Κυλοσῶν Κάμιος φίλος ἐγένετο τῶι Δαρείω τῶι Περσῶν βασιλεῖ καὶ δι' αὐτοῦ τὴν ἐν Κάμωι δυναστείαν παρέλαβε τελευτήσαντος Πολυκράτους. ἐπεὶ δὲ πικρῶς καὶ χαλεπῶς ἦρχεν, ἐκλιπόντες τὴν νῆσον οἱ πλείους μετώκησαν. ὅθεν ἡ παροιμία ἐκράτησεν [. . .]
 11 PRON. COISLIN. ap. Ps.-DIOGENIAN. 4, 21 p. 235 Gott. 'δῶρα θεοὺς πείθει καὶ [δῶρ' Hes.] αἰδοίους βασιλῆας' [Hes. fr. 272 Rz.³] . . . ὁμοιον τό· [1] 12 MACAR. 7, 75 II p. 209 Gott. [1]· οὐ προσήκειν αὐτῶι τὸ σκεῦος Ps.-DIOGENIAN. Pantini 7, 9 I p. 288 Gott. [2]· ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων 13 PRISC. gramm. III 356, 13

<τοῖον> Hi.-Cr. ὄχ<λ>ος Kal. 7 τ' addidit Nauck TGF² adesp. 396 Archilocho uel Anacreonti tribuit Cr. l. c. 700 ad ἄ. cf. Hom. hymn. Merc. 410 ss 8 ξανθῆι Ⓞ corr. B. Archilocho uel Anacreonti tribuunt. cf. Archil. fr. 15 Πασίφιλη 9 Anacreonti olim tribuit Cr. (RE I 2036, 3) 10 Anacreonti dedit Cr. RE I 2038, 22. cf. Herod. 3, 39. 139 s et RE IV A 1071 s ad C., Herod. 4, 71 ad εὐρ. 11 σοφῶς sscr. γρ. θεοὺς Ⓞ ad rem contulit Nauck TGF² adesp. 434 Eur. Med. 964 Ou. art. 3, 655 Clem. Alex. strom. 6, 12, 8 p. 432 St. Semonidi uindicauit Cr. GGA l. c. p. 700 Ξ 360 παρήπαφεν 12 uersus coniunxit et inlustravit conlatis Quint. inst. 5, 11, 21 Com. pall. inc. 66 ap. Cic. Att. 5, 15, 3 Cr. Mus. Rhen. 44, 459 s SBMch. 1910, 4 p. 62 s, qui uersus Solone non indignos esse putat 1 σοφὸν ὁ βοῦς ἔφ. δ' ἀστρ. Macar. cf. Hesych. s. ἀστράβη 2 an πρῆγμα? 13 Solonis esse opinatur Cr. ππος Ⓞ em. Buech. Mus. Rhen. 34, 341 λάκτιζέπω ci. Cr. prouerbium legis Aesch. Ag. 1624 Eur. Bacch. 795

14. ἄλλ' ἢ λύκος τὰς αἰγὰς <ἐκ>καλεῖ μολών.
 15. ἔλκων ἐφ' αὐτὸν ὥστε καικίας νέφος
 16. παχεῖα γαστήρ λεπτόν οὐ τίκτει νόον.
 16 A. ἀγνοεῖ δ' ἀράχνη παῖδας ὡς παιδεύεται·
 θρέψασα γὰρ τέθηκε πρὸς τῶν φιλτάτων.
 16 B. Μιλησία
 ἐμάραγδος ἐμπόλημα τιμηέστατον

[ΠΑΝΑΡΚΗΣ]

- 17 a. Αἶνός τίς ἐστίν, ὡς ἀνὴρ τε κοῦκ ἀνήρ
 ὄρνιθα κοῦκ ὄρνιθ' ἰδών τε κοῦκ ἰδών

Attici: [1] 14 PAROEMIOGR. I app. 1, 18 Gott. 'ἄλλ' ἢ λ. καλεῖ τὰς αἰγὰς μολών.' ἐπὶ τῶν ἐν ὑποκρίσει ἔξαπατᾶν πειρωμένων. cf. 3, 73 Babr. ed. Cr. 132. 199 Cr. Paroemiographica SBMch. 1910, 4, 71 ss 15 ARIST. meteor. 2, 6. 364^b, 12 (cf. Gell. 2, 22, 24 Apul. de mund. 14 p 150 Th.) ὁ δὲ καικίας οὐκ αἶθριος, ὅτι ἀνακάμπει εἰς αὐτόν. ὅθεν καὶ λέγεται ἡ παροιμία· [1] cf. Nauck TGF² adesp. 75, qui ceteros attulit auctores Cr. l. c. p. 699 (cf. fr. 4) 16 PHILOPON. in Arist. de anima 1, 1. 403^a, 16 p. 51 Hayd. διὸ καὶ αἰτίων καὶ ποτῶν συμμετρίας φροντίζουσιν οἱ εἰδήσεως μεταποιούμενοι. ὅθεν καὶ τό· [1] εἴρηται EXCERPT. MENON. 16, 3 Suppl. Aristot. 3, 26 Diels GREGOR. NAZ. 2 p. 213^d SOPHON. de anima paraphr. p. 8, 21 ed. Hayd. PAROEMIOGR. 2, 337, 22^a Gott. GALEN. Thrasyl. 2, 85, 6 Helmr. καὶ τοῦτο πρὸς ἀπάντων σχεδὸν ἀνθρώπων αἰδεταί, διότι πάντων ἐστὶν ἀληθέστατον, ὡς γαστήρ ἢ παχεῖα τὸν νοῦν οὐ τίκτει τὸν λεπτόν 16 A MACCAR. centur. 1, 14 (Paroemiogr. gr. 2, 136 Gott.) [1] ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραγματευομένων 16 B CLEM. ALEX. paed. 2, 12, 1, 3 p. 227 St. τοιοῦτο ταῖς ἡλιθίαις οἱ λίθοι γυναιξὶν περιδούμενοι τοῖς ὄρμοις καὶ τοῖς περιδεραίοις ἐγκατακλειόμενοι ἀμέθυστοι καὶ κεραυνῖται καὶ ἰάσπιδες καὶ τοπάζιον ἢ τε· [1. 2] 17 PLATO

cf. Pind. Pyth. 2, 94 ss nota anaclasin 14 'Solo his uerbis Pisistratum cauillari poterat' Cr., qui em. 15 comico poetae tribuit Rehm RE X 1499, 49 16 cf. TGF p. XV N.² Buech. Mus. Rhen. 43, 295 Otto Sprichw. n. 1861 γ. π. u. l. hoc fragmentum a poeta scaenico alienum Cercidam (fr. 7) sapere uidetur 16 A cf. Cr. SBMch. 1910, 4 p. 63 s 16 B cf. Wil. HD. 1, 86, 1, qui fr. iamborum dedit poetae cuidam, et ad rem Wil. Timoth. p. 49 2 τιμηέστατον Nauck τιμιώτατον siue τιμαλφέστατον Lob., hoc e Philone de uit. Mosis 2 (3), 112 (II p. 151 M.) 17 ad rem cf. RE

ἐπὶ ξύλου τε κοῦ ξύλου καθημένην
λίθωι τε κοῦ λίθωι βάλοι τε κοῦ βάλοι.

[b.] Ἄνθρωπος οὐκ ἄνθρωπος, ἄνθρωπος δ' ὅμως,
ὄρνιθα κοῦκ ὄρνιθα, ὄρνιθα δ' ὅμως,
ἐπὶ ξύλου τε κοῦ ξύλου καθημένην
λίθωι βαλών τε κοῦ λίθωι διώλεσεν.

18. ἐμοῦ θανόντος γαῖα μειχθήτω πυρί·
οὐδὲν μέλει μοι· τὰμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.
19. μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψωμαι μάχης.
20. (17^B) δίφρου τέτυκται βλώσις, εὔζυγον τέρας.
21. σκληρὰν ἄκαρπον καὶ φυτεύεσθαι κακὴν

ger. 5, 479^{bcd} τοῖς ἐν ταῖς ἐστιάσεσιν, ἔφη, ἐπαμφοτερίζουσιν ἔοικε
καὶ τῷ τῶν παίδων αἰνίγματι τῷ περὶ τοῦ εὐνούχου τῆς
βολῆς περὶ τῆς νυκτερίδος, ὡς καὶ ἐφ' οὗ αὐτὸν αὐτὴν αἰνίττονται
βαλεῖν. SCHOL. ad I. Κλεάρχου γρίφος· [a]. ἄλλως· [b] νυκτερίδα
ὁ εὐνούχος νάρθηκος κισήρει ATHEN. 10, 452^c καὶ τὸ Πανάρ-
κους δ' ἐστὶ τοιοῦτον, ὡς φησι Κλεάρχος ἐν τῷ Περὶ γρίφων,
ὅτι βάλοι ξύλωι τε καὶ οὐ ξύλωι καθημένην ὄρνιθα
καὶ οὐκ ὄρνιθα ἀνὴρ τε κοῦκ ἀνὴρ λίθωι τε καὶ οὐ
λίθωι· τούτων γὰρ ἐστὶ τὸ μὲν νάρθηξ, τὸ δὲ νυκτερίς, τὸ δὲ
εὐνούχος, τὸ δὲ κισήρις ΤΡΥΦΗΟ π. τρόπων in Rhet. graec. 3,
194, 16 Sp. [a] EVST. in Π. p. 713, 11ss [a] cf. SVID. et PHOT.
p. 303 s. u. νυκτερίδος αἶνος DAVID proleg. philos. 14 p. 42, 11
Busse [b] 18 STOB. 2, 7 (π. τοῦ ἠθικοῦ εἴδους τῆς φιλοσοφίας),
13 p. 121 W. τίνα δ' οὐκ ἀποστυγεῖν τὰς τοιαύτας φωνὰς ὡς
παρὰ τὴν ἀνθρωπίνην οὐσας φύσιν· [1. 2] A. P. 7, 704 'ἀδέσπο-
τον'· [1. 2] SVET. Nero 38 [1] Dio Cass. 58, 23, 4 τοῦτο δὴ τὸ
ἀρχαῖον· [1], alii quos attulit Nauck TGF² adesp. 513 IULIAN.
or. 8 p. 242 B. μάλα δάκνομαι, ὅτι σοι τῶν ἄλλων ἔνεκα λέγειν
δυναμένωι· [2], μόνος εἰμι λύπης αἴτιος καὶ φροντίδος 19 Ps.-
DIOGENIAN. 6, 59 [1] ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίστων SVID. s. u. δορ-
κάς 20 ET. MAGN. 201, 19 + ET. FLOR. 66 Mill. βλώσις· ἡ
ἔδρα οἶον· [1]· σημαίνει δὲ καὶ τὸ πορευτικόν, ἵσως μόλησις τις
οὐσα HESYCH. βλώσις· παρουσία 21 PLVT. exil. 8 p. 602^c
αἰρήσεται καὶ νῆσον οἰκεῖν φυγὰς γενόμενος Γύαρον ἢ Κίναρον·

I A 97s et Philox. ap. Plut. aud. poet. 1 p. 14^d 18 Cratet. fr. 18.
20 D. contulit Cr. 2 οὐθὲν Stob. Iulian. 19 cf. TGF² adesp. 135
Cr. l. c. 699 20 κτέρας B. Hi. 21 σκληρὴν ei. Cr. l. c. 700. cf.

22. (20^A) πολλὰ δ' ἐν μεταίχμῳ
νότος κυλίνδει κύματ' εὐρείης ἀλός.
23. (20^B) οὐκ ἀξιῶ μικῶν σε, μεγάλα δ' οὐκ ἔχω.
24. τηλοῦ φίλοι ναίωντες οὐκ εἰσιν φίλοι.
25. (26^B) γηρεῖς ἐν οἰκίοισιν

ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ

26. (22) βαῖνε λάξ, ἐπὶ τραχήλου βαῖνε καὶ πέλα χθονί.
27. <τὴν> ἐπ' Αἰνύρων ὁδόν
28. (21) καὶ παχυκελῆς ἀλετρὶς πρὸς μύλην κινουμένη

29. (23) δῆμος ἄστατον κακόν

[1] οὐκ ἀθυμῶν οὐδ' ὀδυρόμενος 22 Cic. Att. 6, 3, 1 *tu autem abes longe gentium* [1. 2] 23 CHRYSIPP. π. ἀποφατικῶν 19 (II 180 p. 57 Arn.) εἰ οὕτως ἀπεφαίνεται τις τῶν ποιητῶν· [1]. ἔστιν τις δὲ οὕτως ἀποφαίνοιτ' ἂν· ἀξιῶ κτλ. ναὶ οὐ ἔστιν τις δὲ οὕτως ἀποφαίνοιτ' ἂν· [κ] ἀξιῶ κτλ. ναὶ οὐ ἀπεφαίνεται τις τῶν ποιητῶν οὕτως· [1] 24 ATHEN. 5, 186^f τῆι μισανθρωποτάτῃ τῶν παροιμιῶν ἀρμόττον· [1] 25 ET. MAGN. 231, 2 (HERODIAN. II 266, 9 L.) γηρῶ γηραῖς καὶ γηρεῖς, ἢ μετοχή· γηρεῖς ἐν οἰκέουσιν. cf. ANECD. Ox. ed. Cram. 4, 339 26 PLVT. cohib. ira 9 p. 457^c ἄρχομαι καταφρονεῖν τῶν λεγόντων . . . καί· [1] 27 HESYCH. s. u. ἐπ' Αἰννύρων ὁδῶν· Αἰννύρα χωρίον τῆς Θράκης ἀπὸ Αἰννύρου ὀνομασθέν 28 PLVT. non posse suaviter uiu. 21 p. 1101^f ἐν δὲ πομπαῖς καὶ θυσίαις οὐ μόνον 'γέρων καὶ γρηῦς' [cf. Callim. fr. anon. 386 Schn.], οὐδέ πένης καὶ ἰδιώτης, ἀλλά· [1] 29 DIO PRVS. 32, 22 s (I 273 Arn.) καὶ ταῦτα ἀκούων Ὀμήρου τε καὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν ὑμνούν-

TGF² adesp. 393 22 Archilocho uindicauerunt B. Wil.¹ 1 cf. Hesych. s. μεταίχμῳ 2 γ 295 νότος μέγα κῶμα . . . ὠθεῖ. cf. B 145. 395 ε 295 s cὺν δ' εὐρός τε νότος τ' ἔπεσον ζέφυρός τε δυσαῆς καὶ βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῶμα κυλίνδων (cf. Ξ 315) α 161 s ὀστέα . . . εἰν ἀλί κῶμα κυλίνδει 23 μικῶν B. Herodianum alios secutus. sed cf. Koehler Athen. Mitteil. 7, 376 24 cf. TGF² adesp. 94 Cr. l. c. 699 25 οἰκίοισιν Sylb. 26 Mein. Archilocho tribuit. cf. Archil. fr. 79, 13 λάξ δ' ἐφ' ὀρκίοις ἔβη 27 cf. B. PLG⁴ II 439 III 741, qui em. et Archilocho tribuit τὴν add. Cr. Herod. 6, 47 Αἰνύρων χώρον Thasi esse dixit auri metallis celeberrimum 28 cf. fr. 1 υ 105 γυνή . . . ἀλετρὶς cf. Hesych. s. ἀλετρὶς uersus Archilocho haud indignus 29 hos uersus a Solone haud alienos (cf. Sol. fr. 11 cum adn. Lucil.

καὶ θαλάσσει πάνθ' ὁμοῖον ὑπ' ἀνέμου ῥιπίζεται,
καὶ γαληνός ἦν τύχη πως, πνεῦμα βραχὺ κορύσσεται,
κῆν τις αἰτία γένηται, τὸν πολίτην κατέπιεν.

30. ἔρρέτω φίλος σὺν ἐχθρῶι

31. δεσπότην κεκαρμένοι

32. ἀλλ' ἔπου χώρας τρόποις

33. πατρόθεν πορδηκίδαι

των αἰεὶ τὸν ὄχλον ὡς χαλεπὸν τε καὶ ἀπειθῆ καὶ πρὸς ὕβριν
ἔτοιμον, τοῦ μὲν οὕτω λέγοντος [B 144 ss], ἑτέρου δὲ πάλιν αὖ·
[1—4] 30 PLVT. adul. et amic. 4 p. 50^f ἡμεῖς δέ, εἰ μηδαμῆ

μηδαμῶς ἐπαινοῦμεν τό· [1], διὰ πολλῶν ὁμοιοτήτων τὸν κόλακα
τῶι φίλῳ συμπλεγμένον ἀποσπάσαι ζητοῦντες ὀφείλομεν εὖ
μάλα φοβεῖσθαι κτλ. contulit Nauck l. c. 362 Cic. Deiot. 25 *de*
Domitio dixit uersum Graecum eadem sententia qua etiam nos
habemus Latinum 'pereant amici, dum inimici una intercident'

31 HESYCH. 1 p. 476 [1]· ἔνιοι μὲν ἵππου κουράς εἶδος εἶναι
φασιν. ἐκαλεῖτο δὲ ἀπὸ τοῦ κείρειν τοὺς αὐχένας, ἐπειδὴν ὁ
δεσπότης τοῦ ἵππου τελευτήσῃ. βέλτιον δὲ δεσπότην πενθοῦντες,
ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἵππους ἀπέκειρον ἐπὶ τοῖς θανάτοις τῶν δεσπο-

τῶν Nauck TGF² adesp. 206 contulit SVID. δεσπότην κεκαρμέ-
νου· ἀπενθοῦντος 32 SVID. s. ἀλλ' ἔπου κτλ· ὅτι δεῖ χώρας
ἐκάστης, ἐν ἧι ἂν τις γένηται, μιμείσθαι τὰ ἔθη PAROEMIOGR.
gr. I app. 1, 20 (Bodl. 190) [1], ὅτι δεῖ τὰ ἐκάστης χώρας ἔθη
μιμείσθαι τὸν ἐν ἐκάστη διατρίβοντα· cf. Nauck TGF² adesp. 435

33 HESYCH. s. u. 'πατρ. π.'· ὅτι πατέρων εἰσὶν ὄνων ἡμίονοι.
cf. BABR. 62, 6 p. 57 Cr. PLG⁴ III 741

40 ss M.) respiciunt Demosth. de falsa legat. 136 Appian. ciu.
3, 20. inter comicorum fr. anonyma (48) recepit Mein., cui ad-
sentitur propter metrum Maas cf. Ps.-Phocyl. 95 s 2 cf. He-
sych. s. ῥιπίζεται 3 κεί Emper. ἦν τύχη Kayser ἐντ' ἡχῶ
(-ῶν) uel ἐντείχῳ uel ἐντ' χώραι C ὦν τύχοι Emper. κεί . . . ἐν-
τύχοι praeferres, nisi sequeretur u. 4 πως ego p̄an C defend.
Kal. πρὸς Reiske B. ceteri. cf. Δ 424 (κύμα) κορύσσεται ad
πνεῦμα cf. Aesch. Pers. 111 Prom. 1047 ταχὺ εἰ. Jacobs
4 ἀντίος . . . τῶν πολιτέων εἰ. B. 30 Solonis aduersarios loqui
coniecit Cr. l. c. 31 Soloni tribuit Cr. 32 ἄλλος που Paroem.
C 33 K 68 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον
Pind. Ol. 7, 23 τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὐχονται Is. 3, 17
ματρόθε Λαβδακίδαϊσιν σὺννομοὶ πορδικίδαϊ C em. B.

B. IAMBI CLAUDI

ΙΠΠΩΝΑΞ

IAMBΩN A

ΚΑΤΑ ΒΟΥΠΑΛΟΥ

1. (13) 'Ακούσατ' ('Ιππώνακτος·) οὐ γὰρ ἄλλ' (ἦκω) p. 3 Kn.

*

ὦ Κλαζομένιοι, Βούπαλος κατέκτεινεν p. 3 Kn.

1 IVBA ap. SACERDOT. gramm. VI 522, 15 *Hipponactium Ananimum clodium trimetrum iambicum acatalectum fit hoc modo, cum nouissimus pes disyllabus a longa incipiat, cum deberet a breui, . . . ut est exemplum hoc: [1. 2] IVBA ap. RVFIN. de metr. Terent. gramm. VI 562, 20 nam quod sexto loco, qui locus par est, non iambus, sed spondeus uel trochaeus accipitur et a longa syllaba incipit, clodium carmen facit et choliambus nominatur, ut est: [2. 1] 1 ΗΕΡΗΑΕΣΤ. 5 (π. ιαμβικοῦ), 4 p. 17 C. τὸ δὲ χωλὸν οὐ δέχεται τοὺς παραλήγοντας τρισυλλάβους πόδας, οὔτε δάκτυλον οὔτε τρίβραχυν οὔτε ἀνάπαιστον, ἀλλὰ μάλιστα*

de Hipponactis corporis figura et uiribus cf. Metrodor. Sceps. apud Athen. 12, 552^{cd}, de metro choliambico cf. Wil. Versk. p. 296 A. Klotz Gl. 3, 236 ss Bill. Beitr. zur lex Porsoniana Emsdetten 1932 p. 45 ss, in uniuersum u. Friedr. Jung Hipponax rediuuius diss. Giss. Bonnae 1929 (cf. Kal. PhW. 1930, 737 Knox Gn. 1930, 321 ss, LCB. 1930, 841) Schmid-Stählin I, 1, 399 ss Geffck. GGrL. I 95 s Anm. 99 s Be. Griech. Dicht. 118 ss

1 ad titulum cf. fr. 4 s, ad rem Herond. somn. 59. 75, Cr. in Herondae ed.⁵ (1914) p. 77 Hor. iamb. 6, 14 Lucian. Pseudolog. 1, 2. contra Scholiastae Aristophanei auctoritatem, quem secuti sunt O. Schn. (Callim. fr. 92) alii et homines docti huius aetatis uelut A. D. Knox The Greek choliambic poets (London 1929) et R. Pfeiffer Gn. 2, 309 Phil. 88 (1933) p. 268 s, nullus dubito quin Scholiasta ille errare potuerit sicut Etymologicorum auctores ad fr. 62 D. et 174 B.⁴, Callimachi et Archilochi poetarum iambicorum nomina inter se confundentes, a quo errore se abstinuisse non uidetur Iulianus imperator quoque. primus igitur poetae

2. (3. 68^A) Κοραζικὸν μὲν ἡμφιεσμένη λῶπος,

43 Kn.

μὲν ἱαμβον, ὅτε καὶ εὐπρεπὲς ἔτιν· [1], ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ σπον-
 δεῖον, ὅτε καὶ τραχύτερον γίνεται· [63] cf. SCHOL. Herphaest.
 p. 269, 8 C. τὸ δὲ χωλὸν (ιαμβικὸν) τὴν μὲν κατακλείδα σπον-
 δειακὴν ἀπαιτεῖ ἢ τροχαϊκὴν πάντως, τὸν δὲ παραλήγοντα πόδα
 οὐ μόνον δικύλλαβον, ἀλλὰ καὶ ἱαμβον πάντως ἢ σπονδεῖον. ἱαμ-
 βον μὲν ὡς τόδε· [1], σπονδεῖον δὲ ὡς τοῦτο· [63] *INBA* ap.
 SACERDOT. gramm. VI 519, 25 *exemplum clodi Hipponactii hoc*
est: [1] 1 imitati sunt Phoenix Colophonius, qui poeta plus
 duobus decenniis Callimacho superior Ninum regem loquentem
 inducit (fr. 3, 13 ss) ἄκουσον... οὐ γὰρ ἀλλὰ κηρύσσω, qui-
 bus uocibus rex interiecit loco ὦ Κλαζομένιοι Hipponactis Hip-
 ponactea quasi ethnica (fr. 2) Κοραζός, Cινδός praeter Ἀ-
 κύριον et Μῆδον ab ipso regnatos, et Hermia Curitus 1, 1 Ἀκού-
 σατ', ὦ Cτοιάκεc ab hoc uersu incipere uoluit Iamborum
 librum Callimachus non immemor argumenti iambi Hipponactei
 de pugna Bupalaea: CALLIM. iamb. 1, 1 ss (PAP. Oxyrhynch. VII
 1011, 92 ss) Ἀκούσαθ' — ἦκω ἐκ τῶν ὄκου βούν κολλύ[βου
 π]ιπρήσκουσιν, φέρων ἱαμβον οὐ μάχην [ἀεῖδ]οντα [τὴν Βο]υ-
 π[άλ]ειον cf. Julian. epist. 10^d (II 13 Bid.-Cum.) προσθεῖς τοὺς
 ἱάμβους οὐ μάχην ἀεῖδοντας τὴν Βουπάλ(ε)ιον κατὰ τὸν Κυρη-
 ναῖον ποιητὴν SCHOL. Ar. nub. 232 'οὐ γὰρ ἀλλ'' ἀντὶ τοῦ 'καὶ
 γάρ', Ἀττικῶc. Καλλίμαχος· [1], ἀντὶ τοῦ 'καὶ γάρ ἦκω'.
 sim. SCHOL. Ar. ran. 58 'οὐ γὰρ ἀλλὰ' ἀντὶ τοῦ 'καὶ γάρ'.
 Καλλίμαχος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἦκω (fr. 92 Schn.) addas quo-
 que CALLIM. Διηγῆσεις (in PAP. Vniuersit. Mediolan. 1934) 6, 1
 p. 41 uide an cautius iudicauerit Friedl., cui e Phoenicis
 cum Callimacho concentu sequi uidetur, ut Hipponax dixerit
 ἀκούσατε et οὐ γὰρ ἀλλὰ cum uerbo primae personae
 2 HESYCH. Βούπαλον· μέγα. καὶ ὄνομα 2 1 TZETZ. chil. 10,
 377 περὶ τῶν Μιλησίων μὲν ἔφαν πολλοὶ ἐρίων, περὶ ἐρίων
 (εἰρίων Paris. AB) Κοραζῶν ἐν πρώτῳ δὲ ἱάμβῳ Ἰπ-
 πῶναξ οὕτως εἶρηκε μέτρῳ χωλῶν ἱάμβων· [1]. τοὺς Κο-
 ραζοὺς δὲ καὶ Cινδοὺς ἔθνη τυγχάνειν νόει HESYCH. Κοραζοί·

Ephesii imitatus est et detorsit fr. 1 et 2 Phoenix Colophonius,
 initium u. 1 sumpsit sibi Hermia Curitus, cum Cyrenensis poeta
 integrum recipere potuerit u. 1, id quod nunc statuere uelim
 de uersu 3 epodi Callimachei nuper reperti (cf. Pfeiffer Phil.
 88 p. 266), qui uersus Archilocho datur in Et. Magn. 32, 26
 (fr. 91 D.). nam ne οὐ γὰρ ἀλλ' quidem = καὶ γὰρ linguae
 Atticae proprium esse sequitur ex Hippocr. π. ἀνατομ. ἐργαλ. 69
 οὐ γὰρ ἀλλ' ἐπὶ τὸ προμηθέστερον ἔδοξέ τι ποιεῖν 2 de Bu-
 palo, Archermi filio, artifice cf. fr. 10 B.⁴ Suid. s. Ἰππ. Plin. nat.
 36, 11, quibus diffidit Be. ap. Gercke-Norden I 1² 144 κατεῖνε
 uel καθῖνε Sacerd. C, unde Βούπαλός <τε> κ² Ἀθηναίῳ ci. B.

- <γυμνή δέ> πρὸς τὸ Cινδικὸν διάσφαγμα 34 Kn
 2 A. (68^B) ὁ _ ὁ _ ὁ χηπίης ὑπόσφαγμα 35 Kn.
 3. (15) πᾶσαν, τέαρ' <ὄ>δευε τὴν ἐπὶ Cμύρνης· 54 Kn.
 ἴθι διὰ Λυδῶν παρὰ τὸν Ἀττάλεω τύμβον
 καὶ κῆμα Γύγω καὶ Μεγάστρου<ος> κτήλην
 καὶ μνήματ' Ἄτυος Ἀττάλυδα πάλμυδος,
 5 πρὸς ἥλιον δύνοντα γαστέρα τρέψας.

Cκυθῶν γένος καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον cf. Steph. Byz. s. Κορ.
 2 SCHOL. Apoll. Rhod. 4, 321 καὶ Ἴππῶναξ δὲ μνημονεύει (τῶν
 Cίνδων)· [2] HESYCH. Cινδικὸν διάσφαγμα· τὸ τῆς γυναι-
 κός STEPH. BYZ. s. u. Cίνδοι· . . . λέγεται καὶ τὸ γυναικεῖον
 αἰδοῖον [Cινδικόν] 2 A ATHEN. 7, 324^a Ἴππῶνακτος ἐν
 τοῖς Ἰάμβοις εἰπόντος· [1] οἱ ἐξηγητάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς
 κηπίας μέλαν. ἐστὶ δὲ τὸ ὑπόσφαγμα, ὡς Ἐρασίστρατος φησὶν ἐν
 Ὀψαρτυτικῶι, ὑπότριμμα 3 TZETZ. in ANECD. Ox. ed. Cram.
 3, 310, 17 στίχοι Ἴππῶνακτος τρικυλλάβους ἔχοντες τοὺς παρα-
 λήγοντας πόδας· [fr. 36], καί· [1—5], καί· [fr. 56] 3 SCHOL.
 Nicandr. Theriac. 633 ἦτοι Γύγου τοῦ βασιλέως κῆμα (γύγου
 δὲ κῆμα τοῦ ἐκεῖ βασιλεύσαντος Ald.), ὡς φησὶν Ἴππῶναξ ἐν
 τῷ πρώτῳ τῶν Λυδίας (Λ., glossema aduerbii ἐκεῖ, del.
 Mein.) Ἰάμβων 4 HESYCH. μυττάλυτα· μεγάλου HESYCH.

2 u. 2 expleto 1 et 2 conglutinavit Cr. fr. huc traieci Phoeni-
 cem secutus (fr. 3, 14 s), etiamsi Aretae deliciis infra describen-
 dis magis aptum foret 2 πρὸς τὸ C πρώτῳ ci. Mein. hoc
 scholiastae tribuens. probat Kn. 3 1 πᾶσαν C πάλιν ci. Mein.,
 quod dedit Tzetzae τέαρε [. . .] δεύειε cod. A τε αρεδεύει alii
 em. Schnw. cf. Hesych. τεωρεῖς· δραπέται. κακοῦργοι. ληισταί
 et τέωρος· κυκοφάντης καὶ τὰ ὅμοια (B.) <ὄδον> τεωρεύεσκε
 lusit Kn. 2 ἴθι ci. Kn. παρ ci. Kn. Attales, Sadyattis Ly-
 dorum regis filius, frater Alyattis, ut testatur Nicol. Damasc. fr. 63
 (FHG II a 360 J.) Ἄλυάττειω Schnw. < > suppl. Schnw. ad
 rem cf. Athen. 13, 573^{a b} in μεγαστρου latere μεγίστου glossema
 (u. Hesych.) traiectum et delendum et Ἄρδυος ci. Kn. (καὶ c. Γ.
 καὶ <παρ> Ἄρδυος ct.) 4 μῆματ' ὠτος C corr. Schnw. μνήμα
 τ' Ἄτυος i. τὸ Ἄτυος Cr. fort. recte: dubitat Kn. propter Herod.
 1, 34 μυτάλιδι C Ἀττάλυδα B. ex Steph. Byz. s. u. Ἀττάλ. (cf.
 Herodian. π. καθολ. προσωιδ. I 379, 27 L.) ἄν μυττάλυτα? idem
 B. ex Hesych. et Kn. Herodian. II 707, 10 L. (ap. Choerob.) τὸ
 γὰρ πάλμυδος . . . παρὰ Αἰσχύλῳ [fr. 437 N.²] ἡμάρτηται πάλ-
 μυδος sive πάλμυ ci. Kn. ex Hesych. (u. supra) ad π. cf. Tzetz.
 chil. 5, 455 τοῖς δὲ Λυδοῖς . . . πρὶν πάλμυς βασιλεὺς ὁ κύμπας
 ἐκαλεῖτο et fr. 4. 34 s 41 5 δύνονται cod. A <c>τρέψας Kn.

4. (1) ἔβωσε Μαίης παῖδα, Κυλλήνης πάλμυν· 44 Kn.

*

Ἐρμῆ κυνάγχα, Μηιονιστὶ Κανδαῦλα,
φωρῶν ἑταῖρε, δεῦρό μοι σκαπαρδεῦσαι. 45 Kn.

5. (2) Κίκων δ' ὁ πανδήλητος, ἄμμορος καύηξ,
τοιόνδε δάφνης κλάδον ἔχων. — — — 46 Kn.

SCHOL. 4, 1 Κυκλήσιον βασιλέα SCHOL. (Gloss.) 4, 3 σκαπαρ-
δεῦσαι sscr. συμμαχῆσαι. sed u. infra Hesych. 5, 1 (ad Tzetz.¹)
Κίκων ὄνομα μάντεως καύης· λάρος (cf. Herodian. II 533, 12 L.)

παλμυός· βασιλεύς· πατήρ· οἱ δὲ πάλμυς 4 SCHOL. Lycophr.
219 Μαίας δὲ καὶ Διὸς Ἐρμῆς, ὡς Ὀρφεύς φησιν ἐν τῇ ἀρχῇ
τῶν Λιθικῶν [1s] . . . καὶ ὁ Ἴππῶναξ ἐν τῷ κατὰ Βου-
πάλου πρώτῳ ἰάμβῳ [1] idem fere TZETZ. ad. l. 1 HE-
SYCH. et Suid. ἔβωσεν· ἐκάλεσεν· ἔκραξεν 2. 3 TZETZ. in
Anecd. Ox. ed. Cram. 3, 351, 7 (Pressel in ed. Tzetz. epist. p. 98)
τὸ δὲ Κανδαύλης Λυδικῶς τὸν σκυλλοπνίκτην λέγει, ὡς περ Ἴπ-
πῶναξ δείκνυσι γράφων ἰάμβῳ πρώτῳ [2. 3] cf. TZETZ.
in Π. p. 843 B. [ὅ]τι δὲ κύων ὁ Ἄργος, καὶ Ἴ[ππῶν]άξ φησιν·
[2] 2 HESYCH. κυνάγχη . . . κύναγχα ἀντὶ τοῦ κλέπτα et
Κανδαύλας· Ἐρμῆς ἢ Ἡρακλῆς 3 HESYCH. σκαπερδεῦ-
σαι· λοιδορῆσαι et σκαρπαδεῦσαι· κρίναι et σκαπαρδεῦσαι·
μαντεύσασθαι 5 TZETZ.¹ exeg. Π. 14 p. 792 B. ἦν δάφνην οἱ
ἱερεῖς τοῦ Ἥλιου ἦτοι μάντεϊς καὶ μάγοι, οἷος ἦν καὶ ὁ Χρύσης,
στεφανούμενοι ἐπορεύοντο, καθὼς δηλοῖ καὶ Ἴππῶναξ ἐν τῷ
κατὰ Βουπάλου ἰάμβῳ [1] τοιόνδε τι δάφνας κατ-
έχων TZETZ.² in Lycophr. 424/5 καύης (καύηξ u. l.) δὲ ὁ λάρος
κατὰ Αἰνιάνας, ὡς φησι καὶ Ἴππῶναξ [1] ³ ibid. 741 οὗτος
μὲν καύηξ φησίν, ὁ δὲ Ἴππῶναξ καύης λέγων οὕτως [1].
καύης δ' ὁ λάρος κατ' Αἰνιάνας ἐστίν (ET. MAGN. 493, 48) 1. 2 HE-
SYCH. Κίκων· ὁ Κίκων Ἀμυθάονος ἦν οὐδὲν αἴσιον προ-

4 tres uersus coniunxit Schnw. cf. Anan. 4 1 ἐβόησε C em.
Schnw. ex Hesych. et Suid. κυλκίης uel κυκλίης Tzetz. u. l.
Κύλλιον ci. Maas Metr. p. 37 ex Steph. Byz. s. u. Κυλλήνη βα-
σιλέα in schol. om. Io. Tzetz. 2 cf. Tzetz. chil. 6, 481 ss et
Solmsen ZvSpr. 45 (1913) 97s et cum Fr. Specht Sittig ibid. 52
(1924), 204 3 δεῦρό τί μοι C em. B. 5 1 πανδάλητος,
-δαληκτος, -δαυληκτος C em. Wel. καύης C at κήξ, κήυξ, καύαξ
auis marina uoracissima 'an latet καύης Lydorum = ἱερεῦς?'
Jung (qui p. 47³ contulit Americ. Journ. of Arch. 17 [1913] 392)
2 τι deleto κατ- in κλάδον mutauit B. cf. Eur. Ion. 80³ δάφνης κλά-
δοισιν 2s τοιόνδε <μο>ι κατ<εἶπε, κρήτ'> ἔχων <δαῦλον>

οὐδέν αἴσιον προθεσπίζων

6. (4) πόλιν καθαίρειν καὶ κράδησι βάλλεσθαι 47 Kn.
 7. (5) βάλλοντες ἐν λειμῶνι καὶ ραπίζοντες 48 Kn.
 κράδησι καὶ σκίλλησιν ὡςπερ φαρμακόν
 8. (6) δεῖ δ' αὐτὸν ἐς φαρμακὸν ἐκποιήσασθαι. 49 Kn.
 9. (7) κάφῃ παρέξειν ἰσχάδας τε καὶ μάζαν 50 Kn.
 καὶ τυρόν, οἷον ἐσθίουσι φαρμακοί.

SCHOL. 6 κράδησι sser. cukaic

θεσπίζων 2 HESYCH. καύαξ· λάρος 6—11 TZETZ. chil. 5, 726 ὁ φαρμακὸς τὸ κάθαρμα τοιοῦτον ἦν τὸ πάλαι. ἂν συμφορὰ κατέλαβε πόλιν θεομηνία, εἴτ' οὖν λιμὸς εἶτε καὶ βλάβος ἄλλο, τῶν πάντων ἀμορφότερον ἦγον ὡς πρὸς θυσίαν εἰς καθαρμὸν καὶ φάρμακον πόλεως τῆς νοσοῦσης. εἰς τόπον δὲ τὸν πρόσφορον στήσαντες τὴν θυσίαν τυρόν τε δόντες τῇ χειρὶ καὶ μάζαν (μάζας Par. A) καὶ ἰσχάδας, ἐπτάκις τε (γὰρ Par. B al) ραπίσαντες ἐκείνον εἰς τὸ πέος σκίλλαις, cukaic ἀγρίαις τε καὶ ἄλλοις τῶν ἀγρίων τέλος πυρὶ κατέκαιον ἐν ξύλοις τοῖς ἀγρίοις καὶ τὸν σποδὸν εἰς θάλασσαν ἔρραινον εἰς ἀνέμους εἰς (sic Par. AB) καθαρμὸν τῆς πόλεως, ὡς ἔφην, τῆς νοσοῦσης. ὁ δὲ Ἴππῶναξ ἄριστα κύμπαν τὸ ἔθος λέγει [fr. 6]· καὶ ἀλλαχοῦ δὲ πού φησι πρώτῳ ἰάμβωι (φησιν ἐν τῷ αὐτῷ ἰάμβωι cod. Paris. ap. Pressel Tzetz. epist. p. 116) γράφων [fr. 7]. καὶ πάλιν ἄλλοις τόποις δὲ ταῦτά φησι κατ' ἔπος· [fr. 8. 9. 10]· καὶ ἀλλαχοῦ δὲ πού φησιν ἐν τῷ αὐτῷ ἰάμβωι· [fr. 11] 6 HESYCH. κράδη· cukaic. κλάδος 9 2 HESYCH. φαρμακοί· καθαρτή-

δάφν<η>σ<ιν>, οὐδέν <δ'> αἴσιον πρ. lusit Kn. 3 Hipponacti dedit Kn., qui pergīt παῖς Ὀμυθέωνος 6 cf. Hesych. s. κραδη-
 κίτης· φαρμακός, ὁ ταῖς κράδαις βαλλόμενος et s. κραδῆς νόμος·
 νόμον τινὰ ἐπαυλοῦσι τοῖς ἐκπεμπομένοις φαρμακοῖς κράδαις καὶ
 θρίοις ἐπιρραβδιζόμενοις (Hippon. fr 96 B.⁴ Plut. mus. 8 p. 1133 s)
 βάλλεσθαι 6 φαρμάσσειν εἰ. Kn. 7 huius fr. memor erat Iu-
 lian. or. 7, 209^d (Wil.¹) 2 ὡςτε Kn. de φαρμακός et φάρμακον
 cf. fr. 11, 2 Phot. 640, 8 Eust. in Od. 1935, 15 8 quasi gente
 expulsum. cf. Isae. 7, 23 Θρασύβουλος ἐκποίητος εἰς τὸν οἶκον
 τὸν Ἴππολοχίδου γέγονε ἐκπ. in dubium uocauit Kn. 9 1 κα-
 φῆ 6 in marg. ἀφή καὶ ἄρμα καὶ τὰ λοιπὰ οἱ Ἴωνες ψιλοῦσιν,
 unde Schnw. contulit Hesych. ἀφή· αἰσθησις χειρῶν et interpre-
 tatus est Tzetzen secutus καὶ χειρὶ (κάφῃ) κάφῃ Cr. πιέζειν εἰ.

10. (8) πάλαι γὰρ αὐτοὺς προσδέχονται χάσκοντες 51 Kn.
κράδας ἔχοντας, ὡς ἔχουσι φαρμακοὺς
11. (9) λιμῶι γένηται ξηρός, ἐν δὲ τῶι θυμῶι 52 Kn.
φαρμακὸς ἀχθεὶς ἐπτάκις ῥαπιδεύει.
12. (33) τίς ὀμφαλητόμος σε τὸν διοπλήγη 1 Kn.
ἔψησε, κάπελουμεν ἀσκαρίζοντα;
13. (11) ὡς οἱ μὲν ἀγεί Βουπάλωι κατηρῶντο. p. 3 Kn.
- 14 a. δοκέων ἐκείνον τῆι βακτηρίαι κόψαι 2 Kn.
- *
- b. ἡμίεκτον αἰτεῖ· τοῦ φάλεω κολάψαιε<ν> 3 Kn.

SCHOL. 11, 1 (cod. A) θυμός· τὸ ἄρρεν αἰδοῖον

ριοι, περικαθαίροντες τὰς πόλεις, ἀνὴρ καὶ γυνή 12 ET. VAT.
ed. Reitz. Ind. lect. Rostoch. 1890/91 p. 7 [1. 2] ET. MAGN. 154,
27 ἀσκαρίζειν· σημαίνει τὸ κινεῖσθαι. σκαίρω· σκαρίζω καὶ ἀσκα-
ρίζω. add. cod. V: Ἰππῶναξ· [2] 1 HESYCH. ὀμφαλητό-
μος· μαῖα et διοπλήγητα (-ηκταν?)· ἰσχυροπλήκτην 2 num
cf. HESYCH. ἔψισεν· ἐψώμισεν? 13 SCHOL. Lycophr. 436 ὅτι δὲ
ἀγῆς ὁ μυσαρός, ἐξ οὗ λέγεται καὶ ἄγιος ὁ μυσαρός, Ἰππῶνάξ
φησιν· [1] TZETZ. chil. 13, 321 ὅτι δ' ἀγῆς ὁ μυσαρός, Ἰππῶναξ
οὕτω γράφει· [1] 14 CHOROBOSC. π. κοινῆς συλλαβῆς 1, 7
p. 199, 12 C. περὶ δὲ τῶν ἀφῶνων ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἀσθενέστερά
εἶσι μᾶλλον τῶν ἄλλων στοιχείων καὶ εὐρέθη ποιοῦντα σπανίως

Kn. 10 1 προσδοκεῦσι εἰ. Kn. ad χ. cf. Sol. 1, 36 χασκεῦν-
τες Herond. 4, 42 2 cf. Hesych. s. κράδη ad fr. 6 ἔχο<ντες
...>|<... ἔχο>ντας... φαρμακοί Kn. ἄγουσι Sitz. (cf. fr. 11, 2)
φαρμακοῖς ☉ φαρμακοί Wel. φαρμακοὺς... Hi. Jb. 1888, 164s
11 1 γένοιτο Mein. Cr. ad θυμῶι cf. Herodian. I 169, 12 L. θύ-
μος δὲ τὸ μόριον ἢ ἡ βοτάνη 2 ὁ φαρμακὸς ☉ em. Kiessling
et Blomfield adde Antiatticist. in Bekk. Anecd. 1, 82, 13 ἀν-
δριάντα τὸν λίθινον ἔφη Ἰππῶναξ Βούπαλον <τὸν> ἀγαλ-
ματοποιόν (fr. 10 B.⁴ 10^B Kn.) 12 1 ὀμφαλιτ- ☉ cf. Hippocr.
mul. 1, 46 Sophr. Hippocr. al. ὀμφαλατόμος ☉ 414 ὑπὸ πλη-
γῆς... Διός (de fulmine). cf. Soph. Ai. 137 et Herodian. I 46, 3ss
II 740, 37ss L. 2 de ἀσκ. cf. Hippocr. nat. puer. 30 Cratin.
fr. 26 13 cf. Kn. p. 3s 14 cf. fr. 70 a ἐκτεῖνον cod. U
ἰκτῖνον (υ - υ) et βακτ- (υ) Maas Metr. p. 37 an -ρίηι? cf. He-
ron. 8, 59s μή σε... τῆι βακτηρίαι κόψω b κολάψαι με (et
αἰτεῖ;) siue κολάψασα (et αἰτεῖ) εἰ. Kn. κολάψειεν (et αἰτεῖ;)

BT Anthologia lyr. I. 3 [1036a]

14 A. ἡῦδα δὲ λυδίζουσα· 'βάσκ[ι κόρλαζε] 92 Kn. p. 65 Kn.
 πυγιστὶ τὸν πυγεῶνα παρ[πάγῳ βῦσον].
 [κ]αί μοι τὸν ὄρχιν τῆ<ι> σφαλ[-υ--υ]
 [κ]ράδη<ι> συνηλοίησεν ὡσπ[ερ φαρμακῶι]
 5 [έ]ν τοῖς διοζίοισιν ἐμπεδ[ωθέντι].
 καὶ δὴ δυοῖσιν ἐν πόνοισ[ι κάμνονται]
 ἢ τε κράδη με τοῦτέρωθ[εν ἔκνιζεν]
 ἄνωθεν ἐμπίπτουσα· κ[ὼ σφαλ--υ]
 πα[ρα]ψιδάζων βολβίτῳ [υ--υ].
 10 ὡζεν δὲ λαύρη· κἀνθαρο[ι δὲ --υ]
 ἦλθον κατ' ὄσμην πλεῦν[εσ ἢ θέρευσ μυῖαι],

κοινήν ἐν αὐτοῖς τὸ 'πτ' καὶ τὸ 'κτ', οἷον παρὰ τῷ ποιητῇ·
 [δ 229] . . . καὶ πάλιν παρὰ Ἰππώνακτι ἐν τετάρτῳ ποδὶ ἰάμ-
 βου· [1] . . . καὶ πάλιν παρὰ τῷ αὐτῷ· [2] 14 A PAP.
 Oxyrh. 1089 saec. II p. Chr. ed. Pap. Greci e Lat. vol. IX p. 136
 tab. V et G. Coppola RivFil. N. S. 6 (1928) p. 500 ss 7 (1929) p. 85 ss
 cf. G. Pasquali Stud. It. 6 (1928) 301 ss A. Vogliano Gn. 1928
 p. 455 A. D. Knox The Greek choliambic poets London 1929
 p. 62 s 65 Br. Lavagnini Annal. delle Univers. Toscane N. S. 15
 (1929) fasc. 1. nr. 7 R. Latte H. 64 (1929) 385 ss Fr. Jung Hip-
 ponax rediuius Diss. Giss. Bonn. 1929 p. 75 A. Körte Arch. f.
 Pap.-F. 10, 44 s Kal. PhW. 1930, 657 1 HESYCH. βάσκε πικρο-

Sitz. 14 A caue dubitaueris de Hipponacte iambi auctore,
 qui Areten (cf. fr. 15. 17. 21 s 20. 23) et Bupalum loquentem
 hanc et laborantem, illum tortum et patientem inducit; egregie
 Encolpi Petroniani (138) in Circes concubitu fata contulit Latte
 1 ex Hesych. suppl. Vogliano Lobel βάσκ[ε, νῦν θᾶσσον] priores
 2 suppl. Latte ex Hesych. πάρπαγος· ὁ ἄνω τῆς θύρας μάνδαλος
 et παράπαγος· μάνδαλος θύρας 3 σφαλ[ε Knox in σφαλ[adiec-
 tium compositum latere, cuius pars prior ad uerbum ap. Hesych.
 σφαλᾶσσειν· τέμνειν. κεντεῖν spectat, censet Latte 3 s cf. fr. 6 s
 4 [κ]ράδησιν ἠλοίησεν ci. Lav. ad συνηλ. cf. Herond. 2, 34. 51
 ὡσ<τε> Knox Lobel. sed cf. 39, 4. 55, 1 expleuit Coppola 5 in.
]ποις Coppola, unde [τύ]ποις Latte [θρί]οισ[ιν] ὀ[ξ]ίοισιν Lav.
 cf. διοζος 5 ex. suppl. Knox: ἐμπεδέ[ωσ, ράγδην] Latte 6 cf.
 47, 1 τριοῖσι ^δκαίνῃ pap. 6 s suppleuerunt Coppola Latte
 8 ἐμπεῖπτουσα (ε del.) pap. κ[ὼ Knox κ[ἄ]νωθεν ὁ πρῶκτος (κυ-
 κόσ, ὄρσος) Latte 9 Hes. ψιάζει· ψακάζει quoque contulit
 Latte βολβίτῳ [μ' ἀπέπνιγεν] Latte 10 ad λ. cf. Sotad. 2
 expl. Lobel κἀνθάρου μακρήν, ὡστέ] Latte 11 s expl. Lav.

τῶν οἱ μὲν ἐμπίπτοντε[ς - υ - - υ]
κατέβαλον, οἱ δὲ τοὺς ὁδόν[τας ὤξυνον],
οἱ δ' ἐμπερόντες τὰς θύρα[ς κατήραξαν]
15 τοῦ Πυγέλης [- υ - υ - - υ]
[.]κυσσον οἰά [περ π]αροιμο[- - υ]
[.]ῶδην μ[.....]
[.....]δη[.....]

15. (14) τούτοις θήπων τοὺς Ἐρυθραίων παῖδας, 53 Kn.
†οὗς φησι μητροκοίτας Βούπαλος σὺν Ἀρήτη
κνίζων φελίζων τὸν δυώνυμον <κέ>ρ<κ>ον.

16. (38) ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ 4 Kn.

λέα (i. βάσκι ἐκρολέαζε?)· πλησίον ἔξεθόαζε. Λυδικτί et βασι
Ζακρολέα (i. βάσκι κρολέαζε)· θάσσον ἔρχου· Λυδικτί et κρο-
λίαζε· πλησίαζε θάττον et βασαγίκορος (i. βασγικόρος)· ὁ
θάσσον συνουσιάζων· παρὰ Ἰππώννακτι [fr. 107 B. 4] et βάσκε·
πορεύου (ex Homeri βάσκ' ἴθι) 15 SCHOL. TZETZ. ad Postho-
mer. 687 θήπον· ἐθαύμαζον. τὸ θέμα θήπω. καὶ Ἰππώνναξ·
[1—3]. cf. ten Brink Phil. 6, 40 s 1 HESYCH. θήπων· ἔξαπα-
τῶν. κολακεύων. θαυμάζων 3 HESYCH. ἐλλίζων· τίλλων et
κέρκος· . . . καὶ ἀνδρεῖον αἰδοῖον 16. 17 ATHEN. 11, 495^{cd}
πέλλα ἀγγεῖον σκυφοειδὲς πυθμένα ἔχον πλατύτερον, εἰς δ' ἡμελ-
γον τὸ γάλα. . . . τοῦτο δὲ Ἰππώνναξ λέγει πελλίδα· [fr. 16],
δῆλον οἶμαι ποιῶν, ὅτι ποτήριον μὲν οὐκ ἦν, δι' ἀπορίαν δὲ
κύλικος ἐχρῶντο τῇ πελλίδι. καὶ πάλιν· [fr. 17] secuntur Phoenic.

Coppola ex Callim. iamb. 97 s Pf. (cf. Pap. Grec. e Lat. vol.
IX 1094 b 15 s p. 160 s 163) πλεὺν[εσ ἀνδρες ἢ μυῖαι] Latte
13 suppl. Coppola Knox: siue ἔπριον (Lav.) 14 (iuxta legitur
Θ = 800?) cf. fr. 16 ὁ παῖς γὰρ ἐμπερῶν κατήραξε (κύλικα) τάθυ-
ρά[γματ' ἔγραινον] expleuit Lobel (siue ἔχναυον) Hesych. θυ-
ράγματα· ἀφοδεύματα contulit Knox 15 de Πύγελα, Ioniae
oppido, cf. Xen. Hell. 1, 2, 2 Strab. 14, 1, 20 p. 639 16 cf. He-
sych. πάροιμος· γείτων et παρ' οἶμον· παρὰ τὴν ὁδόν 15 1 θη-
πέων B. Kn. cf. Hesych. θηπητής· ἀπατεῶν et θήπει· ψεύδεται
Erythraeum ap. Herond. 6, 58 contulit Jung l. c. p. 38 s 2 οὗς
φησι C τοὺς ten Brink φῆ (= ὤς) ci. B. φησι, quod Tzetzae
tribuit, del. Kal. 3 κνίζων Pap. om. codic. Brit. καὶ φελίζων C
καὶ del. edit. καὶ δρυφελίζων B. (κνίζων ut glossemate omisso)
καὶ κυφελίζων siue ἐκυφελίζε ci. Kn. ἄρτον C em. Hoffmann
ex Herond. Ζηλότ. 45 τὴν ἀνώνυμον κέρκον et Ps.-Scythia. 4, 1,
dubitatur Sitz. (PhW. 1926, 1043) <χό>ρτον Kn. 16 1 αὐτοῖς

κύλιξ· ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξε.

17. (39) ἐκ δὲ τῆς πέλλης 5 Kn.
ἔπινον ἄλλοτ' αὐτός, ἄλλοτ' Ἀρήτη
προύπινεν.
18. (40) σπονδῆι τε καὶ σπλάγχνοισιν ἀγρίας χοίρου 6 Kn.
19. (41) βακκάρι δὲ τὰς ῥίνας 7 Kn.
ἤλειφον. ἔστι δ' οἷά περ κρόκος —
20. (12) τί τῶι τάλαντι Βουπάλῳ συνώικησας; 8 Kn.
21. (63) — ἐγὼ δὲ δεξιῶι παρ' Ἀρήτην 9 Kn.
κνεφαῖος ἐλθὼν ῥωιδιῶι κατηυλίσθη.
22. κύψασα γὰρ μοι πρὸς τὸ λύχνον Ἀρήτη 10 Kn.

fr. 5 et 6 16 1 HESYCH. πελλίς· λεκάνη 18 ATHEN. 9, 375^c
χοῖρον δ' οἱ Ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν, ὡς Ἴππῶναξ· [1] u.
infra ad l. 19 ATHEN. 15, 690^a παρὰ πολλοῖς δὲ τῶν κωμωι-
διοποιῶν ὀνομάζεται τι μύρον βάκκαρις· οὐ μνημονεύει καὶ Ἴπ-
πῶναξ διὰ τούτων· [1. 2] 20 HERODIAN. π. παθῶν 437 II
301, 11 L. (ap. CHOEROBOSC. canon. gramm. graec. IV 1, 268, 30 Hilg.)
ὅτι δὲ καὶ τοῦ τάλας τάλαντος ἦν ἡ γενικὴ, δημοῖ ὁ Ἴππῶναξ
εἰπὼν· [1] 21 HERODIAN. π. μονήρουε λέξεωσ II 924, 14 L. λέ-
γεται δὲ (ἔρωιδιός) ἔσθ' ὅτε καὶ τρισυλλάβως, ὡσπερ καὶ τὸ παρ'
Ἴππῶνακτι· [1. 2] cf. π. καθ. προσ. I 116, 25 π. παθῶν II
171, 7 π. ὀρθογρ. 511, 28 L. ET. MAGN. 380, 40 λέγεται δὲ καὶ
ῥωιδιός παρὰ Ἴππῶνακτι· [2] 22 ET. VAT. ap. Reitz. Ind.

E 2 cf. fr. 40 17 2s ἔπινεν . . . Ἀρήτη siue Ἀρήτη πρού-
πινον ci. ten Brink Schnw. Kn. 18 ἐν σπονδῆι ℄ em. Dind.
ἐν <α'> ci. B. ἀγρίας ℄ em. B. adde Phot. 401, 9 πασπάλη
τὸ τυχόν (cf. Ar. uesp. 91), οἱ δὲ κέγχρον, οἱ δὲ τὰ κέγχρινα
ἄλευρα. Ἴππῶναξ πασπαληφάγον (sic Pors. πασπάλιν φα-
γῶν ℄) γρόμφιν. Eust. in Od. 1752, 12 Ἴππῶναξ δὲ γρόμφιν
λέγει εἴτε καθόλου πᾶσαν ὕν δηλῶν, εἴτε τὴν παλαιὰν τῆι ἡλικίαι
(fr. 69 B.⁴ 36 Kn.) Hesyeh. γρομφάς· ὅσ παλαιά. σκρόφα. ὁμοίως
καὶ ἡ γρόμφις 19 1 βακκάρει cod. A cf. Athen. l. c. Hesyeh.
βάκκαρις· μύρον Λύδιον 2 ἔσθ' οἷη A ἔστι δ' οἷη E em. B.
ἔστι—κρόκος Athenaeo dant Hecker Knox 20 συνοικήσας unus
21 cf. fr. choliamb. adesp. 3 cum adn. 1 παρὰ ῥητήρ ℄ em.
Schnw. 2 cf. Hesyeh. ῥωιδιόν· τὸν ἔρωιδιόν cf. fr. 69 22 cf.
fr. 77, 5 hoc fr. et quod praecedat coniunxit Cr. uetat Sitz. Jb.
1900 p. 102 propter nomen iteratum. sed cf. fr. 14, 1. 2. 34s 72s

23. (60) τὴν ῥίνα καὶ τὴν μύξαν ἐξαράσσα

55 Kn.

24 a. (16. 18. 17)

57 Kn.

Ἑρμῆ, φίλ' Ἑρμῆ, Μαιαδεῦ Κυλλην<α>ίε,
ἐπεύχομαί τοι, κάρτα γὰρ κακῶς ῥιγῶ.

*

δοῦς χλαῖναν Ἰππώνακτι καὶ κυπα<σ>κίσκον
καὶ σαμβαλίσκα κάσκερίσκα καὶ χρυσοῦ
5 στατήρας ἐξήκοντα τοῦτέρου τοίχου.

59 Kn.

Schol. (Gloss.) 24 a, 3 χλαῖναν· σφικτούριον (gloss.) κυ-
πακίσκον· ἐπιλωρικόν (gloss.) 5 τοῦ νερτέρου· ἰωνικῶς ἐτ
ἀντὶ τοῦ ἐτέρου (gloss.) τοίχου· μέρους (gloss.)

lect. Rostoch. 1891/2 p. 14 'λύχνος'· λέγεται ἀρσενικῶς καὶ οὐ-
δετέρως ὁ λύχνος καὶ τὸ λύχνον· Ἰππῶναξ [1]. cf ET. MAGN.
572, 19 λύχνος· ἀρσενικῶς· λέγεται καὶ τὸ λύχνον οὐδέτερον,
ὡς παρὰ Ἰππώνακτι [fr. 125 B. 4] 23 Tzetz. in ANECD. Ox.
ed. Cram. 3, 308, 20 τὸ μέτρον τὸ Δωρικὸν παρέλειψα λήθη.
δέχεται δὲ πλεῖον τῶν ἄλλων ἰαμβικῶν μέτρων· κατὰ τὴν β'
χώραν ἢ καὶ δ' ἢ ε' σπονδείον, σπανιάκις δὲ καὶ δάκτυλον ὡς
ἰσόχρονον τῷ σπονδείῳ· Δωρικὸν Ἰππώνακτος· καὶ τὴν
ρ. κτλ. 24 Schol. Lycorhr. 855 οὔτος 'ἀσκέρας' τὰ ὑπο-
δήματα κακῶς (οὐ καλῶς Tzetz.) λέγει· . . . ἀσκέραι δὲ κυρίως τὰ
ἐν τοῖς ποσὶ πιλία ἦτοι ἀρτάρια (ὀρτάρια Tzetz.) λέγονται· . . . ἀλλ'
ἄκουε, πῶς φησιν Ἰππώναξ, καὶ μάθε, ὅτι ἀσκέραι οὐ τὰ ὑποδή-
ματα, ἀλλὰ <τὰ> πιλία ἦτοι τὰ ἀρτάρια (ὀρτ- Tzetz.) λέγονται, ὡς καὶ
Ἰππώναξ [fr. 25] ἔγνωσ ὅτι διὰ τὸ εἰπεῖν δασείας τὰς ἀσκέρας
τὰ ἀρτάρια (ὀρτ- Tzetz.) φησιν; εἰ (ἢ χρ. Tzetz.) <δέ> χρεῖα σοὶ καὶ
ἐτέρας μαρτυρίας, ἄκουσον [a 1] καὶ μετὰ τινά φησιν [a 3—5]. ἔγνωσ

al. 23 cf. Herond. 7, 6 ss καὶ¹ del. Schnw. ad μύξαν cf.
Hesych. s. u. μύσπαν εἰ. Knox ex Hesych. μυσπή cf. μ 422
24 a 1 Ἑρμῆ¹ (sive εραῖς) Prisc.: ὦ Schol. ἐρ<έ>ω Knox μαιάδευ-
cos sim. et μαιάδος Schol. Ⓞ κυλλήνιε Ⓞ (unde Heliodori error, ne-
gant Klotz, Jung p. 57) em. Mein. Κυλλήνιε Wel. Knox ad latinum
Cylleneus. cf. 27, quem uersum huic uersui subiunxit Sitz. PhW.
1926, 1044 3 cf. Harpocr. 117, 8 κύπασσις . . . μέμνηται δ' αὐτοῦ
Ἰππώναξ τε καὶ Ἑκαταῖος ἐν Περιόδῳ Ἀσίας λέγων· Κίτσιοι
δὲ ἐσθῆτα φορέουσι κυπασσεῖς Περσικοῦς [fr. 284 Jac.] et Hesych.
s. κύπα(σ)κίς et Herond. 8, 31 de κυπ. cf. v. Blumenthal Hesych-
studien p. 27 ss 4 cf. κάμβαλα Aeolorum et Herond. 7, 60
ἀσκ. Herond. 2, 23 5 ἐνδοτέρου εἰ. Kn. nota prouerbium Ar-
gan. 536 μετακυλινδεῖν αὐτὸν ἀεὶ πρὸς τὸν εὔπράττοντα τοίχον

- 24 b. δὸς χλαῖναν Ἰππώνακτι· κάρτα γὰρ ῥιγῶ 56 Kn.
καὶ βαμβακύζω.
25. (19) ἔμοι γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε τὴν χλαῖναν 60 Kn.
δασειάν ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγευς,
οὔτ' ἀσκήρησι τοὺς πόδας δασειήσιν
ἔκρυσας, ὡς μοι μὴ χίμετλα ῥήγνυται.
26. (55^B) Ἐρμῆς δ' ἐς Ἰππώνακτος ἀκολουθήσας 73 Kn.
27. (21^A) 57 Kn.
ἔρέω γὰρ οὔτω· Κυλλήνιε Μαιιάδος Ἐρμῆ. . .

πάντως νῦν, ὅτι ἀσκέραι λέγονται τὰ ἀρτάρια (ὄρτ- Tzetz.)· ἰδοὺ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐνὶ στίχῳ περὶ ὑποδημάτων εἰπὼν καὶ περὶ ἀσκερῶν λέγει PRISC. metr. Ter. gramm. III 428, 26 *Hipponactem etiam ostendit Heliodorus iambos et choliambos confuse protulisse*: [a 1. 2] PLUT.¹ absurd. Stoic. opin. 6 p. 1058^d ὁ δ' ἐκ τῆς Στοᾶς βοῶν μέγα καὶ κεκραγῶς· 'ἐγὼ μόνος εἰμι βασιλεύς', 'ἐγὼ μόνος εἰμι πλούσιος' ὁράται πολλάκις ἐπ' ἀλλοτρίαις θύραις λέγων [b 1. 2] ² comm. not. adu. Stoic. 20 p. 1068^b οὗτος (Ἀνακρέων) οὐκ εἶχε χρεῖαν ὑποδοχῆς οὐδὲ χλαίνης ἐκείνος ὁ λέγων [b 1] ³ cupid. diuit. 2 p. 523° κάκεινος γὰρ ὁ λέγων [b 1], πλειόνων ἐπιφερομένων δυσανασχετεῖ καὶ διωθεῖται 25 cf. fr. 24 3 HESYCH. ἀσκέρα· εἶδος ὑποδήματος (HERODIAN. I 260, 6) 4 HESYCH. χίμετλον· τὸ ἐν χειμῶνι γενόμενον ἔλκος ὑπὸ ψύχους 26 ET. FLOR. 19 M. 'ἀκολουθήσας'· [1] ἐκτάσει τοῦ 'α.' οὔτως Ἡρωδιανός 27. 28 PRISC. metr. Ter. gramm. III 426, 10 K. *Heliodorus metricus ait*: Ἰππώναξ πολλὰ παρέβη τῶν ὠρικμένων (νενομισμένων Κνοχ) ἐν τοῖς ἰάμβοις . . . *Hipponax in primo* [fr. 27]. *iste enim uersus cum sit choliambus, in quarto loco et quinto habuit dactylos, cum in utroque debuerit a breui incipiens pes poni. in eodem* [fr. 28], *iste iambus habet in secundo loco spondeum et in <tertio et in?> quarto*

(cf. Eur. Alein. fr. 89 N.²) b e fragmento a uariatum esse sunt qui censeant (cf. Gerhard Phoinix p. 205, 1. 2), negant Be. et Sitz. PhW. 1926, 1043 1 γὰρ om. Plut.² 2 Hesych. βαμβαλύζει· τρέμει. τοὺς ὀδόντας συγκρούει. ῥιγοῖ σφόδρα, unde βαμβαλύζω Schnw. Kn. 25 1 an οὐδέ? τὰν liber unus τὴν Potter kw Schnw. B. τοι Καλ. μὴν siue οὐ <κο>τε Sitz. 3 οὐδ' Sitz. 4 μὴ μοι ℄ em. Sitz. Kn. Lycophr. 1290 χίμετλον ῥίγνυται libri duo, unde ῥήγνυται Cretes γίγνηται edit. ueter. γίνηται Kn. 26 Hipponacti recte uindicauit Mein. δὲ σιμώνακτος ℄ Kn. em. Lehrs. ἀκ- siue ὠκ- ci. Kn. 27 κυλλάνιε ℄ em. edit. cf. 24 a, 1

28. (21^B) τοὺς ἄνδρας τούτους ὀδυνή 'πιαλεῖ ριγηλ<ή>.
 29. (20) ἔμοι δὲ Πλοῦτος — ἔστι γὰρ λίην τυφλός — 61 Kn.
 ἐς τῶικί' ἐλθὼν οὐδάμ' εἶπεν· "Ἰππῶναξ,
 δίδωμί τοι μνᾶς ἀργύρου τριήκοντα
 καὶ πόλλ' ἔτ' ἄλλα·" τὰς φρένας γὰρ δεῖλαιος.
 30. (22^A) μακάριος ὅστις θηρεύει πρήσας — ∪ 11 Kn.
 31. (22^B) καίτοι γ' εὖωνον αὐτὸν εἰ θέλεις δώσω. 12 Kn.
 32. ἐκέλευε βάλλειν καὶ λεύειν Ἰππώνακτα. 13 Kn.
 32 A. (23) μ<υ>δῶντα δὴ καὶ σαπρὸν — ∪ — — ∪ 14 Kn.

IAMBΩΝ Β

33. (26) ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει. 15 Kn.

dactylum 29 Tzetiz. Schol. Ar. Plut. 9 (ed. Herw. Soph. Oed. R.) τυφλὸν δὲ τὸν Πλοῦτὸν φησὶν ἔξ Ἰππώνακτος τοῦτο σφετερι- κάμενος· φησὶ γὰρ οὕτως Ἰππῶναξ· [1—4] 30. 31. 32 Choerobosc. π. κοινῆς συλλαβῆς 1, 6 p. 195 C. ὁμοίως καὶ τὴν 'εὐ' εὐρίσκομεν ποιούσαν κοινήν, οἷον ἐν τῶι πρώτῳ ἰάμβῳ ('Ἰάμβων Kal.) Ἰππώνακτος, ἔνθα φησὶ· [fr. 30] τὴν 'ρευ' ἐν τετάρτῳ ποδὶ συνέστειλε· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν δευτέρῳ ποδὶ τὴν 'εὐ'· [fr. 31]. εἶτα πάλιν ὁ αὐτὸς· [fr. 32] τὴν 'λευ' ἐν τετάρτῳ ποδὶ· λεύειν δὲ φησὶν ἀντὶ τοῦ λιθοβολεῖν 32 A EKO- TIAN. p. 115 Kl. σαπρὸν· ρεσηπότα, ὡς Ἰππῶναξ ἐν πρώτῳ ἰάμβῳ φησὶ· [1] 33 POLLUX 10, 188 τοῦνομα δὲ ἡ ἀπαρτία ἐστὶ μὲν Ἰωνικὸν ὠνομασμένων οὕτω παρ' αὐτοῖς τῶν κούφων

28 πιαλλι siue παλλι ∪ explicavit B. cf. ἐπιάλτης, Ἐφιάλτης et ἐπιαλῶ Ar. nub. 1299 fr. 552 ρειγίλε siue ρειτ(-π-)αε ∪ em. B. metrum antiquitus et hic et fr. 27 corruptum est cf. Ps.-Hes. scut. 131 29 cf. Amphin ap. Athen. 13, 567^f (II 242, 1 K.) Timocreon. fr. 4 Anan. fr. 1 Fr. Hübner De Pluto (diss. Hal. 23, 3 [1914]) p. 250 1 Phoenic. fr. 2, 8 Πλοῦτος ἤκουσε ad τυφλ. cf. Dion. Prus. or. 4, 93 p. 71 Arn. 3 σοι B. Kn. μν<έ>ακ Kn. ἀργυρίου ∪ em. B 4 δείλ. γὰρ τ. φρ. ∪ traiecit Sauppe, negat Kn., qui u. 4 uerba Tzetzae dedit δείλαος γὰρ τὰς φέρνας Sitz. 30 ad metrum cf. Wil. Gr. Versk. 290, 4 μακρὸς ὅστις unus liber μάκαρς ὅστις Kn. πρήσας om. cod. K θηρεύει <χρύσειον πλοῦτον>/πρήσας Sitz. 32 Ἰππώνακτα = ∪ — ∪ ∪ Maas Metr. p. 37 32 A μα- δῶντα ∪ em. Stephan. ex Dion. Prus. 5, 27 p. 83 Arn. 33 nota trimetrum rectum. cf. fr. 66 ss 76, quibus addit Kal. 7, 2 (10, 2. 40, 3). 29, 4. 42, 4. 45, 6 (47, 1. 2) ἀπαρτίαν ∪ em. Schnw. ἴσχει

ΕΞ ΑΔΗΛΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

34. (30^A) 62 Kn.
 ὦ Ζεῦ πάτερ, <Ζεῦ>, θεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ,
 35. (30^B) τί μ' οὐκ ἔδωκας χρυσόν, ἀργύρου πάλμυ; 63 Kn.
 36. (31) ἄπό σ' ὀλέσειεν Ἄρτεμις. Ἐὲ δὲ κ' Ὀπόλλων. 64 Kn.
 37. (32) παρ' ὧι σὺ λευκόπεπλον ἡμέρην μείνας 65 Kn.
 πρὸς μὲν κυνήσειν τὸν Φλυσιῶν Ἑρμῆν
 38. (34) κυκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην 16 Kn.

σκευῶν, ἃ ἔστι παραρτήσασθαι . . . εὐρήσεις ἔν τε τῷ δευτέρῳ τῶν Ἰππώννακτος Ἰάμβων [1] καὶ παρὰ Θεοφράτῳ ἐν τῷ δεκάτῳ Νόμων HESYCH. ἀπαρτίαν . . . ἀποσκευήν. . . ἀπαρτιμόν 34. 35 SCHOL. Lycophr. 690 ἢ δὲ λέξις ὁ πάλμυς ἐστὶν ἰώνων καὶ χρῆται ταύτῃ Ἰππώνναξ λέγων. [fr. 34. 35] fr. 34. 35 unum alterum uidetur exceperisse sicuti fr. 14, 1. 2. 70, 1. 2. 72. 73 36 TZETZ.¹ in ANECD. Ox. ed. Cram. 3, 310, 17. cf. fr. 3 ² in Π. 25 p. 797 B. ἔπι μῦθον ἔτελλεν [A 25] ὑπερβατόν· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο Ἰωνικόν, ὡς φησι καὶ Ἰππώνναξ [1] καὶ ἀλλαχοῦ [fr. 37] 37 TZETZ. in Π. 25 p. 797 B. (post fr. 36) καὶ ἀλλαχοῦ [1. 2] ² HESYCH. Φλυσιῶν. ὁ Ἑρμῆς καὶ μῆν τις 38 ATHEN. 3, 78^b Φερένικος δ' ὁ ἐποποιὸς (φησιν) . . . (τὰ κύκα) ἀπὸ Κυκῆς τῆς Ὀξύλου θυγατρὸς προσαγορευθῆναι Ὀξύλον γὰρ τὸν Ὀρείου Ἀμαδρυάδι τῇ ἀδελφῇ μιγέντα μετ' ἄλλων γεννῆσαι . . . Ἀμπελον, Κυκῆν· καὶ ταύτας Ἀμαδρυάδας νύμφας καλεῖσθαι καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ τῶν δένδρων προσαγορεύεσθαι. ὅθεν καὶ τὸν Ἰππώννακτα φάναι [1] sim. EVST. in

(sive εἶχε), quae refutat B., Kn. 34 Ὀλ. θ. C praeter codices Io. Tzetz. <Ζεῦ>, θ. Ὀλ. Mein. ex Archil. 94 35 Pind. Ol. 7, 50 (Ζεὺς) πολὺν ὕσε χρυσόν χρυσόν <ῆ> Lobeck Kn. ἄργυρον πολλόν ei. Kn. πάλμυ u. l. 36 interpretatus est P. Maas e testimonio Herphaest. 5 (π. ἰαμβικοῦ) 4 p. 17 C. τὸ δὲ χωλὸν οὐ δέχεται τοὺς παραλήγοντας τρισυλλάβους πόδας uersus lectionem in dubium uocauit Kn. ἐὲ δ' Ὀπόλλων· <ἐὲ δ' . . .> Mein. Kn. cf. Archil. 30 cum adn. 37 1 Θ 1 ἦως . . . κροκόπεπλος Λ 723 al. μείναμεν Ἡόα διαν 2 IG 5074 (in Nubia) προσεκύνησα θεὸν μέγιστον Ἑρμῆ[ν] κυνήσεις Wel. Kn. Φλυσιῶν B. Kn. propter mensum nomina in -ών sive -εών cadentia 38 κυκ<έ>ην Schnw. ἀμπέλου A Aeschri-

39. (35. 36) ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἠκυχήι τε καὶ ρύβδην
 θύνναν τε καὶ μυττωτὸν ἡμέρας πάσας
 δαινύμενος ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος
 κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χρὴ σκάπτειν
 < >
 5 πέτρας τ' ὀρείας, κύκα μέτρια τρώγων
 καὶ κρίθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον.

*

οὐκ ἄτταγᾶς τε καὶ λαγῶς καταβρύκων, 17 Kn.
 οὐ τηγανίτας σηςάμοις φαρμάσων
 οὐδ' ἄττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων

40. (37) ὁ δ' ἐξολισθῶν ἰκέτευε τὴν κράμβην 18 Kn.

Od. 1964, 14 [1] 39 ATHEN. 7, 67 (θυννίς) p. 304^b Ἴππῶναξ
 δέ, ὡς Λυκανίας ἐν τοῖς Περὶ ἰαμβοποιῶν παρατίθεται, φησὶν·
 [1—6] 1 HESYCH. ρύβδην· ἢ ταχύτητι, ἢ μετ' ἤχου σφοδροῦ
 2 HESYCH. θύννον . . . τὴν δὲ πηλαμίδα· θυννίδα HESYCH.
 μυτ<τ>ωτόν· ὑπότριμμά τι διὰ σκορόδων 7 ss ATHEN.¹ 14,
 645^c Πάμφιλος δὲ τὸν ἄττανίτην καλούμενον ἐπίχυτόν φησι
 καλεῖσθαι. τοῦ δὲ ἄττανίτου Ἴππῶναξ ἐν τούτοις μνημονεύει·
 [7—9] 2 9, 388^b μνημονεύει αὐτῶν (τῶν ἄτταγῶν) Ἴππῶναξ
 οὕτως· [7] 8 HESYCH. τηγανίτης· ἄρτος ἐπὶ τηγάνου γεγο-
 νῶς καὶ μετὰ τυροῦ ὀπτῶμενος 9 HESYCH. ἄττανίτας· τη-
 γανίτας 40 ATHEN. 9, 370^a μήποτε δὲ ὁ Νίκανδρος μάντιν

oni tribuerit Kn. 39 Phoenici dedit Kn. p. 260, 8 applaudente
 Maas l. c. p. 1866: uterque Phoenicianum 6 dedit Hipponacti 1 ρύ-
 βδην cod. A (Kn.): em. B. ex Hesych. (u. supra) et Photio p. 491, 28
 ροίβδην· δασιλῶς, ubi debuit ρύβδην (legitur inter ρυάχετον et
 ρυγχάσαι) 2 θύνναν A θύννον C θυννίδα ci. Mein. cf. Anan.
 5, 7 ss 4 κληρόν A em. Dalecamp 4 s uersum intercidisse
 iure statuit B.; nam τ' deleta peccatum a poeta de industria
 commissum ferri posse nego 5 τορείας A βορείας Kal. πετραί'
 ἐρινά ad Archilochi κυκὴ πετραία ci. ten Brink cf. Phoenic. 1, 6.
 2, 9 6 ad κόλλ. cf. Archestr. ap. Athen. 3, 112^a Ephipp. ibid. 112^f
 Ar. Acharn. 872 ('sed ran. 576 κόλλικας' Be.) Nicophont. fr. 15 K.
 Hesych. κόλλικας· εἶδος τι ἄρτου ad δ. χ. cf. Archil. 79, 6 7 ss in-
 tellege 'contra frater parce ac duriter ab initio uitam agebat'
 7 ουκατταστε Athen.¹ A ἄτταγᾶς ci. Kn. οὐδ' ἄ. τε καὶ σιλα-
 γως Athen.² A λαγούς Mein. Kn. καταβρύκων Athen.¹ δια-
 τρώγων Athen.² 8 τηγανίας A em. Casaub. 9 οὐκ ci. Mein.
 40 fr. 7 contulit B. 1 cf. ναὶ μὰ τὴν κράμβην Anan. l. c. cum

τὴν ἐπτάφυλλον, ἣι θύεσκε Πανδῶρη
Θαργηλίοισιν ἔγχυτον πρὸ φαρμακοῦ.

41. (42) ἐπ' ἀρμάτων τε καὶ Θρ(ε)ϊκίων πύλων 66 Kn.
λευκῶν <κυθεῖς> κάτεγγυς Ἰλίου πύργων
ἀπηναρίσθη Ῥῆκος, Αἰνειῶν πάλμυς.

42. (43) κακοῖσι δώσω τὴν πολύστονον ψυχὴν, 67 Kn.
ἣν μὴ (ἀ)ποπέμψης ὡς τάχιτά μοι κριθέων
μέδιμνον, ὡς ἂν ἀλφίτων ποιήσωμαι
κυκεῶνα πίνων φάρμακον πονηρίας.

42 A. πονηρὸς [ῶρους -¹⁰-σ]οῖ πάντας p. 65 Kn.
Ἄσωποδώρου παῖδα κ[-σ--σ]

κέκληκε τὴν κράμβην ἱερὰν οὔσαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ἰππώνακτι
ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἐστὶ τι λεγόμενον τοιοῦτον· [1—3]. καὶ Ἀνά-
νιος δέ φησιν· [fr. 3] 41 Tzetz. ad Posthomer. p. 65 Schir.
ὁ δὲ Ῥῆκος Αἰνειῶν Θράικης ἦν βασιλεὺς, υἱὸς Στρυμόνος ἢ
Ἰιονέος καὶ Τερψιχόρης... τοὺς ἵππους δὲ Ῥῆκου Ὀδυσσεὺς
καὶ Διομήδης ἐλήϊσαν λευκοὺς ὄντας, ὡς Ὀμηρὸς φησὶ [K 437 ss]
... καὶ Ἰππῶναξ· [1—3] in II. 15 p. 793 B. καὶ ἀντὶ τῶν
δασέων ψιλὰ ἐξεφώνουν, ὡς ἔχει ἡ ἀρχαία Ἰωνικὴ, ἐπιβρύκων
ἀντὶ τοῦ ἐπιβρύχων, καὶ τό· [1], καὶ μεταρμόσας
42 Tzetz. in ANECD. Ox. ed. Cram. 3, 308, 29 (adn.) cf. fr. 67
42 A INSCR. Ostrac. Berol. 12605 s. III a. Chr. ed. Wil. SBBerl. 1918
p. 739 ss ῶρος· ἐνιαυτός· [λ 311] ἔννέωροι γὰρ τοί γε'. Ἰππῶ-

adn. et Hesych. κράμβη· ῥάφανος καὶ ἕτερα λάχανα 3 Ταργηλ-
Schnw. de ἔγχ. disputavit Athen. 14, 644^{c d}. 647^d 41 cf.
K 434 ss [Eur.] Rhesus 616 s u. ten Brink Phil. 6, 38 s 1 nota
anaclasin Θρηκίων ᾤ em. Fick Kn. 2 δείουσ ᾤ em. Mein. ἰών
cod. A mg.: ἀλοὺς Kal. ὀ(ρ)ούσ(α)ς ἔγγυς ci. Kn. 3 ad ἀπην.
cf. M 195 O 343 Αἰνίων ten Brink Kn. cf. Malten ARW 29 (1932)
42 παλαμας unus liber em. Schnw. βασιλεύσ ᾤ 42 1 Hom.
ἀχέεσσι, ὀδύνησι διδόναι, πολυστ. 2 in κρ. cadit Phoenic. 2, 1
3 ἀλφιτον ᾤ (Kn.) em. B. 'sive πονήσωμαι' Kn. 3 s cf. Λ 639 ss
(624 κ 234 ss 290. 316 s Hom. hymn. Cer. 208) 4 cf. Hesych. s.
κυκεῶ et κυκειῶ πίνειν conī. Ahr. πᾶσι conī. Kn. πονηρίοις
ᾤ em. Ahr. (-ῖη ut Tyrnt. 6, 10 v 142 ἀτιμῖη) Miller πονηροῖσι
Fick Kn. 42 A 1 ῶ. expleuit Wil. 2 Ἄσωπίδος phyles Mi-
lesiae aetatis posterioris mentionem facit Wil. (cf. RE II 1709 s.

43. (46) καὶ τοὺς σολοίκους ἦν λάβωσι περνᾶσι, 19 Kn.
 Φρύγας μὲν ἐς Μίλητον ἀλφιτεύοντας,
 44. (47) ὠικεὶ δ' ὄπιθε τῆς πόλης ἐν Σμύρνη 20 Kn.
 μεταξὺ Τρηχέης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

ΚΑΤΑ ΜΙΜΝΗ

45. (49) Μιμνῆ κακομήχανε μηκέτι γράψῃς 68 Kn.
 ὄφιν τριήρεος ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ

νακτος· [1. 2] 43 Ps.-HERODIAN. de barbar. et soloec. ap. Ammon. ed. Valck. 193 (ANECD. ed. Villois. 2, 177) σολοίκους δὲ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς βαρβάρους· ὁ γὰρ Ἀνακρέων φησί· [fr. 93] καὶ Ἰππῶναξ· [1. 2] EUST. in Il. 368, 1 Ἰππῶνακτος μὲν τό· [1] 44 STRAB. 14, 1, 4 p. 633 s καὶ τόπος δὲ τις τῆς Ἐφέσου Σμύρνα ἔκαλεῖτο, ὡς δηλοῖ Ἰππῶναξ [1. 2]· ἔκαλεῖτο γὰρ Λέπρη μὲν ἀκτὴ ὁ Πίων (πρηῶν Ⓢ cum Anton. Liberal. 11). ὁ ὑπερκείμενος τῆς νῦν πόλεως ἔχων μέρος τοῦ τείχους αὐτῆς· τὰ γούνη ὄπιθεν τοῦ Πίονος (πρηῶνος Ⓢ) κτήματα ἔτι νυνὶ λέγεται 'ἐν τῇ Ὀπιθολεπρία'. Τραχεῖα δ' ἔκαλεῖτο ἢ περὶ τὸν Κορησσὸν παρώρειος . . . ἢ Σμύρνα ἦν κατὰ τὸ νῦν γυμνάσιον ὄπιθεν μὲν τῆς τότε πόλεως, μεταξὺ δὲ Τρηχέης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς 45 SCHOL. Lycorhr. 425 ἀποθεν· τὸ 'πο' μικρὸν γράφε· οὗτοι δὲ ἀγνοήσαντες τὸ μέτρον μέγα τοῦτο γράφουσι . . . εἰ δὲ μείουρον τοῦτον νοοῖς, ἄκουσον καὶ τῶν κατὰ τοῦ Μιμνῆ (μνημῆ u. l.) τοῦ ζωγράφου χωλῶν ἰάμβων Ἰππωνακτείων στίχων· [1—6]. ἰδοὺ τοῦ ὄφιν τὸ 'ο' μακρὸν ἐστὶν ἐκταθὲν ὑπὸ τοῦ 'φ' δασέος ὄντος. νικύρτας δουλέκδουλος Tzetz. Schol. in Homeric. ed. Morell. p. 8 (ten Brink Phil. 6, 36) παράδειγμα δὲ σοὶ δασέως ἐκτείνοντος ἔξ Ἰππῶνακτος ἐν παραθήσῳ ἐκ τῶν κατὰ Μιμνῆ τοῦ ζωγράφου χωλιᾶμβων τὰ ἔξ ἔθους (ἔξ ἐτέρων u. l.) παραδείγματα εἰακῶς· [1—6] 1 HESYCH. κακομήχανος· κακόβουλος

Asotis) 43 1 cf. Hesych. s. σολοικίζει Herond. 3, 74 περνᾶς ἦν λάβωσι: ἴν' ἐθέλουσι Eust. 1 s Ω 751 ss Ἀχιλλεὺς πέρνασ' ὄν τιν' ἔλεσκε . . . ἐς Κάμον cf. X 45 Theogn. 1215 2 ἀλφιτεύοντας, -σαντας u. l. 44 ad rem cf. Callin. fr. 2 et Creophyl. ap. Athen. 8, 361^{cd} RE V 2781. 2786 1 οἴκει Schnw. Kn. πόλιος ἐνὶ Ⓢ em. B. 2 Τρηχέης Kn. 45 1 κατωμήχανε (κατ' ὦ-), κατωμόχαιε, καταμόχανε al. Ⓢ κ sser. pauci em. B. 'mala mensura uerbi κακομήχανε malam Mimnetis artem cauillari uidetur' Kal. κάκ' ὦ ἀμήχανε Mein. Hi. sed cf. π 418 Ἀντίνο' ὕβριν ἔχων, κακομήχανε κ. <σὺ> Mein. κακῶν μοχλητά ten Brink κατωμόδαρτε lusit Kn. 2 τριήρεος et πολυκτίχῳ pars codicum β 293 σὺν νηὶ πολυζύγῳ O 382 νηὸς ὑπὲρ τοίχων

ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην·
αὕτη γάρ ἐστι συμφορὴ τε καὶ κληιδών,
5 νικύρτα καὶ κάβαυσι, τῷ κυβερνήτη,
ἦν αὐτὸν οὐφικ τῶντικνήμιον δάκ<ν>ηι.

46. (50) ἔπειτα μάλθη τὴν τρόπιν παραχρίσας 21 Kn.

47. (51) ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρτυ<ρ>σιν, 70 Kn.
ὄκου τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
ἄνθρωπον εὔρε τὴν στέγην ὀφέλλοντα
— οὐ γὰρ παρῆν ὄφελμα — πυθμένι στοιβῆς.

48. (52) καί μιν καλύπτει. 'μῶν χαραδριὸν περνᾶις;' 22 Kn.

2 HESYCH. τοῖχος τοῦ πλοίου· ἡ πλευρά 4 HESYCH. κληιδών· κλέος, δόξα. φήμη 5 HESYCH. νικύρτας· δουλέκδουλος 46 HARPOCRAT. p. 123 B. μάλθη· ὁ μεμαλαγμένος κηρός· . . . Ἴππῶναξ· [1] HESYCH. μάλθη· μεμαλαγμένος κηρός ἐτ τρόπιν· τὸ κατώτατον τῆς νεώς 47 SCHOL. Lycophr.¹ 579 χάλις καὶ ἔρπιν ὁ οἶνος. . . . Ἴππωνάκτειοι δὲ εἰσὶν αἱ λέξεις· φησὶ γάρ· [fr. 66], ἀλλαχοῦ δὲ πάλιν· [1—3] *ibid.*² 1165 'ὀφελτρεύωσι' . . . ὄφελμα . . . καὶ τοῦτο Ἴππῶνάξ φησιν· [1—4] TZETZ. ad Ar. Plut. 435 ap. Herw. Soph. Oed. R. [2] 1 EVST. in Pl. 114, 20 πληθυντικὸν δὲ μάρτυρες παρά τε τοῖς κωμικοῖς καὶ Ἴππῶνακτι 2 HESYCH. καπηλεύει· μεταπωλεῖ. οἰνοπωλεῖ. καὶ τὰ πρὸς τροφὰς καὶ πόσεις 4 HESYCH. (ἄφελμα ἐτ) ὄφελμα· . . . κάλλυντρον HESYCH. στοιβῆ· σύνθεσις. καὶ εἶδος χόρτου 48 SCHOL. Plat. Gorg. 494^b p. 352 Bekk. χαρα-

3 ἐμβόλων Tzetz. φεύγοντος u. l. 4 ἐστι γ. αὕτη u. l. ἔστ<α>ι Kn. τε: γε u. l. 5 νικύρτη u. l. Seleuc. ap. Athen. 6, 267^c σίνδρωνα δὲ τὸν δουλέκδουλον cf. Hesyeh. s. σίνδρων κάβαυσι: κάβων, δάβωνι, κάμαυσι al. u. l. unum quodque adhuc inauditum 6 ὄφικ C οὐφικ W. Schu. Quaest. epic. 431 cum Fick (Sp.) <ὁ> ὄφικ Kn. ὄφικ B.⁴ sed cf. M 208 τῶν τι κνήμων, τῶν τι κνημένον, τῶν τι κείμενον al. u. l. δάκνη Herm. δήκη B.⁴ δάκη defendunt Klotz Jung (p. 57, 6) 46 Pollux 10, 58 ὁ δὲ ἐνὼν τῇ πινακίδι κηρός ἢ μάλθη ἢ μάλθα τρόπην u. l. τρόπ. Hom. φ 179 ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ χρίσας liber unus cf. Suid. s. κονιάται· οἱ τοὺς τοίχους παραχρίοντες 47 1 αὐτίς ei. Kn. cf. 14 A, 6 δυοῖσιν μάρτυσιν C em. Buttm. ὄπου Schol.^{1, 2} fr. 72 Μητροτίμωι . . . τῷ σκότῳ 3 εὔρων, ὄρων, εὔρον Schol.¹ εὔρων Schol.² u. l. 48 μὴν Suid. Schol. Ar. καλύπτει<ς>; ei. B probat Kn. ad περνᾶις cf. Herond. 3, 74 ad rem u. RE II

49. (53) ἀλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάξαντες 23 Kn.
 50. (54) κριγὴ δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κήρυξ 24 Kn.
 51. (55^A) ὤμειξεν αἶμα καὶ χολὴν ἐτίλησεν 25 Kn.
 52. (56) δίφῳνι λεπτῶι τοῦπίθημα τετρήνας 26 Kn.
 53. (57) στάζουσιν ὡσπερὶ τροπήιον κάκ<κ>ος. 27 Kn.
 54. (58) κάλειφα ῥόδιον ἠδὺ καὶ λέκος πυροῦ 28 Kn.
 55. (59) πρὸς τὴν μαρίλην τὰς φωίδας θερμαίνων 29 Kn.

δριός ὄρνις τις, δε ἅμα τῶι ἐσθίειν ἐκκρίνει. εἰς δν ἀποβλέψαντες ὡς λόγος οἱ ἰκτεριῶντες ῥαῖον ἀπαλλάττονται. ὅθεν καὶ ἐγκρύπτουσιν αὐτὸν οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες. καί μιν κτλ. ὡς φησιν Ἰππῶναξ Suid. s. u. χαραδριός SCHOL. ad Olymp. in Plat. Gorg. l. e. SCHOL. Ar. au. 266 HESYCH. χαραδριός· εἶδος ὄρνέου ἐτ περνᾶις· πωλείς 49 ET. MAGN. 334, 1 'ἐμβιβάξαντες'· παρὰ Ἰππῶνακτι· ἀλλ' κτλ. ἀντὶ τοῦ ἐμβοήσαντες (ZONAR. 706) 50 ET. MAGN. 539, 1 (GVD. 347, 28 HERODIAN. II 803, 11 L.) καὶ ῥηματικὸν ὄνομα 'κριγὴ', ὡς παρὰ Ἰππῶνακτι, οἶον· [1] (ZONAR. 1258) cf. ANECD. Ox. ed. Cram. 1, 268, 12 ET. GVD. p. 347, 27 CHOEROBOSC. II 590, 657 HESYCH. κριγὴ· ἡ γλαῦξ. δαίμονες. εἶδωλα 51 ET. MAGN. 624, 8 (HERODIAN. I 438, 7 L.) 'ὀμιχεῖν' . . . ἔστι δὲ καὶ βαρύτονον ῥῆμα οἶον ὀμίχω, ὁ μέλλων ὀμίξω, ὡς παρὰ τῶι Ἰππῶνακτι οἶον· [1] (ZONAR. 1451) ANECD. Ox. ed. Cram. 4, 191, 6. 416, 6 SCHOL. Lips. E 531 52 POLLUX 6, 19 καὶ δίφῳνα μὲν, ὅτῳι ἐγεύοντο. Ἰππῶναξ εἶρηκεν· [1] HESYCH. δίφῳν· . . . καὶ οἱ οἱ κάπηλοι τὸν οἶνον ἀρύονται ἐτ ἐπίθημα· πῶμα ἐτ τέτρηνε· ἐτρύπησεν ἐτ τετρήναι· τρήσαι 53 POLLUX 10, 75 καὶ ὁ τρύγοιπος καὶ ὁ κάκος (κάκκος u. l.) ἐπὶ τοῦ τρυγοίπου εἰρημένος καὶ ὁ ὕλιστήρ· Ἰππῶναξ δὲ φησι· [1] 54 POLLUX 10, 87 ἐν δὲ τοῖς Δημοπρατοῖς λέκος εὐρίσκομεν Ἰππῶνακτος εἰπόντος· [1] 55 EROTIAN. p. 134 Kl. φωίδες· ἔστι μὲν ἡ λέξις Δωρική. καλοῦσι

2115 50 cf. Ou. met. 5, 549 RE VI 1065 ss 51 ad ὤμ. cf. Hes. op. 727 ἐτίλλησεν Anecd. Zonar. cf. Herond. 3, 70 χολὴν βῆξαι 52 τῳ ἐπίθημα E (e testimonio Bethe, ἐπίθημα priores) em. Wel. 53 ὡσπερὶ (ὡσπερ ἐκ) τροπήιον (τροποῖον) E ὡσπερ ἐς τροπήιον Kn. ὡσπερ ἐκ τροπήιου B. Hemsterhuys cf. η 125 Ps.-Hes. scut. 301 Anan. 5, 4 ὡσπερ ῥεῖ ci. Kn., sed cf. Herond. 3, 33 ἐνταῦθ' ὄκως νιν ἐκ τετρημένης ἠθεῖ (Jung) κάκος E em. Salm. negant Klotz Jung (p. 57, 6) 54 Ῥόδιον ex Ar. au. 944 ci. Kn. hinc Phoenix fr. 2, 2 λέκος πυρῶν cf. Hesych. λέκος· λεκίσκιον. λεκάριον. τρύβλιον. οἱ δὲ λεκάνιον 55 1 μαρίλλαν Tzetz. cf. fr. 71 B.⁴ πολλὴν μαρίλην ἀνθράκων de μαρίλη

οὐ παύεται.

56. (64) Μαλίσ, κονίσκε· καί με δεσπότεω βεβροῦ 71 Kn.
λαχόντα λίσσομαί σε μὴ ραπίζεσθαι.

57. (81) στέφανον εἶχον κοκκυμήλων καὶ μίνθης. 85 Kn.

58. (66) σ_ ἔκρωζεν <ῆ> κύμινδις ἐς λαύρην 30 Kn.

59. (67) ἐν ταμίωι τε καὶ χαμευνίωι γυμνόν 31 Kn.

SCHOL. (GLOSS.) 56, 1 κονίσκε sscr. χαῖρε cod. A βέβρου
sscr. μα[...]οῦ cod. A, unde μά[ργ]ου? μα[ταί]ου Mein. et Schnw.
μα[λακ]οῦ Hoffmann μα[νικ]οῦ Kal. μα[λερ]οῦ ego

δὲ φῶιδας τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς γινόμενα, μάλιστα δὲ ὅταν ἐκ ψύχους
ἐν τῷ πυρὶ καθίσωσι, τρογγύλα ἐπιφλογίσματα . . . καὶ Ἴππῶ-
ναξ δὲ φησιν· [1. 2] TZETZ. Schol. Ar. Plut. 535 ap. Herw. Soph.
Oed. R., τὰ ἐκ ψύχους ἐκκαύματα, ὡς καὶ Ἴππῶνάξ φησι· [1]
1 EROTIAN. p. 96 Kl. μᾶλλον δὲ ἡ θερμοσποδιὰ μαρίλη λέγεται, ὡς
. . . καὶ Ἴππῶνάξ φησι HESYCH. φωῖδες· τὰ πρὸ (sic) πυρὸς
ἐν σώματι γινόμενα ἐκφυσήματα 56 TZETZ. in ANECD. Oxon.
ed. Cram. 3, 310, 17 u. fr. 3 καί· πᾶσα Ἀθηνᾶ μαλίσ κτλ.
HESYCH. Μαλίσ· Ἀθηνᾶ HESYCH. βεβρός· ψυχρός. τετυφω-
μένος ἢ βεμβρός· τετυφωμένος. πάρετος 57 ATHEN. 2, 49^{de}
Δαμασκηνά . . . ἐπεὶ δὲ πλείστον ἐν τῇ τῶν Δαμασκηνῶν ἐστι
χώραι τὸ κοκκύμηλον καλούμενον καὶ κάλλιστα γεωργεῖται, ἰδίως
καλεῖται τὸ ἀκρόδρυον Δαμασκηνόν . . . κοκκύμηλα οὖν ἐστι ταῦτα·
ῶν ἄλλος τε μέμνηται καὶ Ἴππῶναξ· [1] HESYCH. κοκκύ-
μηλα· ὁ καρπὸς [. . .] 58 ET. FLOR. p. 231 M. 'οὐδὸν ἐς
λαύρην' [χ 128] . . . τινὲς μὲν ὄδον ἀπέδοσαν, τινὲς δὲ τὸν
κοπρῶνα, ὡς Ἴππῶναξ· ἔκρ. κύμ. ἐς λαύρην. στολή (στόμα
corr. M.) δὲ λαύρης τὴν ἔξοδον τὴν ἐς αὐτὴν HESYCH. κύμιν-
δις· εἶδος ὀρνέου 59 ET. FLOR.¹ p. 403 Mill. (e Didymo)

u. Cratin. fr. 257 K. Comic. adesp. 443 K. Ar. Ach. 350 τοὺς
παῖδας θ. Erotian. ☉ nota φωῖ- iamb., unde φωῖδας Kn. θερμ.
in dubium uocauit Kn. 56 1 Ἀθηνᾶ auctore Hesychio del. B.,
qui tamen Ἀθηναίη ut exitum uersus praecedentis non respuit
κονίς κελαῖρε rel. κονίσκε uocabulum Lydium interpretatus est B.
et χαῖρε utpote glossema del. κυνῶ σε? Cr. ex fr. 37 Ἀθηνα<ίη,
ι>λ<ά>σκο<μαί c>ε Kn., qui contulit Hesych. ἴληθι· χαῖρε δε-
σπότεα βέβρου fere ☉ explic. Schnw. (u. supra) 2 Herond. 6, 17
λίσσομαί σε, μὴ ψεύσῃ 57 cf. Archil. 173 B.⁴ καὶ add. Gaisf.
στέφεα μὲν εἶχον κοκκύμηλα καὶ μίνθην ci. Kn. Herodian. I 253,
δ L. (= Hesych. s. μίνθα) μίνθα· τὸ ἡδύοσμον 58 <ῆ> et ἐν
λαύρῃ Reitz. Ind. lect. Rostoch. 1891/2 p. 14 cf. Hesych. s. λαύρα
et λαύρη et Herond. 1, 13 cf. fr. 21. 50, choliamb. adesp. 3, ☉ 291
χ 128. 137 Hes. op. 747 59 ταμίωι τε Et.¹ μιωι τε Et.² τε

60. (65) καὶ νῦν ἀρειᾶι κύκινόν με ποιῆσαι. 32 Kn.
61. (45) καὶ Μύκων, ὃν Ὀπόλλων 33 Kn.
ἀνεῖπεν ἀνδρῶν σωφρονέστατον πάντων.
62. (28) χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἰς ἀργός. p. 6 Kn.
- *63. (*48) ἐς ἄκρον ἔλκων, ὡςπερ ἀλλάντα ψύχων p. 4 Kn.
- *64. (*61) ὁ - ἀνὴρ ὄδ' ἐσπέρης καθεύδοντα 74 Kn.
ἀπ' ὧν ἔδυσε < - ὁ - ὁ - > χλούνην.

χαμεύνιον· κραββάτιον, καθάπερ καὶ παρὰ Ἰππώνακτι· [1]
² p. 367 χαμεύνιον· ἐπὶ τοῦ κραβ<β>ατίου τάσσεται. Ἰππώναξ·
 [1] 60 ET. FLOR. p. 41 Mill. ἀρειῶ· τὸ ἀπειλῶ ὡς παρ' Ἰπ-
 πώνακτι· καὶ νῦν ἀρειῶ c. μ. π. τουτέστιν ἀπειλεῖ ET.
 MAGN. p. 139, 36 s. u. ἀρειή· (add. cod. Va) ἔστι δὲ καὶ ἀρειῶ, τὸ
 ἀπειλῶ, ἀρειᾶις ὡς παρ' Ἰππώνακτι· ἀρειᾶις (ἀρειᾶι ET.
 VATIC.) κύκ. μ. π. ἀντὶ τοῦ ἀπειλεῖς. HERODIAN. π καθολ. προσ-
 ωιδ. I 454, 11 s L. [1] 61 DIOG. LAERT. 1, 107 μέμνηται δὲ
 αὐτοῦ (Μύκωνος) καὶ Ἰππώναξ εἰπών· [1. 2] 62 STOB. 3, 29
 (π. φιλοπονίας), 42 p. 635 H. [S] Ἰππώνακτος· [1] APOSTOL.
 18, 41^d Δημόνακτος· 63 HERPHAEST. 5 (π. ἰαμβικοῦ), 4
 p. 17 C. (τὸ χωλὸν δέχεται) ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ σπονδεῖον, ὅτε καὶ
 τραχύτερον γίνεται· [1] SCHOL. Heph. B 269 C. 64 SCHOL.
 HOM. B I 539 χλούνην οἱ μὲν ἀφριστήν· χλουδεῖν γὰρ τὸ ἀφρί-
 ζειν τινὲς Δωριέων ἔλεγον. ἄλλοι δὲ κακοῦργον. καὶ γὰρ τῶν
 ἀρχαίων ἰαμβοποιῶν τινα φάναι· [1. 2] 2 HESYCH. et

ταμ. Nauck: reprobat Maas σταθμίωι τε tentavit B.⁴ ταμίωι
 Kn. ex Hesych. τάμειον· θάλαμος χαμαιεῦναι Π 235, χαμαιευ-
 νάδες κ 243 ξ 15 60 ἀρειᾶι Kn. ἀρειᾶις edit. prior. 61 Calli-
 machum, qui Bathyclem Arcada iambis praedicauit (pap. u. 102 ss),
 auctorem non respuit cum ten Brink Gerhard Phoinix 196, 4, sed
 iure obloquitur Pfister quoque RE XVI 1192 ss 1 s de Mysone
 Chenaeo Apolline deo sapientiore cf. Diog. Laert. 1, 30. 41 s Plat.
 Prot. 343^a Gerhard l. c. p. 173 Jung l. c. p. 25 s Biantem lau-
 dat fr. 73 2 ἀνεῖπεν ci. ten Brink uetat Diog. Laert. 1, 30
 62 Herondae dederunt Mein. et Cr. (Herond.⁴ fr. 72), de poeta
 comico cogitavit Sitz. (PhW. 1926, 1045) 63 praecedit ap.
 Heph. fr. inlustre Callimacheum Hipponacteum (1) εἰς Ἐ
 ἐπ' Schol. ψήχων Kn. ἄψυχον Maas DLZ 1929, 39 p. 1866
 cf. Archil. 80, 7 64 Hipponacti dedit Schnw. 1 <πρώην
 μ'> Hi. <ἐχθέε μ'> Herzog PhW. 1926, 202 quidni κατεύ-
 δοντα? Sp. 2 ἄπουν ἔδησε χλούνης Ἐ interpretatus est Herm.,
 lacunam indicavit Dind. ὧν Hi.-Cr. ἔδυσε· <νῦν δ' ἄρ' ἔλαβον
 τὸν> χλούνην lusit Hi. ἔδ. <χλαῖναν ὠναγῆς> χλούνης Herzog l. c.

*65. (*44) ἀν<όλ>βιος πλάνητι προσπταίων κώλῳι p. 4 Kn.

(TRIMETRA ORΘA)

66. (73) ὀλίγα φρονέουσιν οἱ χάλιν πεπωκότες. 72 Kn.

67. (74) οὐ μοι δικαίως μοιχὸς ἀλῶναι δοκεῖ 69 Kn.
Κριτίης ὁ Χῖος ἐν καωρικῶι δόμῳι.

68. (77) ὤ _ ὤ _ κρέας ἐκ μολοβρίτου κυός. 41 Kn.

69. (76) †λαιμώσων δ' ἐσοῦτο χεῖλος ὡς ἐρωιδιοῦ. 77 Kn.

SVID. χλοῦνης· λωποδύτης 65 SACERD. gramm. VI 523, 3
duplex clodium Hipponactium trimetrum acatalectum fit hoc modo,
cum tertii pedis quattuor syllabae sint longae, ut est exemplum
hoc: [1] 66 TZETZ.¹ in Hes. op. 336 ὁ γὰρ οἶνος τὰς φρένας
ἐξίτῃαι. ἐνίοτε καὶ θυμὸν ἐπάγει, ὡς καὶ Ἴππῶναξ [1] ² SCHOL.
Ar. Plut. 437 ap. Herw. Soph. Oed. R. Ἴππῶναξ μὲν φησιν· ὁ
λέγων (i. ὀλίγον) φρ. SCHOL. Lycophr. 579 (fr. 47) 67 TZETZ.
in ANECD. Ox. ed. Cram. 3, 308, 25 (adn.) δέχονται καὶ τρισυλλά-
βους (πόδας) εἰς ζ' πλὴν τοὺς ἀπὸ βραχείας ἀρχομένους, τὸν
χορείον φημι καὶ τὸν ἀνάπαιστον, ὡς ὁ Ἴππῶναξ [1. 2], καὶ
πᾶσι (debutit πάλιν·) κακοῖσι δώσω κτλ. [fr. 42] HESYCH.
δοῦλος· ἡ οἰκία ἢ τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέλευσιν τῶν γυναικῶν
68 EUST. in Od. 1817, 20 (μολοβρός) ἐπάγει (Ἀριστοφάνης ἐν τῷ
Περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν) ὡς καὶ Ἴππῶναξ τὸν ἴδιον υἱὸν (!)
μολοβρίτην που λέγει ἐν τῷι· [1] cf. AEL. nat. anim. 7, 47 ἀκού-
σειας δ' ἂν τοῦ Ἴππῶνακτος καὶ αὐτὸν τὸν ὕν μολοβρίτην
που λέγοντος 69 SCHOL. Nicandr. Theriac. 470 K. 'μαιμώσων'

χλ. ad initium u. 1 traiecit B., u. 2 Mein. ad χλ. cf. 1539 Ps.-Hes.
scut. 188. 177 65 αναβιος fere ℄ em. B. ἀνὰ δριός ex Simiae
fr. 20, 15 Powell (Lyr. adesp. 7 p. 185) cf. Hesych. s. προσπταίει
Hipponacti dedit B., alii Ananio 66 num fr. 66—69 alteri
libro (cf. fr. 33) ascribenda sunt? de Ananio auctore cogitat Kn.
cf. fr. 47, 2 Cercid. fr. 7 φρονοῦσιν ℄ φρονεῦσιν Schnw. Hesych.
χάλις· ὁ ἄκρατος οἶνος an πεπώκασιν? Kn. 67 ad rem cf.
Ar. nub. 1076 ss et Gerhard Phoinix p. 222, 4 1 nota ἀλῶναι
debutit δοκέει (Sitz. Kn.) 1s ad Chium adulterum contulit Jung
l. c. p. 38 s Herond. 6, 58 2 τῷι κατωτικῶι δούλῳι et κατωξ,
κτωξ fere ℄ em. B. ex Eust. in Il. 741, 29 Ἀντιφάνης δέ φασι
καωρίτην ἔφη τὴν ἐπὶ τέγους προεστῶσαν, οὕτω δέ καὶ Ἴππῶ-
ναξ [fr. 117 B.⁴] cf. Hesych. s. καωρίδες et καωρεῖον et Ly-
cophr. 1385 καωρίς, 772 καωρεύω uersus sic restituerunt Ahr.
et Kn.: οὐ μοι δικ. <ῶστε> μοιχὸς ἀλῶναι | δοκέει Κρ. ὁ Χῖος ἐν
καωρίτεω 68 κρείας ἐκ μολοβρίτεω (cum Schnw.) | κυός Kn.
69 λαιμῶι uel λαιμώσσει (-ων) ℄, unde λαιμώσων δ' ἐσοῦτο χ. Sitz.

(ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ)

ΚΑΤΑ ΒΟΥΠΑΛΟΥ

70. (83)

78 Kn.

λάβετε μευ ταίματια, κόψω Βουπάλου τὸν ὀφθαλμόν.
ἀμφιδέξιός γάρ εἰμι κούκ ἀμαρτάνω κόπτων.

71. (62)

οἱ δέ μευ ὀδόντες 82 Kn.

〈ἐντὸς〉 ἐν τῆσι γνάθοισι πάντες 〈ἐκ〉κεκινέαται.

*72. (*78)

p. 4 s Kn.

Μητροτίμωι δηῦτέ με χρῆ τῶι σκότῳι δικάζεσθαι

ἀντὶ τοῦ Ζητῶν καὶ ὀρμῶν· γράφεται καὶ 'λαιμώσων' ἀντὶ τοῦ πεινῶν, ὡς Ἰππῶναξ· [1] 70 Suid.¹ s. u. Βούπαλος· ὄνος (ὄνομα u. l.) Ἀριστοφάνη· εἰ νῆ Δία τις [Δί' ἤδη Κνοχ] τὰς γνάθους τούτων 〈τις ἢ Κνοχ〉 δις ἢ τρίς ἔκοψεν, ὡσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ εἶχον. παρὰ τῶι Ἰππῶνακτι· [1] Suid.² s. u. κόπτω (sine poetae nomine) [1] EROTIAN. 54 p. 43 Kl. ἀμφιδέξιός· Βακχεῖός φησιν ἀμφοτεροδέξιός· ὡς ἀμφήκης ὁ ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένος... ὁμοίως καὶ ὁ Ἰππῶνάξ φησιν· [2] GALEN.¹ Hippocr. aphorism. 18, 1, 148 K. Ἰππῶναξ ἀμφιδέξιον ἔφη κατὰ τόνδε τὸν ἴαμβον· [2] ² Glossar. Hippocr. 430 71 ET. MAGN. 499, 41 cod. Paris. 2638, ubi de κενινέαται disseritur: [1. 2] ET. FLOR. p. 181, 8 M. (om. γνάθοισι) ANECD. Ox. ed. Cram. 1, 287 s (HERODIAN. π. παθῶν II 225, 12 L.) μεμετρέαται· τοῦτο Ἰωνικόν ἐστίν... καὶ παρ' Ἰππῶνακτι· [1. 2] 72 HE-

PhW. 1925, 731 λαιμῶι B. ex Hesych. 'λαιμῶι' εἰς βρῶσιν ὄρμηται et 'λαιμῶν'· ἐσθίειν ἀμέτρως cf. Callim. iamb. pap. 144

τὴν γλῶσσαν εἰλῶν ὡς κύων, δταν πίνῃ ὡς〈τ'〉 Kn. ἐρωιδίου Herodian. περὶ ὀρθογρ. II 511, 27 L. sed cf. 21 et Callim. pap. Oxyrh. 2080, 64, ubi -ῖ- τὸ σεῦ (σου εἰ σεῦ Schnw.) δὲ χεῖλος ὡστε ῥωδιοῦ λαιμῶι εἰ. Kn. 70 fragmenta coniunxit B. Hippo-nactem ἀκρότονον laudat Athen. 12, 552^{cd}, μάχην Βουπάλειον Callim. iamb 94 s (fr. 90) Ar. Lys. 360 s Hor. iamb. 6, 14 Lucian. Pseudol. 2 Iulian. ep. 10^d (II p. 13 Bid.-Cum.) cf. fr. 14 1 λάβετε: τῆτε εἰ. Kn. μου εἰ θοιμάτιον εἰ em. B. Hi.-Cr. ἴψω εἰ. Maas (DLZ 1929, 39 p. 1866), qui θοιμάτιον defendit (cf. Ar. Thesm. 568 λαβέ θοιμάτιον) Βουπάλωι Suid.² βουπάλου (-λωι) Adler τὸ ὄνομα Suid.¹ u. l. 2 κούχ, καὶ οὐχ εἰ em. ten Brink κόπτων om. Galen. 71 2 ἐντὸς et ἐκ inseruerunt Hi.-Cr. et ten Brink 〈οἱ κοτ'〉 Kn. τοῖσι (τοῖς) εἰ (Kn.) em. B. πάντες om. Anecd. hinc Kal. unum restituit uers. οἱ δ. μ. ὀδ. ἐντὸς〈εἰ ἐν〉 γνάθοις κεκ. 72 Hipponacti tribuit Mein. cf. Kn. p. 4 s Maas DLZ 1929, 39

73. (79) καὶ δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριηνέος κρέσσον 79 Kn.
 74. (80) 80 Kn.
 μηδὲ μοιμύλλειν Λεβεδίην ἰσχάδ' ἐκ Καμανδωλοῦ
 75. (82) Κυπρίων βέκος φαγοῦσι κ' Ἀμαθουσίων πυρόν 81 Kn.
 76. (84) 83 Kn.
 ἔξ<άκις> τίλλοι τις αὐτὸν τὴν τράμιν <τ'> ὑποργάσαι

PHAEST. 6 (π. τροχαϊκοῦ), 2 p. 18 C. τοῦτο δὲ τὸ τετράμετρον γίνεται καὶ χωλὸν τοῦ παρατελεύτου ποδὸς σπονδείου γενομένου, οἷόν ἐστι καὶ τό· [1] SCHOL. Herh. B p. 271 C. Io. SICEL. Rhet. gr. 6, 240 ed. W. 73 STRAB. 14, 1, 12 p. 636 ἐκ Πριήνης δ' ἦν Βίας εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, περὶ οὗ φησιν οὕτως Ἰππῶναξ· [1] DIOG. LAERT. 1, 84 (Βίας) λέγεται δὲ καὶ δίκας δεινότατος γεγονέναι εἰπεῖν. ἐπ' ἀγαθῶι μέντοι τῆι τῶν λόγων ἰσχύι προσεχρήτο· ὅθεν καὶ Δημόδοκος ὁ Λέριος τοῦτο αἰνίττεται λέγων· [fr. 6] καὶ Ἰππῶναξ· ἄ καὶ κτλ. cf. 1, 88 Suid.¹ s. u. Βίαντος Πριηνέως (-ος u. l.) δίκη et ²s. u. δικάζεσθαι (om. ἄ καὶ) 74 SEXT. EMPIR. adv. math. 1, 275 Λεβεδίων γοῦν διαφορομένων πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας περὶ Καμανδωδοῦ ὁ γραμματεὺς τὸ Ἰππῶνάκτειον παραθέμενος ἐνίκα· [1] HESYCH. μοιμύλλειν· θηλάζειν. ἐσθίειν 75 STRAB. 8, 3, 8 p. 340 ποιητικῶι δὲ τινι σχήματι συγκαταλέγειν τὸ μέρος τῶι ὄλῳ φασι τὸν Ὅμηρον... χρῶνται δὲ καὶ οἱ νεώτεροι· Ἰππῶναξ μὲν· [1]· Κύπριοι γὰρ καὶ οἱ Ἀμαθούσιοι EUST. in Il. p. 305, 33 καὶ Ἰππῶναξ δὲ οὕτω σχηματίζει ἐν τῶι· [1] 76 EROTIAN. p. 124 Kl. τράμιν τὸν ὄρρον, ὃν περ καὶ ὑπόταυρον (ἰππόταυρον ℄ ὑποταύριον Val. ad Ammon. 1, 9 p. 40) καλοῦμεν, ὡς καὶ Ἰππῶνάξ φησιν· [1]. μέμνηται καὶ Ἀρχίλοχος· [fr. 195 B.⁴] HESYCH. τράμις· τὸ

p. 1866 Μητρότιμη ci. Kn. (Cambridge Univers. Reporter 23 Dec. 1926) Μητροτίμη est persona Herondae Mimiambi 3 M. δεῖν με τῶι εκ. κολάζεσθαι Io. Sicel. ad εκ. cf. fr. 47, 2. subiunxit fr. 73 ten Brink 73 Biantem Prienaem laudat Heraclit. fr. 39 D.-Kr., Mysonem Hipponax fr. 61. praemisit ten Brink fr. 72. uerbum iteratur ut fr. 70 δικάσασθαι Strab. πριηνέως ℄ κρέσσον uel κρείσσον ℄ praeter Suid.² (κρείσων) κρέσων Schnw. B. Hi.-Cr. sim. de Minoe Herond. 2, 90 74 μοι μὴ λαλεῖν (λαλεῖ) ℄ em. Mein. ex Hesych. καμανδωδοῦ u. l. 75 ad β. cf. Herod. 2, 2 λέκος ci. Kn. φαγοῦσι om. Eust. καὶ ἄμ. ℄ πυρῶν Eust. πυρέων Herond. 2, 80 (Kn.) 76 ἔξ τίλλοι uel ἔξτιλλοι ℄ em. Mein. ἐκ <τρίχας> B. <πρῶκτον> ἐκτίλλοι... αὐτοῦ Sitz. in ἔξ - - trimetrum cadere ci. Kn. αὐτοῦ ℄ (Kn.) em.

ΕΞΑΜΕΤΡΑ

77. (85. 87)

89 Kn.

Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεω τὴν ποντοχάρυβδιν,
τὴν ἐγγαστριμάχαιραν, ὃς ἐσθίει οὐ κατὰ κόσμον,
ἔννεπ', ὅπως ψηφίδι <κακός> κακὸν οἶτον ὄληται
βουλήι δημοσίηι παρὰ θῖν' ἄλός ἀτρυγέτοιο.

5 πῶς παρὰ Κυψοῦν ἦλθε

91 Kn.

78. (86) _ _ _ _ _ τί με σκιδάφοις ἀτιτάλλεις; 90 Kn.

ΜΕΛΗ

79. (90)

p. 2 Kn.

Εἴ μοι γένοιτο παρθένος καλή τε καὶ τέρεια

<τ>ρήμα τῆς ἔδρας. ὁ ὄρρος 77 ΑΘΗΝ. 15, 698^b Πολέμων
δ' ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Πρὸς Τίμαιον περὶ τῶν τὰς παρωιδίας
γεγραφότων ἱστορῶν τάδε γράφει . . . εὐρετὴν μὲν οὖν τοῦ γέ-
νους Ἰππώνακτα φατέον τὸν ἰαμβοποιόν. λέγει γὰρ οὗτος
ἐν τοῖς Ἑξαμέτροις [1-4] ΑΝΟΝΥΜ. π. τῶν εἰς 'ω' θηλυ-
κῶν ὀνομάτων ap. Aldum Pium Manutium Θεσαυρός. κέρασ
ἀμαλθείας καὶ κῆποι Ἀδώνιδος Thesaurus Cornucopiae et Horti
Adonidis Venetiis 1496 f. 268^a ex. (= Cod. Voss. gr. 20 ap. Reitz.
Gesch. d. gr. Etymologica 367s) οἱ δὲ Ἴωνες αὐτὴν (αἰτιατι-
κὴν) εἰς 'οὐν' ἐποίουν, Καψοῦν καὶ Λητοῦν . . . ὁμοίως καὶ
παρὰ Ἰππώνακτι [5] 78 ΕΥΣΤ. in Od. 1397, 26 (Ἀθηναῖοι)
ἐν ἱεροῖς ἀθροιζόμενοι ἐκύβευον καὶ μάλιστα ἐν τῷ τῆς Σκιδάδος
Ἀθηνᾶσ τῷ ἐπὶ Σκίρωι. ἀφ' οὗ καὶ τὰ ἄλλα κυβευτήρια σκιδά-
φεια ὠνομάζετο. ἔξ ὧν καὶ πάντα τὰ πανουργήματα διὰ τὴν ἐν
σκιδραφείοις ραιδιουργίαν σκιδραφοὶ ἐκαλοῦντο Ἰππώναξ [1]
πεποίηται δέ φησι καὶ προστάται τοῦ οὕτω παίζειν, Ἑρμῆσ καὶ
Πᾶν 79 ΗΕΡΗΛΕΣΤ. 5 (π. ἰαμβικοῦ), 3 p. 16 C. (καταληκτικὸν

Mein. τ' add. Mein. ὑποργάζοι Sitz. Kn. 77 1ss detorsit
poeta exordium Odysssiae et Iliadis 1 εὐρυμεδοντιάδεα C em.
Wil. (ad Πηληιάδεω) ποντοχάρυβδιν A παντοχ- olim B., quod
defendit Wil. TG 30, 1 πολτοχ- Wachsmuth ad χάρυβδιν cf.
Iamb. in Turpilucr. 85 1. 3 cf. α 1 2 Hesych. 'ἐγγαστριμάχαι-
ραν' τὴν ἐν τῇ γαστρὶ κατατέμνουσαν. cf. Plaut. Pseud. 1181
(Cr.) Hom. hymn. Apoll. 2, 357 ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν ὃς Kal.
cf. υ 181 3 ἔννεφ' C κακός inser. Cob. ex p 217 κακὴ cum
recentioribus Kn. κακῶς Kal. cf. Γ 417 ὀλεῖται Cob. 4 cf.
A 316 5 Herodot. Ἴοῦν, Λητοῦν, Τιμοῦν al. cf. fr. 22 Vlives
postquam Charybδin fugit uenit ad Calypsonem 78 ἀτ. uox
Homericā 79 cf. Wil. SS. 120, 1. O. Schrö. Grundriß p. 55

*80. (*92) καὶ κνίση τινὰ θυμῆσας

p. 3 Kn.

[81]. (72) Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι, p. 5 Kn.
 τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔδνον λαμβάνειν·
 αὕτη γὰρ ἢ προῖξ οἰκίαν κώζει μόνη.
 ὅστις δὲ τρυφερῶς τὴν γυναῖκ' ἄγει λαβῶν

*

5 συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει
 εὖνουν, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.

ιαμβικὸν) τετράμετρον δὲ οἶον τὸ Ἰππώνακτος· [1] INSCR.
 uascul. ap. Jacobsthal Phil. 60 (1901) 329 ε]ἷ μοι γένοιτ[ο
 παρθένος] cf. SCHOL. Heph. B p. 268 C. ET. MAGN. 26, 57
 SCHOL. Ar. Plut. 253 80 HEPHAEST. 10 (π. ἀντισπαστικοῦ), 2
 p. 32 C. (ἀντισπαστικὸν) δίμετρον δὲ ὑπερκατάληκτον τὸ καλού-
 μενον Καπφικὸν ἐννεασύλλαβον ἢ Ἰππωνάκτειον οἶον· [1]
 81 Stob. ecl. 4, 22 (π. γάμου), 123 p. 546 H. [SMA] Ἰππώνακ-
 τος· [1—6]

metrum explicavit Caes. Bass. gramm. VI 263, 16 ss K. ἔμοι (sic)
 Heph. optimi libri 80 Wil. TG 30, 1 ionicos agnouisse sibi
 uisus est; sed cf. Gr. Versk. 250 at Athen. 7, 289° τοῖς ἀμφὶ
 Μενεκράτην ἐθυμίων 81 Hippothoonti comico dederunt Mein.
 B. 2 ἔδνον C em. Haupt 4 τρυφῶς C em. Trinc. τρυφερὰν
 B. τρυφῶσαν Mein. ἀτρυφερον ci. Kn. lacunae uitandae causa
 post 4 lacunam statuerunt Val. B. 'fr. 89. 91. 93 s B.' a Sacer-
 dote tradita ficta esse demonstraui Buech. Mus. Rhen. 37, 339 s' Be.
 Hipponacti dederunt editores nonnulli Anan. fr. 3, Phoenic.
 fr. 6, fr. choliamb. adesp. 1. 3

ANANIOS

IAMBOI

1. (2) χρυσὸν λέγει Πύθερμος ὡς οὐδὲν τᾶλλα. 2 Kn.
2. (3) εἴ τις καθείρξει χρυσὸν ἐν δόμοις πολλόν 3 Kn.
καὶ κύκα βαιὰ καὶ δύ' ἢ τρεῖς ἀνθρώπους,
γνοίη κ' ὅσῳ τὰ κύκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσω.
3. (4) καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κράμβην.
4. (1) Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις 1 Kn.
ἢ Νάξον ἢ Μίλητον ἢ θείην Κλάρων,

1 HERACLID. PONT. ap. ATHEN. 14, 625^c φασι δὲ Πύθερμον τὸν Τήιον ἐν τῷ γένει τῆς ἀρμονίας [αὐτοῦ] τούτῳ ποιῆσαι σκολιὰ μέλη, καὶ διὰ τὸ εἶναι τὸν ποιητὴν Ἰωνικὸν ἰακτι κληθῆναι τὴν ἀρμονίαν. οὗτός ἐστι Πύθερμος, οὗ μνημονεύει Ἀνάγιος ἢ Ἰππῶναξ ἐν τοῖς ἰάμβοις (<... καὶ> ἐν ἄλλῳ οὕτως· [1] λέγει δ' οὕτως ὁ Πύθερμος [scol. 1]· οὐδὲν ἦν ἄρα τᾶλλα πλὴν <ὁ> χρυσός 2 ATHEN. 3, 78^f καὶ Ἀνάγιος δ' ὁ ἰαμβοποιὸς ἔφη· [1—3] STOB. 4, 33 (σύγκρισις πενίας καὶ πλούτου), 12 p. 800 H. [SMA] Ἰππῶνακτος· [1—3] 3 ATHEN. 9, 370^{a,b} cf. Hippon. fr. 40 4 AR. ran. 659^{ss} (Διόν.) Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις. (Ξανθ.) ἤλ-

1 χρυσοῦ ci. Kn. ad rem cf. Hippon. fr. 29 2 1 καθείρξει Stob. πολὺν & πολλὸν Mus. ap. Athen. πολὺν Grot. ap. Stob. 2 καὶ 2 om. Stob. & τρεῖς Meister ap. Herond. p. 871 ad rem cf. Phoenic. 1, 6 cum adnot. Gerhardi 3 γνοίη χ' ὅσῳ τὰ Athen. & γνῶη χᾶσοντας Stob. &, unde γνοίης χ' ὅσον τὰ gnomologum dixisse putat Hense (cf. Theogn. 996) κόσον Kn. κρέισσω Stob. S κρέισσων M κρέισσον A κρέισσον Stobaeo tribuit Hense ad Xenoph. memor. 2, 3, 1 3 Hipponacti dedit Kn. (87*) siue Herondae 2 ad v. μ. τ. κρ. cf. Athen. 9, 370^{b,c} (praecedat Archilochi fr. 99 D. ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην). Ananiam imitati sunt Teleclides, Epicharmus, Eupolis 4 cf. Hippon. 4 1 κου ci. Mein. 2 θείην poetam patriae celebrandae causa adiecisse ci. Cr.

ἴκευ κατ' ἱερόν, ἦ Cκύθας ἀφίξεαι.

(ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ)

5. (5) ἔαρι μὲν χρομίος ἄριστος, ἀνθίης δὲ χειμῶνι· 5 Kn.
 τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ κυκῆς φύλλου.
 ἡδὺ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρικῶι κρέας,
 δέλφακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἐσθίειν,
 5 καὶ κυνῶν αὖ τῆι τότε ὤρηι καὶ λαγῶν κάλωπέκων·
 ὄιος αὐτ', ὅταν θέρος τ' ἦι κηχέται βαβράζωσιν.
 εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βρῶμα,
 ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπρεπῆς ἐν μυττωτῶι.
 βοῦς δὲ πιανθεὶς δοκέω μὲν καὶ μερέων νυκτῶν ἡδύς
 10 κήμερης.

γησεν· οὐκ ἤκουσας; (Δ.) οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ ἴαμβον Ἰππώνακτος ἀνεμιμνησκόμεν. ubi SCHOL. ὡς ἀλγῆσας καὶ συγκεχυμένος οὐκ οἶδε τί λέγει, ἐπεὶ οὐχ Ἰππώνακτος, ἀλλ' Ἀνανίου. ἐπιφέρει δὲ ὁ Ἀνανίας αὐτῶι· [2. 3] 5 ATHEN. 7, 282^{a-c} ἀνθίας· κάλλιχθος· τούτου μέμνηται Ἐπίχαρμος ἐν Ἡβας γάμωι [fr. 58 K.] 'καὶ σκιφίας χρομίς θ', <δς> ἐν τῶι ἦρι κατ' τὸν Ἀνάσιον ἰχθύων πάντων ἄριστος, ἀνθίας δὲ χείματι'. λέγει δὲ Ἀνάσιος οὕτως· [1—10]

3 ἴκου C em. Mein. καθ' ἱερόν (ιέρ') ἦ σκ. C κατ' ἱρὰ πρὶν Cκ. Mein. ἱρὰ καὶ siue τί σι. Kn. 5 cf. Hippon. fr. 38 s 74 1 ἀνθίας C em. Schnw. cf. Epicharm. et supra et ap. Athen. 7, 328^a et RE III 2454, 5. I 2376 2 ἐν... φύλλοις Cas. κυκῆς Kn. 3—5 del. Wil. contra B. Herm. Sitz. al. choliambos restituentes. sed cf. Hippon. 33 cum adn. 3 χιμέρης A corr. Heringa 4 τραπέωσιν A corr. C 5 αὐτὴ τότε ὤρη A em. Mein. idem αὖ τῆμος quoque 6 οἶος A interpretatus est Casaub. οἶος Sp. αὐτοετ' ὅταν A corr. Heringa 7 ss cf. Hippon. 39, 2 7 κακὸν: δειλὸν σι. Kn. 8 ἐμπρεπεῖς A corr. C debuit μυσσ-

ΑΙΣΧΡΙΩΝ

ΙΑΜΒΟΙ

1. (1) μήνη τὸ καλὸν οὐρανοῦ νέον σίγμα 1 Kn.
 2. (*2) στενὸν καθ' Ἑλλήσποντον, ἐμπόρων χώρην, 2 Kn.
 ναῦται θαλάσσης ἐστρέφοντο μύρμηκες.
 3. (*3) ὁ δ' ἐξελὼν ἱμάντα φορτίου ζώνην 3 Kn.
 4. (*4) ἴρις δ' ἔλαμψε, καλὸν οὐρανοῦ τόξον. 4 Kn.
 5. (*5) καὶ πίσσαν ἐφθῆν, ἣν θύραι μυρίζονται, 5 Kn.

(ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ)

6. (8) Ἐγὼ Φιλαινίς ἢ ἴπιβωτος ἀνθρώποις 6 Kn.
 ἐνταῦθα γήραι τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.
 μή μ', ὦ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκρην κάμπτων

1—5 TZETZ. in Rhet. graec. 3, 650 s W. ὡς τὴν σελήνην οὐρανοῦ πάλιν Αἰσχυρίων σίγμα· οὕτω γὰρ λέξεις αὐταῖς αὐτὸ Αἰσχυρίων λέγει· [fr. 1]· τὸν λόγον ἐκτραχύνουσι, σκληρύνουσι δὲ πλέον ἢ μᾶλλον εἰς ψυχρότητα κύρουσι γελαστέαν, ὡς καὶ ὁ γράψας τὰ ψυχρὰ ταυτὶ τῶν ἱαμβείων· [fr. 2]. καὶ πολλαχοῦ δύστηνα τοιαυτὶ λέγει· [fr. 3. 4. 5] 6 ATHEN. 8, 335^b ἔτι μᾶλλον ἐπαινῶ τὸν πολυθρύλητον ἐπὶ τῇ ὀψολογίᾳ Ἀρχέστρατον αἰεὶ ποτε μετὰ Φιλαινίδος κατατάττοντα, εἰς ἣν ἀναφέρεται τὸ περὶ ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα, ὅπερ φησὶ ποιῆσαι Αἰσχυρίων ὁ Σάμιος ἱαμβοποιὸς Πολυκράτη τὸν σοφιστὴν ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀνθρώπου σωφρονεστάτης γενομένης. ἔχει δὲ οὕτως τὰ ἱαμβεῖα· [1—9] A. P. 7, 345 'ἀδέσποτον'· οἱ δὲ Σιμω-

1 nota sigmatis quod dicimus lunati formam (Wil.). ceterum cf. Gerhard Phoinix p. 219 s Knox The Greek choliambic poets (London 1929) p. 263 ss, qui Hippon. fr. 38 Aeschryoni dare uolt
 4 ἔλαμπε cod. unus. cf. Hesych. s. u. εἶρη 5 ἦι B. sed cf. Kühner-Gerth I 309^b 6 ad rem cf. Dioscorid. A. P. 7, 450
 1 Anacr. fr. 23 μ' ἐπίβωτον κατὰ γείτονας ποιήσεις A. P. 5, 150 ἢ ἴπιβόητος Νικῶ (meretrix famosa) 3 ἄκραν C em. Mein. cf. Herod. 7, 122 κάμπτων . . . Ἀμπελον τὴν Τορωναίην ἄκρην Sa-

χλεύην τε ποιεύ και γέλωτα και λάσθην·
 5 οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζῆν', οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους
 οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης.
 Πολυκράτης δὲ τὴν γενὴν Ἀθηναῖος,
 λόγων τι παιπάλημα και κακὴ γλῶσσα,
 ἔγραψεν ἄσς' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

7. (6)

και θε<ίη>ν

7 Kn.

ἄγρωστιν εὔρες, ἦν Κρόνος κατέσπειρεν.

νίδου man. sec. 4 HESYCH. λάσθη· χλεύη. λήθη. ὀλιγωρία.
 αἰσχρολογία. αἰσχύνη 6 HESYCH. μάχλος· ἀκρατής· καταφερής.
 πόρνος 8 HESYCH. παιπάλημα· ποικίλος ἐν κακίαι 7 ATHEN.
 7, 296° Αἰσχρίων δ' ὁ Κάμιος ἐν τινι τῶν Ἰάμβων
 "Υδνης φησὶ τῆς Κυλλ<ί>ου [em. Wil. ex Herod. 8, 8] τοῦ Κυω-
 ναίου κατακολυμβητοῦ θυγατρὸς τὸν θαλάσσιον Γλαῦκον ἐρασθῆ-
 ναι. ἰδίως δὲ και περὶ τῆς βοτάνης λέγει, ἦν φαγῶν ἀθάνατος
 ἐγένετο· [1]

miam Ph. fuisse tradit Dioscorides 4 λάσθην A em. Casaub.
 5 Ζεῦν Athen. οὐ μὰ Athen. οὐ δὲ Anth. κρουνοὺς ci. Wil.
 6 ἦν cod. A 7 γενὴν (i. γενεὴν) Athen. γονὴν Anth. est Po-
 lycrates, rhetor Atheniensis 8 τε Kn. π. Ar. au. 431 nub. 260
 λέγειν... παιπάλη 'böse zunge'. cf. Cratini fr. 293 ap. Aristid.
 45. 19. 46, 129 9 οἱ' ἔγραψεν· ἐγὼ δ' οὐκ Anth. ὄσς' Kn.
 7 ad rem cf. Gerhard Phoinix 217ss Wil. SBBerl. 1918, 1162
 H. 60 (1925), 302 1 θεῶν ⚭ θεῖην Wil. ad Alexandri Pleuronii
 ὕλην αἰενάουσαν (cf. Athen. l. c. et Diels Herm. 23 [1888], 287),
 Solis equorum cibum θεῶν <βρῶμα> uel <βρῶσιν> Mein. et
 Haupt, hi quoque trimetri exitum et trimetrum integrum statuen-
 tes 2 εὔρες appellat Glaucum

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ Ο ΣΑΜΙΟΣ

1. ὁ καὶ κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα. p. 268 Kn.
 2. κούφηι κεραί<η> κεῦσταλεῖ παρήνεγκεν p. 270 Kn.
 3. Σπληδόνα τ' ἀγαθέην

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ Ο ΡΟΔΙΟΣ

ΚΑΝΩΒΟΣ

1. Κορινθιουργέσ ἐστι κιόνων σῆμα. p. 270 Kn.
 2. τέρψει δὲ νηῶν ὁ γλυκύς σε χωρίτης p. 270 Kn.
 πλόος κομίζων δῶρα πλουσίου Νείλου.

ASCLEPIAD. SAM. 1 SCHOL. EUR. HEC. 1273 (190 Schw.) 'κυνὸς ταλαί-
 νης'· περί τοῦ κυνὸς σήματος καὶ Ἀσκληπιάδης φησίν, ὅτι·
 κυνὸς καλοῦσι κτλ. SCHOL. LYCORHR. 315 (p. 127 Sch.) σκύ-
 λακα τὴν Ἑκάβην λέγει, ὅτι κύων ἐγένετο, ὡς φησι μυθικῶς
 Εὐριπίδης [HEC. 1265] καὶ Ἀσκληπιάδης περί τοῦ τόπου, οὗ
 ἀνηρέθη· [1] 2 PLVT. de tranq. an. 17 p. 476^a κἄν τις ἔξωθεν
 ἀρχὴ πάθους ὡς περ διαδρομὴ γένηται σπλάδος, εὐσταλεῖ
 καὶ κούφηι κεραίαι παρήνεγκεν, ὡς φησιν Ἀσκλη-
 πιάδης 3 ET. MAGN. p. 157, 31 s. Ἀσπληδῶν· φασι γὰρ εἶναι
 Σπληδόνα τὸν Πρεσβῶνος καὶ Στερόπης. Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν
 Ἀσκληπιάδην οὕτω λέγειν· [1]

APOLL. RHOD. 1 STEPH. BYZ. s. Κόρινθος· . . . καὶ σύνθετον
 Κορινθιουργῆς ὡς Ἀττικουργῆς. Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος Κα-
 νώπῳι [δευτέρῳι del. Mein.]· [1] 2 STEPH. BYZ. s. χώρα·

ASCLEPIAD. SAM. 1 cf. Knox The Greek choliambic poets (London
 1929) p. 268 ss ad rem 'Κυνὸς σῆμα' cf. RE VII 2659 s 2 uer-
 sum restituit et em. Kn. 3 cf. Wil. H. 60 (1925), 302 Schol.
 B 511 debuit aut ἡγ- aut -θέαν

APOLL. RHOD. ad rem cf. Maass Arat. 359 ss Rehm RE X
 1882 s Wil. H. D. 2, 254 ss Knox The Greek choliambic poets (London
 1929) p. 270 s 1 κορινθιουργεὺς & em. Holsten σῆμα ci. Kn.
 2 1 τρέψει . . . νηὸν uel στρέψει . . . νηὸν & em. Pinedo χωρί-
 τής Mein. Kn. 2 Νείλου πλουσίου & transpos. Gavelius. sed u.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

3. Καλλίμαχος τὸ κάθαρμα, τὸ παίγνιον, ὁ ξύλινος νοῦς·
αἴτιος ὁ γράφας Αἴτια Καλλίμαχος

ΦΟΙΝΙΞ Ο ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΣ

ΙΑΜΒΟΙ

ΙΑΜΒΟΣ ΦΟΙΝΙΚΟΣ [.]η

1. p. 248 ss Kn. p. 235 s P.
(75) Πολλοῖς γε θνητῶν τὰ γ[ά]θ', ὦ Ποσειδίππε,
οὐ [κύ]μφορ' ἐστίν, ἀλλὰ δεῖ τοιαῦτ' αὐτοῦς
[τ]έμνειν, ὁκοῖα καὶ φρονε[ῖ]ν ἐπίστανται.
νῦν δ' ο[ῖ] μὲν [ῆ]μῶν κρή[γυ]οὶ καθεστῶτες
5 πολλὴν ἀφειδέως νη[σ]τήνῃ ἐρεύγοντα[ι],

... ἀπὸ τοῦ χώρα χωρίτης, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔδρα ἐδρίτης... καὶ
Ἄπολλώνιος ἐν τῷ Κανώβωι· [1. 2] 3 A. P. 11, 275
Καλλιμάχου P et Eust. in Od. p. 1422, 30

1 PAP. Heidelberg. 310 saec. III/II a. Chr. p. III ed. G. A. Ger-
hard Phoenix von Kolophon. Leipzig 1909 J. U. Powell Collectan.
Alex. p. 235 s (fr. 6) A. D. Knox The Greek choliambic poets (London

ad Hippon. 33

3 Apollonius Callimachi cauillatur defini-
tionem

1 cf. Wil. H. D. 1, 107 Νεόπλουτοι inser. Kn. inser. [.]η
aut Phoenicis iambi aut florilegii numerus uidetur latere 1 Eur.
fr. 416 N.² πολλοί γε θνητῶν Semon. fr. 1, 10 πλούτῳ τε κάγα-
θοῖσιν Π. epigrammatum poetam potius quam comicum appel-
lari recte statuit Gerh. 1 ss cf. Ps.-Cebet. 39, 4 οὐδὲ συμφέρει
ἐνίοις πλουτεῖν, ὅταν μὴ ἐπίστωνται τῷ πλούτῳ χρῆσθαι (G.)
2 ἀλλ' ἔδει Bucher., minus recte, cum uersus 1—3 argumenti
uice fungantur 2 s noluit poeta τοσαῦτα... ὁκόσσα 3 suppl.
Bilabel Knox ex Poseid. A. P. 9, 359 ἔχειν Gerh. μόν' ἔχειν Bucher.
πλουτεῖν Sitz. Cr. νέμειν Diels κομεῖν et κομπεῖν Hense 4 in.
suppl. Cr. Bucher. πολλοὶ γὰρ ci. P. ἡμῶν utpote mortalium,
nam θνητῶν metrum laesisset; nisi αὐτῶν praeferendum κρ.
Ps.-Herod. uit. Hom. 15 (Friedl.) Herond. 4, 46. 6, 39 (G.) et Anth.
Pal. 13, 3, 3 (in epitaphio Hipponactis). cf. Callim. iamb. 196
κρηγύως ἐπαιδεύθην et Cercid. 3, 12 et in primis Friedl. Der
Große Alcibiades (Bonn. 1923) 2, 6 ss 5 πολλὴν: κοίλην ci. Sitz.

- (80) οἱ δ' οὔτε κύκα, φακίν, οὔτ' ἐρινὰ εὖντες
 πλουτοῦσι. τῷ πλούτῳ δὲ πρὸς τί δεῖ χρῆ[σθ]αι,
 τοῦτ' αὐτὸ πάντων πρῶτον οὐκ ἐπίστανται·
 ἀλλ' οἰκ[ία]ς μὲν ἐγ' λίθου σμαραγδίου
 10 (εἴ πω[σ] ἀνυστόν ἐστι τοῦτ' αὐτοῖς πρῆσσει)
 (85) [πά]τον [τ'] ἐχούσας καὶ στοὰς τετρατύλους
 [πολλῶ]ν ταλάντων ἀξίας κατακτῶνται.
 [αὐτοῖ] δ' ἐαυτῶν τὴν ἀναγκαίην ψυχὴν
 [.]η κ[ωρὴ το]ύτων πάντων
 15 [.]ρα [πλου]τ[ο]ν ἐκπορίζουσιν,
 (90) [ὄκως λ]όγοις χρηστοῖσι σωφρονισθεῖσα
 [σαφῶς] τὰ χρηστὰ καὶ τὰ συμφέροντ' εἰδῆ<ι>.
 [τοῖς οὖν] τοιούτοις ἀνδράσιν, Ποσειδίππε,
 [οὐ σ]υμβέβηκεν οἰκίας μὲν κεκτῆσθαι

1929) p. 242 ss cf. Powell and Barber New Chapters in the History

νηστείην Cr. (unde metrum ut sanaret νηστήην Bucher.) νη[π]ιέην
 legit G. ut Trimalchiones πλούτον. cf. Gerh. p. 109, 6 et Alciph'r.
 ep. 1, 25, 3 λιμῶδες καὶ αὐχμηρὸν ἐρυγγάνειν de pauperibus νη-
 δὺν ἦν ci. Sitz. an νησικήν? cf. Semon. 7, 54 6 κύκα prouerbi-
 orum (φακίν ut Herond. 1, 78. 7, 49) et homines cum fructibus uel
 plantis comparatos inlustrauit Gerh. p. 110 s cf. Ananii fr. 2 Theocr.
 15, 15 (Maas) 7 ss χρήσασθαι — κτήσασθαι, χρήματα — κτήματα
 adnominations agnouit et per litteras indagauit Gerh. p. 113 ss
 p. 287 8 Eur. fr. 572 N.² ἐν ἐστὶ πάντων εἰδέναι τουτί (G.)
 9 σμαραγδίτης Esth. 1, 6 et mons Smaragdites Plin. nat. 37, 73
 10 Eur. Heraclid. 961 οὐκ ἔστ' ἀνυστόν . . . σοί Dion. Hal. or. 4
 p. 145 R. ἀλλ' εἴ πως δυνατὸν ἦν 11 αὐτὰς Sitz. ex Muson. π.
 κέπησ p. 108, 5 H. αὐλήν Hense τοίχους Blass στέγας Bucher.
 κήπους Die. ζυκτοῦς Kal. tertiam litteram τ legisse sibi uide-
 tur Gerh. 13 ss [κτᾶσθαι δ'] ἐαυτ[οῖς τ]ὴν ἀ. ψυχῆς [παίδευσιν
 uel κόσμησιν οὐσ]ης κ[ρέσσονος το]ύτων π. [ἀμελοῦσι uel παρῖασι
 μω]ρὰ [κούδεν] ἐκπ. Sitz., qui debuit potius 14 μάθησιν (cf. Gerh.
 p. 122) [αὐτῶν δ'] ἐ. τ. ἀ. ψ. [πολλῶι γε μάλλον δ]ὴ κ[οπέιν το]ύτων
 π. [ἀγριοῦσιν αἰσχ]ρὰ [κούδεν] ἐκπ. Bucher. 13 in. [αὐτοῖ] ego [τρο-
 φήν] Kn. ψυχῆι ci. Gerh. 14 in. [ἔφυρεν ἀργ]ή κ. ci. Kn.
 15]ρα[. . .]τ. ν pap. [κέρδη γὰρ αἰσχ]ρὰ [πλου]τ[ο]ν Kn., de πλ.
 dubitat Bilabel 16 in. [οὐ μὴ] ex. gr. Kn. 17 σαφῶς
 Bucher. καλῶς Gerh. ὀρθῶς Kn. 18 τοῖς δὴ Bl. πῶς (siue
 τοῖς) οὖν Hense an [πῶς γάρ]? 19 in. νῦν Kohl εὔ Gerh.

20 [κ]αλὰς καταξίας τε χρημάτων πολλῶν,
 (95) [α]ὐτοὺς δ' ὑπάρχειν ἀξίους τ[ρι]ῶν χα[λκῶ]ν;
 καὶ μάλα δικάως, ἦν τις ἐνθυμῆτ' [ὄρ]θῶς·
 [μόνων ζύλω]ν γὰρ καὶ λίθων φροντίζουσιν.

(ΚΟΡΩΝΙΣΤΑΙ)

2.

p. 264 s Kn. p. 233 s P.

Ἐσθλοί, κορώνηι χεῖρα πρόοδοτε κριθέων
 τῆι παιδί τοῦ Ἀπόλλωνος ἢ λέκος πυρῶν
 ἢ ἄρτον ἢ ἡμαιθον ἢ ὅτι τις χρήζει.
 δότ', ὦ ἄγαθοί, <τι> τῶν ἕκαστος ἐν χερσίν
 5 ἔχει κορώνηι· χᾶλα λήψεται χόνδρον·
 φιλεῖ γὰρ αὕτη πάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι.
 ὁ νῦν ἄλας δούς αὔθι κηρίον δώσει.
 ὦ παῖ, θύρην ἄγκλινε — Πλούτος ἤκουσε

of Greek Literature 1 (Oxf. 1921) 15 s 2 ATHEN. 8, 359^e οἶδα
 δὲ Φοίνικα τὸν Κολοφώνιον ἰαμβοποιὸν μνημονεύοντά
 τινων ἀνδρῶν ὡς ἀγειρόντων τῆι κορώνηι καὶ λέγοντα ταῦτα·
 [1—17]. καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ἰάμβου φησὶν· [18—21].

Cr. 21 χαλκῶν ut Herond. 7, 50. cf. Clem. Alex. paed. 3, 34, 1
 p. 256 St. μή πηι ἄρα καὶ πρὸς ἡμᾶς φήσῃ τις· ὁ ἵππος αὐτοῦ
 πεντεκαίδεκα ταλάντων ἐστὶν ἄξιός ἢ τὸ χωρίον ἢ ὁ οἰκέτης ἢ
 τὸ χρυσίον, αὐτὸς δὲ χαλκῶν ἐστι<ν οὐ> τιμιώτερος τριῶν' (G.)
 et Nicophont. fr. 77 K. οὐκ ἄξιός τριωβόλου (K.) 22 ad κ. μ. δ.
 cf. Gerh. p. 138 Thuc. 2, 40, 2 ἐνθυμούμεθα ὀρθῶς 23 οἶμαι·
 ζύλων expleu. Bucher. πῶς δ' οὐ; ξ. Sitz. potes λιθοτομιῶν,
 λιθουργιῶν, λιθοξόων uel καὶ λιθιδίων sim. de proverbio uelut
 λίθοι γὰρ εἰσιν καὶ λ. φρ. cogitavit Gerh. conl. Stob. Flor. Monac.
 4, 288, 248 Mein. 2 ad rem cf. Mannhardt WFK II 244 Dieterich
 Kl. Schr. p. 324 Peppmüller Fleck. JJ. 149, 22 ss Gerh. Phoenix
 p. 179 s 1 <'c> χ. Kn. χίδρα Mein. κρ. ut Hippon. 42, 2
 2 cf. Pind. Pyth. 3 RE XI 1431 s Hippon. 54 λέκος πυροῦ
 3 ἢ τ' . . . ἢ τ' Mein. ἢ' (i. ἢέ) bis Cr. sed cf. ex. gr. O 271 ἢ
 ἔλαφον . . . ἢ ἄγριον αἶγα IG XII 1, 891, 1 (Rhodi) ἡμαιθα He-
 rond. 3, 45 τρί' ἡμαιθα Hesych. ἡμαιθον· ἡμιωβόλιον. διώβολον
 παρὰ Κυζικηνοῖς cf. Bechtel 2, 654 4 τι add. Casaub. ἕκαστος
 τις ⊕ em. Casaub. 5 sed Herod. 4, 185 ἀλίνων χόνδρων 5 ss cf.
 Cercid. fr. 11 6 ταῦτα ⊕ πάντα ci. Mein. 7 αὔθις ⊕ em. Mein.
 8 ανκλεινὲ A corr. C cf. Πλούτον Hipponactis et Fr. Huebner
 De deo Pluto (dissert. Hal. 23, 3 [1914]) p. 264 ἔκρουσε ci. B.

καὶ τῆι κορώνηι παρθένοσ φέρει κύκα.
 10 θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμεμπτοσ ἢ κούρη
 κάφνειὸν ἄνδρα κώνομαστὸν ἐξεύροι,
 καὶ τῶι γέροντι πατρὶ κοῦρον εἰσ χεῖρασ
 καὶ μητρὶ κούρην εἰσ τὰ γούνα κατθείη,
 < >
 θάλοσ ἔτρεφειν γυναῖκα τοῖσ κασιγνήτοισ.
 15 ἐγὼ δ', ὄκου πόδεσ φέρουσιν, ὀφθαλμοῦσ
 ἀμείβομαι Μούσῃσι, πρὸσ θύρησ' αἰδων
 καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι, πλέονα ἴτωνγεω'

*

ἄλλ', ὦ ἄγαθοί, ἐπορέξαθ' ὦν μυχὸσ πλουτεῖ·
 δόσ, ὦ <ἄ>ναξ, δόσ καὶ κύ πολλὰ μοι, νύμφη·
 20 νόμοσ κορώνηι χεῖρα δοῦν' ἐπαιτούσῃ.
 τοιαῦτ' αἰίδω. δόσ τι, καὶ καταχρήσει.

κορωνισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ τῆι κορώνηι ἀγείροντεσ, ὡσ φησὶ
 Πάμφιλοσ ὁ Ἀλεξανδρεὺσ ἐν τοῖσ Περὶ ὀνομάτων 21 HESYCH.

ad Εἰρεσιώνην ap. Ps - Herod. vit. Hom. ἦκει σοι Kn. 9 φέροι B.
 Kn. Pow. 10 γένοιτο A corr. C ἄμεμπτα τῆι κούρηι Mein.
 κόρη C 10 ss contulit Cr. Herond. 4, 83 ss | 455 Z 154 ss 180
 post 13 lacunam statuit Kn. ex Homero 14 τρόφιν Kn. κασιγνή-
 τοισ *cognatis* Mein. (ad schol. O 545) τοῖσιν ἰγνήτοισ olim B. τ.
 ἰγνησιν vocab. Rhod. commendat Pow. cf. Walde Gl. 13, 127 ss
 15 ὄκοι Dind. Kn. Pow. φέρουσιν B. Kn. Pow. ἰφθίμοσ Haupt
 εὐφθόγγοισ uel ἀψάλτοισ Cr. post ὀφθ. lacunam statuit Pow.
 16 in. ἐρείδομαι ci. Kn. ex Greg. Naz. or. 1, 477 b μούσασ δὲ πρὸσ θύ-
 ραισ αἰδω ci. Peppm. l. c. p. 25 adn. μούσαισ ... θύραισ C em. Kai.
 non displicet αἰδων 17 πλείονα A πλεονα Mein. B. τῶν αἰτέω
 Dind. Mein. πολὺ τῶν γε<ύ>ω τῶν<ώ>γεω (= τοῦ ἀνώγεω)
 ad θύρησ' ci. Kal. <τετ>τίγων Kn. τῶν <Γύ>γεω Rosbach Pow.
 τούτωι γε uel τῶι μὴ γε Cr., memor Chaeridis Aristophanei (pac.
 950 ss) aliorum, qui asse cantant, si dederis quattus, cantare
 cessant (cf. Peppm. p. 24) 19 ὦναξ A em. Cr. (cf. Herond. 4, 18)
 ὦν ἀναξ B. Kai. δόσ, ὦνα, δόσ τι Mein. πότνα Ilgen 20 δ'
 οὔν C explic. Stephan. de δοῦν = δοῦναι sim. quoque disputavit
 Pow. ad l. <'c> χεῖρα ci. Kn. frustra adisset Anonym. περὶ
 αἰσχροκερδ. 20 s 21 τοσαῦτ' B. εἰδῶσ A corr. Mein. Corinn.
 3, 17 τάδ' ἔμελψεμ, dixit Claudia pulcra femina (CE 52) dixi.

(NINOC)

3.

p. 242 ss Kn. p. 231 s P.

Ἄνῆρ Νίνος τις ἐγένετ', ὡς ἐγὼ κλύω,
 Ἀκκύριος, ὅστις εἶχε χρυαίου πόντον
 καὶ τᾶλλα πολλὸν πλέονα Κασπίης ψάμμου.
 ὃς οὐκ ἴδ' ἀκτέρ' οὐδ' ἰ<δ>ῶν ἐδίζητο,
 5 οὐ παρὰ μάγοισι πῦρ ἱερὸν ἀνέστησεν,
 ὥσπερ νόμος, ῥάβδοισι τοῦ θεοῦ ψαύων·
 οὐ μυθιήτης, οὐ δικασπόλος κείνος·
 οὐ λεωλογεῖν ἐμάνθαν', οὐκ ἀμιθρήσαι.
 ἀλλ' ἦν ἄριστος ἐσθίειν τε καὶ πίνειν
 10 κῆρᾶν, τὰ δ' ἄλλα πάντα κατὰ πετρῶν ὤθει.
 ὡς δ' ἀπέθαν' ὠνήρ, πᾶσι κατέλιπε ῥῆσιν·

καταχρήσει· ἀρκέσει 3 ATHEN. 12, 530° Φοῖνιξ δ' ὁ
 Κολοφώνιος ποιητῆς περὶ Νίνου λέγων ἐν τῷ πρώτῳ

abei δός τι καὶ λάβοις τί κα *Ericharm.* fr. 30 D.-Kr. 3 ad ar-
 gumenti archetypum, Sardanapalli mores et epitaphium, cf. Cal-
 listh. fr. 32 M. Athen. 8, 335^f 336^a Strab. 14, 5, 9 p. 671s Diodor.
 2, 23 A. P. 7, 325 Weissbach RE I A 2441 ss Gerh. Phoinix
 p. 181ss. adde Cratet. fr. 10 et Chrysipp. 28, 11 (III p. 200 Arn.)
 Ἰαμβοὶ α' Νίνος titulum dedit Pow. Ἰαμβος α' Νίνος Kn. debuit
 fort. Ἰαμβος Φοῖνικος α' 1 de Nino et Ninia filio inter se
 commutatis egit Gerhard p. 185 ad ἀ. . . . τις cf. Cercid. 2, 1
 et Callim. iamb. 103 ἀνῆρ Βαθυκλῆς Ἀρκάς, exordium argumenti
 primi iambi ἐγὼ 'κούω Mein. B. 2 χρυαίου A πόντον
 om. E 3 in. τάλαντα πολλῶι E probant Haupt Kai. sed cf. G.
 p. 185 τάλαντ' Ἀπολλον εἰ. Raderm. ex Eur. Hel. 1204 τὰ δ'
 ἀγαθὰ εἰ. Kn. πλεῦνα Mein. Kn. ψαμμακόσιοι comicorum et
 Varr. Men. 585. 528 B. contulit G. 4 οὐδιζων ἐδιζήτο A em.
 Naeke (οὐκ ἴως Scal.) οὐδ' ἰδεῖν Cas. οὐχ ἀλῶν ex. gr. Kn. alii
 alia cf. Pow. ad l. quod fecit Belesys Chaldaeus 5 παρ A,
 unde παμμάγοι (ῥάβδοι) εἰ. Kai., minus recte 5 ss N. neque
 sacerdotis neque iudicis neque imperatoris officia praestitit. con-
 tulit Pow. Strab. 15, 3, 15 p. 733 πῦρ ἄβεστον φυλάττουσιν οἱ
 μάγοι, καὶ . . . ἐπαίδουσιν . . . πρὸ τοῦ πυρός τὴν δέσμη τῶν ῥάβ-
 δων ἔχοντες 15, 3, 14 p. 733 διαθέντες τὰ κρέα ῥάβδοις λεπτοῖς
 ἐφάπτονται οἱ μάγοι καὶ ἐπαίδουσιν et Schol. Nic. Ther. 613
 6 νόμος Persarum ignem colentium τοῦ θεοῦ i. πυρός 7 μυ-
 θητησ A μυθήθη E explic. Schweigh. 8 γεωλογεῖν εἰ. Kai.
 9 s cf. ἔσθιε πίνε ὄχευε Callisthenis 10 cf. Theogn. 176 11 cf.
 Iamb. in Turpiluer. pap. Bodl. 16 τοῦτο τὸ ῥῆμα et Callim. iamb.

[όκου Νίνος νῦν ἐστὶ καὶ τὸ κῆμ' αἰδει]
 ἄκουσον, εἴτ' Ἀκκύριος εἶτε καὶ Μῆδος
 εἷς ἢ Κοραζὸς ἢ ἀπὸ τῶν ἄνω λιμνῶν
 15 <C>ινδὸς κομήτης· οὐ γὰρ ἀλλὰ κηρύσσω·
 ἔγὼ Νίνος πάλαι ποτ' ἐγενόμην πνεῦμα,
 νῦν δ' οὐκ ἔτ' οὐδέν, ἀλλὰ γῆ πεποίημαι,
 [ἔχω δ' ὀκόσσον ἔδαισα χῶκόσς' ἤεῖσα
 χῶκόσς' ἐράσθην]
 20 τὰ δ' ὄλβι' ἡμέων δήιοι συνελθόντες
 φέρουσιν, ὥσπερ ὤμὸν ἔριφον αἱ Βάκχαι.
 [ἔγὼ δ' ἐς Ἄϊδην οὔτε χρυσὸν οὔθ' ἵππον
 οὔτ' ἀργυρῆν ἄμαξαν ὠιχόμην ἔλκων·
 σποδὸς δὲ πελλὴ χῶ μιτρηφόρος κεῖμαι.]””

4.

p. 258 s, 5 Kn. p. 234 P.

Νίνου κάδοι μάχαιρα καὶ κύλιξ αἰχμή,

τῶν ἰάμβων φησὶν [1—24] 15 HESYCH. κομήτης· εὐθριξ.
 καλὰς τρίχας ἔχων 4 ATHEN. 10, 18 p. 421^d (de conuiuio belli
 apparatus praeseferente) καὶ ὁ Κολοφώνιος δὲ Φοῖνιξ

102 12 uersum postea insertum secluserit G. (p. 187) cum Gaisf.
 cf. supra Athen., Strab., Diod. l. c. αἰδέ<C> siue p. 356 αἰστωθέν
 (om. ἐστὶ) Kn. 13. 15 Callimachi uersum Hipponacteum(?) [fr. 1, 1]
 ἀκούσατ' Ἴππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἤκω egregie contulit ten Brink
 14 ad Κοραζὸς cf. Hippon. fr. 2 et Steph. Byz. s. u. 14 s Scymn.
 Perieg. 893 Κινδικὸς λιμὴν 15 ἰνδὸς A em. Schweigh. ad Hip-
 pon. l. c., quem imitatur Phoenix cf. Steph. Byz. Κινδοί· τὸ Κινδι-
 κὸν γένος φασὶν εἶναι τῶν Μαιωτῶν ἀπόσπασμα Hesych. Κινδία·
 ἢ Κυθία ἄλῖα Wil. ad κηρ. contulit G. Callim. epigr. 18, 3 ss
 17 cf. TGF adesp. 95 N.² et Theogn. 877 s (G.) 18 ὀκόσσον Kn.,
 qui χῶκόσς' ἤεῖσα del. ὀκόσς' ἔδαισα Friedl. ἔπαισα ei. Kai.
 prob. Pow. ἔδαψα Mein. ἤλειψα ei. B. 18 s 22 ss ut malos et a
 Cynici doctrina et Nino ipso alienos et ex A. P. 7, 325 ortos seclu-
 sit G. p. 182 s, negat Kal. 19 χῶκόσς' ἠράσθην B. Kn. <χῶκόσς'
 ἔφαγον ἐπιόν τε> χῶκόσς' ἠράσθην Kai.: <χῶκόσς' ἐλουσάμην τε>
 χῶκόσς' ἠρ. Kal. conl. WSt. 24, 293 s <χῶκόσς' ἔδωκα γραστρί>,
 χῶκ. ἠρ. Headlam, qua cum lectione contulit Kn. Greg. Naz. carm.
 2, 780 (Colon.) ἔπαιξεν, ἤεῖσα, γαστρός ἐπλησεν νόσον 22 ss de-
 fendunt alii conl. Athen. 8, 336^a (de Sardanapallo) καὶ γὰρ ἐγὼ
 σποδὸς εἰμι (Pow.) 24 πολλὴ & em. Mein. Erinn. 5, 2 Ἄϊδα

κόμη δὲ τόξα, δήιοι δὲ κρητῆρες,
ἵπποι δ' ἄκρητος κάλαλῃ 'μύρον χεῖτε'.

5.

p. 260 s, 6 Kn. p. 234 P.

Θαλῆς γάρ, ὅστις ἀστέρων ὀνήϊστος
καὶ τῶν τότε, ὡς λέγουσι, πολλὸν ἀνθρώπων
ἔων ἄριστος, ἔλαβε πελλίδα χρυσῆν.

6. ἐκ πελλίδος <δὲ> τάργανον κατηγυῖης

p. 235 (fr. 5) P.

χωλοῖσι δακτύλοισι τῆτέρῃ σπένδει
τρέμων οἶόν περ ἐν βορηίῳ νωδός.

φησιν· [1—3] 5. 6 ΑΘΗΝ. 11, 91 (περὶ πέλλης) p. 495^d• Φοῖ-
νιξ δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἐπὶ φιάλης τίθησι
τὴν λέξιν (Hipponactem secutus fr. 16 s) λέγων οὕτως· [fr. 5]
καὶ ἐν ἄλλῳ δὲ μέρει φησίν· [fr. 6]

τὰν ὀλίγαν σποδιάν 4 2 κύμβη ci. Haupt adsentientibus Pow.
Kn. praeter necessitatem (u. G. p. 192 ss, qui contulit Lucian.
Dial. deor. 23, 2 ἔχω γὰρ μετὰ τῆς κόμης καὶ τόξα) 3 χεῖτε
Lachm. κεῖται 5 1 ὅστις: ἴστωρ ci. G. ἀστοῖς ci. Kn.
ἀστέρων: ἀστέων Cas. Kn.: ἰστόρων ci. Haupt hiatus unius uer-
sus indicavit Mein. cf. Diog. Laert. 1, 28 ταῦτα δὲ ὁ Καλλίμαχος
ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἄλλως ἱστορεῖ, παρὰ Μαιανδρίου λαβὼν τοῦ Μι-
λησίου. Βαθυκλέα γὰρ τινὰ Ἀρκάδα φιάλην καταλιπεῖν καὶ ἐπι-
κῆψαι 'δοῦναι τῶν σοφῶν τῷ ὀνηϊστικῷ'. ἐδόθη δὲ Θαλῆι καὶ
κατὰ περίοδον πάλιν Θαλῆι. cf. Callim. iamb. pap. Oxyrh. VII 1011
p. 31 ss u. 103 ss 118^a ss 132 (200) Callim. fr. 83^a 89. 94 ss (II
p. 246 ss Schn.) Diog. Laert. 1, 28 ss Gerh. p. 196 s 2 πολλῶν 5
em. Toup. 3 πελλιὰδα A corr. E 6 Hipponacti dedit Kn.
(p. 52 fr. 76*) applaudente Maas DLZ 1929, 39 p. 1866 1 δὲ
add. Schweigh. <γὰρ> alii, quidni <τε>? ad τ. cf. Hesych.
τάργανον· ὄξος. Λυδοί καὶ τηγυῖης 5 corr. Pors. 2 τ'Ηκά-
τη ci. Maas l. c. τῆμέρη Mein. σπένδει: est auarus sacrificans.
contulit G. Hippon. fr. 139 B.⁴ χειρόχωλος et Eurpol. fr. 247. 343
(I p. 325. 348 K.) σπένδεν Mein. B. 3 περ ἐν 5 γέρων ci. Mein.
quidni βορηίαι? πῶλος ci. Kai. λωτός G.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΚΑΤΑ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΕΙΑΣ

- p. I [σ _ υ] οὐδεὶς οὐ[υ^s _ σ ἀνθ]ρώποις,
 [σ _ υ _]! κατείδε[ν _ σ ἄ]νθρώπων
 [σ _ υ _] κας οὐς κατ[είδεν] ἀνθρώπους.
 [σ _ υ _] δὲ πρὸς ζὲ χ[ρήσο]μαι πάση
 5 [σ _] πο[ιή]ματ' οὐ μάτ[ην] ἀκούοντα·
 [σ _ υ _ σ], Πάργε, ζ', ὡς πα[ρ'] ἀνθρώπων
 [σ _ υ _ σ] καὶδ[...]εν καλὴ κείται,
 [σ _ υ κυλλ]όχειρες ὤ[σπ]ερ Ἄρπυϊαι
 [σ _ ἀναγ]νον κέρδος ἐκ λίθου παντός.
 10 [σ _ υ _ ἔ]καστος, ἔνθεν ἀρπάξῃ,
 [υ _ κ]υβιστᾶ κήπινήχεται πᾶς τις
 [σ _ ἔ]ταῖρον καὶ κασίγν[ητ]ον κ[αὶ] ὦρα,
 [σ _ ἔ]αυτοῦ τὴν τρισυ[ζύρη]ν ψυχὴν
 [σ οὐ]δὲν [... ἢ] θά[λασσα μέ]ν πεζή
 15 [σ _ υ ἀν]θρώποι[σιν, ἢ δὲ] γῆ πλωτή·

1—66 PAP. Mus. Brit. 155ⁿ s. III p. Chr. 11—26 PAP. Bodl. ms. gr. class. f. 1 s. II a. Chr. ed. G. A. Gerhard Phoinix von Kolophon Lps. 1909 (Gerh., G.) cf. J. U. Powell Collectanea Alexandrina (Oxford 1926) p. 213 ss A. D. Knox Herodes, Cercidas and the Greek choliambic

1 ss ad rem contulit Pow. Soph. fr. 328. 749 N.² 1 [Τοῖς νῦν μὲν] et [καταρᾶται] Kn. 2 [πονηρὸν εἰ] siue [ὅστις κακὸν] ego (cf. Plat. leg. 2, 656^b) [ἦθος] Kn. 3 [ἀποστύγη] κας et κατ[είδεν] Kn. 4 [προθυμίῃ] Kn., cetera suppl. G., qui [παρρησίῃ] cf. Plat. Prot. 335^a τῷ ἐτέρῳ χρῶ τρόπῳ πρὸς με 5 [χρηστῶν] et μάτ[ην] Kn. 6 [ἐὰν διδάξω] Kn. (aptius οὐκοῦν δ.) 7 [ἄχων-κεν Αἰδῶς] Kn. cf. 32 an] ἐν καλῇ? 8 [αὐτοὶ δὲ...] Kn.: potius [πάντες δὲ...] al. κυλλ. inuenit Headlam ex Ar. eq. 183 ὤ[σπ]ερ Kenyon 9 [ζητοῦσ'] Kn. suppl. Milne 10 [διζήμενος δ'] Kn. 11 [ἐκεῖ siue εὐθὺς κ]υβ. Crus. 12 [ὀλλύς] Kn. [κασίγν[ητ]ον olim suppleui ὦρα = ὄαρα (Milne)? ἄωρα? 13 [σῶζων δ'] Kn. τὴν διζυρὴν Bodl., unde Lond. expleuerunt cf. Archil. 129 Θάσον δὲ τὴν τρισυζύρην πόλιν (Cr.) 14 s ad imaginem cf. Archil. fr. 74 14 [τοῖς δ' οὐ]δὲν [ἰρόν, ἢ] Kn. et Milne (Catal. 58 p 45) ἠθαλασσα Bodl., Lond. expleudo sufficiens 15 [τοίοισιν] Milne σπ-

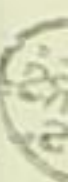
BT Anthologia lyr. I 3 [1036a]

8

[σ υ περ]ιφέρουσι τήνδ[ε τ]ήν ῥῆσιν·
 ἔκέρδαιν', ἑταῖρε καὶ θέρευσ καὶ χειμῶνος,
 [ἀπάντοθε]ν κέρδαινε, μηδέν' αἰσχύνου,
 [σ υ αἰ]δοῦ· τοῦτ' ὄνειδιεῖται σοι.
 20 [σ υ υ] τὴν χεῖρ', ὅκου λαβεῖν δεῖ τι,
 p. II ὅκου [δ]ὲ δοῦναι, μηδ' ὅλως φόρει χεῖρα'.
 ἐροῦσι πολλοί· ἑκαυτὸν ἀσπάζου,
 ἐπὴν ἔχῃς τι· πάντα σοι φίλων πλήρη·
 πλουτοῦντα γάρ σε χοῖ θεοὶ φιλήσουσι,
 25 πένητα δ' ὄντα χῆ τεκοῦσα μειρήσει·
 ἔαν <δὲ> μὴ ἔχῃς μηδέν, οὐδὲ κηδεσταί·
 ἐγὼ μὲν οὖν, αἶτα, καὶ καταρῶμαι
 τοῖς νῦν βίοις καὶ πάντας ἀνθρώπους μειρῶ

poets (London 1929) p. 228 ss (Cercideia) 17 SEXT. EMPIR. adu. dogm. 5, 122 (= fr. iamb. adesp. 28 B.⁴) οἶον... ὁ μὲν τὸν πλοῦτον ἀγαθὸν εἶναι προειληφώς ὀφείλει πάντα ἐσπευσμένως ποιεῖν εἰς τὸ τυχεῖν τοῦ πλούτου, καὶ ἐκάστοτε πρὸς ἑαυτὸν τὸ κωμικὸν ἀναμελετᾶν παράγγελα· ἔκέρδαιν' ἑταῖρε καὶ θέρους

δετυ πλωιτηρ Bodl. corr. Milne 16 [πάντες δὲ...] Kn. τοῦτο τὸ ῥῆ[μα] Bodl. cf. Phoenic. 3, 11 κατέλιπε ῥῆσιν et Callim. iamb. 102 17 ex Sext. Empir. suppl. Croenert εταιρε Bodl.]ρε Lond. κην κερους και[Bodl. ad rem cont. Gerh. Hor. sat. 1, 1, 36 ss 2, 5, 39 ss epist. 1, 1, 65 ss 1, 6, 46 ss 18 [ἀπάντοθε]ν ex Sext. Empir. periphraasi et Menandr. fr. 625 K. μὴ πάντοθεν κέρδαιν', ἐπαισχύνου δέ μοι et Greg. Naz. de uirt. 387 s p. 708 Migne (= II 413 Bened.) μὴ π. κ., καυτὸν αἰσχύνων suppl. G. de ἀπανταχόθε]ν pap. Lond. propter spatium cogitavit Kn. cf. 67 π[άντο]θεν... ἔλκουσιν μηθὲν Bodl. sic Pow. quoque (cf. 26) 19 om. Bodl. [καὶ μηδέν'] Kn. 20 [σ υ ὑπεχε] τὴν χ. Croenert olim ex Men. Leucad. fr. 309 K. Diog. Laert. 3, 12 [διπλὴν φόρει] siue [ἀναπέτασο]ν Kn. τὴν χειροκου λαβει[Bodl. τὴν χεῖρα οκου τι δεῖ λαβεῖν Lond. 21]ναι μηδολως φορ[Bodl. aliter sentit κορώνη Phoenic. 2, 4 s 22]αλλοι π. ολλα κα[Bodl. πολλοὶ πολλὰ dist. Kr. 23]παντα σοι φίλων [Bodl. 23 ss cont. Gerh. ad l. Theogn. 929 s, imprimis Ou. trist. 1, 9, 5 s (donec eris felix eqs.) 24 et 25 traiecit Powell, quem sequitur Kn. 232 s, om. Bodl. 25. 28 s debuit mic- 26 δὲ om. Lond. add. Kenyon]χεις μηδεν οἱη[Bodl., unde luserit quispiam Ouidi memor [ἀλλ' εἰ cū μὴ ἔ]χεις μηδέν, οἱη [οἴκησις] siue οἴκ[ος οἰοῦται] μηθὲν Pow. ut in 18 explicit Bodl. 27 αἰτεια pap. em. Pow. 28 cont. Pow. cum Gerh. Lucian. Vit

τοὺς ζῶντας οὕτω, καὶ ἔτι μᾶλλον μειρήσω·
 30 ἀνεστρόφαν γὰρ τὴν Ζ<ό>ην ἡμῶν οὔτοι·
 ἦ γὰρ πάροιθεν ἦν δ' [ἄ]χρ[ι ν]ῦν ἔστιν ρεμνή·
 [δ]ικαιοσύνης ὤχων, ἔνθε[ν ο]ὔχ ἤξει·
 ἀπιστή Ζῆ· πίστις ε[σ - - σ]
 ἰσχυκεν ἢ ἀναΐδεια τοῦ [Δ]ιὸς μείζον·
 35 ὄρκοι ἔτεθ[νήκα]σιν, οἱ θεοὶ δ' εἰάκασιν·
 ἢ δυσγένεια κριθῖα κατ' ἀνθρώπους,
 τῆς δ' εὐγενεί[ας ἀ]λμυρὸν κατέπτυσται.
 γῆμαι δ' ἂν οὐ[δεῖ]ς ο[ὐ]δὲ τὴν Ἡρ<η>ν θέλοι
 πτωχὴν ἐοῦσαν τ[.]ε [. . .]οντος,
 40 μᾶλλον δ' ἔλοιτ[ο τὴν] ἐ[π]ὶ [ς]τέγους Λυδὴν
 ἔχων ὀπιείην ἔνδο[ν ἦ]ν φέρη χαλκοῦς.

p. III uersuum 42—66 paucis exceptis primae tantum litterae
 exstant et extremae u. 44. 51 (οὐ]δὲ μαίον[ται]). 52. 53
 (γα]στρός). 54. 57—59. 61

67 εἰκ' ἐνεῖναι· π[άντο]θεν γὰρ ἔλκουσιν,
 οὐκ ἔστιν οὔ[τ]ε [ς]υγενῆς οὔτε ζεῖνος,

καὶ χειμῶνος' 67—106 PAP. Heidelberg. 310 s. III/II a. Chr. ed.
 G. A. Gerhard Phoenix von Kolophon Lps. 1909 (Gerh., G.) J. U. Powell
 Collectanea Alexandrina (Oxf. 1926) p. 216 ss A. D. Knox Hero-

auct. 14 A. P. 7, 320, 3 29 καὶ ἐπὶ ci. Kn. 30 ζῶην pap. em.
 Cr. cf. Callim. iamb. pap. u. 182 ἡ Ζῶη μετέτραπται 31 suppl.
 Kn. finem legit Milne (recte), qui delere iussit ἦν δ' 32 suppl.
 Milne cf. unde negant redire quemquam et Anaer. 44, 6 cum
 adn. 33 ἐ[κ τῆς γῆς ἔρρει] lusit Kn. 34 suppl. Milne μέζον ci. Kn.
 Sp. recte 35 legit et suppl. Milne (νηκα litterarum tenera uesti-
 gia) potes τεθνᾶσιν 36 cf. Cleanth. ap. Stob. ecl. 3, 6 (π. ἀκο-
 λασίας), 4 III p. 281 H. 37 suppl. Milne κατέπτυσται Sitz.
 dubitat Milne κατέπτυσσεν Pow. ex Cerc. fr. 11a, 6 cum adn.
 cf. Greg. Naz. de uirtut. 2, 287 Bened. 38 suppl. Milne ηραν
 pap. em. Kn. γῆμαι θέλοι δ' ἂν οὐδὲ τὴν Ἡρην οὐδεὶς tentauit
 Kn. an θέλοι glossema pro λώη? cf. Epicharm. 285, 1 Wil.
 39 ἐοῦσαν leger. Kenyon Milne τ[οῦ νιν ὠφ]ε[λής]οντος Kn.
 40 suppl. Milne (ἀπό) 41 suppl. Kn. (ἦν Cr.) οπιεῖν pap.
 67 in.]κ.ε[pap. Lond. εοικεν pap. Heid. cf. 18 [ἀπάντοθε]ν
 κέρδαινε Plat. rep. 5, 464^c τὸν μὲν εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἔλ-
 κοντα, ὃ τι ἂν δύνηται χωρὶς τῶν ἄλλων κτήσασθαι 68 καὶ οὐκ

δ[σ ο]ύχ[ι λα]μᾱ τ[οῦδ']⁷⁰, ὅκως ἔξει μέζον·
 χ[ω]ρὶς δέατος ὁ θεσ[μὸς ο]ὔδὲ μέμνηται
 θεοῦ Δικαίης, ἀλλὰ [...χ]λευάζουσιν·
 ὅκως δὲ χρῆ ζῆν [...] ἔγωγε θαυμάζω·
 ἐν θηρίοισιν; ἀλλὰ δ[...] ζωαί·
 ἀπιστή γε πάντα [-¹³-]αι[·]
⁷⁵ τὸ τῆς ἀχ[...] ἴπενια τ' ἴσως πάντα[
 τὸ μιλιχῶδες καὶ προσηνές δὴ τοῦτο.
 ἐκεῖνο μ[ἐ]ν γὰρ ο[ἰδ]α, σὺν θεοῖς εἰπεῖν,
 ὅπερ κρά[τιστ]όν ἐστιν, οὐ νενίκημα[ι]
 [- - -] καὶ γαστ[ρό]ς, ἀλλ' ἀπαρ[κ]εῦμαι
⁸⁰ [...] ἔχεις γὰρ πρῆον ἢ τί κερδαίν[εις]
 [ιδώ]ν γέ πως κἀνδύλον ὡς οὕτως ἴειπών;
 [εἰς] γὰρ στόμ' ὡς ἔοικ[εν] ἴστα[τ]αι μῶνον
 [χρό]νον τοσ[οῦ]τον, [ὄσσον ἄν] τις ἔσθη [τι],

des, Cercidas and the Greek choliambic poets (Lond. 1929) p. 234 ss
 Q. Cataudella Riv. di Fil. Class. N. S. 11 (1933) p. 71 ss (cf. PhW.
 1934 p. 327) Iambum Cercidae Megalopolitae dederunt Knox et
 Powell

pap. Heid. 69 suppl. Kn. δ[σ ο]ύχ[ι το]λμᾱ π[ᾶν] ὅπως Gerh.
 δ[ν ο]ύχ[ι το]λμᾱι τ[λῆν], ὅκως Cataud. μα]μᾱττ[ων] ego olim
 legi cf. Hesych. (III p. 89) μαιμάσων· μεθ' ὀρμῆς ἐξερχόμενος.
 πρόθυμος 70 Soph. fr. 305 N.² ὑπὸ τοῦ δέατος θεσ[μὸς] suppl.
 Kn. 71 Δικαίης pro Δίκης ad Et. Magn. p. 24, 48 p. 61, simi-
 liter Phoenic. 1, 13 τὴν ἀναγκαίην pro ἀνάγκην sumendum esse
 statuunt [θεοὺς χ]λ. Hense conl. Soph. Ai. 1129: (ἀλλά) [νιν χ]λ.
 Kn. 72 ζῆν [τοῖςδε] ex. gr. Kn. ἔγωγε Pow. 73 δ[ύσβιοι]?
 Kn. 74 ad ἀπ. cf. u. 33 Hes. op. 372 Theogn. 831 παντα[χοῦ]
 πίστεως νικ]αῖ lusit Kn. 75 ἀχ[ράντου] Sitz. στερνιᾶ ci. Kn.
 conl. κριθιᾶ u. 36 76 μιλ. nouom 77 Soph. fr. 438 N.² σὺν
 θεῶι εἰπεῖν (Socrat. epist. 34 p. 634 H.) (G.) 79 potes [ἐπιθυ-
 μίας] καὶ γ. conl. Menandr. monost. 607 καλόν γε γαστρός κάπι-
 θυμίας κρατεῖν [λαιμαργίης] Kn. [ἀπληστίας] Cataud. alii alia
 (cf. Gerh. p. 55. 285 s Pow. p. 219) 80 [τί δῆτ'] ex. gr. Kn.
 πρηνον legit Bil. 81 in. [ἐπ]ή[ι]γες' ὡς κ. Cataud. ad κἀνδύλον
 cf. G. p. 62 εἶπω ci. Kn. 82 [τὸ] γὰρ Cr. Cataud. ἴσταται
 Kn. Bil. ὡς ἔοικ[ε τέ]ρπ[ε]ται μ. Cataud. 83 cf. Greg. Naz. de
 uirtut. 2, 444 siue ἐσθήη Kr. Bil. ex Anan. 5, 4. sed u. Schulze

ὅταν δ' ἀμείψητα[ι αὐτ]ὸ καὶ τὸ[ν ἥκισ]τον
 85 εἰς Ζῆν χάρυβδι[ν] [.] οἴχεται πά[ντ]α·
 καὶ ταῦτα τεν[.]ε καὶ ἕτερο[.].
 ὑπὲρ δὲ τούτων [μ]ῆ πάτει λίνων [.].
 ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Π[άρ]νε, ταῦτ' οὐχὶ Ζ[ηλῶ],
 ἀλλ' ἐν χαλ[ινοῖς. . .] ἑμαυτὸν ὡς [.]
 90 γαστρὸς κατίσχ[ω.] βιά[Ζ]ομαι τ[οῦτον]
 πρὸς εὐτέλειαν τὸν [βί]ον καθίστασθ[αι].
 καὶ μὴν ὅταν γε θῆδ[. . .] σπένδειν [.]
 κάμνω· με[γ]ίστη δ' [.]μοι χόν[δρος].
 τέρπει δέ μ' οὕτως ο[ὐ]δ[ἐ]ν ὡς τὸ κερδαί[νειν]
 95 ἐκ τοῦ δικαίου το[.]τοῖς ἀνθρώπ[οις]
 [. . . λαμ]βάνειν [.] ἐκ τρόπ[ων] α[ἰσχροῦν]
 [.]γενῶν [.] οὐθεν[.]
 [.]χρ]όνῳ πλουτοῦντας ἔξ ἀ[.]
 [.] τ[. . .] ν[. . .] ὥσπερ ουδο[.]
 100 ἔστιν γάρ, ἔστιν, ὃς τάδε σκοπεῖ δαίμων,
 ὃς ἐν χρόνῳ τὸ θεῖον οὐ καταισχύει,
 [νέ]μει δ' ἐκάστωι τὴν καταϊσίαν μοῖραν.

Quaest. epic. p. 352 84 δ' ἀμείψη τὰ[ς γνάθους] καὶ τὸ[ν λαι]-
 μόν Cataud. 84 s cf. Cercid. fr. 11 cum adn. 85 εἰς Ζῆν Kn.
 εἰς τὴν priores [δή τιν'] suppl. Kn. 86 τέν[δειν χρή c]ε καὶ
 ἑτέρω[ι δοῦναι] Kn. potes τεν[θεύειν, τεν[θείας sim. quoque
 87 λίνων [ῥοῖς] uel [ἄγρη] ex. gr. Kn. cf. L. Sternbach Eos 30
 (1927) 347 88 s suppl. Gerh. conl. Diogen. Laert. 8, 27 89 [νῦν]
 ἐμ. ὡς [πῶλον] ex. gr. Kn. [τ]ῆ[ν] πολύστονον [λύσαν] Cataud.
 89 s ad χαλ. . . . γαστρὸς contul. Pow. Greg. Naz. de uirt. 2, 740.
 698 90 [κα]ὶ [ἐκ]βιά[Ζ]ομαι Hense τ[οῦτον] Hense τ[οῦτο]
 Gerh. 91 s suppl. Gerh. 91 de εὐτέλεια disputavit Gerh. p. 72
 cf. Cratetis hymnum εἰς Εὐτελίην 92 θῆδ[ονῆ] Kn. cp. Kn. Bi.
 cp. [χρήζω] Kn. 93 δ' [ἔσθ' ἀλόος γ' ἐ]μοι χ. Kn. 94 suppl.
 Kr. Kn. Pow. 95 suppl. Gerh. το[ῦθ' ὅπερ τ]οῖς Kn. το[ῦτ'
 ἔχειν τ]οῖς Cataud. 96 suppl. Gerh. et Kn. οὐ λαμ]βάν.
 [ἔξεστιν] Kn. Plut. p. 570 (?) πλουτοῦσιν ἀπὸ πραγμάτων
 αἰσχροῦν contulit Kn. 97 ss cf. Kn. First Gr. Antholog. 1923
 p. X 98 [βαιῶ] χρ. . . . ἔξα[ίφνης] Gerh. Cataud. [τοὺς ἐν] χρ.
 ego olim debuit πλουτεῦντας ἔξ ἀ[πορρήτων] Kal. ἔξ ἀ[ναι-
 δείης] Kn. 100 anaphoram inlustravit et sententiam Gerh. p. 78 ss
 cf. imprimis Eur. fr. spur. 1131 N.² ἔστιν γάρ, ἔστιν 102 s suppl.

[ἐγ]ὼ μὲν οὖν, ὦ Πάρνε, βουλοίμην εἶναι
 τάρκευντ' ἑμαυτῶι καὶ νομίζεσθαι χρηστός,
 105 ἢ πολλὰ πρήσσειν καὶ ποτ' εἰπεῖν τοὺς ἐχθρούς·
 "ἀ<<. >>λῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν ἔνθ' ἦλθεν."

ΠΑΡΜΕΝΩΝ Ο ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ

ΙΑΜΒΟΙ

1. (1)*

p. 272, 1 Kn. p. 237, 1 P

ἀνὴρ γὰρ ἔλκων οἶνον ὡς ὕδωρ ἵππος
 Κυθιστὶ φωνεῖ οὐδὲ κόππα γινώσκων·
 κεῖται δ' ἀναυδος ἐν πίθωι κολυμβήσας,
 κάθυπνος ὡς μήκωνα φάρμακον πίνων.

1 ATHEN. 5, 221^{ab} δοκεῖτέ μοι, ἄνδρες δαιτυμόνες, σφοδροῖς
 κατηντλήσθαι λόγοις παρὰ προσδοκίαν βεβαπτίσθαι τε τῶι ἀκρά-

G. 102 debuit κατασίην sive κατασίον Aesch. Ag. 1598 ἔργον
 οὐ κατασίον. Hesych. κατασία· κατασίμα ad rem cf. fr. trag.
 inc. 505 N.² ἢ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' ἐπισκοποῦς' <ἀεὶ>
 καὶ νέμους' ἡμῶν ἐκάστωι τὴν κατ' ἀξίαν Τύχη μερίδα (G.)
 103 βουλοίμην intellege μάλλον β. εἶναι Kal. 104 s aurigam
 interiturum deridentis uerba Aristoph. uesp. 1430 s (κάπειτ'
 ἐπιστὰς εἶπ' ἀνὴρ αὐτῶι φίλος· ἔρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείη
 τέχνην') contulit G. 106 de prouerbio trimetri recti specie (ἔνθ'
 ἔβη) cf. Zenob. 1, 18 Greg. Cypr. 1, 84 Diogenian. 2, 34 al. (G.). sen-
 tentiae et choliambi originem indagauit G. p. 97 ss, qui Parme-
 nonis iambum [fr. 2], quo nauta una cum mercibus — salem
 dicit — in salum demersus dira fata narrauit, in hoc prouer-
 bium cecidisse egregie coniecit: Athen. 3, 75^f s ἦλθον μακρὴν
 θάλασσαν οὐκ ἄγων κύκα Καναῖα φόρτον

1 Byzantium ebrietatem castigauerunt Athen. 8, 351^c Ael.
 uar. hist. 3, 14 Theopomp. fr. 62 Jac. cf. Gerh. Phoinix 211 s
 1 cf. Aristipp. ap. Diog. Laert. 2, 73 αὐχοῦντός τινος ἐπὶ τῶι πολλὰ
 πίνειν καὶ μὴ μεθύσκεσθαι 'τοῦτο καὶ ἡμίονος' φησί. (G.) 2 Scy-
 tharum uinolentorum turbas inlustrat Anacr. fr. 43, 9 φαίνεται
 Cr. μηδὲ Scal. alii κοῦδὲ Mein., qui lacunam statuit, excidit
 uelut πρῶτον· εἰτά που πλείον πίων cecίγηκ' κάππα C ad κ.
 γ. cf. Crus. Untersuch. 58 s 4 φαρμάκων AC corr. Casaub.

* adiecti sunt numeri editionis Meinekeianae

2. (2) p. 272, 2 Kn. p. 237, 2 P.
ἦλθον μακρὴν θάλασσαν οὐκ ἄγων κύκα
Καναῖα φόρτον, . . .
3. Αἰγύπτιε Ζεῦ, Νεῖλε, p. 272, 3 Kn. p. 237, 3 P.
4. p. 272, 4 Kn. p. 238, 8 P.
παῖδ' οὔτε γέν<υσι> πυρρὸν οὔθ' ὑπηνήτην

ΕΡΜΕΙΑΣ Ο ΚΟΥΡΙΕΥΣ

ΙΑΜΒΟΙ

Ἀκούσατ', ὦ Στοίακες, ἔμποροι λήρου, p. 274 Kn. p. 237 P.
λόγων ὑποκριτῆρες, οἱ μόνοι πάντα

τωι· [1—4], φησὶν ὁ Βυζάντιος Παρμένων 2 ATHEN. 3, 75° Παρμένων δ' ὁ Βυζάντιος ἐν τοῖς Ἰάμβοις τὰ ἀπὸ Κανῶν τῆς Αἰολικῆς πόλεως (κύκα) ὡς διάφορα ἐπαινῶν φησὶν· [1.2] 3 ATHEN. 5, 203° (Νεῖλον) καὶ ὁ Βυζάντιος ποιητῆς Παρμένων ἐπικαλούμενος· [1] SCHOL. Pind. Pyth. 4, 99 τὸν Νεῖλον Κρονίδα (φησὶν) ὡς Παρμένων· [1]· ἀναλογεῖν γὰρ τοῖς τοῦ Διὸς ὄμβροις τὸ τοῦ Νεῖλου ὕδωρ, καὶ ὡς περ ἀντίστροφόν τινα τοῦτον τῷ Διὶ εἶναι 4 SCHOL. Theocr. 6, 3 πυρρός· ὁ ἀρτίχνους . . . Παρμενίσκος (-νων Haupt)· [1]

HERM. CVRIT. ATHEN. 13, 563^d . . . ὁ Μυρτίλος ἀποβλέψας εἰς τοὺς τὰ τῆς στοᾶς αἰρουμένους τὰ Ἑρμείου τοῦ Κουριέως ἐκ τῶν Ἰάμβων προειπῶν· [1—5], παιδοπίπαι ὄντες καὶ τοῦτο μόνον ἐζηλωκότες τὸν ἀρχηγὸν ὑμῶν τῆς σοφίας Ζήνωνα τὸν Φοίνικα, ὃς οὐδέποτε γυναικί ἐχρήσατο, παιδικοῖς δ' αἰεὶ, ὡς

2 ad rem contulit Gerh. Phoinix p. 102 Anon. κατὰ αἰσχροκερδείας 106 2 καινεα A em. Palmerius ad Κάναι, Aeolidis oppidulum, cf. RE X 1849ss φόρτου A corr. Cas. ἀλλὰ . . . πόρνας continuat ex. gr. Knox, ἐξοχώτατον βρώμα Mein. 4 γένειον C: corr. Buech.

HERM. CVRIT. ad rem contulit Gerh. Phoinix p. 213 Timon. fr. 22 D. adde Cercid. fr. 9, 12s 1 cf. ἀκούσατ' Ἰππώνακτος στοάκες A στύακες E, quod recte interpretatus est Mein. τὰ εἰς 'αξ' λήγοντα conguessit Herodian. II 8 L. (cf. πλούταξ, βόαξ, νέαξ al.). at tamen ad κύλακας κυνὸς dictos esse Stoicos apparet 2 ὑποκρητῆρες A corr. Mus. ἐπῶν ὑποκριτῆρες erant rhapsodi

τὰν τοῖς πίναξι, πρίν τι τῷ σοφῷ δοῦναι,
αὐτοὶ καταρροφεῖτε καὶθ' ἀλίσκεσθε
5 ἐναντία πράσσοντες οἷς τραγωιδεῖτε.

ΔΙΦΙΛΟΣ

ΙΑΜΒΟΙ

στρέψας δὲ πύλους ὡς ὁ Μαντινεὺς Σῆμος, p. 266 Kn.
ὃς πρῶτος ἄρματ' ἤλασεν παρ' Ἀλφειῷ.

FRAGMENTA CHOLIAMBICA ADESPOTA

1. (Hippon. fr. 29 B.⁴) fr. inc. 7 p. 6 Kn.
Δύ' ἡμέραι γυναικός εἰσιν ἡδισταί,
ὅταν γαμῆι τις κάκφέρῃ τεθνηκυῖαν.

Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ
[p. 117 Wil.]

DIPHIL. SCHOL. Pind. Ol. 10, 69 s (83^b) ('ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν
ἀπὸ Μαντινέας Σῆμος Ὠλιροθίου') Ἀριστόδημος δὲ φησι μὴ δύ-
νασθαι συγχρονεῖν Ἀλιρρόθιον τὸν κατὰ Κέκροπα Ἑρακλεῖ. ἀλλὰ
μηδὲ Ἀρκάδα εἶναι, ἀλλ' Ἀθηναῖον. Σῆμον δὲ τινα νῦν νενι-
κηκέναι ἄρματι, ὡς φησι Δίφιλος ὁ τὴν Θεσηίδα ποιήσας
ἐν τινὶ ἰάμβῳ (u. l. ἰαμβεῖω) οὕτω· [1. 2] *ibid.* 83^a παρατί-
θεται δὲ καὶ τὸν γράφοντα τὴν Θεσηίδα μαρτυροῦντα τῷ Ἑρωί
τὴν τοῦ ἄρματος ἠνιοχευτικὴν ἀρετὴν· στρωφαῖς δὲ π. ὡς ὁ
M. Ἑρωίς

FRAGM. CHOL. ADESP. 1 STOB. 4, 22 (π. γάμου), 35 p. 515 H.
[SMA] Ἰππώνακτος· [1. 2] Hipponactis non esse uersus do-
cet florilegium PAP. Berol. 9773 (BKT V 2, 130), ubi lemmatis
extant uestigia [. . .]λυ[. . .]ς. cf. Gerh. Phoenix p. 289 s

3 πρηνὴ A em. Pors. 5 debuit πράσσοντες (Mein.)

DIPHIL. 1 στρέψας (-αν) C em. B. στρωφαῖς probat Kn. He-
siod. fr. 86 Rz. Σῆρον (C), qui scholiastae Pindari Halirrhothii filius
erat 2 ἔλασε C cf. Gerh. Phoenix p. 213 ss

FRAGM. CHOL. ADESP. 1 1 cf. Com. fr. adesp. p. 1224 K.

2. (26^A) fr. inc. 12 p. 336 Kn.
 A. σ _ υ 'βαὺ βαύ'. B. καὶ κυνὸς φωνὴν ἴεις;
3. (27) fr. inc. 14 p. 336 Kn.
 ἐγὼ μὲν, ὦ Λεύκιππε, δεξιῇι κίττηι
4. (24) πλ<έ>α γάρ p. 190, 15 P.
 τρυγὸς γλυκ<ε>ίης, ἦν ἔτικτεν ἀνθηδῶν.
5. fr. inc. 15 p. 338 Kn.
 ἐπ' ἀνδρὸς ἀνδρα Κερκίδας ἀπέκτεινε.
6. (25) fr. inc. 11 p. 336 Kn.
 ... ὁ τὸν κυκὸν τρωθεῖς

2 HERODIAN. π. καθολ. προσωιδ. I 495, 1 L. (IOANN. ALEX. 32, 33) καὶ τὸ 'βαύ' κατὰ μίμησιν κυνὸς δξύνεται [1]. ἔξ οὗ καὶ τὸ βαύζω ῥῆμα 3 SCHOL. Ar. au. 704 Δίδυμος δέ, ἐπεὶ ἡ κίττη καὶ εἴ τι τοιοῦτον ὄρνεον δεξιὰ πρὸς ἔρωτας φαίνεται [1] Suid. s. 'αἰ τοῖς ἐρώσιν' 4 Et. Gvd. 57, 33 ἀνθηδῶν· ἡ μέλιττα παρὰ τὸ τὰ ἀνθη ἐνδείν (ἔδειν Et. genuin.) ἐν αὐτῇ· ἀπλὰ γὰρ τρυγὸς γλυκίης, ἦν ἔ. ἀνθηδῶν 5 ARIST. de part. anim. 3, 10 p. 673^a, 13 ss ... τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν ὡς ἀποκοπεῖσα φθέγγεται τῶν ἀνθρώπων ... τοῦ γὰρ ἱερέως τοῦ Ὀπλοκμίου Διὸς ἀποθανόντος, ὑφ' ὅτου δὲ δὴ ἀδήλως, ἔφασάν τινες ἀκοῦσαι τῆς κεφαλῆς ἀποκεκομμένης λεγούσης πολλάκις [1]. διὸ καὶ ζητήσαντες, ὡι ὄνομα ἦν ἐν τῷ τόπῳ Κερκίδας, ἔκριναν 6 RHOT.

2 disiunxit et interpunxit Kn. καί: κατὰ εἰ. B. τὴν Hi. κύν' δε ci. B. 3 ὡς λευκίππη Schol. ὦ λευκίππη Suid. em. Bent. δεξιῇ κίττη C interpretatus est Mein., qui ad Hipponactem retulit Leucippi et Leucophryenes fata inlustrantem (cf. Parthen. Erot. pathem. 5) cf. Callim. iamb. 121 αἰκίωι κίττηι (ubi Schol. ὄρνεον), fr. 173 ὁ δ' ἠλεὸς οὔτ' ἐπὶ κίττην βλέψας, Hippon. 21. 58 adde Hesych. κίττη· ὄρνις ποιός· οἱ δὲ δρυοκολάπτῃς 4 cf. Wil. SBBerl. 1918, 1163 1 ἀπλὰ C πλέα Wil., qui praecedere coniecit ex. gr. <ἵππῳναξ ἐν> α': πλεία Schnw.: ἀ π<έλ>λα Kn. (Hippon. fr. 84) ad rem contulit B. Athen. 1, 31^bc minus recte 2 cf. Hesych. ἀνθηδῶν· ἡ μέλιττα 5 ad rem cf. H. v. G. Inscr. Arcad. IG V 2, 344, 18 Wil. Kerkidas p. 1139 est Cercidas Methydriensis Megalopolitanus Arcas, Κερκίδου τοῦ κυνὸς proauus ἡ μιὰρὸς ci. Kn. p. 338 ἀπέκτονεν ci. Wil. 6 cf. Knaack

ἤϊδεις, ὅπου μάλιστα τοῦ κράνουσ χρεία.'

7.

p. 350, 8 Kn.

ἀλλ' ἐμοῦ γ', ἔφη, σκοπῶν τούντός,
δικαστά, ποικιλωτέραν με τῆσδ' ὄψει.

p. 355, 19 s. 'ὁ τὸν κυσὸν κτλ.' 7 Plvt. animine an corp. affect. 2 p. 500^{ed} ἡ μὲν οὖν Αἰώπειος ἀλώπηξ περὶ ποικιλίας δικαζομένη πρὸς τὴν πάρδαλιν, ὡς ἐκείνη τὸ σῶμα καὶ τὴν ἐπιφάνειαν εὐανθῆ καὶ κατάστικτον ἐπεδείξατο, τῆσ δ' ἦν τὸ ξανθόν, αὐχμηρὸν καὶ οὐχ ἡδὺ προσιδεῖν, 'ἀλλ' ἐμοῦ τοι τὸ ἐντός', ἔφη, 'σκοπῶν ᾧ δικ. π. με τ. ὄ.'

H. 21 (1886), 319. 495 s Herond. inc. 66 p. 88 Cr.⁵ 2 ἤδη αἰ-
ώπου \mathfrak{C} em. Dobree in indice p. 728 χρείη B. Cr. 7 cf. Wil.
H. 40 (1905), 164 s

C. ΜΕΛΙΑΜΒΙ

ΚΕΡΚΙΔΑΣ Ο ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΜΕΛΙΑΜΒΟΙ

DIOG. LAERT. 6, 76 Κερκίδας ὁ Μεγαλοπολίτης ἢ Κρής . . . ἐν τοῖς Μελιάμβοις (fr. 6) cf. fr. 9 subscr. Stob. 4, 16, 7 p. 395 H. (fr. 5) STERH. BYZ. s. Μεγάλη πόλις (ubi μιμίαμβοι quoque C)

1. fr. 23 (fuit p. II fin.) εἰς[. .]κ' αὐτῶν II Kn. 4 P.
[. . . ὁ]λβοθύλακον
fr. 1 p. III λαρόν | τε καὶ ἀκραίωνα
3 θῆκε πενητυλίδαν Ξένωνα, ποτάγαγε δ' ἀμίν

SCHOL. (GLOSS.) 1 2 s ἀπολαύον[τα] et ἀκρατῆς [ὁ Ξένων καὶ

PAP. Oxyrh. 1082 saec. II p. Chr. ed. Hunt vol. VIII (1911) p. 27 ss tab. II ad fr. 3. 4 (4. 9) cf. H. J. M. Milne Catal. of the Literar. Pap. in the Brit. Mus. 59 p. 45 nuperrime ediderunt J. U. Powell Collectan. Alexandr. (Oxon. 1925) p. 201 ss A. D. Knox Herodes, Cercidas and the Greek choliambic poets (London 1929) p. 187 ss ad rem metricam et interpretationem cf. P. Maas BPhW. 1911, 1011 ss 1214 ss (A. Mayer ibid. 1421) Gr. Metr. § 68 O. Schröder Grundriß p. 113 s K. F. W. Schmidt GGA 1912, 634 ss Fraccaroli Riv. Fil. class. 40, 124 ss I. v. Arnim WSt. 34 (1912) 1 ss G. A. Gerhard WSt. 37 (1915) 1 ss Wil. SBBerl. 1918, 1138 ss J. U. Powell and Barber New Chapters in the History of Greek Literature Oxf. 1921, 2 ss in uniuersum u. G. A. Gerhard RE XI 292 ss W. Schmid II 1⁶ p. 161

1 1 εἰς[ὁ]κ' Kn. 2 in. [ταγόν] ex. gr. Kn. Plat. Theaet. 161 A ὅτι με οἶει λόγων τινὰ εἶναι θύλακον ὀλβοθύλ. nouom ut permulta in sequentibus Cercidea noua, quae quoniam nemo non cognoscit, non significabo λαρός Hom. Ap. Rhod. cf. Plut. amat. 23 p. 768^e τὴν . . . πρὸς ἄρρενα ἄρρενος ὁμιλίαν, μᾶλλον δὲ ἀκρασίαν καὶ ἐπιπήδησιν εἶποι τις ἄν et Anonym. πρὸς παιδρακτίαν 127 ss ap. Gerh. Phoinix p. 6 ἡδονῶν ἀκρατία sim. Plat. 3 θῆκε i. Τύχα siue Ζεὺς πεν. tentauit Wil., quasi patronymicon Xenonis cinaedi, sicut Αἰσχυλίδας Archilochi

ἄργυρον εἰς <βιοτάν>	<τὸν κείς> ἀνόνατα ρέοντα;
5 κα[ἰ] τί τὸ κωλύον ἦς,	αἶ τίς <ς>φ' ἔρο[ι]το;
ῥεῖα γάρ ἐστι θεῶι	πάν ἐκτελές<ς>αι
χρῆμ', ἐπὶ νοῦν ὃ κ' ἦ,	ἢ τ[ὸ]ν ῥυποκιβδοτόκωνα
καὶ τεθνακοχαλκίδα	ἢ τὸν παλινεκχυμενίταν
τῶν κτεάνων ὄλεθρον	τοῦτον κενῶσαι
10 τὰς κυοπλουτοσύνας,	δόμεν δ' ἐπιταδεοτρῶκται
κοινοκρατηροσκύφωι	τὰν ὀλλυμέναν δαπάνυλλαν.
μή ποτ' οὔν ὃ τὰς Δίκα	ὄφθαλμὸς ἀπεσπαλάκωται

(SCHOL. GLOSS.) ἀπο]γνωστός τις καὶ πικρός 12 ζῶιον, ὃ τύπους
μὲν ὀφθαλμῶν ἔχει, ὀφθαλμοὺς δ' οὔ, οὐδὲ βλέπει: explicatur

4 lacunam statuit et expl. Maas. sed cf. Philox. b 27 (Kal.)
ἄργυρον <τὸν . . .> εἰς Kn. <ὄφελος> Schm. Plat. rep. 7,
531^d οὐκ ἀνόνητα πονεῖσθαι aliter Isocr. Helen. 59 p. 217^d χρυ-
σὸς δὲ ῥυεῖς Δανάηι συνεγένετο (Ζεὺς) 5 ει m.¹ Xenoph.
Anab. 4, 5, 20 τί εἶη τὸ κωλύον; cf. Plat. rep. 4, 439^c φέροιτο
pap. em. Wil. an 'si quis secum auferat (argentum)' uel 'si
quod (argentum) auferatur aut abeat'? ad constructionem cont.
Pow. Eur. Bacch. 612 cf. ῥεῖν καὶ φέρεσθαι Platonis 5 ss αἶ
τις φέροιτο (ῥεῖα γάρ—ἦι) ἢ τὸν ῥ. κτέ. Arnim 6 ἐκτελέσαι
pap. em. Arn. C 79 τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν K 104 s
οὔ θην Ἐκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς ἐκτελεῖ ἐκτ.
Plat. ad rem cf. Archil. 58, 1 cum adn. 7 ὄκκ ἐπὶ νοῦν ἦ
pap. em. Arn. ὃ κ' ἦς ἐπὶ νοῦν Maas propter hiatum 7 ss ab
his haud aliena uidentur esse Plat. rep. 8, 553^a ss 7 τὸν ῥυπαρὸν
τοκογλύφον, οὔ ἄργον καὶ νεκρὸν κείται τὸ ἀργύριον interpretatur
Wil. p. 1153, 1. sed cf. Plat. rep. 6, 507^a κίβδηλον ἀποδιδούς τὸν
λόγον τοῦ τόκου. Parm. 130^c πηλὸς καὶ ῥύπος 8 ἐκχυμ., quasi
ethnicon, explic. Wil. l. c. Plat. rep. 8, 553^b ἐκχέαντα τὰ τε αὐτοῦ
καὶ ἑαυτὸν 9 τῶν sensu possessiuo τὸν Maas πλεθρον text.
ολεθρον mg. ὄλεθρος de homine iam Hes. theog. 326 9 s cf. Plat.
rep. 8, 560^d τούτων (αἰδοῦς, σωφροσύνης, μετριότητος καὶ κοσμίας
δαπάνης) . . . κενῶσαντες . . . τὴν . . . ψυχὴν 10 cf. Varr. Men.
Prom. liberi fr. 13 (435 Buech.) in tenebris ac suili uiuunt . . . ho-
mines . . . plerique sues sunt existimandi cf. σωφροσύνη et κερ-
δοσύνη, Plat. rep. 2, 372^d, Diogen. ap. Stob. 4, 31, 48 p. 750 H.
ὕμουσία Ar. eq. 986 contulit Barber 10 s explicauit Wil. l. c.
11 δαπανύλλαν pap. cf. Pap. fr. 39, 7 [ἀ]πάτυλλα Ar. eccl. 935 φθί-
νυλλα 12 μήπο<κ'> Kn. ad Δ. ὀ. contulerunt editor. Soph.
fr. 11 N.² Dionys. fr. 5 N.² TGF adesp. 421 N.² (ὄς τὰ πάνθ' ὄρῃ)

<p>χῶ Φαέθων μονάδι καὶ Θέμις ἅ λιπαρὰ 15 πῶς ἔτι δαίμονες οὖν μήτ' ὄπᾶν πεπαμένοι; ἀστεροπαγερέτας p. IV [κ]αὶ νένευκεν οὐδαμῆ. 20 εἶπεν ἐν Ἰλιάδι· ἀνδράσι κυδαλίμοις [ἦν]. ὀρθὸς ὦν ζυγοστάτας; ἄζομαι δέ θην λέγειν, τῷ Διὸς πλα[ct]ίγγιον.</p>	<p>γλήναι παραυγεί καταχλύωται; τοὶ μήτ' ἀκουάν καὶ μὰν τὸ τάλαντον ὁ σεμνός μέσσον τὸν Ὀλυμπον ὀρθὸν [τιταίνει] καὶ τοῦθ' Ὀμηρος ῥέπει δ', ὅταν αἴσιμον ἄμαρ, πῶς οὖν ἐμὶν οὐποτ' ἔρεψεν τὰ δ' ἔσχατα Βρύγια Μυκῶν, ὅσον [πατα]γεί τὸ παρ' αὐτοῖς ποίους ἐπ' ἀνάκτορας οὖν τις</p>
--	--

(SCHOL. GLOSS.) σπάλαξ 13 ἐνὶ ὀφθαλμῶι παραβλέπει
14 ἐπεσκότιεται 17 s ἀνά τὸ ὀρθὸν ἔχει

al. Orac. Sibyll. 1, 370 τυφλότεροι σπαλάκων 13 Hesych. αὐγῶ· αὐγάζομαι 14 Hes. theolog. 901 λιπαρὴν Θέμιν (902 Δίκη)
15 δαίμονες aut quia δαήμονες e testim. Platon. Crat. 398^b aut quia πάντ' ἐφορῶσι καὶ ἐπακούουσιν aut utpote 'participes' οὗτοι μητ' sscr. τοι text. ουνοιμῆ mg. 15 s cf. Empedocl. fr. 4, 10 s D.-Kr. ad ὄπ. cf. ὄπωπή ἀκοή καὶ ὄψις sim. Plat. passim
16 ὄπᾶς Kn. 16 ss Θ 69 πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα cf. X 209 ss
17 ad ἀστεροπαγερέτας contulit Kn., qui dedit γερ ex fr. 66 Hu., Π 268 στεροπηγερέτης τ' <ἀ>ν' Kn. Ὀλ. [ἐνίζων] Arn. Ὀλ. [ἔχων] Wil. Ὀλ. [ὄς ἔχει] ego ἀνορθοῖ Kn. ex gloss. (u. s.)
18 <χρῦσεον ἔλκετ' ἔχων> Arn. suppl. Wil. τιτήνας Arn. Hesych. νενευκέσαι· τεθηκέναι contulit Sp. 20 ῥέπει<ν> ὅταν ci. Arnim: ῥέπην ὅταν Kn. cf. Θ 70 ss (ῥέπε δ' αἴσιμον ἡμαρ) ἄμαρ Kn. 21 Hom. Colύμοις . . . κυδαλίμοις et υἰάσι κυδ. ἦν del. Arnim Maas ἦ Hu. οὐ ποτέρεψεν Hu. Kn. 22 ἐσχάτα rap. e corr. φρυγία text. βρυγία mg. βρύτια Arn. ex Athen. 2, 56^d Archil. 28 D. sed cf. prouerbium Μυκῶν ὁ ἔσχατος Plat. Theaet. 209^b cum schol. interpretatus est Wil. 1155 'das ist phrygisches Myserpack' λέγην Kn. 23 s suppl. Wil. et explic. (cf. πλακτίγγιον cottabi et ψόφον). sed cf. Plat. rep. 8, 550^e (περὶ πλοῦτου καὶ ἀρετῆς) ἐν πλακτίγγι ζυγοῦ κειμένου ἑκατέρου αἰετῶν τούναντίον ῥέποντε [κατά]γει Kn. [γε ῥέ]πει Arn. 23 ss cf. fr. mel. chor. adesp. 4, 6 D. 24 ss ad metrum cf. Muenscher H. 54 (1919),

25 ἦ τίνας Οὐρανίδας κιὼν ἄν εὐροι,
 πῶς λάβη τὰν ἀξίαν, ὅθ' ὁ Κρονίδας ὁ φυτεύσας
 πάντας, ἀμὲ καὶ τεκῶν, τῶν μὲν πατρῶος,
 τῶν δὲ πέφανε πατήρ; λῶιον μεθέμεν περὶ τούτων
 τοῖς μετεωροκόποις· τούτους γὰρ ἔργον
 30 οὐδὲ ἐν ἔλπομ' ἔχην· ἀμὶν δὲ Παιάν
 καὶ [ἀγαθὰ] Μετάδως
 μελέτω· θεὸς γὰρ αὐτα
 καὶ Νέμεσις κατὰ γᾶν. μέσφ' οὖν ὁ δαίμων
 34 οὐρία φυσιάει, τιμᾶτε ταύταν,
 p. V φῶτ[ε]ς ἐλα[φρόβιοι]· [τὰ γὰρ με]ταίξαν
 36 τ[οὶ βαρυτυφομανεῖς], [μι]σητὸν ὄλ[βον]
 [καὶ τὰ δελήτα] τύχας, ταῦτ' ἔ[ργον ὑ]μῖν

SCHOL. (GLOSS.) 29 ἀστρολόγοις 31 ἐπεὶ 'δὴς ἀγαθὴ' (cf. Hes.
 op. 354) sed Δὴς est nomen Cereris (Hom. hymn. Cer. 122 [τὸ

27 POLLUX 3, 27 ἐπιπάτωρ· βέλτιον γὰρ τοῦνομα τοῦ πατρῶου,
 εἰ καὶ Κερκίδα αὐτῷ κέχρηται

44 s 25 ευρη sscr. οι pap. ἀνεύροι Kn. 26 λάβη defendit Arn.
 λάβοι Hu. τ' ἄν Maas Herod. 7, 39 ἐπεῖτε δὲ ἐς τὸ ἀναιδέστε-
 ρον ἐτράπευ, τὴν μὲν ἀξίην οὐ λάμψαι, ἐλάσσω δὲ τῆς ἀξίης
 26 ss cf. Gerh. WSt. 1. c. 19 ss 26 s cf. Cypria 19 (Plat. Euthyphr.
 12^a) Ζῆνα δὲ . . . καὶ ὅς τάδε πάντ' ἐφύτευεν 28 Plat. leg.
 6, 781^a τὸ δὲ περὶ τὰς γυναῖκας οὐδαμῶς ὀρθῶς ἀνομοθέτητον
 μεθεῖται 29 cf. Ar. pac. 92 ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς Plat.
 rep. 6, 488^e μετεωροκόπον τε καὶ ἀδολέσχην. cf. μετεωρολέσχας
 489^e 30 οὐδὲ ἐν Wil. ουθεν pap. εχειν sscr. η pap. 30 s cf.
 Immisch BPhW. 1919, 598 ss Wil. Versk. 420, 1 31 μεταίδως
 pap. em. et explic. Wil. καὶ Μετάδως ἀγαθὰ μαυολτ Kn. con-
 tulit Weinstock Plut. Cleom. 32, 5 τὰ πλείστα κατανήλικεν εἰς
 . . . μεταδόσεις τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς Αἴγυπτον ἐκπεπτωκό-
 των an Cercida p 347 αἰδῶς οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένω ἀνδρὶ παρεῖ-
 ναι male intellectis uoluit ἀγαθὰ μὲν Αἰδῶς? ceterum conferas
 cum Immisch (BPhW. 1919, 598) Plin. nat. 2, 14 et Theophr. ap.
 Stob. 4, 1, 72 p. 23 H. 32 s Hes. op. 199 s ἀθανάτων μετὰ φύλον
 ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους Αἰδῶς καὶ Νέμεσις 33 Θ 508 μέσφ'
 ἠοὺς ἠριγενείης 34 Opp. Cyneg. 1, 262 ἀμείλιχα φυσιόωντες
 τιμῆτε Kn. Sp. 35 ss ex. gr. suppl. Arn. et Wil. κα]ταῖξ ἀντεπ[
 Kn., qui tentauit ἐλα[υνομένως ἄλλος κα]ταῖξ | ἀντέπ[νευσε πον-
 τιῶν φυ]σητὸν ὄλ[βον | χύπερφανεῖς] τύχας· ταῦτ' ἔσθ' ὅς ὑμῖν
 v. ἐξ. 36 in. τες pap. 37 δέλεαρ Plat. 38 K 10 νειόθεν ἐκ

νειόθεν ἔξεμέσαι. (explicit meliambus)

2. fr. 1 p. IV (incipit meliambus) + fr. 12 et 60 (ad u. 11 ss)
III Kn. 5 P.

<p>a Δοιά τις ἀμὶν ἔφα τὸν κυανοπτέρυγον Δαμόνομ'· οὔτι γ[ὰρ] εἶ καὶ βροτῶν [ὅτῳ] γὰρ ἂν 5 <—υυ> δεξιτερὰ οὔτο[ς] ἐν ἀτρεμία κύφρονι πηδαλίωι τοῖς δὲ τὰν ἀριστερὰν λαίλαπας ἢ λαμυρὰς 10 κυματίας δι' ὄλου εὖ λέγων Εὐριπίδας· κάρρον ἐστὶν ἐκλέγειν καὶ μετὰ κυφροσύνας</p>	<p>γνάθοιςι φυχὴν παῖδ' Ἀφροδίτας, λίαν ἀπευθής. πραεῖα καὶ εὐμενε[βούλα] πνεύση ριαγῶν, τὰν ναῦν Ἔρωτος Πειθοῦς κυβερνή. λύσας ἐπόρση πόθων ἀέλλας, τούτοις ὁ πορθμός. οὐκοῦν δὴ ὄντων τὸν οὐριον ἀμὶν ἀήταν οἶακι Πειθοῦς</p>
---	---

(SCHOL. GLOSS.) γὰρ θέτο πότνια μήτηρ]], quae ut Δη-μήτηρ re
vera est κατὰ γὰν 38 ἐκ βαθέω[ν] 2, 1 δοι[ά· δισσά]

κραδῆς Plat. rep. 3, 406^d ἔξεμέσαι τὸ νόσημα 2 a 1 δοιά ut
β 46 τις est Euripides. cf. Phoenic. 3, 1 ἀνήρ Νίνος τις ἀμὶν
pap. Kn. 1 ss cf. TGF adesp. 187 N.², quod optimo iure Mein.
Euripidi tribuit (cf. 11), δισσὰ πνεύματα πνεῖς Ἔρωτος (Herm. in
Phaedr. 230^e p. 34 C. adde Lucian. amor. 37), Eur. Iph. A. 543 ss,
Pind. Nem. 8, 1 ss 2 Hes. scut. 393 κυανόπτερος . . . τέττιξ
3 λειαν pap. v 238 s οὐδέ τι λίην . . . νώνυμός ἐστιν (γαῖα)
γ 184 s ἦλθον . . . ἀπευθής οὐδέ τι οἶδα κείνων 4 βροτῶν [. . .]
μεν sscr. γαρ. pap. suppl. et explic. Kn. βρ. γὰρ [τῷ] μὲν ἂν
Hu. εὐμενέ[pap. εὐμενε[βούλα] ex. gr. Wil. εὐμενέ[ουσα Schm.
contra papyr. 4 s καὶ <πως sive ὅτῳ> εὐμενιδεξιτέρα Kn.
Plat. leg. 7, 792^e τὸ δὲ ἴλεων καὶ εὐμενές πρᾶόν τε 5 <ἀ ποτί>
Arn. <πνεύματα> Schm. Wil. 6 ἀτρεμία . . . Ἔρωτος Kn. conl.
Meleagr. A. P. 5, 155 7 Pind. Pyth. 1, 86 νόμα δικαίωι πηδαλίωι
στρατόν πηδ. Plat. 8 s Hom. hymn. 7, 23 s μή τι χολωθείς
ὄρση ἀργαλέους τ' ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν 9 αέλλας pap.
10 Aesch. Suppl. 546 W. πόρον κυματίαν 11 ευρειπίδας pap.
11 s ου κάρρον, ουν ἐστιν δυοντων εκλεγειν pap. traiecit Maas
12 Hesych. κάρρον· βέλτιον ἐκλέγην Kn. ἀμὶν Kn. 13 οἶ. Plat.

χρώμενον εὐθυπλοεῖν ὅ κ' ἦ κατὰ Κύπριν ὁ
 15 μῆ[πορθμός·

p. VI tredecim fere cola perierunt uel mutilata sunt, in quibus Ἰκάρω [, quod cognouit Powell

b [ἄ]στραπ[.]ς[.]πλόος· πᾶν γ[ἄρ] τὸ βιαί[οπόν]ηρον
 12 καὶ προκοθ[η]λυμαν[ἐς] φέρει ταναβλαπιτέλειαν
 καὶ μεταμελλοδύναν. ἅ δ' ἐξ ἀγοράς Ἀφροδίτα
 καὶ τὸ μη[δε]νὸς μέλειν ὄπ[α]νίκα λῆς, ὅκα χρήζης,
 15 οὐ φόβος, οὐ ταραχά· τα[ύ]ταν ὀβολῶ κατακλίνας
 Τ[υν]δαρέοιο δόκει γαμβρὸ[ς τό]τ' ἦμεν.
 κο[

3. fr. 2 p. II + fr. 37 (ad u. 1 s) + fr. 14 (ad u. 2 ss) V Kn. 6 P

Οὐ [μάτα]ν ἦς Πύ[θιος οὐτ[ως· ἀλλ'] ἀκάρδιον
 βοατός]

[βλάβαν] φρίκαν τ' [κυ]κροτησιγόμφιον
 [Ἀ]πόλ[λων]

[νέμει κα]τὰ καιρὸν ἐκά- π[άντα] θεῖ κηλαύνεται
 στω,

γὰρ ἀ[ίον]τα φευξιπόνων ἀν[ἄ γὰν]
 5 φύλα σκιοθήρεπτ' ἀκ[ήρ]ιος ἐγχεσίμωρος

SCHOL. (Gloss.) 2 a, 14 ἀφροδίσιος

14 -πλοῆν Kn. b 11 ἀστραπ[όβλητος]? Kn. 12 ad προκο-
 θελ. (= θηλυμ. ὡς πρόξ) cf. Maas Gn. 1927 p. 691. idem du-
 bitat DLZ 1929, 39 p. 1867 de ταναβλ. (ταλαβλ.?) u. quoque
 Hesych. κόθημα· ἐπὶ τοῦ αἰδοίου Iuu. 6, 228 Archil. fr. 188 B.⁴
 (Kn., Maas) 13 ss cf. Diog. Laert. 6, 46 Hor. sat. 1, 2, 118 s 126
 14 in. contulit Maas Cratet. fr. 18, 2 D. μέλην Kn. 15 Plat.
 conu. 197^d (Ἔρωσ) ἐν πόνωι, ἐν φόβωι, ἐν πόθωι . . . κυβερνή-
 της κατακλ. Plat. 16 γαμβρ[έστα]τ' ἦμεν commendat Kn.
 [πο]τῆμεν ci. Kal. τό[κ] Arn. Pow. εἰμεν sscr. η pap.
 17 νυ[sscr. κο[pap. secuntur uersuum inita γα[, γα[, ρε[, quae
 pertinere posse ci. Kn. ad fr. 5 τὸ τὰς ρικνὰς γὰρ δὴ χελώνας
 κτλ., et sub finem ex. gr. [ῶνδ]ρε[ς, ἔφα] 3 1 ss ex. gr. suppl.
 Kn. 2 φρίκη, κροτεῖν, γόμφος Plat. 3 ad Epicharm. fr. 216 K.
 (ὄκκ' ἀργύριον ἦι πάντα θεῖ κηλαύνεται) suppl. Deubner 4 suppl.
 Kn. 5 φ. Plat. ἐγχεσ. Hom. 5 ss ἀδονοπλ. βρ. ἀκήρ. ἐγχεσίμ.
 καὶ μάλ' ἐπιστ. ὑψιτρ. θεὰ χλιδ. ὤπ. πείρα[ν] traiecit Kn. 6 ἀδο-

ἄδον[ο]π[λ]άκτων βρο-
τῶν·

καὶ μ[ά]λ' ἐπισταμένως
ῶπασα, θεά, χλ[ι]δάσασ [ύ]ψ[ι]τράγ[ωδο]ς
πί[ειρ]α[ν] μὲν, ὠλεσί- [δὲ Φρ]ύγα φυσαλέαν
καρπο<ς>

10 Λυδάν' [τ']ῆ· νεῦρα δὲ καὶ κρα[δαλά]
[δι'] ὡτ' ἐλελιγμα[υ-υ]ς εὐπάλ[αμός τε λύρα]

3 A. fr. 5. 6

VI Kn. p. 212 ss 8 P.

[αἰο]λόπωλον [.]
[. . .] βουσόω μύω[πος]
[. . .] ἵππον χρε[μετίζοντα]
[τοῦ]το γάρ ἐστ' ἀγαθῶ, τοῦτ' Εὐθυδίκω | [δελ]εαστᾶ,
5 Στωικὲ Καλλιμέδων· [.] ἐ]στὶ πονηρά
καὶ | [.] μὲνᾶ·
Σφαίρω γὰρ | [-υ ἄθλον ἐὰν] προβάλης

νοπλ. suppl. Wil. cf. Timon. fr. 58, 4 D. ἡδονοπλήξ et Herodian. I 46, 3 ss L. πληγεῖς sensu translato Plat. 7 ἐπιστ. Hom. Hes. 8 ss suppl. et emend. Kn. 8 χλ. = *luxury-shattered* Kn. [δ]ψ[ο]-τράγ[οι]ς Pow. 9 πι[ειρ]αν μὲν ὠλεσικαρπον pap. em. Kn. κ 510 ἰτέαι ὠλεσικάρποι Hesych. ὠλεσικάρπος· ὅτι πινόμενος ὁ καρπὸς ἀγόνους ποιεῖ [καὶ φ]ύγα φουσ. Wil. φυσαλέον ci. Kn. Nonn. Dionys. 43, 405 φυσαλέου χοάνοιο 10 'recte χυδάν' Kn. Iuseris [οἰνοβαρ]ῆ, nisi latet uerbum finitum κρα[δαλά uel -λάς] Kn. 10 s κρα[δῖαν | καὶ ν]ῶτ' Wil. 11 ἐλελίγμα[τα χορδᾶ]ς lusit Kn. εὐπάλ[αμός τε λύρα] Maas 3 A cf. Maas DLZ 1929 p. 1867 fragmenta 5. 6 coniunxit Kn. cf. A. Mayer BPhW. 1911 p. 1421 1 ad αἰολόπ. (Hu.) cf. Γ 185 (Φρύγας ἀνέρας) Hom. hymn. Ven. 138 (Φρύγας) 2 siue μύω[πι] suppl. et explic. Wil. conl. Callim. fr. 46 βουσόον, ὅν τε μύωπα βοῶν καλέουσιν ἀμορβοί cf. Aesch. Suppl. 305 W. βοηλάτην μύωπα 3 χρέ[ων; Kn. 4 suppl. Kn. nom. propr. cognouit Pow. adi. εὐθ. Aesch. Ag. 761 δέλεαρ Plat. 5 de Callimedonte oratore, Macedonum fautore, et helluone ab Alexide et Timocle castigato cf. RE X 1647s [τᾶδ' ἀτρα]π[ό]ς [ἐ]στὶ tentauit Kn. 6 [κακοῖς τετριμ]μένα Kn. 7 de Sphaero, stoico philosopho, Megalopolitarum inimico, cf. Wil. ad l. Pow. p. 201 RE III A 1683 ss γὰρ [αἶ τι πεισθῆς] Kn. προβάλλειν αἴρεσιν, κέψιν, αἴνιγμα al. Plat. 7 s suppl. Maas conl. Herodian.

ἦ καὶ τι|[θηνῆς Ἀγ]χιτον εἰς ἀρετάν |
 [καὶ]δεσ ἰχνεύεις,
 10 ἄλ|[λ] φέροντ' ὀπώραν |
 [.] κοῦ τούτ[ο]ν αὐ|[τόν]
 [. . . . ἄλλὰ]

4. fr. 3 p. II

IV Kn. 7 P.

υ [πολλά]|κικ δμαθεὶς βροτὸς οὔτι ἐκῶν
 ἔκλαιζε κανθῶς, τὴν δ' ἀμάλακτον ἔσω
 στέρνων καὶ ἀνίκατον κέαρ ἔσκεν
 πιμελοσαρκοφάγων πάσαις μελεδῶναις.

5 τῶι τ[ὶ]ν διέφευγε καλῶν οὐδέν ποκα, πάντα τεοῖς δέ
 σπ[λ]άγχοις ὑπεσκεν ἄβρα Μωσ<ᾶ>ν κνώδαλα,
 Πιερίδων θ' ἀλ[ι]ευτὰς ἔπλεο, θυμέ, καὶ ἰχνευτὰς
 ἄριςτ[ο]ς.

νῦν δ' ὄκκα μὲν ἐκφανέες λευκαὶ κορυφ[αῖ] περιαιω-
 ρεῦντ' ἔθ[ειραι]

SCHOL. 4, 6 s ἀγρεύματα καὶ ἐνεργήματα

π. καθολ. προσωιδ. I 220, 23 Emped. fr. 1, 1 D.-Kr. 8 οὐ|χι τὸν Kn.
 9 [ταραχῶδ]εσ ci. Mayer conl. Rhiani fr. 7 D. [τάταραχῶδ]εσ
 Kn. 10 ἄλ[λοι] Mayer ἄλ[λὰ τὸν εἰς μανίας] Kn. aut = φέ-
 ροντα aut = φέροντι ὀπ. Plat. 4 in uniuersum cont. Wil.
 Hor. epist. 1, 1 Cercid. 1, 17ss 1 in. suppl. Hunt, [μυριά]κικ Kn.
 prostabat in p. I 2 ἐκλαῖζε κανθῶς (sscr. ω) pap Theocr. 6, 32
 κλαιζῶ θύρασ an κανθῶ? Kal. ἀμάραντον sscr. .πε. (i. ἀπέ-
 ραντον) text. .αμαλακτον. mg. Plat. leg. 1, 633^d (περὶ ἀνδρείας)
 τοὺς θυμοὺς μαλάττουσαι (om. A alii) κηρίνους ποιούσιν (πόθοι,
 ἡδοναί, θωπέϊαι) an ἀκίνατον pro ἀνίκατον? Pow. cf. Plat. Tim.
 29^d eandem lectionem uariam in cod. Σ et ap. Proclum in Tim.
 I 342 D. et Diehl RhM. 58 (1903), 250 2 s Plat. rep. 2, 375^b ἦ
 οὐκ ἐννενόηκας, ὡς ἀμαχόν τε καὶ ἀνίκητον θυμός, οὐ παρόντος
 ψυχῆ πάσα . . . ἀφοβός τέ ἐστι καὶ ἀήττητος; 3 ἔσκ' ἐν (i. ἦν εἰς)
 Pow. 4 πὶ μελὸ σαρκοφάγων πασᾶς μελεδωνᾶς pap. em. et ex-
 plic. Wil. 5 τῶι τὴν Wil. τοι[.]ν pap. τοι del. Kn. διεφευ-
 γεν pap. em. Wil. καλον sscr. .ω. pap. Plat. Parm. 135^d cē
 διαφεύζεται ἢ ἀλήθεια sim. al. 5 s τεοῖσι[ν] δυποσπ[λ]αγχοῖς
 εκ pap. em. et traiecit Wil. τδ' ὑπὸ σπλ. τεοῖσιτ' ἔσκε Kn. pap.
 lection. retinuit Pow. 6 μουσῶν pap. nota oxymoron ἄβρός
 sim. Pat., κν. Ps.-Plat. Ax. 365^c 7 Plat. leg. 5, 728^d ἰχνεύσαι δέ
 καὶ ἐλεῖν τὸ πάντων ἄριστον 8 ὄκα τ' ci. Kn. suppl. Hu. Maas,

ἀκαλέω <υ> λάχναι,
 10 κνα[κ]ὸν δὲ γένειον, καί τι ματεύει
 κράγυον [ἀ]λικία[ς] χρόνω τ' ἐπάξιον κολακεύει,
 δερκομένα βιοτᾶς εὐρὺν ποτὶ τέρματος οὐδόν.
 τᾶμος ἐσλᾶς μὲν |

5. (3)

2 Kn. 2 P.

ἔμναμόν, εὐ' οἶκος ἔγάρ ἄριστος ἀλαθέως, καὶ φίλος.

6. (2)

1 Kn. 1 P.

οὐ μὰν ὁ πάρος γὰρ Cινωπεύς
 τῆνος ὁ βακτροφόρος, διπλοείματος, αἰθεριβόσκας,
 ἀλλ' ἀνέβα χῆλος ποτ' ὀδόντας ἐρείσας

5 PAP. Oxyrh. VIII 1082 fr. 7 (ubi non extant litterae uncis saeptae) = Stob. 4, 16 (π. ἡσυχίας), 7 p. 395 H. [MA] Κερκίδα (-δᾶ A) Μελιάμβων (Mein.: μιμιάμβων MA). [1. 2] 6 Diog. LAERT. 6, 76 οἱ δὲ τὸ πνεῦμα συγκρατήσαντα (φασὶ τελευτῆσαι Διογένη), ὧν ἐστὶ καὶ Κερκίδας ὁ Μεγαλοπολίτης ἢ Κρής (? ἀντίκρυς Kn.) λέγων ἐν τοῖς Μελιάμβοις οὕτως. [1—6]

qui contulit Orph. Argon. 1219 s Ab. ἐκφ., κορ., αἰωρ. Plat. an κορυφὰν πέρι? αἰωρευνταί pap. ἔθ[ειρᾶν] Ροω. ἔθ' [ἄμι]γ Kn. 9 in. sic legit Kn. νακιλεω legit Hu. ἰκελωω αὐτ' ἀχιλοω Bell, unde αἰκελίω Ροω. ἠκαλέω(η) interpretatus est Kn. πῖ add. ex. gr. Kn. πάχνα Maas 10 καί τι pap. 11 sed κρήγυος Theocr. id. 20, 19 epigr. 19, 3 Plat. Alc. I 111^e κρήγυοι διδάσκαλοι cf. Friedl. Der Gr. Alcibiades 2, 6 ss [α]λικίας pap. em. Murray ἐπ. et κολ. Plat. <χοῖον> κολακεύει<ν> <τῶ> χρ. τ' ἐπ. Kn. propter fr. 4, 6 12 Quint. Smyrn. 10, 426 οὐδὸς βιότου cf. Semon. 29, 12 Plat. rep. 1, 328° ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἤδη εἶ τῆς ἡλικίας, ὁ δὲ ἐπὶ γήραος οὐδῶι φασὶν εἶναι οἱ ποιηταί [X 60] 13 μὲν finitur p. II ut supra ita in iis quae perierunt Cephali 'de senectute' (Plat. rep. 1, 328 ss) uestigia pressit C. aut ipse aut magister stoicus cynicusue 5 agitur de Diogenis dolio cf. Aesop. fab. 154 H. 1 <οὐδέ> Cr. praemisit τὸ Gesn. ὁ MA 2 ἄμναμονεὺ MA em. Mein. (Stob.) Wil. ἔμναμόνευ' B. ἄμναμονεῖ Gaisf. ἀλλὰ θεὸς A ἀλαθέως intericit Cerc. et hic et fr. 6, 5 s Platonem secutus (Menex. 237° Theaet. 195^b al.) 6 Wil. p. 1147 contulit Ps.-Diog. epist. 7 cf. Wil. Gl. 2, 274 ss quoque 1 γὰρ B. γ' ἔα C γε Cob. 2 βακτροφόρ<ο>ς Kn. διπλείματος Arn. ad Heph. 15, 5 p. 49 C. cf. αἰθριοκοιτεῖν Theocr. 8, 78 3 A 497 ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανόν (Thetis), unde Maas <οὐρανόν> ἀλλ' ἀν.: ἀλλ' ἀν.

καὶ τὸ πνεῦμα συνδακῶν.

5 ἦς γὰρ ἀλαθέως διογενῆς

Ζανὸς γόνος οὐράνιος τε κύων.

7. (4)

3 P.

— υ — υ νοῦς ὀρῆι καὶ νοῦς ἀκούει.

πῶς <κ>εν ἴδοιεν

τὰν σοφίαν πέλας ἔστακυῖαν ἄνδρες,

ῶν τὸ κέαρ παλῶ ἐσακται

5 καὶ δυσεκνίπτω τρυγός;

8. (5) ἐν κριομύξοις ἀνδράσιν εὐδοκιμῆσει. 2 Kn. 15 P.

9. fr. 4 [. . .]ηθρα κωπτίλλιο [. . .] αὐ VI Kn. p. 214 ss 9 P.

λη[.]ιδ[ί]κ]ως· βλάβαν ἀκλη-

7 Stob. 3, 4 (π. ἀφροσύνης), 41 p. 229 H. [Trinc. om. MA] Κερκίδα· [1—5] 8 GALEN. method. med. vol. 10, 406 K. Θέσσαλος δὲ ἅμα τοῖς ἑαυτοῦ σοφισταῖς ἐφ' ὑψηλοῦ θρόνου καθήμενος ἐν κριομ. ἀνδρ., ὡς ὁ Κερκίδα φησὶν, εὐδοκιμῆσει 9 PAP.

<κρατερώς> Arn. ἀλλ' ἀν' <Ὀλυμπον> ἔβα Kn. χεῖλος C 3 s cf. χεῖλος ὀδοῦσι δακῶν Tyrst. 7, 32 et λ 426 σύν τε στόμ' ἐρεῖται et Xenoph. de re eq. 6, 9 συνδάκνοντι τὸ στόμιον (de equo) 4 del. Cob. 4 ss cf. Pohlenz Χάριτες p. 80, 4 5 s Zan. γόν. ἦν γὰρ ἀλ. οὐρ. τε κύων metri causa Arn. plaudente Kn. Wil., qui adscr. Ps.-Diog. l. c. καλοῦμαι γὰρ κύων ὁ οὐράνιος, ὅτι ἐκείνῳ ἔοικα ζῶν οὐ κατὰ δόξαν, ἀλλὰ κατὰ φύσιν, ἐλεύθερος ὑπὸ τὸν Δία (cf. Schafstaedt De Diog. epist. p. 43 s) διογενῆς seclusit Arnim 7 cf. Gerhard WSt. 37, 6 ss Wil. p. 1148 1 Epicharm. fr. 249 Kai. 12 D.-Kr. 2 πῶς ῶν Arn. ἢ πῶς? Pow. ἐν-ἴδοιεν Trinc. em. Mein. κ' ἴδοιεν Pow. cum Schowio 3 ἀνέρες Trinc. em. Wil. 4 s παλὸς ἔσακται καὶ δυσεκνίπτω τρυγός Trinc. em. Bendl. Wil. cf. Diogen. ap. Clem. Alex. strom. 2, 119, 6 p. 178 St. (TGF p. 808 N.²) οἱ . . . ὑφ' ἡδοναῖσι καχθέντες κέαρ Hippon. fr. 66 fr. iamb. adesp. 16 D. 5 δυκέκν. Plat. rep. 2, 378de, cuius loci non immemor erat Cercida 8 κριομύξ<α>ικ Kn. εὐδ. Cercidae iniuria abiudicant Mein. Wil. Ha. Pow. εὐδοκιμῶν Kn. cf. Plat. Prot. 343^e αὐτὸς εὐδοκιμῆσει ἐν τοῖς τότε ἀνθρώποις et 7, 5 adn. 9 1 in mentem uenit nominis [Λεῖβ]ηθρα, cui uaria lectio λη[β- in mg. adscr. apta esset 1 []ηθρα[.] κῶπτίλλ[.] αὐ[.]λη legit Kn. p. 222 1 ex. αὐ sscr. ~ del. pap. 2 λη[ρολόγον K. F. Schmidt ιλ tabula phototypa, non ιδ potes et ιλ[αρ]ῶς, [με]ιλ[ί]κ]ως, [φ]ιλ[ικ]ῶς et]ι λ[εῖ]ως, λ[ιτ]ῶς al. uix ἄ κλη[τ-], ego de κλ

[. . . .]ετρ[. . .]μοφλυακῆν

τόπος· ἢ φ[ό]βος αὐτὸ συμ[πα]ρῶν [ἀ]ποστομ[οί].

5 τὰς δὴ το[ι]αύτας

σκεπτοσύνας κεν[ἀ] μὴ σπουδὰν ποιείσθ[αι]

[τῶ] στρέφειν ἄνω κάτω.

ἀ[λλ' αἶ] τ[ι]ν' εὖρης διὰ πασῶν

μ[ου]σικῶς ἄρμοσμένον,

10 [τ]ότ' ἂν τὸν ἴσον πόθον ἔλκ[ε]

[κ]αὶ [μ]άθ' εὖ τὸν ἴμερον,

τ[ί]ς [τ'] ἐστὶ ποτ' ἄρκενας ἄρση[ν]

[τίς] τ' ἔ[ρ]ως Ζαγωνικός.

Κερκίδα | Κυνὸς | [Με]λίαμβοι.

IAMBOS

10. (1) Ἦ<ν> καλλιπύγων ζεύγος ἐν Κυρακούσαις. 3 Kn. 14 P.

Oxyrh. VIII 1082 fr. 4 cf. ad fr. 1 10 ATHEN. 12, 554^d αὐται

valde dubito ἀνιῆ? 3]μοφλυακῆν pap. [γνω]μοφλυακῆν ego, Row., qui propter metrum γνωμοφλουάζειν (Hesych.) siue -φλουακῆν postulat [μι]μοφλυακῆν Schmidt 4 suppl. Kn., sed idem συμ[. . . .]ρων p. 222 ἀποστοματίζω Plat. 5 s Plat. conu. 177^c τοιούτων μὲν πέρη πολλήν σπουδὴν ποιήσασθαι 6 Timon. fr. 59, 3 s D. ἀμενθήριτος ἀπάσης σκεπτοσύνης 7 primus Aesch. Eumen. 650 W. τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω στρέφω. sim. passim Plat. (Phaedr. 278^d al.) στρέφην Kn. 8 ss suppl. Wil. idem (Wil.²) Gl. 2, 290, 1 quoque, sed uereor ne obscenis uerbis usus sit poeta et hic et in sequentibus 8 ἄλλ' suspectum αἶ κε]ν Kal. ὀρῆς Wil.² cf. Plat. Prot. 333^a οἱ λόγοι . . . οὐ πάνυ μουσικῶς λέγονται· οὐ γὰρ . . . συναρμότουςιν ἀλλήλοις. rep. 3, 403^a ὁ δὲ ὀρθὸς ἔρως πέφυκε . . . καλοῦ σωφρόνως τε καὶ μουσικῶς ἔρῶν 9 [μου]σικῶς pap. 10 ss suppl. Arn. (ἄρσην Maas). cf. Plat. conu. 197^{ca}, ubi celebratur ἔρως κάλλιστος καὶ ἄριστος, inter alia multa ἴμερου, πόθου πατήρ 10 ἴσον τὸν pap. traiecit Arn. ἐλκ[.]αι pap. ἔλκησις (uel ἔλκοις) Wil. ἔλκε Arn. potes εὖροις: ἔλκειν ad uoluptatem spectat. cf. Plat. Phaedr. 238^a ἐπιθυμίας . . . ἔλκούσης ἐπὶ ἡδονάς 11 sic nunc Kn. καὶ σταθευτὸν (κάσταθευτον) priores 12 s τ[οῦτ]' ἐστὶ et [τοῦ]τ' Arn. Wil.¹⁻² cf. ex. gr. Plat. conu. 193^b ss Herm. Curit. ap. Athen. 13, 563^d Zenon. fr. 247 ss (I p. 58 s Arn.) 10 ad rem

11 a. (7) 'ἅπαντα δ' ἔρπειν εἰς βυθὸν τὰ τίμια 16 P.

τῶν γαστριμάργων κίτα, μηδὲ κίτ' ἔτι

τῶν εὐτελεστάτων λέβητος ἕξ ἑνός'

ὀρθῶς λέγει που Κερκίδας ὁ φίλτατος

5 'τέλος τρυφώντων', αὐτὸς ἐσθίων ἄλας,

αὐτῆς τρυφῆς ἔθ' ἄλμυρόν καταπτύων

b. ἄρτος ἢ καρυκία

ἔμοι τὸ πέμμα τ' ἕξ ἁλῶν ἅπαν γλυκύ,

οἷς τῶν τρυφώντων ἄλμυρόν καταπτύω.'

οὔν (αἱ δύο καλαὶ θυγατέρες) ὑπὸ τῶν πολιτῶν καλλίπυγοι ἐκαλοῦντο, ὡς καὶ ὁ Μεγαλοπολίτης Κερκίδας ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἱστορεῖ λέγων· [1] αὗται οὔν ἐπιλαβόμεναι οὐσίας λαμπρᾶς ἰδρύσαντο Ἀφροδίτης ἱερὸν καλέσασαι Καλλίπυγον τὴν θεόν, ὡς ἱστορεῖ καὶ Ἀρχέλαος ἐν τοῖς Ἰάμβοις [ὁ Χερρονησίτης. cf. Reitz. RE II 454, 6 ss] 11 GREGOR. NAZ. ¹ de uirtute 595 ss (Migne gr. 37, 723) [1—6] ² conflict. mundi et spiritus 96 ss (Migne l. c. 656): loquitur spiritus: [7—9]

cf. Clem. protr. 2, 39, 1 p. 29 St. 1 initium uidetur fuisse carminis, cuius argumentum indagare et narrare conatus est Gerhard WSt. 37, 1 ss η A em. Mus. Aesch. Ag. 44 ζεύγος Ἀτρείδαιν Plat. leg. 4, 708^d καθάπερ ἵππων ζεύγος καθ' ἕνα εἰς ταῦτόν . . . ζυμφυ-
 cῆσαι 11 cf. Gerhard WSt. 37, 15 ss Wil. SBBerl. 1918, 1152 ss Deubner Herm. 54 (1919), 438 ss K. F. W. Schmidt GGA 1912, 639
 a 1 ἔρπειν Kn. Pow. β. 'latrinam' interpretantur Gerh. Wil. 1 ss ut ad cibos serpunt helluones (Aesch. Prom. 1024 ἄκλητος ἔρπων δαι-
 ταλεύς), ita cibi serpunt in latrinam cf. Simon. fr. 8 2 γαστρ. pri-
 mus Tantalus ap. Pind. Ol. 1, 52. alii ap. Plat. et Ar., iidem γαστρι-
 μαργία μήτε C em. Wil. μή γε Schm. 3 τῶν εὐτελεστάτων
 κίτων explicat Ed. Schwartz 4 ὦ φίλτατε Plat. 5 nota τέλος
 Stoicorum, sim. Plat. 5 s inlustrantur fr. b τρ. uoces Plato-
 nicae ad rem cf. Xenoph. Cyr. 6, 2, 31 (Schm.) Greg. Naz. 2,
 394, 96. 2, 740, 705 Ben. (Kn.) adde Pow. p. 218 6 cf. Anonym.
 in Turpilucr. 37 b 1 Hesych. 'καρυκία' ἢ ἡδύτης τῶν ζωμῶν.
 Athen. 14, 646^e νακτὸς πλακοῦντος εἶδος, ἔχων ἕνδον καρυκίας.
 alia congegit Deubner l. c. p. 439 1 s contulit Deubner Plat.
 Cleomen. 13 (p. 443 Z.), qui rex ne legatis quidem praesentibus
 mensas ornari iussit οὐ καρυκίαις τίσιν οὐδὲ πέμμασιν 2 πῶμα
 C em. Billius πικρὸν et γλυκὸν passim comparat Plat., idem
 πέμματα commemorat (rep. 2, 373^a. 3, 404^d) 2 s Cratin. fr. 6 (I
 13 K.) Hor. sat. 1, 10, 3 s epist. 2, 2, 60 cum schol. contulit Deub-
 ner. adde Plat. conu. 177^b Antiphan. fr. 134 K. et ἄλμη
 Cercidam sapit fr. iamb. adesp. 16

ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ Ο ΛΕΥΚΑΔΙΟΣ

ΔΕΙΠΝΟΝ

- a. (1) ὤ — κατὰ χειρὸς δ'
 ἤλυθ' ὕδωρ· ἀπαλὸς παιδίσκος ἐν ἀργυρέαι προ-
 χόωι φέρων ἐπέχευεν·
 εἶτ' ἔφερε στέφανον λεπτὰς ἀπὸ μυρτίδος εὐγνή-
 των κλάδων δισύναπτον.
- b. (2) εἰς δ' ἔφερον διπλῶι παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν
 ἄμμ', ἑτέραν δ' ἑτέροι<ς>, ἄλλοι δ' ἑτέραν, μέχρι
 οὗ πλήρωσαν οἶκον.
 ταὶ δὲ πρὸς ὑψιλύχνους ἔστιλβον αὐγὰς
 ε<ὕ>στέφανοι λεκάναι παροψίσι τ', ὄξυβάφων πλή-
 ρεις<σσ> σὺν τε χλιδῶσαι
 5 παντοδαποῖς<ι> τέχνας εὐρήμασι πρὸς βιοτάν, ψυ-
 χὰς δελεασματίοιαι.
 πάρφερον ἐν κανέοις μάζας χιονόχροας ἄλλοι.

de Philoxeno cf. Wil. TG 85 ss Das Deipnon des Philoxenos
 et de metro O. Schrö. Grundr. p.112 a ATHEN. 15, 685^d Φιλόξε-
 νος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ
 ἀρχὴν ποιεῖται τὸν στέφανον τῆς εὐωχίας οὕτως λέγων· [1—3]
 b ATHEN. 4, 146^f Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγρα-
 φομένῳ Δείπνῳ — εἶπερ τούτου καὶ ὁ κωμωιδιοποιὸς Πλά-
 των ἐν τῷ Φάωνι ἐμνήσθη [I 646 K.] καὶ μὴ τοῦ Λευκα-
 δίου Φιλοξένου — τοιαύτην ἐκτίθεται παρασκευὴν δείπνου·
 [1—39 κατὰ χειρῶν] EVST. in Od. 1388, 64 [1]

a 1s a 136s (saepius) χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόωι ἐπέχευε
 φέρουσα καλῆι χρυσεῖηι ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος 3 στεφανο-
 λεπτας ἀπὸ μυρτίδων A corr. Grotefend εὐγν. et dic. noua
 b 1 διπλ. = δύο iam Soph. λιπ. nouom 1s cf. Matr. 11
 2 ἄμμαι A em. B. cf. K 551 ὕμμ' ἑτεροι δ' ἑτέραν B., idem
 ἑτέροις ἄλλοις δ' εἰ. Kai. an ἄλλοι δ' ἑτέραν deletis ἑτεροι
 tenendum? 3 ὑψ. nouom 4 ἑστεφανοι λαχάνοις A em. B.
 ad par. et ὄξυβ. cf. Athen. 9, 367^c ss 11, 494^b ss et Archestr.
 fr. 6 ὄξυβ. τε πλήθει εἰ. Kai. πλήρεις del. B. lacunam statui
 5 παντοδαποῖς A em. B. δελ. nouom 6 παρέφερον ἐν κα-

<τοῖς> δ' ἔπι πρῶτα παρήλθ' οὐ κάκκαβος, ὦ φιλό-
 τας, ἀλλ' ἄλλοπλατεῖς τὸ μέγιστον
 †πάντ' ἔπαθεν λιπαρόν τ' ἔς ἐγγέλεά †τινες ἄριστον,
 †γόγγροιοιωνητεμων πλήρες θεοτερπές. ἐπ' αὐτῷ δ'
 10 ἄλλο παρήλθε τόσον, βατίς δ' ἐνέης ἰσόκυκλος.
 μικρὰ δὲ κακκάβι' ἦς ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ τι,
 ναρκίον ἄλλο, <υ-...>

<-υ> παρής ἕτερον πίων ἀπὸ τευθιάδων καὶ σηπιο-
 πουλυποδείων

<τῶν> ἀπαλοπλοκάμων. θερμὸς μετὰ ταῦτα παρήλθεν
 15 ἰσοτράπεζος ὄλος νῆστις συνόδων πυρὸς -υ

-υ ἔπειτα βαθμοὺς ἀτμίζων. ἐπὶ τῷ δ' ἐπίπασται
 τευθίδες, ὦ φίλε, καὶ ξανθαὶ μέλι καρίδες αἰ κυφαὶ
 παρήλθον.

θρυμματίδες δ' ἐπὶ ταύταις εὐπέταλοι χλωραὶ θ'
 ἀδυφάρυγγες . . .

πύρνων τε στεγαναὶ φυσταὶ μέγαθος κακὰ κακκά-
 βου γλυκυόζεες

20 ὄμφαλὸς θοίνας καλεῖται παρά γ' ἐμὴν καὶ τίν, κάφ' οἶδα.

νέοιαι A em. B. Eur. Hel. 215 s Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρος χιόν-
 νόχρως Matr. 4 s ἄρτους . . . λευκοτέρους χιόνος. cf. Batra-
 chom. 35 6 s ἄλλοι δ' ἐπεὶ A em. B. 7 παρήλθεν A em. B.
 potes ἀλοπαγές τι (ἦλ-), uix ἄλλο πλάτος τι pro ἄλλο τι πλ.
 8 πανταχόθεν tentauī 9 γογγροπροσωποτόμων Kai. 10 βαστι-
 νην A em. B. ex Ar. uesp. 510 οὐδὲ χαίρω βατίειν οὐδ' ἐγγέ-
 λειν et i 164 (τ 443) ἐνέην β. Archestr. fr. 49, 1 ic. nouom
 12 ναρκίον Schmidt, sed cf. νάρκη, νάρκος et Hesych. ναρκίον·
 ἄσκόν ἄλλου A em. B., qui lacunam statuit 13 potes <εἶτα>
 τευθιάδα A em. B. an τευθιδίων? σηπίου πολυποδίων A em. B.
 σηπ. nouom 14 <τῶν> add. B. ἀπ. nouom 15 ἰσοτρ. Antiph.
 fr. 85 K. μνηστης A em. Schweigh. ex Athen. 7, 307^ass ad συνό-
 δοντα piscem cf. Athen. 7, 322^bc Archestr. fr. 17, 1 15 s lacu-
 nam statuerunt Hart. B. 16 ἐπιπυσται A em. B. 17 τ. Matr. 50
 Archestr. fr. 54 φίλαι A em. Dind. καὶ ξανθαὶ μελικαρίδες A
 explic. Mein. κάξανθισμέναι καρίδες B. Hi.-Cr. cf. Matr. 63 Ar-
 chestr. fr. 25, 2 κοῦφαι A corr. Jacobs. cf. Matr. 64 18 an ἐπὶ
 ταῖς δ' τε δη φαρυγες A em. Mus. B. 19 πυριων τε στεγναὶ
 βύσται A em. B., Schmidt sed infra (21) ὑπερμέγεθες γλυκου
 ὄξιος A em. Schmidt 20 θοινάας A em. Mein. καπιν A em.

ἔσχατα ναὶ μὰ θεοῦς ὑπερμέγεθές τι δέμας θύν-
νου μόλεν ὀπτὸν ἐκείθεν
θερμόν, ὄθεν γλυφ<άνο>ις τετμ<ημ>ένον εὐθὺς
ἐβάφθη·

τοῦ δ' ὑπογαστριδ<ίοι>ς διανεκέως ἐπαμύν<ειν>
εἴπ<ερ> ἐμὶν τε μέλοι καὶ τίν, μάλα κεν κεχαροίμεθ'.
25 ἄλλ' ὄθεν ἐλλίπομεν, θοίνα παρέης, ὅτε παλάξαι δύ-
νατ' ἐπικρατέως ἔγωγ' ἔτι, κοῦ κε λέγοι τις.
πάντα παρῆς ἐτύμως ἄμμιν. παρέπαισε δὲ θερμόν
σπλάγχνον, ἔπειτα δὲ νῆστις

δέλφακος οἰκετικᾶς καὶ νῶτος ἐσῆλθε καὶ ὄσφυς
καὶ μινυρίγματα θερμά·

καὶ κεφάλαιον ὄλον διάπτυχες ἐφθὸν ἄπερπευθηνος
<γ>αλακτοτρόφου πνικτᾶς
ἐρίφου παρέθηκεν,

30 εἶτα δῖεφθ' ἀκροκώλια σελίδας τε μετ' αὐτῶν
λευκοφορινοχρόους, ρύγχη, κεφάλαια πόδας τε χναυ-
μάτιόν τε σεσιλφιωμένον,
ἐφθά τ' ἔπειτα κρέ' ὀπτά<τ'> ἄλλ' ἐρίφων τε καὶ ἀρνῶν.
ἂ δ' ὑπερωμόκρεως χορδὰ γλυκίστα

Koenen σαφουίδα A corr. Jacobs 20 s displicet hiatus
21 εσταδα A em. Kai. ὕστατα B. ἐς τὰ δὲ Kal. τιθεμος θυγμοῦ
A em. B. τέμαχος θύννου Schmidt τι θέμα σφαγμοῦ tentavit
Kal. 22 θερμοῦ ὄθι B. attractionem (ἐκείθεν — ὄθεν) cognouit
Kal., de culina cogitans γλυφικ A em. B. τετμενον A corr.
Schmidt ἐπ' αὐτάς A em. B. ἐπαῦρας Kal. 23 τὰς ὑπογαστρι-
δας A em. B. ex Eubul. ap. Athen. 3, 113^f. cf. Archestr. fr. 34, 4.
23, 2 διανεκεος A em. B. ἐπαμυν A expl. B. 24 εἴπερ B.
επ A 25 ὄθεν B. οὐθέν A ἐλλείπομεν A em. B. κοῦ κε B.
κου καὶ A 26 πάνθ' ἂ ci. Kai. παρῆν A em. Mein. παρέ-
πεται A expl. B. 28 νῶτιος εἴληφε A em. B. νῶτι' ἐσῆλθε ci.
Kai. νῶτος ἔνηφε lusit Kal. ἰσφυς A corr. Mus. 29 ἀλεκτο-
τρόφου A em. Kai. ἄπερ τευ θηρογαλακτοτρόφου Kal. 30 ad ἀκρ.
cf. Hippocr. mul. 3, 2, 169 Pherocr. fr. 108 K. Telecl. fr. 48 K. al.
Matr. 94 ἀκροκώλιά θ' ἐφθά 31 λευκ. πουομ καὶ κεφαλαί
ἀποδος τεχναματι ὄντες ἐσιλφιωμένον A expl. et em. Dobr.
ad χν. cf. Ar. fr. 224 K. Telecl. fr. 14 K. σιλφ. πουομ
32 τ': δ' ci. B. <τ'> add. B. <δ'> ci. Kai. 33 s αθυπερω-
μακαρὸς χορδῆ γλυκὺς ταμιῆ A expl. et em. B. ὑπ. πουομ

μειξερifarνογενής, ἂν δὴ φιλέοντι θεοί· τούτων
 cὺ μέν), ὦ φιλότας, ἔσθοις κε· λαγῶια
 δ' ἔπειτ' ἄλεκτρούωνων τε νεοσσοί
 35 περδίκων φασσέων τε χύδαν ἤδη [δέ] παρεβάλλετο
 θερμὰ πολλὰ . . .
 καὶ μαλακοπτυχέων ἄρτων. ὁμοσύζυγα δὲ ξανθόν τ'
 ἐπειρήλθεν μέλι καὶ γάλα κύμπακτον,
 τό κε τυρὸν ἅπας τις
 ἦμεν ἔφασχ' ἀπαλὸν κήγῶν ἐφάμαν. ὅτε δ' ἤδη
 βρωτύος ἠδὲ ποτᾶτος ἐς κόρον ἦμεν ἑταῖροι,
 τῆνα μὲν ἔξαπάειρον δμῶες, ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ'
 ἔδοσαν κατὰ χειρῶν,
 40 σμήμασιν ἱρινομείκτοις χλιεροθαλπὲς ὕδωρ ἐπεγχε-
 οντες
 τόσσον, ὅσον <τις> ἔχρηζ', ἐκτρίμμα<τά> τε <υυ>
 λαμπρά
 σινδονυφῆ, δίδοσαν <δὲ> χρίμα<τά> τ' ἀμβροσίοσμα
 καὶ στεφάνους ἰοθαλέας.

c. (4) cὺ δὲ τάνδε Βακχία<ν>
 εὐδροσον πλήρη μετανιπτρίδα δέξαι·

39—42 ATHEN. 9, 409° καὶ Φιλόξενος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
 Δείπνῳι φησὶν· ἔπειτα δὲ παῖδες—ἰοθαλέας c ATHEN.
 11, 487^a Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγρα-

34 του τωφιλετας A expleu. et em. Hart. B. κε B. καὶ A δ' B.
 τ' A 35 χύδαν <κιχλέων τ'> εἶδη ci. Kai. lacunam significa-
 uit B. an sufficit εἶδη? δὲ seclus. B. 36 μαλ. et ὁμο-
 noua τό κε Dind. τὸ καὶ A cf. Batrachom. 38 s 37 ἔφασκεν
 A em. Dind. 37 ss cf. Matr. 104 ss 38 βρ. nouom Archestr.
 fr. 2, 5 βρωτόν τε <ποτόν θ'> εταῖροι ἦμεν A em. Schweigh.
 39 ἔξαπαείρειον A em. B. ἔξ. nouom 40 cf. σμήγμα Matr. 106
 μύρον ἱρινον (Athen. 5, 195^d) χαιεροθαλπὲς A em. Schweigh.
 χλ. nouom ἐπεπεγχεόντες A em. deter. 41 <τις> B. ἔχρη-
 ζεν A em. B. ἐκτριμμά τε A corr. Mus. lacunam indicauit B.
 42 σινδ. nouom <δὲ> B. <σὺν> Kal. χρίματ' ἀμβρ. A corr.
 Villebrun ἀμβρ. et ἰοθ. noua Theogn. 9 ὁδμῆς ἀμβροσίης
 c 1 τάνδ' ἐκβακχία A em. Mein. τάνδε Βακχίου Jacobs B., qui
 idem ἐν βακχίαι ex Archil. fr. 111 D. 2 Hesych. μετάνιπτρον

πραῦ τί τοι Βρόμιος γάνος τόδε δούς ἐπὶ τέρψιν
πάντας ἄγει.

d. (5) πίνετο νεκτάρειον πόμ' ἐν χρυσείαις < . . . > προτο-
μαῖς τε,

ἄλλοι δ' < ἐκ > κεράτων ἐβρέχον < το > κατὰ μικρόν.

e. (3) τὰς δὲ δὴ πρόσθεν μολούσας λιπαραυγείας
πορθμίδας πολλῶν ἀγαθῶν πάλιν εἰσφέρον γεμούσας,
τὰς ἐφήμεροι καλέοντι νῦν τραπέζας < δευτέρας >,
ἄθάνατοι δὲ τ' Ἀμαλθείας κέρας. ταῖσι δ' ἐν μέσαις

φομένωι Δείπνωι μετὰ τὸ ἀπονίψασθαι τὰς χεῖρας (cf. b 39
Matr. 104ss) προπίνων τινί φησι· [1—4] d ATHEN. 11, 476^a
τοὺς δὲ Παιόνων βασιλεῖς φησι Θεόπομπος ἐν δευτέραι Φιλιππι-
κῶν [fr. 38 Jac.] τῶν βοῶν τῶν παρ' αὐτοῖς γινομένων μεγάλα
κέρατα φυόντων, ὡς χωρεῖν τρεῖς καὶ τέτταρας χόας, ἐκπώματα
ποιεῖν ἕξ αὐτῶν, τὰ χεῖλη περιαργυροῦντας καὶ χρυσοῦντας· καὶ
Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένωι Δείπνωι
φησίν· [1. 2]. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ ἀργυρᾶ ποιοῦντες κέρατα ἔπινον
ἕξ αὐτῶν e ATHEN. 14, 642^f ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ Κυθήριος Φιλό-
ξενος ἐν τῷ Δείπνωι δευτέρων τραπεζῶν μνημονεύων πολλὰ
καὶ τῶν ἡμῖν παρακειμένων ὠνόμασεν, φέρε καὶ τούτων ἀπομνη-
μονεύσωμεν· [1—23]. ταῦτα καὶ ὁ Κυθήριος Φιλόξενος· ὃν
ἐπαινῶν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τριταγωνιστῇ φησι [II 102 K.]· πολὺ
γ' ἐστὶ πάντων τῶν ποιητῶν διάφορος | ὁ Φιλόξενος· πρῶτιστα
μὲν γὰρ ὠνόμασιν | ἰδίοις καὶ καινοῖς χρῆται πανταχοῦ. | ἔπειτα
< τὰ > μέλη μεταβολαῖς καὶ χρώμασιν | ὡς εὖ κέκραται. θεὸς ἐν
ἀνθρώποισιν ἦν | ἐκεῖνος εἰδῶς τὴν ἀληθῶς μουσικὴν κτλ.

ἢ μετανιπτρίς· ἢ μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐπὶ νίψωνται. διδομένη κύλιξ.
οἱ δὲ τὴν ὑστάτην πόσιν 3 Eur. Cycl. 415 Διονύσου γάνος
4 ἅπαντας A em. Mein. d 1 ἐπίνετο A corr. Mein. πόμα A
πῶμα Fiorillo B. Kai. Cr. praeter necessitatem Lucian. Hermot. 60
τὸ νεκτ. . . . πόμα χρυσαῖς A corr. Mein. lacunam statuit Cr.,
qui < φιάλαις > tentavit, an sufficit προτομαῖσιν (propter hiatum)?
1s τε ἄλλων A em. Cr. ταύρων Wil. Kai. κοίλων B. Hi. 2 κε-
ράτων A δ' < ἐκ > κ. Cr. κεραστῶν Kai. ἐβρέχον δὲ κατὰ A
ἐβρέχον < το > δὲ κ. B. ἐβρέχον < το > κατὰ (δὲ ante ἐκ κεράτων tra-
iecta) Cr. e 1 inter μολ. et λιπ. praeter necessitatem lacunam
indicavit Mein., < τετράποδας > tentavit B. λιπ. nouom 2 Eur.
Cycl. 362 μόνος μόνωι κόμιζε πορθμίδος σκάφος εἰσέφερον C
em. Mein. 3 ἐφημέριοι A em. Mein. νῦν del. B. < δευτέρας >
B. cf. Athen. et Matr. 111 3s cf. Huber De ling. antiq. Graec.
incol. (diss. Aenip. 1921) p. 39 s 4 ad Ἀμ. κ. cf. Phocyl. 7, 2
cum adn. σταῖσι (ταῖσι) C ταῖσιν δὲ μέσαις Kai. haud male

- 5 ἐγκαθιδρύθη μέγα χάρμα βροτοῖς, λευκὸς μυελὸς γλυ-
κερός, λεπτοῖς ἄραχνας ἐναλιγκίοισι πέπλοις
συγκαλύπτων ὄψιν αἰσχύνας ὑπο, μὴ κατίδηι τις
μηλογενές πῶυ λιπόντ' ἀνάγκαις
ξηρὸν ἐν ξηραῖς Ἄρισταίου παλιρρύτοισι παγαῖς·
τῶι δ' ὄνομ' ἦς ἄμυλος. χερσὶν δ' ἐπίθεντο στόμιον
μαλεραῖς
- 10 <_υυ> τὰν δεξαμέναν ὅ τι καὶ διδῶι τις· ἅ Ζανὸς
καλέοντι
τρώγματ'. ἔπειτ' ἐπένειμεν ἐγκατακνακομιγές πε-
φρυγμένον
πυρβρομολευκερεβινθο- ξάνθωμ' ἔκκριτο<ν> ἀδύ
βρῶμα τὸ παγκατάμεικτον. ἀμπυκικηριοδηστῖχας
παρεγίνετο τούτοις
<ς>ταιτινοκογχομαγῆς χῶ ψαις<τ>ελαιοξανθεπιπαγ-
καπύρ<ωτ>ος χοιρίνας.
- 15 ἀδέα δὲ <υυ_> κυκλώθ' ὁμόφωκτ' ἀνάριθμα

5 ≡ 325 Hom. hymn. Apoll. 1, 25 al. χάρμα βροτοῖσιν. cf. Pind. Pyth. 9, 64 ἀνδράσι χάρμα φίλοις (de Aristaeo, cuius alter filius erat Χάρμος) γλυκερός: γλαγερός ei. Kai. θ 280 ἄραχνια λεπτά 6 συγκαλύπτων A corr. Casaub. κατιδης A κατίδηι τις deter. κατίδοι τις Schaub 7 μολογενές A em. deter. μηλ. nouom ante π., post λιπ. lacunas indicavit Kai. cum Mein. (<κρατεραῖσι> et <ἐν>) λιπὼν ταῖς A λιπόντ' ἐν Mein. an λιπόνθ' ὑπ'? Kai. λιπόντ' B. 8 ξηροῖς A em. Mein. Timae. ap. Diod. 4, 81, 2 (Ἄρισταῖον) παρὰ τῶν Νυμφῶν μαθόντα τὴν τε τοῦ γάλακτος πῆξιν καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν μῆνων μελιρρύτοισι Mein. ex Hesych. s. u. 9 τῶι δ' Mein. τὸ δ' A Hesych. ἄμυλος· βρῶμα τὸ ἐκ πυροῦ. cf. u. 17 Matr. 5 fr. 2, 5 ἐπέθεντο Mus., post ἐπ. lacunam indicavit Kai., qui <βίαι πάντες> suppl. 10 lacunam indicavit B. δεξαμένην A em. B. καὶ A κα Dind. 11 ss nota uerba noua ludibrii causa ficta 12 -ξάνθωμ' ἔκκριτον ἀδύ B. -ακανθουμικτριτυαδύ A 13 το πανταναμικτον A em. Mein. ἀμπυκικηριοδηστῖχας A em. Mein. alii alia 14 ταιτινοκογχομανῆς A corr. Mein. τοξαισελαιοξανθεπιπανκαπυρος A em. B. Mein. (qui ὅ τε ζεσελαιο-) χοιρινιο A corr. Mein. 15 αδεαδε κυκλωτα A lacunam statuit B. ἀδέα δ' ἐν κύκλωι . . . τ' Kai. ομοφλωκτα A em. Mein. ὁλόφωκτ' B. ὀπόφωκτ' Kai. cum Mein.

καὶ μελίπακτα τετυγμέν' ἄφθονα κασαμόφωκτα·
 τυρακίνας δὲ γάλακτι καὶ μέλι συγκατάφυρτος ἦς
 ἄμυλος πλαθανί<τα>ς.
 κασαμοτυροπαγῆ δὲ καὶ ζεσελαιοπαγῆ πλατύνετο
 κασαμόπαστα
 πέμματα, καίτ' ἐρέβινθοι κνακοσυμιγεῖς ἀπαλαῖς
 θάλλοντες ὤραις,
 20 ὡία τ' ἀμυγδαλίδες <τε> τῶν μαλακοφλοῖδων <...>
 τε τρώχθ' ἄτε παιδίν
 ἀδὺ ἔδει<ν> κάρυ', ἄλλα θ' ὅσσα πρέπει παρὰ θοίαν
 ὀλβιόπλουτον <ἔμεν>. πόσις δ' ἐπεραίνετο κότταβοί
 τε λόγοι τ' ἐπὶ κοινᾶς.
 ἔνθα τι καινὸν ἐλέχθη κομψὸν ἀθυρμάτιον, καὶ
 θαύμασαν αὐτ' ἐπὶ τ' ἤινη-
 σαν <περιεσσῶς>.

16 μελίπηκτα A em. Kai. κασαμοφλωκτα A corr. Mein. 17 δὲ
 B. τε A τυρ. et συγκ. πουα μελισυγκατάφ. Mein. ad ἄμ.
 cf. u. 9 πλατανίς A em. Mein. 18 κασαμοτυροπαγῆ A corr.
 Schmidt Batrachom. 36 κασαμότυρον πλατύντο A corr. Mein.
 19 καὶ τερεβινθοκνακο- A explic. et em. Mein. an κνακομιγεῖς?
 ante ἀπ. lacunam statuit Kai. 20 <τε> add. Mein. μαλακό-
 φλοια ὦν A em. B. lacunam cognovit Mein. τε το τρωκτά
 τε A em. B. 21 ἀδιδῆ A em. B. 22 ὀλβ. πουομ <ἔμεν> B.
 δ' A τ' B. ἀπὸ κοινᾶς ci. Kai. 23 κηνον A corr. Dalecamp.
 Lucian. Dial. mar. 1, 5 ἀθ. ἐθαύμασαν αὐτὸ ἔπειτ' ἤινησαν A
 em. Mein. <περιεσσῶς> B. ex Pind. fr. 216 σοφοὶ δὲ καὶ τὸ
 μηδὲν ἄγαν ἔπος αἶνῆσαν περιεσσῶς huc rettulerunt M. Schmidt
 Schmertusch Cr. Plut. aud. poet. 1 p. 14^d ὡς Φιλόξενος ὁ
 ποιητῆς ἔλεγεν . . . τῶν κρεῶν τὰ μὴ κρέα ἥδιστα ἔστι καὶ
 τῶν ἰχθύων οἱ μὴ ἰχθύες, ita ut aenigmata post u. 23 enarra-
 verit poeta et griphos. cf. Panarcem supra p. 70 s

ADDENDA CORRIGENDA

ARCHILOCHVS

51 p. I A 58 s adn. lege: εἰπόντος p. IV A 3 cf. Π 395
ἐπὶ νῆας ἔεργε (φάλαγγας)

73 de carminis cuiusdam initio dubitat Friedl.

74, 1 Χρημάτων δ' ἄελπτον Aristotelis defend. Friedl. conl.
Solon. 3, 1 Ἡμετέρα δὲ πόλις

80, 7 Hor. iamb. 10, 1 s (*navis*) *ferens olentem Mevium*

88 A sic restituit A. D. Knox The Greek choliamb. poets fr.
inc. 18 p. 338 s: τέπτιγα <μέντοι> τοῦ πτεροῦ συνείληφας

118 lege: epodus eiusdem fort. metri fuit atque Hor. iamb. 11,
cuius u. 2 *amore percussum graui* huc uidetur redire

SEMONIDES

7, 79 adn. dele: πίθηκος — 349 94 s adn. lege: 83—93

8 test. Semon. fr. 8 B.⁴ utpote iambi claudi legis ap. A. D. Knox
l. c. sub Hippon. fr. inc. p. 60 s

HIPPONAX

34 s cf. Kretschmer Vaseninschr. 80 nr. 48 $\bar{\sigma}$ Ζεῦ πάτερ, αἶθε
πλούσιος γεν[οίμαν]

39, 5 cf. Hippon. fr. 134 B.⁴ (= Archil. 194 B.⁴) κυκοτραγίδης

71 cf. c 27 ss Semon. 7, 17

FR. CHOLIAMB. ADESP.

4 est Hippon. fr. 84 Kn.

ANONYM. in Turpilucr.

18 adn. adde: est fr. choliamb. incert. 17 ap. A. D. Knox l. c.
p. 338 s. praemonuit Greg. Naz. u. 387 καὶ ταῦτ' ἐπαίνει τῶν
σοφῶς εἰρημένων

CERCIDAS

4, 1 οὐ τι ἐκῶν Θ 81 χ 351

INDICES
CONCORDANTIAE NUMERORVM ET ALIARVM
ET HVIVS EDITIONIS

a) Numeri maiores sunt Bergkiani

Adespota choliambica p. 118
244 256 26^A 2 273 28 = Anon.
in Turpilucrum 17
Adespota iambica p. 68
168 17^A 1 17^B 20 185 192
20^A 22 20^B 23 2128 2226 2329
26^B 25
Aeschrio p. 101
11 *2 *2 *3 *3 *4 *4 *5 *5 67
86
Ananius p. 99
14 21 32 43 55
Anonymus in Turpilucrum p. 111
Apollonius Rhodius p. 103
Archilochus p. 3
11 22 33 45^a 55^b 66 74
89 97 1011 1112 1210 1310
1413 1514 168 1716 1817
1915 2019 2118 2220 2321
2440 2522 2623 2730 2824
2925 3026 3127 3228 3332
3433 3537 3641 3739 3890
3948 4035 4147 4242 4343
4446 4544 4636 4734 4831
49 cf. 51 I A 51 50 52 5153 5254
5355 5456 5557 5658 5759
5860 5961 6062 6163 6238
6364 6465 6566 6667^a 6767^b
6869 6970 7068 7171 7272
7373 7474 7575 7676 7777
7878 79107 80108 81109
82110 83111 84104 85118
8689 8792 8894 8981
9082 9183 9287 9386 9488
9545 9695 97102 98105 9929
100113 101115 10249 103112
10485 10698 10797 10899
10991 11093 111100 112101
114117 115116 116114 117
19 adn. 118103 119120 120119
12694 adn. 12919 adn. 13086

adn. 13196 141 cf. 49 14388 A
146 cf. ad 51 I A 5s 16179, 3
1645^B 166 cf. 51 IV A 9 184 cf.
fr. iamb. adesp. 1 18993 test. 195
cf. Hippon. 76 test. II p. 439 fr.
iamb. adesp. 6
Asclepiades Samius p. 103
Castorio p. 67
Cercida Megalopolitanus p. 121
110 26 35 47 58 711 9 ad
fr. 1, 26
Diphilus p. 118
Hermia Curitus p. 117
Hermippus p. 64
21 32 4. 53
Hipponax p. 74
14 25 32 46 57 68 79 810
911 10 cf. fr. 11, 2 1113 1220
131 1415 153 1624 1724
1824 1925 2029 21^A 27 21^B 28
22^A 30 22^B 31 2332A 2633 28
62 29 fr. choliamb. adesp. 1 30^A 34
30^B 35 3136 3237 3312 3438
3539 3639 3740 3816 3917
4018 4119 4241 4342 4465
4561 4643 4744 4863 4945
5046 5147 5248 5349 5450
55^A 51 55^B 26 5652 5753 5854
5955 6023 6164 6271 6321
6456 6560 6658 6759 68^A 2
69 cf. fr. 18 71 cf. 55 adn. 7281
7366 7467 7669 7768 7872
7973 8074 8147 8275 8370
8476 8577 8678 8777 9079
9280 96 cf. fr. 6 10714A 117
67 adn. 12522 134 cf. 39, 5 adn. add.
Panarces p. 70
Parmeno Byzantius p. 116
Philoxenus Leucadius p. 133
1a 2b 4c 5d 3e

Phoenix Colophonius p. 104

Scythinus p. 65

1 1 2 3 34

Semonides Amorgius p. 50

1 1 2 2 3 3 4 4 5 5 6 6 7 7 8 8 adn.

9 8 10 9 11 28 12 10 13 11 14 12

15 13 16 14 17 15 18 16 19 17

20 18 21 19 22 20 23 20 24 21

25 22 26 23 27 24 28 25

Simonides Ceus p. 62s

42 27 85 29

b) Numeri maiores sunt Knoxiani

Adespota choliambica p. 118

fr. inc. 7 p. 61 fr. inc. 8 p. 58s

Anacr. 95 fr. inc. 11 p. 336s 6

fr. inc. 12 p. 336s 2 fr. inc. 14

p. 336s 3 fr. inc. 15 p. 338s 5

fr. inc. 17 p. 338s Anon. in

Turpil. 18 fr. inc. 18 p. 338s

Archil. 88^A fr. spur. 8 p. 3507

Aeschrio p. 101

1 1 2 2 3 3 4 4 5 5 6 6 7 7

Ananius p. 99

1 4 2 1 3 2 5 5

Apollonius Rhodius p. 103

p. 270 1. 2

Asclepiades Samius p. 103

p. 268 1 p. 270 2

Cercida Megalopolitanus p. 121

II 1 III 2 IV 4 V 3 VI 3 A

VI (?) p. 214ss 222s 9

1 6 2 8 3 10

Diphilus p. 118

p. 266 p. 118

Hermia Curitus p. 117

p. 274 p. 117

Hipponax p. 74

p. 2 79 p. 3 1. 13. 80 p. 4 63. 65

p. 4 s 72 p. 5 81 p. 60 s 8

adn. 16 p. 65 14 A. 42 A

1 12 2 14^a 3 14^b 4 16 5 17 6 18

7 19 8 20 9 21 10 22 11 30 12 31

13 32 14 32 A 15 33 16 16 17

39, 7ss 18 40 19 43 20 44 21 46

22 48 23 49 24 50 25 51 26 52

27 53 28 54 29 55 30 58 31 59

32 60 33 61 34 2, 2 35 2 A 36

18 adn. 39 55 adn. 41 68 43 2, 1

44 4, 1 45 4, 2s 46 5 47 6 48 7

49 8 50 9 51 10 52 11 53 15

54 3 55 23 56 24^b 57 24^a, 1. 2. 2759 24^a, 3ss 60 25 61 29 62 34

63 35 64 36 65 37 66 41 67 42

68 45 69 67 70 47 71 56 72 66

73 26 74 64 76 Phoenic. 6 77 69

78 70 79 73 80 74 81 75 82 71

83 76 84 choliamb. adesp. 4 85 57

87* Anan. 3 89 77, 1-4 90 78

91 77, 5 92 14 A

Parmeno Byzantius p. 116

p. 272, 1 1 p. 272, 2 2 p. 272,

3 3 p. 272, 4 4

Phoenix Colophonius p. 104

p. 242ss 3 p. 248ss 1 p. 258s 4

p. 260s 5 p. 264s 2 p. 260,

8 Hippon. 39

c) Numeri maiores sunt Powelliani

Adespota choliambica p. 118

p. 190, 15 4

Cercida Megalopolitanus p. 121

1 p. 202 6 2 p. 202 5 3 p. 203 7

4 p. 203ss 1 5 p. 206s 2 6 p.

208s 7 p. 209s 4 8 p. 210s 3 A

9 p. 211s 9 13 p. 212 1, 27 14

p. 213 10 15 p. 213s 16 p. 213 11

Hermia Curitus p. 117

p. 237 p. 117

Parmeno Byzantius p. 116

p. 237, 1 1 p. 237, 2 2 p. 237,

3 3 p. 238, 8 4

Phoenix Colophonius p. 104

p. 231s 3 p. 233s 2 p. 234 4

p. 234s 5 p. 235 6 p. 235s 1

NOTAE

Mous. = <i>Μουσῆιον</i>, Rivista di antichità Mue. = Mueller Museon = Museon, Revue d'études orientales Musur. = Musurus	Reitz. = Reitzenstein (in primis Epigr. und Skol. Gießen 1893) RevEtA. = Revue des Études anciennes RevEtGr. = Revue des Études Grecques RhM. = Rheinisches Museum Rich. = Richards RIGI = Rivista Indogreca-Italica di filologia, lingua, antichità RivFil. = Rivista di filologia et d'istruzione classica SB Berl. = Sitzungsber. d. Preuß. Akad.	Trinc. = Trincavell TrProc. = Transactions and Proceedings of the American Philological Association Turn. = Turnebus Us. = Usener Valck. = Valckenaer Vat. = Vaticanus Ven. = Venetus Wack. = Wackernagel Welck. = Welcker Wess. = Wessely Wil. = Wilamowitz Wil.¹ = Wilamowitzii notae marginales et interlineares Lyricorum Graecorum editae tertiae Bergkianae scriptae Hl. = Wilamowitz, über die Hellenen D. = Wilamowitz, Dichtung S. = Wilamowitz, Sophocles und Simonides G. = Wilamowitz, Geschichte der griech. Literatur h. = Wochenschrift für klassische Philologie W. = Wyttenbach X. = Xylander r. = Zeitschrift für vergleichende Sprachforschung

